

קובץ
ספרי
שולחן ערוך
אורח חיים
מחבר עם רמ"א

בן עזרם הבא

ל"ג בעומר תשס"ז לפ"ק
עיה"ק בית שמש תובב"א

12

הוצאת:

**"מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים מחבר עם רמ"א" שע"י
"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
CIO MIFAL ORACH CHAYIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים**

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

**להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

The page is framed by a wide, ornate border featuring a repeating floral and scrollwork pattern. In the center, the title is enclosed within a decorative, hand-drawn frame consisting of elegant, symmetrical scrolls and flourishes.

ספר
בן
עזלם
הבא

זכות לימוד ההלכה שהוא מסמך ד"נער", עתיד לקיים בה "וינער" רשעים ממנה" דאינן איסור טמא ופסול סמ"ל ומשרייתיה והאי הלכה מסמך דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהי נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה (איוב לח. א) דאינן איסור טמא ופסול סמ"ל ומשרייתיה. (זוהר רע"ב ח"ג רעז.)

כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא

ספר

בן עולם הבא

ובו שמונה קונטרסים – כולם בשם יקראו

– קונטרס ראשון –

"תערוך לפני שולחן"

לימוד שולחן ערוך

– קונטרס שני –

"ויוסף הוא השליט על הארץ"

מזן הבית יוסף

– קונטרס שלישי –

"ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א"

מזן הרמ"א

– קונטרס רביעי –

"אלה מקראי קודש"

קריאה קדושה לכל בני ישראל

– קונטרס חמישי –

"ארבע אמות של הלכה"

עניני לימוד הלכה

– קונטרס ששי –

"תודיעני אורח חיים"

עניני לימוד שו"ע אורח חיים

– קונטרס שביעי –

"בהררים בשערה תלויים הלכותיה"

עניני לימוד הלכות שבת התלויות בשערה

– קונטרס שמיני –

"שלושים יום קודם החג"

עניני לימוד הלכות החג שלושים יום

קודם החג, ולימוד הלכות חג בחג

גם הצגנו בתחלת הספר "קונטרס לוח הטבלאות" ל"ב חדשי השנה
ללימוד כל סדר שו"ע או"ח היומי מחבר עם רמ"א במעגל השנה

יוצא לאור בעזרה"ת על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שו"ע או"ח – מחבר עם רמ"א

מטרת המפעל: לקנות ידיעה יסודית בהלכות אורח חיים
בדקות ספורות בלבד – ולזכות להיות בן עולם הבא!

חסון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

P.O.B. 5006 FAX 6221317 TL.6246345 -

ת.ד. 5006 מאקם 6221317 מל. 6252808

בס"ד ב"ד מנחם ושלד

הגנו בזה בשבח המגיע לכתבים ביקר פעלו החשוב של הנה"צ בנוש"ק כש"ח רבי נפתלי הירץ מענדלאויטש שליט"א ראש כולל "טורקא" וראש מכון "אמרי שפר" פניה"ק חובב"א שקנה לו ש"מ להגדיל תורה ולהאדירה בהוצאת ספרים וכת"י עתיקים ונדירים בעלה ובנסתר, שמקורם מגנוי נאונים וצדיקים מחצבתם.

וכעת מתעסק בקדשים בהתאמה לאור ספרי השלחן ערוך ממזן המזבח על ארבעת חלקיו עם תהנות רבנו הרמ"א וז"ל השי"ע והמפה בלבד (ללא עוד פירותים וביאורים) שהמה לנו לעינים ויסוד ביסודות של כל התורה כולה, והוא עמוד השדרה של חוקות התורה וידעות הלכותיו על בוריו. ומגלגלן וכות ע"י וכאי שערך את הדפסת ר' חלקי השי"ע באופן וסדר למזור לימודם (ללא נושאי כליהם) במשך שנה שלימה (ואח"כ לחזור ולשנן עוד ועוד בכל שנה) ע"פ שקבע מין המזבח ושי"ע (במפתחם בקומפוסר והו השלחן ערוך המזבח המו"ל בזה) למען ירכשו בקיאות בדר' חלקי השי"ע ח"ח ובע"כ כאחד, ברב ה' זו הלכה.

ולתועלת זו השקיע המל"א שליט"א התצאה גדולה בכדי לסדר את העימור שבהתצאה החודשה הזו באופן הגון הלוואים שסיפקו ללמדו ב' רפים ביום, ולהשלים את לימוד כל השו"ע עם הגהות רבנו הרמ"א ז"ל במשך שנה אחת בדיוק ולאח"כ בס"ד לחזור ולשנן עוד, כאמור למען ללמוד ולשנן את הספרי מרן המהר"א ורבנו הרמ"א ז"ל, ולהצות בהם בקביעות כפי שצטוונו להיות בקיאים בדבר ה' זו וזו. הלאה. ומכאוב משה"ח זכור ורתור משה"ח. מתנאין בעל חיים אדם יתכן להיות חיל בלגיונו של מלך מבלי לדעת חוקיו משפטיו ולתלותיו.

והואיל במבוא לה"ל גם לוח שנה מפורט שלפיו יכול הלומד לסדר את הלימוד הג' משך שנה חמישה, בלי צמצום לרכוש את התוצאה הש"ע עם התוצאה הרי"א ו"ל שבפרקים הולך בעת. ויכיר שאין זה הלימוד מקנה ללומדיו יכולת לתת פסק בהלכה, בלי העיון בנ"כ,

והגנו לברך את הגאון הצ' המבחר המו"ל שלי"א שחנך ה' בידו יצילת, ויבנה לכות את הרים בהוצאת השיר המסודר כנ' שיהיו לתועלת רב בקיאות ושגנו הלכות ד' חלקי השורע, ואין להדפיס שרע זה בלי תוספת זו, במסגרת מיוחדת ובאותיות גדולות, וכות מרן המבחר הבי' ייעזר ויבנה הרמ"א ויחזיקו יום עליו ועכ"פ לישועה קרובה ברחמים גדולים בבית משיח צדקנו מורה ודאין בב"א.

והוא יום ה' כנ' מנ"א תשס"ב לסדר אשר אנכי נתון לפניהם היום וגו' את הכרזה אשר שמעונו אל מצות ה' אשר אנכי מצוה אתכם היום וגו', הכד"צ דפניהם ת"ו.

011
 012
 013
 014
 015
 016
 017
 018
 019
 020
 021
 022
 023
 024
 025
 026
 027
 028
 029
 030
 031
 032
 033
 034
 035
 036
 037
 038
 039
 040
 041
 042
 043
 044
 045
 046
 047
 048
 049
 050
 051
 052
 053
 054
 055
 056
 057
 058
 059
 060
 061
 062
 063
 064
 065
 066
 067
 068
 069
 070
 071
 072
 073
 074
 075
 076
 077
 078
 079
 080
 081
 082
 083
 084
 085
 086
 087
 088
 089
 090
 091
 092
 093
 094
 095
 096
 097
 098
 099
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522

הגני מצטרף לדברי ידידו הנאהב הבר"צ שליט"א ומברך את תנה"צ המחבר המו"ל שליט"א שיראה ברכה בעמלו והוא יזכי והרבים גדול להגדיל תורה ולהאדירה, ונוכה לראות במעשהו כל ישראל תשמחתו בבוא לציון גוא"צ ברחמים ב"א.

תמוז תשס"ב

ב"ה, יום

הנה זכר כבוד ה' הג' ר' נפתלי מענדעלאוויטש שליט"א ראש
כולל מורקא ירושלים להחזיר עטרה ליושנה ולהדפיס ספרי שו"ע ד"ח
רק עם דברי רבנו הבית יוסף ז"ע ודברי רמ"א אשר בזכותם זכו להאיר לדורות
עולם שיהיו קיצור הלכות שבר' חלקי שו"ע מחבר ורמ"א שגורים בפי כל ויכולים
לחזור עליהם מדי שנה בשנה. וכבר ידוע שבדור דעה שבג"י וגם אח"כ נהגו גאונים
צדיקים לחזור כל חודש וחודש על תלמודם בד"ת ככוונת רבינו הבית יוסף וכאשר
העיר גם הגאון פאת השולחן הגה"ק ר' ישראל משקלאוו ז"ע במכתבו למרן הח"ס ז"ע.
וע"כ אין ספק שזה זיכוי הרכים מצוה דרבה ומצוה דרכים ובכלל מזכי
הרכים נמנה.

אשר נכתב
שמעון וואזנר

ב"ה, יום תמוז תשס"ב לפ"ק

הנה זכה כבוד הה"ג הג' ר' נפתלי מענדעלאוויטש שליט"א ראש
כולל מורקא ירושלים להחזיר עטרה ליושנה ולהדפיס ספרי שו"ע ד"ח
רק עם דברי רבנו הבית יוסף ז"ע ודברי רמ"א אשר בזכותם זכו להאיר לדורות
עולם שיהיו קיצור הלכות שבר' חלקי שו"ע מחבר ורמ"א שגורים בפי כל ויכולים
לחזור עליהם מדי שנה בשנה. וכבר ידוע שבדור דעה שבג"י וגם אח"כ נהגו גאונים
צדיקים לחזור כל חודש וחודש על תלמודם בד"ת ככוונת רבינו הבית יוסף וכאשר
העיר גם הגאון פאת השולחן הגה"ק ר' ישראל משקלאוו ז"ע במכתבו למרן הח"ס ז"ע.
וע"כ אין ספק שזה זיכוי הרכים מצוה דרבה ומצוה דרכים ובכלל מזכי
הרכים נמנה.

ע"ז בעה"ח וחכות מנהיגו הדורות הבי"ת ורמ"א ז"ע

יעמדו למולו לכל ישראל.

מצפה לרחמי ה'

שמואל הלוי וואזנר

קריאה קדושה

תחילתו של חנוכה צ"ח"ב טובא בחודר התורה רבי נפתלי הרץ מנעטלאוויטש שליט"א מפעיה"ק וירושלים תובב"א, ראש הכולל "טורקא", אשר כבר נודע בשערים לתורה.

ותחת, בהתעצות עם גדולי דורנו ובעידודם חשף הגה"צ הנ"ל שליט"א את ורוע עונו להחזיר עטרה ליושנה לקנות ד' ושם בבקאות עקרי דיני התורה ולהחזיר אדבת שיען עקרי דיני התורה כאשר הם מופיעים פסוקים וסודרים במספרן של הני שני הצדיקים שמפיהם אנו חיים מן המתבר השו"ע זי"א ומרן בעל המפה לשו"ע, רבנו הרמ"א זי"א, בהוצאת ספרי השו"ע עם הגהות הרמ"א, ללא נישעי כלים, במקדמות דנא בעבור המטה הג"ל התמדת רציפות החזרה על עקרי דיני התורה וקניית בקאותם, כמו אמרו חז"ל, דלעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה, והוצאה חרשה זו היא ראשית פרי בבורי המפעל אשר בשם "מפעל הליכות עולם" וכונה.

וכמובאר היטב בדקונטרס "זה השולחן" המתלווה להוצאת שו"ע עם הגהות הרמ"א זו, הרי לפנינו כלי אמצעי מועיל לרכוש הבקאות בידעת עקרי דיני התורה ע"י חזרה רצופה של לימודם ללא נ"ב משך שנה על פי תוכנית שנתית חזרת בהדרגה שאין זה למען לפסוק הלכה למעשה, אלא כאמור, חזרת הלימוד על מנת לקנות בקאות ע"פ בעיקר הדרינים המפורשים במחבר ודרימ"א שמפיהם כל בית ישראל חיים, גם האשכנזים וגם המספרדים וכפי רצון המחבר זי"א בדבריו הקדמתי לשו"ע: ראיתי כלבי יי טוב ללקות שושני ספירי אמריו בדרך קצרה בלשון צח וכולל יפה ונעים למען תהיה תורה ה' המביאה שגורה בפי כל איש ישראל, כי כאשר ישאלו לת"ח דבר הלכה לא נמנע בה אלא יאמר להכמה אחותי את ספר זה לחלקו לחלקים שלושים, ללמוד ביום חלק ונמצא שבכל חודש הוא חוזר תלמודו, ע"כ"ל מרן המחבר.

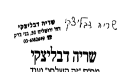
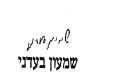
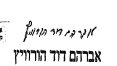
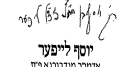
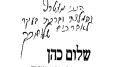
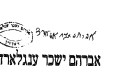
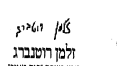
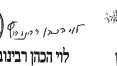
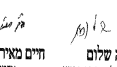
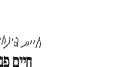
ואת הנה רצון צדיק שלימד כל אדם בישראל בסדר זה שיהיה ידיעת עקרי דיני התורה שגורים בפינו, גם אלה אשר כבר ניסו ידיות בתורא, ואלה שעדיין לא ניסו באלה. וכיוון שנתמנעו המחזות, ומה גם שהכתוב עם הגהות הרמ"א היא כמעט כפולה, הרי זה כלתי אפשרי לחזור בכל חודש, אלא ע"כ"פ בכל שנה ושנה אפשרי ואפשר, ונחון יבר אמצעי זה עד מאוד, בלי שום ספק, ודבר זה ממש מקיים רצון צדיק מרן המחבר זי"א, וכפי שהיה בקדמותא דנא שלמדו לימוד חזרה כוז אף בלא נ"ב, למען לקנות יקאות, ושהיה הדרינים שגורים על פי הלמוד, ואלה הם יסודות הידיעות ברני התורה.

על כן נקרא לאותו בית ישראל להביא ברכה זו וזכירתה, להעמידו זה השולחן אשר לפני ה', הדור כולו עם מפתח המחזות, לומר להכמה אחותי את. וזכור עשה הגה"צ המו"ל שליט"א בענינו יסר כולל אברכים מצוינים במיוחד למסרת הלימוד שו"ע עם הגהות הרמ"א תוך שנה ושנה לשיען הלכה, בתוך מסגרת כולל טורקא.

להחזיר עטרה ליושנה בהוצאת שו"ע עם הגהות הרמ"א למטה להפיץ בקאות ידיעת עקרי הדרינים בכל תפוצות ישראל, ואף ידעו עמנו כבוד וכל אשר יעשה יצילת.

בעתידת ההתמנן למען התורה דק' ולומדה

(החתומות לפי סדר א"ב)

 יוסף צבי הרש ראב"ד וק"ק עתת ישראל לונדון	 שרה רבלין מרת אה' הלפרין ועד	 ישראל גינזברג חזק"ר ור"מ בעדוק ירושלים ועד	 נתן גינזברג אב"ד ק"ת אגודת ישראל כ"ב	 שמעון עזרי ראש ישיבת עתת ישראל	 שמעון עזרי אב"ד מלכוד	 אברהם איר אב"ד מלכוד
 בנימין יחזקאל זלבר מרת אה' זלבר	 אליעזר יהודה הלפרין מרת אה' זלבר	 משה הלפרין חזק"ר ור"מ בעדוק ירושלים ועד	 ארי לייב הלפרין אב"ד מלכוד	 אברהם חזק"ר חזק"ר ור"מ בעדוק ירושלים ועד	 אליעזר זלבר אב"ד מלכוד	 גורן מנחם דניאל אב"ד מלכוד
 מאיר מאיר ראש ישיבת עתת ישראל	 יוסף לייפער אב"ד מלכוד	 יוסף לייפער אב"ד מלכוד	 שלום כהן ראש ישיבת עתת ישראל	 יצחק כהן אב"ד מלכוד	 ישראל מרדכי טועסק אב"ד מלכוד	 ישראל ארי לייפער אב"ד מלכוד
 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 משה דניאל אב"ד מלכוד	 אברהם יעקב פרידמן אב"ד מלכוד	 דוב פרידמן אב"ד מלכוד	 אברהם יעקב פרידמן אב"ד מלכוד	 אברהם יעקב פרידמן אב"ד מלכוד
 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד	 דוב מאיר קרוי אב"ד מלכוד
 משה שמואל שפירא אב"ד מלכוד	 חיים מאיר זינגר אב"ד מלכוד	 חיים מאיר זינגר אב"ד מלכוד	 חיים מאיר זינגר אב"ד מלכוד	 חיים מאיר זינגר אב"ד מלכוד	 חיים מאיר זינגר אב"ד מלכוד	 חיים מאיר זינגר אב"ד מלכוד

אורח חיים

היומי

בגימטריא

שנ"ד (354)

כמנין ימות השנה

שלומדים בהם אורח

חיים היומי

חושבנא דדין כחושבנא דדין

פלאי פלאות

שלחן ערוך

לפני זקנים עם נערים
בכרך קטן למען ישאורו בחיקם
להגות בו בכל עת ובכל
מקום כאשר יחנו או יסעו

סגנו כמחבר יוסף קארו יוזיא בכה"ד
אפרים קצרו וכל :

כדפס בעיני רב עם תוספת בלור המלות

במנות האגון מוסר אליעזר גרלזני ובכיתו

פה ויניציא

שער שו"ע ויניציא
שנת של"ח לפ"ק

שלחן ערוך

לפני זקנים עם נערים
בכרך קטן למען ישאורו בחיקם
להגות בו בכל עת ובכל
מקום כאשר יחנו או יסעו

סגנו כמחבר יוסף קארו יוזיא בכה"ד
אפרים קארו זכ"ל

כדפס בעיני רב עם תוספת בלור המלות

אבן העזר

במנות מוסר אליוויל כראגדיו

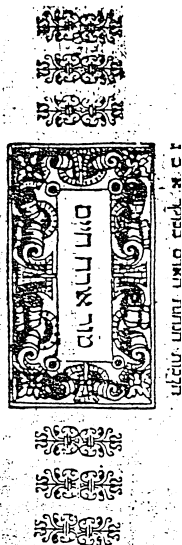
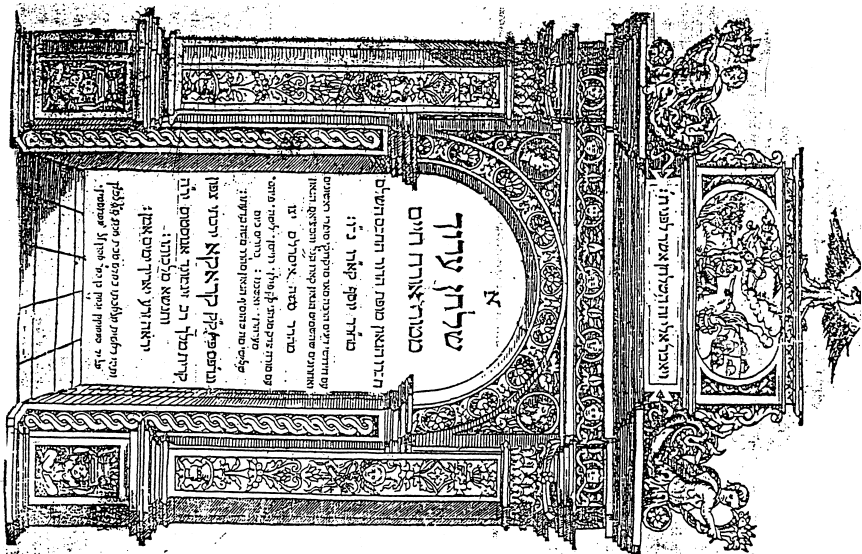

פה ויניציא

שער שו"ע ויניציא
שנת של"ד לפ"ק

תפלה קודם למוד השולחן ערוך:

הנני רוצה ללמוד, בדי שיביאני התלמוד הזה
לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת
התורה. ותריני עושה לשם יחוד קודשא בריך
הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני
מתחדים ואחדנה"י על ידי הנעלם בדחילו
ורחימו ביחדא שלום בשם כל ישראל.

א דין השכמת הבוקר וברוטסעץ:

[illegible]

1. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 2. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 3. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 4. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 5. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 6. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 7. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 8. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 9. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.
 10. **התאמה:** התאמה בין המצב הנוכחי לבין המצב הרצוי.

לְרַחֵם הַנְּחוּמִית וְלִי חֶסֶד וְרַחֲמִים וְלִי חֶסֶד וְרַחֲמִים

וּתְעֵבֶה וַיִּקְרָא:

א. כעצמם ליתן, ב'לם יא'ה, הצבחה עטבדדס וכו' ובעצמם לא דבגו ולאומד:

כ. חושבים להתחנך לפני כניא וכו' ונעמ
מסתמכות החמור'אין כלי'א הלי'א ולמך מני
פלי'א הלי'א ולמך הלי'א שחפלה שחפלה כל'א

[illegible]

השניות על המרחק ועל הזנות רגויה:
לאו לכל וילא סמיא סמיא חזיר חולע על מרחק
בית המקדש:

התעב כהרוריו ויו בקרס
לפתות ברכיו וימנעו קורט ואלו המנעו סמך
סוף מנעו מקסו, לבסוף:

7 מוכר חצבס תמנעטס כרונרס מהרזרות זענען בלונדע.
8 עובר לונדערשטע הערקערע זאכעס הייזן-שפערט
הרברות. זאכעס ענלי. העס ווויקט זיכערעס.

[illegible]

ונוחתי ונחמתי ונחמתי ונחמתי : אצל אלהים אלהינו
אשר אלהינו אלהינו : אלהינו אלהינו

[illegible]

כשנחמדים בראשית הצורה ונחזק היד והרגל נחפזין
סוּיָא זה מסוב ומקובל כלא לא יחקרנו ענין אחר
ולתור לתור בראשית החכמה והשלמות חתנו מרים כלום

אסתר עזרו...
החשש הוא מן הצלפות ופגמים שבהם
החשש לא יוכלו המורים להעביר!

ק. ואחר-כך הרקנו במסותן וסמנו אותנו על ירך
המנובצטת (אמנו):

[illegible][illegible]

דף שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
קראקא ש"ל לפ"ק

כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא

קונטרס
לוח טבלאות
י"ב חדשי השנה
ללימוד כל שו"ע
אורח חיים
היומי
מחבר עם רמ"א
במעגל השנה

"אורח חיים היומי" בגימטריא שנ"ד (354)
כמנין ימות השנה שלומדים בהם אורח חיים היומי

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

סדר אורח חיים היומי ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה – חודש תשרי –				
יום:		מנ:		עד:
סימן:		סעיף:		סעיף:
א תשרי		א	א	ב
ב תשרי		ג	ב	ט
ג תשרי		ד	ט	א
ד תשרי		ו	א	ג
ה תשרי		ז	ג	א
ו תשרי		ט	א	י
ז תשרי		י	י	יא
ח תשרי		יא	יא	ב
ט תשרי		יב	ב	ד
י תשרי		טו	ד	א
יא תשרי		יח	א	א
יב תשרי		כג	א	ה
יג תשרי		כה	ה	יג
יד תשרי		כה	יג	ט
טו תשרי		כז	ט	ב
טז תשרי		לא	ב	יא
יז תשרי		לב	יא	כ
יח תשרי		לב	כ	לה
יט תשרי		לב	לה	מד
כ תשרי		לב	מד	ב
כא תשרי		לג	ב	ב
כב תשרי		לו	ב	א
כג תשרי		לט	א	א
כד תשרי		מא	א	ז
כה תשרי		מג	ז	ח
כו תשרי		כו	ח	א
כז תשרי		מח	א	א
כח תשרי		נב	א	י
כט תשרי		נג	י	כה
ל תשרי		נג	כה	ג

סדר אורח חיים היומני
ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה
– חודש חשון –

יום:		מנ:		עד:	
		סימן:	סעיף:	סימן:	סעיף:
א חשון	נה	ג	נה	יז	
ב חשון	נה	יז	נח	א	
ג חשון	נח	א	נט	ג	
ד חשון	נט	ג	סא	ו	
ה חשון	סא	ו	סב	ב	
ו חשון	סב	ב	סה	א	
ז חשון	סה	א	סו	י	
ח חשון	סו	י	ע	א	
ט חשון	ע	א	עב	ה	
י חשון	עב	ה	עה	ג	
יא חשון	עה	ג	עח	א	
יב חשון	עח	א	פ	א	
יג חשון	פ	א	פה	ב	
יד חשון	פה	ב	פט	ג	
טו חשון	פט	ג	צ	ח	
טז חשון	צ	ח	צ	כא	
יז חשון	צ	כא	צב	א	
יח חשון	צב	א	צד	א	
יט חשון	צד	א	צה	ד	
כ חשון	צה	ד	צח	ב	
כא חשון	צח	ב	קא	ד	
כב חשון	קא	ד	קד	ה	
כג חשון	קד	ה	קח	ב	
כד חשון	קח	ב	קט	ב	
כה חשון	קט	ב	קיא	א	
כו חשון	קיא	א	קיד	ב	
כז חשון	קיד	ב	קיז	א	
כח חשון	קיז	א	קכא	א	
כט חשון	קכא	א	קכד	ב	

סדר אורח חיים היומי
ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה
– חודש כסלו –

יום:		מן:		עד:	
		סימן:	סעיף:	סימן:	סעיף:
א כסלו	קכד	ב	קכו	א	א
ב כסלו	קכו	א	קכח	ח	ח
ג כסלו	קכח	ח	קכח	כ	כ
ד כסלו	קכח	כ	קכח	לג	לג
ה כסלו	קכח	לג	קכט	א	א
ו כסלו	קכט	א	קלא	ח	ח
ז כסלו	קלא	ח	קלה	ב	ב
ח כסלו	קלה	ב	קלז	א	א
ט כסלו	קלז	א	קלט	ד	ד
י כסלו	קלט	ד	קמא	ז	ז
יא כסלו	קמא	ז	קמד	א	א
יב כסלו	קמד	א	קמז	א	א
יג כסלו	קמז	א	קנ	א	א
יד כסלו	קנ	א	קנא	ט	ט
טו כסלו	קנא	ט	קנג	ז	ז
טז כסלו	קנג	ז	קנג	טז	טז
יז כסלו	קנג	טז	קנד	ו	ו
יח כסלו	קנד	ו	קנו	א	א
יט כסלו	קנו	א	קנח	יב	יב
כ כסלו	קנח	יב	קנט	ח	ח
כא כסלו	קנט	ח	קס	ה	ה
כב כסלו	קס	ה	קסא	א	א
כג כסלו	קסא	א	קסב	ד	ד
כד כסלו	קסב	ד	קסד	א	א
כה כסלו	קסד	א	קסז	ו	ו
כו כסלו	קסז	ו	קסז	כ	כ
כז כסלו	קסז	כ	קסח	ח	ח
כח כסלו	קסח	ח	קסח	יז	יז
כט כסלו	קסח	יז	קע	יד	יד
ל כסלו	קע	יד	קעד	א	א

סדר אורח חיים היומי ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה — חודש טבת —				
יום:		מנ:		עד:
סימן:		סעיף:		סעיף:
א טבת		קעד א		קעה ג
ב טבת		קעה ג		קעח א
ג טבת		קעח א		קעט ב
ד טבת		קעט ב		קפב א
ה טבת		קפב א		קפג ז
ו טבת		קפג ז		קפז א
ז טבת		קפז א		קפח ז
ח טבת		קפח ז		קצא א
ט טבת		קצא א		קצג ג
י טבת		קצג ג		קצה ג
יא טבת		קצה ג		קצט א
יב טבת		קצט א		רב א
יג טבת		רב א		רב יב
יד טבת		רב יב		רד ה
טו טבת		רד ה		רה ה
טז טבת		רה ה		רח ד
יז טבת		רח ד		רח יג
יח טבת		רח יג		רי ב
יט טבת		רי ב		ריב ב
כ טבת		ריב ב		רטז ג
כא טבת		רטז ג		ריח א
כב טבת		ריח א		ריט ח
כג טבת		ריט ח		רכג ג
כד טבת		רכג ג		רכד יג
כה טבת		רכד יג		רכח א
כו טבת		רכח א		רלא א
כז טבת		רלא א		רלב ג
כח טבת		רלב ג		רלה ג
כט טבת		רלה ג		רמ א

סדר אורח חיים היומני
ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה
– חודש שבט –

יום:		מנ:		עד:
		סימן:	סעיף:	סימן:
		סימן:	סעיף:	סעיף:
א	שבט	רמ	א	י
ב	שבט	רמ	י	א
ג	שבט	רמג	א	ו
ד	שבט	רמד	ו	א
ה	שבט	רמו	א	ב
ו	שבט	רמז	ב	ד
ז	שבט	רמח	ד	ב
ח	שבט	רנא	ב	ו
ט	שבט	רנב	ו	ב
י	שבט	רנג	ב	א
יא	שבט	רנד	א	א
יב	שבט	רנה	א	ח
יג	שבט	רנז	ח	א
יד	שבט	רס	א	ב
טו	שבט	רסג	ב	יד
טז	שבט	רסג	יד	א
יז	שבט	רסה	א	יא
יח	שבט	רסו	יא	יג
יט	שבט	רסח	יג	י
כ	שבט	רעא	י	ז
כא	שבט	ערב	ז	א
כב	שבט	רעד	א	א
כג	שבט	רעו	א	ד
כד	שבט	רעז	ד	ב
כה	שבט	רפב	ב	ז
כו	שבט	רפד	ז	ב
כז	שבט	רפח	ב	ב
כח	שבט	רצ	ב	ג
כט	שבט	רצג	ג	ז
ל	שבט	רצו	ז	יד

סדר אורח חיים היומי ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה — חודש אדר —				
יום:		מנ:		עד:
סימן:		סעיף:		סימן:
סעיף:		סעיף:		סעיף:
א אדר	רצח	יד	שא	ב
ב אדר	שא	ב	שא	טז
ג אדר	שא	טז	שא	כז
ד אדר	שא	כז	שא	מא
ה אדר	שא	מא	שב	ו
ו אדר	שב	ו	שג	ו
ז אדר	שג	ו	שג	יט
ח אדר	שג	יט	שה	ב
ט אדר	שה	ב	שה	יז
י אדר	שה	יז	שו	ד
יא אדר	שו	ד	שז	ה
יב אדר	שז	ה	שז	יט
יג אדר	שז	יט	שח	ז
יד אדר	שח	ז	שח	כב
טו אדר	שח	כב	שח	מ
טז אדר	שח	מ	שי	א
יז אדר	שי	א	שיא	א
יח אדר	שיא	א	שיב	א
יט אדר	שיב	א	שיג	ב
כ אדר	שיג	ב	שיד	ג
כא אדר	שיד	ג	שטו	ב
כב אדר	שטו	ב	שטז	ז
כג אדר	שטז	ז	שיז	ה
כד אדר	שיז	ה	שיח	ט
כה אדר	שיח	ט	שיט	ג
כו אדר	שיט	ג	שכ	א
כז אדר	שכ	א	שכ	יט
כח אדר	שכ	יט	שכא	טז
כט אדר	שכא	טז	שכג	א

סדר אורח חיים היומי
ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה
— חודש ניסן —

יום:		מנ:		עד:
		סעיף:	סימן:	סעיף:
א ניסן	שכג	א	שכד	ד
ב ניסן	שכד	ד	שכה	ד
ג ניסן	שכה	ד	שכה	טו
ד ניסן	שכה	טו	שכז	א
ה ניסן	שכז	א	שכח	יב
ו ניסן	שכח	יב	שכח	כה
ז ניסן	שכח	כה	שכח	מד
ח ניסן	שכח	מד	של	ד
ט ניסן	של	ד	שלא	ט
י ניסן	שלא	ט	שלד	ו
יא ניסן	שלד	ו	שלד	כג
יב ניסן	שלד	כג	שלו	א
יג ניסן	שלו	א	שלו	יג
יד ניסן	שלו	יג	שלח	ז
טו ניסן	שלח	ז	שמ	ד
טז ניסן	שמ	ד	שדמ	א
יז ניסן	שדמ	א	שמה	יד
יח ניסן	שמה	יד	שמז	א
יט ניסן	שמז	א	שנ	ב
כ ניסן	שנ	ב	שנד	ב
כא ניסן	שנד	ב	שנו	א
כב ניסן	שנו	א	שנח	א
כג ניסן	שנח	א	שנח	יג
כד ניסן	שנח	יג	שסא	ב
כה ניסן	שסא	ב	שסב	י
כו ניסן	שסב	י	שסג	יג
כז ניסן	שסג	יג	שסג	כו
כח ניסן	שסג	כו	שסג	לג
כט ניסן	שסג	לג	שסה	ב
ל ניסן	שסה	ב	שסו	ה

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

— חודש אייר —

יום:		מנ:		עד:
סימן:		סעיף:		סימן:
א אייר		שסו		שסז
ב אייר		שסז		שע
ג אייר		שע		שעא
ד אייר		שעא		שעב
ה אייר		שעב		שעב
ו אייר		שעב		שעה
ז אייר		שעה		שעט
ח אייר		שעט		שפא
ט אייר		שפא		שפב
י אייר		שפב		שפו
יא אייר		שפו		שפט
יב אייר		שפט		שצב
יג אייר		שצב		שצה
יד אייר		שצה		שצז
טו אייר		שצז		שצח
טז אייר		שצח		שצט
יז אייר		שצט		תד
יח אייר		תד		תו
יט אייר		תו		תט
כ אייר		תט		תט
כא אייר		תט		תיג
כב אייר		תיג		תטז
כג אייר		תטז		תכא
כד אייר		תכא		תכה
כה אייר		תכה		תכח
כו אייר		תכח		תכט
כז אייר		תכט		תלג
כח אייר		תלג		תלו
כט אייר		תלו		תמ

סדר אורח חיים היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה

— חודש סיון —

יום:		מן:		עד:	
סימן:		סעיף:		סימן:	
סעיף:					
א סיון	תמ	א	תמב	ח	ח
ב סיון	תמב	ח	תמד	ו	ו
ג סיון	תמד	ו	תמז	א	א
ד סיון	תמז	א	תמז	ז	ז
ה סיון	תמז	ז	תנ	ב	ב
ו סיון	תנ	ב	תנא	ה	ה
ז סיון	תנא	ה	תנא	טז	טז
ח סיון	תנא	טז	תנא	כה	כה
ט סיון	תנא	כה	תנג	א	א
י סיון	תנג	א	תנה	א	א
יא סיון	תנה	א	תנז	א	א
יב סיון	תנז	א	תנט	ד	ד
יג סיון	תנט	ד	תסא	ה	ה
יד סיון	תסא	ה	תסה	ג	ג
טו סיון	תסה	ג	תסז	ח	ח
טז סיון	תסז	ח	תסז	טז	טז
יז סיון	תסז	טז	תע	ג	ג
יח סיון	תע	ג	תעב	י	י
יט סיון	תעב	י	תעג	ז	ז
כ סיון	תעג	ז	תעו	א	א
כא סיון	תעו	א	תפ	א	א
כב סיון	תפ	א	תפו	א	א
כג סיון	תפו	א	תפט	ד	ד
כד סיון	תפט	ד	תצ	ט	ט
כה סיון	תצ	ט	תצד	ג	ג
כו סיון	תצד	ג	תצז	ד	ד
כז סיון	תצז	ד	תצח	ג	ג
כח סיון	תצח	ג	תצח	יז	יז
כט סיון	תצח	יז	תקא	א	א
ל סיון	תקא	א	תקב	ד	ד

סדר אורח חיים היומי ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה — חודש תמוז —				
יום:		מנ:		עד:
סימן:		סעיף:		סעיף:
א תמוז		תקב ד		ב תקו
ב תמוז		תקו ב		ה תקז
ג תמוז		תקז ה		א תקי
ד תמוז		תקי א		ב תקיא
ה תמוז		תקיא ב		ו תקיג
ו תמוז		תקיג ו		ז תקיד
ז תמוז		תקיד ז		ו תקטו
ח תמוז		תקטו ו		א תקיח
ט תמוז		תקיח א		ג תקכא
י תמוז		תקכא ג		ד תקכו
יא תמוז		תקכו ד		ד תקכז
יב תמוז		תקכז ד		כא תקכז
יג תמוז		תקכז כא		א תקלא
יד תמוז		תקלא א		ה תקלג
טו תמוז		תקלג ה		ג תקלו
טז תמוז		תקלו ג		יד תקלז
יז תמוז		תקלז יד		ב תקלט
יח תמוז		תקלט ב		יג תקלט
יט תמוז		תקלט יג		ה תקמא
כ תמוז		תקמא ה		ב תקמה
כא תמוז		תקמה ב		ה תקמו
כב תמוז		תקמו ה		ב תקמח
כג תמוז		תקמח ב		יג תקמח
כד תמוז		תקמח יג		א תקנא
כה תמוז		תקנא א		ז תקנא
כו תמוז		תקנא ז		א תקנב
כז תמוז		תקנב א		ב תקנג
כח תמוז		תקנג ב		יח תקנד
כט תמוז		תקנד יח		א תקנט

סדר אורח חיים היומי
ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה
— חודש אב —

יום:		מן:		עד:	
		סימן:	סעיף:	סימן:	סעיף:
א אב	א	תקנט	א	תקס	ב
ב אב	ב	תקס	ב	תקסב	ב
ג אב	ב	תקסב	ב	תקסב	יב
ד אב	יב	תקסב	יב	תקסו	ב
ה אב	ב	תקסו	ב	תקסח	ב
ו אב	ב	תקסח	ב	תקסט	א
ז אב	א	תקסט	א	תקעב	א
ח אב	א	תקעב	א	תקעה	ד
ט אב	ד	תקעה	ד	תקעה	יב
י אב	יב	תקעה	יב	תקעו	ט
יא אב	ט	תקעו	ט	תקעח	א
יב אב	א	תקעח	א	תקפא	א
יג אב	א	תקפא	א	תקפב	ח
יד אב	ח	תקפב	ח	תקפה	ה
טו אב	ה	תקפה	ה	תקפו	טו
טז אב	טו	תקפו	טו	תקפח	ג
יז אב	ג	תקפח	ג	תקצ	ג
יח אב	ג	תקצ	ג	תקצא	ד
יט אב	ד	תקצא	ד	תקצה	א
כ אב	א	תקצה	א	תרב	א
כא אב	א	תרב	א	תרו	ב
כב אב	ב	תרו	ב	תרח	ד
כג אב	ד	תרח	ד	תריב	ד
כד אב	ד	תריב	ד	תריג	ח
כה אב	ח	תריג	ח	תריז	א
כו אב	א	תריז	א	תריח	י
כז אב	י	תריח	י	תרכב	ב
כח אב	ב	תרכב	ב	תרכה	א
כט אב	א	תרכה	א	תרכח	א
ל אב	א	תרכח	א	תרכט	י

סדר אורח חיים היומי ללימוד כל שו"ע או"ח מחבר עם רמ"א במעגל השנה – חודש אלול –				
יום:		מנ:		עד:
		סעיף:	סימן:	סעיף:
א אלול	תרכט	י	תרל	ב
ב אלול	תרל	ב	תרל	י
ג אלול	תרל	י	תרלא	ט
ד אלול	תרלא	ט	תרלג	ז
ה אלול	תרלג	ז	תרלז	ג
ו אלול	תרלז	ג	תרלט	ב
ז אלול	תרלט	ב	תרמ	ד
ח אלול	תרמ	ד	תרמג	ג
ט אלול	תרמג	ג	תרמו	א
י אלול	תרמו	א	תרמח	ג
יא אלול	תרמח	ג	תרמט	א
יב אלול	תרמט	א	תרמט	ו
יג אלול	תרמט	ו	תרנא	ח
יד אלול	תרנא	ח	תרנד	א
טו אלול	תרנד	א	תרנח	ח
טז אלול	תרנח	ח	תרסג	ב
יז אלול	תרסג	ב	תרסד	יא
יח אלול	תרסד	יא	תרסט	א
יט אלול	תרסט	א	תרעא	ה
כ אלול	תרעא	ה	תרעג	א
כא אלול	תרעג	א	תרעה	ג
כב אלול	תרעה	ג	תרפא	א
כג אלול	תרפא	א	תרפה	ג
כד אלול	תרפה	ג	תרפח	ד
כה אלול	תרפח	ד	תרצ	ו
כו אלול	תרצ	ו	תרצא	א
כז אלול	תרצא	א	תרצג	א
כח אלול	תרצג	א	תרצה	ד
כט אלול	תרצה	ד		

כתר תורה

להורים – מלמדים – מנהלים רבנים – וראשי ישיבות

בידכם לעשות כל תלמידיכם ליהודים הלומדים תורה לשמה והולכים בדרך השולחן ערוך, על ידי שיחזקם ללמוד בכל יום שולחן ערוך "אורח חיים היומי" מחבר ורמ"א, לסיים כל שו"ע או"ח במשך שנה תמימה, (לימוד של 5–10 דקות בלבד בכל יום). ועל ידי זה ידעו האיך להנהיג את ביתם על פי השולחן ערוך.

**זכרו נא מה שכתוב בחזרת הלבוש שער אהבת ה'
זוה לשונו:**

וכן מי שאינו מתקן אלא את נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה. ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלוקים, עד כאן לשונו.

חברך חבֵּרָא אֵית לֵיה!!!

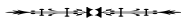
מצוה על כל אחד להתחזק ללמוד שולחן ערוך אורח חיים – מחבר עם רמ"א – ויחזק את חביריו וקרוביו שגם הם יצטרפו ללמוד שולחן ערוך מדי יום ביומו, ויהיה נמנה בין מזכי הרבים שצדקתם עומדת לעד, ועי"ז יהיה נכון לבו בטוח בה' שיזכה לבנים צדיקים!!!

תוכן הענינים

קונטרס ראשון תערוך לפני שלחן לימוד שולחן ערוך

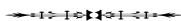
זכה למלאך שנגלה אליו.....מ
ענוותנותו של הבית יוסף - וכוונת
הרמ"א לשם שמים.....מ
מגדולתו.....מא
מדברי המלאך.....מא

מדוע נקרא השם "בית יוסף"?.....מא
דעת הרמ"א על הבית יוסף: "כל החולק
עליו בחולק על השכינה".....מא
מעשה נורא, ה"בית יוסף" זכה מן
השמים שיתפשט ספרו בכל העולם כולו
מב.....מב
כל העושה כפסקי מרן, עביד כמאתיים
רבנן, ולכך קורין למרן מר"ן סתם, כי
הוא ראשי תיבות מ'מאתן ר'בנן נ'סמך
מב.....מב

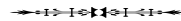
קונטרס שלישי ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א מרן הרמ"א

הקדמת רבינו הרמ"א להגהות השולחן
ערוך.....מד
הרמ"א מגדלותו.....מד
ממשה עד משה לא קם כמשה.....מד
והאיש משה גדול מאוד.....מה
דברי השל"ה הקדוש על הרמ"א: "זכה
מן השמים שיפסקו כמותו".....מה
ראוי לסמוך על פסקי הרמ"א.....מה

הקדמת מרן המחבר לשולחן ערוך -
חיוב לימוד שולחן ערוך בכל יום - ישננו
לשונו על פה - שם הספר "שולחן ערוך"
לו.....לו
דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד
השו"ע בקביעות.....לו
חיוב ותיקון גדול ללימוד "שולחן ערוך"
לו.....לו
לא יעבור יום בלי לימוד לכל הפחות
איזה סעיף "שולחן ערוך", אף אם הוא
אנוס ואין לו פנאי.....לח
ללמוד איזה סעיף "שולחן ערוך" בכל
יום הוא חיוב גדול על כל אחד מישראל
לח.....לח

כשמעיין בשולחן ערוך שהם רבותיו
לידע מקור הדין, אז מובטח לו שהוא בן
עולם הבא, להיות לעולם קיים במדריגת
קדוש!.....לח
בכל סימן וסימן של שו"ע נמצאת רפואה
למחלה ידוע - הרפואה נמצאת בטור
ובית יוסף.....לט

קונטרס שני ויסוף הוא השליט על הארץ מרן הבית יוסף

שורש נשמתו של מרן הבית יוסף.....מ

קונטרס רביעי אלה מקראי קודש קריאה קדושה לכל בני ישראל

קונטרס חמישי ארבע אמות של הלכה עניני לימוד הלכה

קריאת קודש! המפעל העולמי קורא
לכל אחינו בני ישראל בכל מקום שהם
מז

חברך חברה אית לי' !!! מז

אורח חיים הוא השער לה' אשר צדיקים
יבואו בו מז

הצטרף לאלו: מז

השנים חולפים ועוברים !!! מז

זכור !!! מט

יהודי היקר !!! מט

– כתר תורה – מט

סימנא טבא! להתחיל הסדר ב"איזה יום"
שרוצה בקבלה מחדש להתחילו ולסיימו
בעזרת השם יתברך! נ

כללו של דבר מיד כשתבא המצוה לידך
עשה אותה, ואל תדחה אותה נ

כבר בא העת לחננה! שגם אתה תהיה
בין אלו היודעים את השלחן ערוך! נא

יגעת ומצאת תאמין! נא

לומד יקר – דבר בדוק ומנוסה נא

פיקח מהו אומר: הריני שונה שני הלכות
היום שני הלכות למחר עד שאני שונה
את כל התורה כולה נב

מיום שחבר בית המקדש אין לו להקדוש
ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של
הלכה בלבד נג

והנה עסק התורה לשמה הוא, להבין
לשמור ולעשות! נג

דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד
השולחן ערוך בקביעות נד

הגאון בעל אבני נזר זצ"ל כותב במכתב:
נד

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך",
זוכין לגן עדן נד

כוזה הרקיע דא הלכה – ואת עלית על
כלנה נה

כל מי שזוכה להלכה אחד יורש עולם
אחד נה

אשריהם אלו שעוסקים בהלכה שבוה
יוצא השכינה מהגלות נה

השכינה אינו שורה אלא בד' אמות של
הלכה! נה

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות
הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה
עקרות נו

זכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא
ד"נער", עתיד לקיים בה "וינערו רשעים
ממנה", דאינון איסור טמא ופסול סמאל
ומשרייתיה! נו

מי שהוא בקי בהלכה של הקב"ה
שהיא השכינה, הקב"ה עמו, שבשביל
ההלכה לא יזוז ממנו לעולם נו

"ובלבנים", דא ליבון הלכה נו
כשמנפין ההלכה כסולת נקייה,
מתפרנסת בזה הנשמה, כמו שהגוף

כל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין ע"י הלכות – למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרב כל הרחוקים אליו יתברך.....סב

ועיקר כבוד התורה להקים בתי מדרשות ובית ועד לחכמים אשר שם יתנו תוקף הלכה, כי זה עיקר חיינו.....סג

וזהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו – אין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקום קרבן וזבח ומקטיר קטורת – וכעת ההוגים בתורה לשמה, זוכים ששריית שכינה שם.....סג

אין לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, הכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשמה, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה בעולמו – והחי יתן אל לבו עד מתי יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקן נשמתו, ועד אנה יהיו לבושונו צואים.....סג

גברא דמרא עלמא חפץ בו.....סד

אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים.....סד

ד' אמות של הלכה אדמת קודש הוא – ונמשך ממילא הברכה לישראל.....סד

ה'ריעו ל'הוי"ה כ"ל ה'ארץ ר"ת הלכה, כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא פנימיותה הנכלל בד' אותיות השם, והוא המכוין באמרם, תורה לשמה, אל השם המתלבש בהלכה ומאיר בתוכו – והני ד'

מתפרנס בדברי העולם – שזה לעומת זה עשה אלקי"ם, לחם הגוף ולחם התורה, זה הוא שכתוב לכו לחמי בלחמי.....נו

איתן מושבך ושים בסלע קנך – איתן תני"א, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, שהם שוני הלכו"ת ומשניות – כל דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תני"א, שמוציא לשם ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה, בין בכל מצוה ומצוה, מה כתוב בו: "יפרוש כנפיו", אותו נשר, שהוא דיבור שבו ה' – ומפני זה "ישאדו" על אברתו – ישאדו, כגון "ישא ה' פניו אליך" – ומאי "ושים בסלע קנך"? אלא אמר דוד עליו: "ה' סלעי ומצודתי" – אף כך תנא שהוא בו הלכ"ה, חזקה בסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה בכל קושיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר..נח

ויש בעלי הלכו"ת שדומים לכוכבים, זה הוא שכתוב: "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" – לא ככוכבים שנאמר בהם "וכל צבאם יבול", אלא כאלו כוכבי העולם הבא שהם לעולם ועד עומדים תדיר.....נט

לימוד התורה למעשה הוא "תורה לשמה", ומשתלם בזה שם הוי"ה כולו, ואם אינו לומד לקיום המעשה השם תור"ה בו לבטלה.....נט

הקב"ה אין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין האדם העוסק בהלכה.....ס

תכלית בחירתו וחפצו של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות.....ס

פישו"ן – פי ששונה הלכות.....ס

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה.....ס

הלכ"ה – שהולך בדרך הישר.....סא

הקב"ה אין לו שעשוע ושמחה אחרת זולת לימוד הלכה.....סא

אין לו מקום אחר בעולמו.....סא

אמות גופיהו, אי גמירי להו אינשי בהדי	ידי זה יש לכל העולם כולו שיתוף
הלכה אין, אי לא, לא השלימו מצותן	וחיבור עם ד' אמות של הלכה..... עב
סח.....	פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה,
כשנחרב בית המקדש, כל השלימות	שלא עסק בארבע אמות של הלכה – כי
בטלה, חוץ מד' אמות של הלכה –	שם ביתו יתברך..... עג
הקב"ה אין לה אלא ד' אמות של	אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע
הלכ"ה, שהיא הכל"ה – ובזכותם נזכה	אמות של הלכה – ואז כאשר על ידי
במה דכתיב, ה'קיצה ל'פקוד כ'ל ה'גוים,	עסק התורה למטה, ממשיך שפע שורש
ר"ת הכל"ה..... סו	תורה שעוסקים בה למעלה..... עג
אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ,	הקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו
אלא ד' אמות של הלכה – התורה	מכל גזירות רעות, ותפלתו תהיה קרובה
וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם	להתקבל, ונכסיהון מתברכין בכל
בטלים..... סו	הברכות..... עד
הלומד שלא לשמה לא על מנת לעשות	השכינה נקראת ה'כל"ה, בהיפוך אתון
לידע לבוא מעשה, רק רוצה ללמדה	הלכ"ה – וזהו סוד יחוד קוב"ה ושכינתיה
לידע חכמתה וסתריה לבד, נוח היה לו	עד.....
שלא היה יוצא לאויר העולם..... סז	אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון
בהיותו נושא ונותן בדברי תורה יהיה	לשבתו, אלא ארבע אמות של הלכה,
הכונה אל תקוני השכינה דהיינו הלכה	שהוא רצונו יתברך וחכמתו, המלוכשים
אל האמת..... סז	בהלכות הערוכות לפנינו..... עה
ארבע אמות של הלכה הוא כתר תורה	כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות
סח.....	של הלכה וקובע מקום לתורתו, אויביו
השכינה לא ירדה למטה מעשרה, רק	נופלים תחתיו..... עה
בסוד ד', דהיינו ד' אמות של הלכה ... סח	מזמן שהקדושה נתגרשה כל כך אצל כל
אשרי יושבי ביתך, כלומר שראוי להיות	אדם, צריכין לראות שלהיכן שהולכים,
יושב בד' אמות של הלכה לא ילך חוצה	לא לצאת מד' אמות של הלכה של
סט.....	תורה, רק בכל הגילגולים צריכין
השפע יורד בכל יום תמיד, כי שם צוה ה'	להחזיק במשפטי התורה..... עו
את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד'	כשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז
אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו	הוא נעשה דוגמת בית המקדש..... עו
סט.....	ד' אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ
על ידי הלכ"ה יוצאין מכל הצרות –	ישראל – אויר ההלכ"ה מחכים כמו אויר
הלכ"ה מסוגל להולדה בנקל..... סט	ארץ ישראל – הלכה פסוקה מזככת
מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.... עא	המחשבה, ומוציא המחשבות זרות
כל העולם כולו נברא בשביל אותו	והדמיונות מהלב..... עו
האדם שהוא ד' אמות של הלכה – ועל	ארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת
	ארץ ישראל שאויר ארץ העמים נפלט
	מתוכו לגמרי מכל צד על ידי החרב
	דשתי פיות ונכנס אויר קדוש..... עז
	האוצר של יראת שמים שהוא בבית גנוז
	דהשם יתברך, הן הם גם כן הארבע

אמות של הלכה, שאין לו להקב"ה בעולמו משחרב בית המקדש אלא הם – ומוזה בא לשלימות הקדושה מה שמקדשין אותו מלמעלה להכניס קדושה בכל מעשיו הגופניים..... עז

ארבע אמות של הלכה זהו משכן הקב"ה שהוא הצלם אלקי חופף עליו ושוכן בקרב מוחו בהתבוננו בהלכה ותורת ה'..... עז

ארבע אמות הוא מקומו של אדם בכל מקום, ולכן אמרו "ארבע אמות של הלכה", רצה לומר 'הלכ'ה', 'ההילוך' והנהגה על פי התורה'..... עז

כל כתות החיצונים מצטרפים בהכרח להסתלק ולהתגרש מד' אמות של הלכה, וזר לא יקרב בהיכלו כי קדוש יאמר לו – הד' אמות של הלכה בלבד הן הנה ד' אמות הללו ששורה בהם ד' אותיות שמו הגדול שנסקלו מאבן ונפנו ממבשול, כמאמר הכתוב פנו דרך ה', כי ד' אמות הללו הוא דרך ה' השראת שמו יתברך, וזר לא יקרב אליהם כי קודש הם – "קנות לו בכל מקום", אפילו ברשות הרבים מקום החיצונים שאינם חפצים ברשות היחיד רשות יחידו של עולם ברוך הוא, מכל מקום בכל מקום הילוכו של אדם קנות לו ד' אמות הללו, שהחיצונים מסתלקין ובורחין מהם, והם להקב"ה בלבד..... פ

רק הד' אמות של הלכה היא כתריס בפני המקטרגים..... פא

מצות קימה הוא ד' אמות בשביל הד' אמות של הלכה – קומתו של אדם ד' אמות..... פא

ויתן לך האלקים: (א) טל השמים, (ב) ומשמני הארץ, (ג) ורוב דגן, (ד) ותירוש, הד' דברים הללו הן הן ד' אמות של הלכה, ואנחנו בגלות אין לנו אלא ארבע מדות אלו..... פב

העומד להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה הקליפה בורחת מפני שרה גבירתה..... פב

העומד להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה הקליפה בורחת מפני שרה גבירתה..... פב

העומד להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה הקליפה בורחת מפני שרה גבירתה..... פב

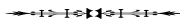
העומד להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה הקליפה בורחת מפני שרה גבירתה..... פב

"ושכנתי בתוכם", בכל מקום שהם יעשו לי מקדש ד' אמות של הלכה שם אשכון בתוכם – "ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלקים זה", "יעקב אמרם על "ארבע אמות של הלכה", כי ז"ה כל האדם.... פב

ארבע אמות בגימטריא תש"ך – חלל אוהל מועד היה גם כן תש"ך – בשלשים יום יש תש"ך שעות – גם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים ופדיו מכן חודש..... פג

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה, לפי שאין להקב"ה בעולמו רק ד' אמות של הלכה..... פד

הד' תיבות "ה'ריעו לה' כ'ל ה'ארץ" שהראשי תיבות שלהם הלכ"ה, הם בסוד הארבע אמות של הלכה..... פד

קונטרס ששי תודיעני אורח חיים עניני לימוד שו"ע אורח חיים

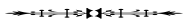
ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לכל תפלוסו אורח חיים ללמוד אותו היטב..... פה

בלעדי אורח חיים לא ירים איש הישראלי את ידו ואת רגלו..... פה

עיקר לימוד האדם צריך להיות בלימוד המביא לידי מעשה – על ידי לימוד ההלכות מובטח האדם לידי חיי עולם הבא, אך שיזהר ללמוד בכל יום – למד אדם שתי הלכות בבוקר ושתי הלכות בערב, קיים בזה "ובתורתו יהגה יומם ולילה..... פו

חיוב גדול להיות בקי בכל אורח חיים – חיוב גדול לקבוע שיעור שו"ע אורח חיים בכל יום – יזהר האדם מאד בזה להשלים בכל שנה שולחן ערוך אורח חיים – דף שולחן ערוך בכל יום..... פו

משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן..... צא ארץ חיים תודיעני מכללות תבצעני – על ידי שלומדים שו"ע אורח חיים זוכין לפרנסה בריחה ולהנצל משפלות..... צב

קונטרס שביעי

כהררים בשערה

תלזים הלכותיה

עניני לימוד הלכות שבת

התלויים בשערה

"הלכות שבת"... הרי הם "כהררים התלויין בשערה", כהר התלוי בשערות הראש..... צג

הלכות שבת כהרין התלויין בשערה. צג

אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם רבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת ולכנס בבתי מדרשות ללמוד ולהורות לישראל דברי תורה איסור והיתר כדי שיהא שמי הגדול מתקלס בין בני – מכאן אמרו משה תקן להם לישראל שיהיו דורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות החג בחג – אמר משה לישראל אם אתם עושים כסדר הזה הקב"ה מעלה עליכם כאילו המלכתם אותי בעולמי..... צד

המון העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה

קול חוצב להבת אש, מדרשת רבינו הגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זיע"א! – לומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – הדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים..... פז

חייב אדם ללמוד לבנותיו המצות, כגון פסקי הלכות, ומה שאמרו שהמלמד לאשה תורה כאלו מלמדה תיפלות, זהו עומק תלמוד וטעמי המצות וסודי התורה, אותן אין מלמדין לאשה ולקטן. אבל הלכות מצות ילמד לה, שאם לא תדע הלכות שבת איך תשמור שבת, וכן כל מצות כדי לעשות להזהר במצות... פח

כשמו כן הוא, אורח חיים נצחיים..... פח

המלמדים ילמדו עם התלמידים בכל יום ויום איזהו שיעור משולחן ערוך אורח חיים..... פט

ללמוד בכל יום שולחן ערוך אורח חיים, וביותר הלכות שבת..... פט

תלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן ערוך אורח חיים – רוב דיני אורח חיים מזדמן לאדם בשעה שאי אפשר לאדם לעיין ולשאול לחכם..... פט

מי שהוא בקי בשו"ע אורח חיים יכול להתפלל..... צ

כל מצוה ומצוה תלמדו כל הלכה בזמנה בשו"ע אורח חיים..... צ

חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!..... צ

יזהר מאוד להיות שונה הלכות בכל יום..... צ

להיות שונה הלכות באורח חיים מדי יום ביומו חוק ולא יעבור..... צ

מדברי ה"חזון איש" זצ"ל!..... צא

אוי לי אמי כי ילדתני – אין ישיבת לומדי תורה לשמה – כל למודכם גמרא

מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם	כיסופא קמי מלכא קדישא – חוסו על
צה	"זמן" יקר הנבראים
כל המשמר שבת "כהלכתו" אפילו עובד	כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות
עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו	שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי
אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא	בכלל איש השלם
שלטה בהן אומה ולשון	הגאולה תלויה בשמירת שבת, ואנחנו
אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות	בעו"ה עוברים בחסרון ידיעה על רוב
"כהלכתן" מיד נגאלים	איסורי דאורייתא ודרבנן – ולכך חובה
אם יתאספו כולם במקום אחד ללמוד או	ללמוד הלכות שבת ויום טוב, ושמירת
לשמוע הדרוש של החכם בשבת, גדול	שבת מקרבת הגאולה
קילוסו של הקב"ה העולה מקהלה	מאד עלינו להזהר בשבת לקיים דברי
גדולה ממה שעולה מכל יחיד ויחיד	תורה ודברי סופרים – ובעו"ה רוב בעלי
לבדו... הם מעידים כולם יחד שקב"ה	בתים אשר אינם בקיאים בהלכות שבת,
ברא העולם, ומתקלט שמו של הקב"ה	ואפילו לומדים, לומדים דברים אחרים,
שגור עליהם איסור מלאכה והם	קדשים, והלכתא למשיחא וכזהנה,
שובתים לקיים דבריו, כעבדים העושים	והלכות שבת אינן שגורות כל כך, וכמה
גזרת מלכם	אנשים אשר עוברים על כמה איסורים,
כשם שאמרו שואלין ודורשין בהלכות	מלאכות דאורייתא לחוסר ידיעתם,
פסח, כך חיובא רמיא לדרוש ולתור	ומכ"ש עניני מוקצה, ואי אפשר לפרטם
לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם	– ויום הזה אשר פארנו חבוש לראשנו,
לפחות פעם אחת בשנה – חיובא רמיא	יש לנו לגדור לשמח משה במתנת חלקו,
על הדרשנים – לשומעים ומקיימים	לקבל כל אחד על עצמו ללמוד הלכות
יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב	שבת אצל לומדים, ולעמוד על השמירה
אין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על	באזהרה יתירה
בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית,	צריך תשובה רבה לקלקול הלזה, כי
תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת	באמת רבו מחללים בעו"ה בחילול שבת
המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על	מלאכות דאורייתא ודרבנן – ובעו"ה
בורים – אשרי איש שימלט ולא ישגה	רבים נכשלים, כי יש בו דינים רבים
בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה	וצריך לימוד מתוך הספר – דיני מוקצה
להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה,	שהם חמורים כשל תורה, רבו גם רבו
מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד,	המתפרצים – וזהו שישים איש בזה
ברכות הנחנין וכדומה	השבת ללבו לשמור ולעשות, ועיקר
הלכות שבת ויום טוב, וברכות ברכת	להגות בשלחן ערוך אורח חיים הלכות
הנחנין, מי שאינו בקי בהן, ממש אינו	שבת, ויזהר בהן, ושכרו הרבה מאוד
בתורת אדם ישראלי	באמת אשרי השומרים שבת כראוי, כי
וגמרתו בלבי בלי נדר, בי' ימי תשובה	בו בחר ה' ישראל לסגולתו, ויום זה
אלו אי"ה לכתוב דיני שבת בקצרה	חמדת וסגולת הימים – ובעו"ה אין אנו
בלשון אשכנז, ולחלק לבעלי בתים	נזהרים בכמה דינים, מלאכות ותולדות
שאינם כל כך בני תורה, וביחוד בגליל	דיני מוקצה ואסורי דרבנן, ועל הרוב
שלי – וידעתי כי יצחקו עלי רבים, ואהיה	מחמת חסרון ידיעה, כי בעו"ה נפשי
להם למשל, כל היום מנגינתם – אבל	וחמירי הלכות שבת, ואין קורא בהם
מוטב שאהיה שוטה כל ימי, ולא איעול	לשמה ללמוד לשמור ולעשות, לומדים
	רק מקום פלפול קושיא ופירוקא וחדוד,

על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה – בעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים..... קד

ווי לאותה צרה שאינם יודעים הלכות שבת ועוברים בכמה מלאכות, כאשר דרשתי פעמים רבות..... קה

עיקר תורה ללמוד "שולחן ערוך" לדעת דרכי ה' – אוי לנו, מי שאינו בקי בהלכות שבת לדעת פרטיה איך יוכל להתפאר שקיים מצות שבת – ואין דרוש שאין אני מזהיר בכם בדבר זה..... קו

חזקו בני אל חי לשמירת שבת, והעיקר כמו שדרשתי והזהרתי כמה פעמים, ללמוד מתוך ספר הלכות שבת, כי רבו הדינים לא יכילן המאמר בעל פה..... קו מחויב כל אדם ללמוד בפוסקים הראשונים כל דיני שבת כי רבים הם עד מאוד – והלומדים דברי תורה לבעלי בתים חיוב מוטל עליהם ללמוד להם כל דיני שבת, כדי שידעו להזהר לשמור ולעשות ולקיים..... קז

יעסקו בהלכות שבת, כי הלכתא רבתא לשבתא, ובקל יכול האדם להכשל בה חס ושלוש אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה, ושגגת תלמוד עולה וזון חס ושלוש, ואין צריך לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה, ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא, וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה – שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם, חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה..... קז

הרבי הקדוש מלובלין זי"ע לא הלך לקדש בשום שבת, עד שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר והרמ"א עם הבאר היטב..... קח

לבוא לזו המדרגה לשמור שבת בכל פרטיו, העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת, ולחזור

ואין שם על לב ללמוד הלכות שבת שיהיו שגורים בפיו, ובעו"ה שגגת תלמוד עולה וזון – בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלטו אורח חיים ללמוד אותו היטב, שמעו למאמרי ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי..... קא

אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם, בפרט בענין שבת קודש – מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות..... קב

מי גבר ימלט לומר זך אני מפשע וחף אני מעון בשמירת שבת, אשר עונשה קשה למאוד, ומאוד הפליגו בעונש זה, עד שגיהנום שנכבה בשבת, ולמחללי שבת לא תכבה האש הגדולה כלל, ואם כן מהראוי לשמרו כראוי, וללמוד הלכות שבת בתמידות, ואצל רב שיברר לו הכל, ויחזור עליו תמיד חוזר חוזר עד שיהיה שגור בפיו, אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה, כי שכרה מרובה, ומגינה כתרסיס בפני פורענות..... קב

שבת מגינה לנו מעכו"ם ומשעבוד מלכות – בשמירת שבת יש לנו הגנה מאומות העולם, ולולי כן ח"ו כבר תמנו לגוע וספינו מהארץ, אבל זכות שבת מגינה עלינו – אין בכל העמים שומר שבת כישראל, והם בחרו בימים אחרים, וגעלו ביום קדוש כזה, ומאת ה' היתה זאת, למען תת לנו שארית בארץ למגן וחסון..... קג

כמה חובה עלינו לפשפש במעשה שבת ושמירתה, כי בקל יכול לבוא לידי עונש, והכל תלוי בשקידת התורה, כי טועמיה חיים זכו..... קד

אוי לי ווי לי בחילול שבת – לומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – עוברים

מגילות היו לאבותינו במצרים מיעקב, שהיו קורין ומשתעשעים בהם ביום השבת..... קיב

יום שבת קדשינו מר צורח... חוסו נא בני ישראל על נפשותיכם, הנה רבו הפוגעים בי, ואין איש שם על לב לשמור שבת בכל הפרטים והדקדוקים, אין משים על לב להיות בקי בהדינים הרבים והעצומים התלולים בי, אשר הם כהררים התלולים בשערה, אין קורא בצדק מתעורר להחזיק בי, להזהיר לרבים, בהדברים שנכשלו בהם בבלי דעת, ולהקהיל קהילות לדרוש הלכות שבת – שמעוני נא עם קדשי, חדשו ברייתכם אתי, ושפרו מעשיכם, ותקבעו חבורות קדושות ללמוד הלכות שבת, ולהזהיר עליהם, ואז אהיה למליץ לפני כסא רחמים, ויבקע כשחר אורכם..... קיב

כמה החיוב כפול ומכופל בלימוד הלכות שבת קודש, אשר אין כיוצא בהם בשום הלכה מכל ההלכות שבארבע חלקי השולחן ערוך, מצד חומר הענין שהוא איסור סקילה, ונוהג בכל אדם כל ימי חייו ובכל השנה בכל יום שביעי ובכל רגע בשבת קודש מבואו ועד צאתו, ובכל תנועה ובכל דיבור ובכל ענין שהוא, צריכים התבוננות, כי כמה פעמים שייכים בהם הלכות שונות והלכותיה מרובות וגדולות וקשים כהררים ותלויים בחוט השערה – וצריכים ללמוד ולחזור הרבה להיות בקי בהם ולזכרם..... קיג

על עון חילול שבת נגזר שלא יכנסו ישראל לארץ, וגלות לדורות..... קיד
בקיום מצות שבת נעשה מקומו של אדם ד' אמות של הלכה, ואותו מקום הוא קדושת בית המקדש, ונעשים מקום להשראת שכינתו יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן..... קיד
שמירת שבת הוא כלל התורה – ועל ידי שמירת שבת כהלכתו יוכל ליכנס בכל נ' שערי קדושה בפעם אחת, כמו אם יצדיק מעשיו ת' יום רצופים – הבעל תשובה אי

עליה תמיד, כדי שידע האסור והמוותר, דאי לאו הכי, אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים המזוהים לשמירת שבת כראוי, לא יועיל לו – ועל כן צריך שילמד הלכותיה כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה..... קח

ראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם..... קט

צריך שילמד הלכות שבת, כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה..... קט
ללמוד בחבורה בכל יום הלכות שבת..... קי

לימוד השולחן ערוך אין קבע, כי בו ירבו ימין – יראה לחזור תמיד על הלכות שבת וברכות סדר התפלה והלכות יום טוב וחול המועד והלכות פסח ושאר המועדים כפי יכלתו – ללמוד בכל שבת קודש על כל פנים ד' דפין ממסכת שבת, וסימן א' משו"ע הלכות שבת על כל פנים עם הבאר היטב..... קי

הרבי ר' בונם זי"ע אמר: שקודם שלמד הלכות שבת, אם עמד היה ירא לשבת, ואם ישב היה ירא לעמוד, מחמת אימת שבת עליו, שחשש בכל תנועה אולי יש בזה חילול שבת קודש ח"ו..... קיא

מצות שבת בעצמה היא תיקון על פגם הברית – על אחת כמה וכמה שהלימוד הזה הוא תיקון עצום לחטא זה..... קיא

כשם ששמירת שבת שקול ככל המצות, כן ללמוד וללמד בהלכות שבת שקול כללמוד וללמד בכל המצות..... קיא

חזקו למען שמירת שבת קודש שהוא יסוד היסודות ומכניס השפעה לכל השבוע – אותו היום מביא ברכה לכל בית ישראל – השומר שבת כהלכתו בכל פרטיו נותנין לו נחלה בלי מצרים – ד' ישפע שפע לכל בתי ישראל בזכות התחזקות לשמירת שבת ולקבוע ללמוד הלכות שבת בכל בית ישראל..... קיא

להזהר מאוד לשמור שבת כהלכתו בכל חומרות שהחמירו חכמים ראשונים ואחרונים ז"ל, ולהיות מחשבתו תמיד אל השבת, כמה שכתוב זכור את יום השבת, שלא יסיח דעתו ממש מיום השבת..... קיח

עם כל גודל קדושת השבת ומדריגות הצדיקים אשר מתעלים בו במעלות רמות ונשגבות, הרי עיקר הכל הוא שמירת דקדוקי ההלכה כפשוטו..... קיח

קונטרס שמיני שלשים יום קודם החג

עניני לימוד הלכות החג
שלשים יום קודם החג,
ולימוד הלכות חג בחג

שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום..... קב

מתחילין מיום הפורים עצמו..... קכא

כבר מן הפורים ואילך התחילו הדרשנים לדרוש ברבים בהלכות הפסח..... קכא

שואלים הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות החג בחג – בבית הועד שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום..... קכב

שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום, ומאז חל עליו להזהר בצרכי הפסח..... קכג

שואלין בהלכות הפסח שלשים יום קודם הפסח, וכל השואל בענין זה באותו זמן שואל כענין הוא, ודוחין את השואל שלא כענין מפניו..... קכג

נזקקין לזה ששואל בהלכות הרגל, שהוא שואל כענין..... קכד

אפשר לו לתקן מעשיו אלא על ידי שמירת שבת..... קטו

חייב ללמוד דיני שבת ושמירתן כי בקל יוכל לחלל שבת והוא בסקילה ואם בשוגג וכו'..... קטו

רוב חילול שבת שנכשלים ההמונים בהם הוא מחמת חוסר ידיעה, כי אינם בקיאים בדיני שלושים ותשע מלאכות ובתולדותיהן ולא בדיני מוקצה ואיסור טלטול – והתנא אמר: 'שגגת תלמוד' שוגג הבא לאדם מחמת חסרון ידיעה, 'עולה ודון' שהוא כמו מזיד..... קטז

מי שחלק לו ה' בבינה, יהיה קובע לימודו מדי שבת בשבתו בהלכות שבת..... קטז

בכל איסורים שבתורה, אפילו שהוא תלמיד חכם, כל שלא הגיע להוראה, לא יסמוך על דעתו, אלא שאל אביו ויגדך זקניך ויאמרו לך כיצד יעשה, לאסור או להתיר, להטריף או להכשיר, לטהרו או לטמאו, כל שכן וקל וחומר באיסורי שבת דחמירא דשקול ככל התורה..... קטז

הוא זזהירין ללמוד בכל שבת קודש לכל הפחות סימן אחת בשו"ע אורח חיים הלכות שבת – ואם אין הפנאי מסכים ללמוד עם טורי זהב ומגן אברהם, על כל פנים תלמדו עם באר היטב פסקי הלכות, למען לא תכשלו ונלכדתם חס ושלוש בעבירה של חילול שבת, וכבר אמרו רבותינו ז"ל דהלכות שבת הם כהררים התלויים בשערה, ואי אפשר להזהר אם לא בשקיפה על ההלכות פסוקות, על כן יהיה זה לכם חוק ולא יעבור..... קיז

שלא להזניח ידיה בשבת וביום טוב ובמועד לשום פעולה אם לא יחקור מתחלה וישים אל לבו אם אין בו חשש איסור חילול שבת ויום טוב ומועד ח"ו..... קיז

החוש יעיד, אשר בהיסח הדעת ביום השבת ממוראו אפילו בשעה מועטת, קרוב מאוד לבוא לידי חילול שבת ח"ו..... קיח

תוך ל' יום קודם הפסח משועבד הרב
להתלמידים ללמוד להם הלכות פסח
קבד

טוב מה לעשות עכשיו קבד

שואלין בהלכות החג קודם לחג שלשים יום..... קכד

הוא הדין בשאר יום טוב דורשין קודם
לכן ל' יום..... קכה

מועדי ה' / מצותן שיהיו קורין אותן כל אחד ואחד בזמנו – משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג – והיה מדבר עמיהן הלכות כל מועד ומועד בזמנן להודיע חוקי האלהים ותורותיו, וקבלו וקיימו שכל המצות עליהם ועל בניהם בזה ובבא קבד

היו רגילין לבוא לשמוע הלכות הרגל
קודם הרגל שלשים יום..... קבו

רגילין לדרוש באלול ובאדר סמוך לחג
ומלמדן אותם ברבים בדברים הקלים
שיהיו הכל בקיאים בהם..... קכו

אימתי שמחה לאיש במענה פיו, בזמן
שיודע לדרוש הלכות חג בחג – דבר
אחר אימתי שמחה לאיש, אימתי אדם
שמח בתלמודו בזמן שיש לו מענה,
כשואלין ממנו דבר הלכה. קצו

רבונו של עולם... ואם בעלי תלמוד הן
ינסקו בהלכות פסח בפסח בהלכות
עצרת בעצרת בהלכות חג בחג – העיד
רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון
בן חנניא כל הקורא פסוק בזמנו מביא
טובה לעולם שנאמר ודבר בעתו מה טוב
קכז

נוכירה דודיך מיינ. מיינה של תורה,
הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת
בעצרת, הלכות חג בחג קבח

תקנת לימוד הלכות הרגל שלשים יום
קודם הרגל – ותקנת לימוד הלכות חג
בחג..... קבץ

ראוי להתחיל ולהשתדל בצרכי החג
קודם החג שלשים יום..... קבט

חכמי ישראל שבכל דור ודור נהגו
לדרוש לעם קודם המועדים בהלכות
המועדים, כדי שישמעו וילמדו וידעו מה
לעשות..... קבט

ביום טוב עצמו דורשים בענינו של יום
האסור והמותר.....קל

השל"ה הקדוש מזהיר ללמוד הלכות המועדים, כל דבר השייך בזמנו, כי זו התורה היא ביותר חביבה ומביא לידי מעשה כהוגן, ותורה זו חביבה במאד מאד לפני הקב"ה, כי יפה היא ובזמנה היא..... קל

יְלִמּוּד הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח וְהַלְכוֹת חֹג
בַּחֹג – וְהוּא הָדִין לְשֹׂאֵר זְמָנִים אִם רָאשׁ
חֹדֶשׁ יִלְמּוּד דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.....קֵלָא

קבע עתים ללמוד דיני אורח חיים... ואין צריך לומר הלכות חג בחג שהוא מתקנת משה רבינו ע"ה..... קלא

בכל מועדות ורגלים תלמוד הלכות חג
בחג..... קלב

הבעל דברי יחזקאל זצ"ל למד הל' פסח
בפורים קודם הסעודה..... קלב

היו זהירין ללמוד בכל המועדים וזמנים,
הלכות פסוקות שבש"ע השייכות לאותו
זמן המועד, כל אותו הילכתא שבש"ע,
מרישא עד גמירא..... קלב

באשר ששלשים יום קודם יום טוב היא
ההכנה קודם הרגל, נמשכת הארת
קדושת יום טוב שלשים יום..... קלב

רבינו יוסף קארו זיע"א
 בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
 נפטר בעיה"ק צפת תובב"א
 י"ג ניסן שנת ה"א של"ה לפ"ג
 ושם מנוחתו כבוד
 (שם אביו ר' אפרים ז"ל)

רבינו משה איסרליש זיע"א
 בעל מחבר ספר "רמ"א"
 נפטר בעיר קראקא יצ"ו
 י"ח אייר שנת ה"א של"ג לפ"ג
 ושם מנוחתו כבוד
 (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

תערוך לפני שולחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי בני ריח

קונטרס ראשון תערוך לפני שולחן

לימוד שולחן ערוך

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"י יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

הוצאת:

**"מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים מחבר עם רמ"א" שע"י
"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
CIO MIFAL ORACH CHAYIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים**

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

**להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

— קונטרס ראשון —
"תערוך לפני שלחן"
לימוד שולחן ערוך

א.

הקדמת מרן המחבר לשולחן ערוך – חיוב לימוד שולחן ערוך
בכל יום – ישננו לשונו על פה – שם הספר "שולחן ערוך"

ראיתי אני בלבי כי טוב ללקוט שושני ספירי אמריו בדרך קצרה
בלשון צח וכולל יפה ונעים למען תהיה תורת ה' תמימה שגורה בפי כל
איש ישראל, כי כאשר ישאלו לת"ח דבר הלכה לא יגמגם בה אלא יאמר
לחכמה אחותי את כשם שברור לו שאחותו אסורה לו כך יהיה ברור
לו כל מי שישאל עליו הלכה למעשה בהיותו שגור בפיו
ספר זה הבנוי לתלפיות תל' שהכל פונים בו לחלקו
לחלקים שלשים ללמוד בו בכל יום חלק, ונמצא שבכל
חודש הוא חוזר תלמודו ויאמר עליו אשרי מי שבא
לכאן ותלמודו בידו.

זאת ועוד התלמידים הקטנים יהגו בו תמיד וישננו
לשונו על פה ותהיה גירסא דינקותא מסודרת בפהם
מקטנותם הלכה למעשה וגם כי יזקינו לא יסורו ממנה
והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהניח להם מעצבם
ויגיע כפים ישעשעו נפשם בהגותם בספר זה אשר כולו
מחמדים הלכה פסוקה באין אומר ואין דברים.

וקראתי שם ספר זה "שלחן ערוך" כי בו ימצא ההוגה
כל מיני מטעמים ערוכים בכל ושמורים סדורים וברורים.
ומובטח אני בחדד עליון כי על ידי ספר זה תמלא
הארץ דעה את ה' הקטנים עם הגדולים תלמיד עם מבין
חכם חרשים ונבון לחש.

לז בן עולם קונטרס א' – תערוך לפני שלחן הבא

ובכן אפרוש כפי אל ה' יעזורני על דבר כבוד שמו להיות ממצדיקי הרבים ויזכני הקל להחל ולגמור להיות מסודר בהלכתו מתוקן ומקובל, וטוב ויפה, והנני מתחיל לעשות כאשר יעצתי, וה' יהיה בעזרי, אמן.
(הקדמת מרן המחבר ז"ל)

ב.

דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד השו"ע בקביעות

מובא ב"כתר שם טוב": שלימוד השולחן ערוך רק המחבר עם רמ"א, הוא כדי שירכוש ידיעה נרחבת בכל חלקי השולחן ערוך, ואם יצטרך האדם לדעת הלכה מסויימת, ידע היכן לחפש זאת, יתעמק בכל נושאי הכלים והפוסקים הרנים בהלכה זו ויוכל לברר היטיב הלכה למעשה.

ג.

חיוב ותיקון גדול ללימוד "שולחן ערוך"!

על לימוד הפוסקים הזהיר מאוד מאוד ביותר מכל הלימודים, וראוי ללימוד כל הארבעה "שולחן ערוך" בולם מראשם עד סופם כסדר, אם יכול ללימוד כל הארבעה שולחן ערוך עם כל הפירושים הגדולים מה טוב, ואם לאו על כל פנים ילימוד כל הארבעה "שולחן ערוך" הקטנים, והוא תיקון גדול מאוד מאוד, כי על ידי חטאים נתערב טוב ורע, ועל ידי לימוד פוסק שמברר הכשר והפסול המותר והאסור הטהור והטמא, על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע, וכמבואר במאמר "ראיתי מנורת זהב" ובשאר מאמרים מעלת לימוד הפוסקים.

(שיחות הר"ן סימן כט)

ד.

לא יעבור יום בלי לימוד לכל הפחות איזה סעיף "שולחן ערוך",
אף אם הוא אנוס ואין לו פנאי

ואמר: "שכל איש ישראל מחויב ללמוד בכל יום ויום פוסקים, ולא יעבור. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמוד על כל פנים איזה סעיף "שולחן ערוך" באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשולחן ערוך, כי צריך ללמוד איזה דין ב"שולחן ערוך" בכל יום ויום כל ימי חייו, וכשאינו אנוס ילמוד בסדר כל הארבעה "שולחן ערוך" מדי יום ביומו, וכשיגמור ויסיים הארבעה "שולחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמוד בסדר, וכן ינהג כל ימי חייו.

(שיחות הר"ן סימן כט)

ה.

ללמוד איזה סעיף "שולחן ערוך" בכל יום הוא חיוב גדול על כל
אחד מישראל

וזאת היתה הנחגה הכללית שצוה והזהיר את כולם. דחינו ללמוד פוסק בכל יום. אפילו ביום שאין לו פנאי ילמד על כל פנים איזה סעיף "שולחן ערוך" בכל מקום שהוא. ואמר שהוא חיוב גדול על כל אחד מישראל.

(שיחות הר"ן סימן קפה)

ו.

כשמעיין בשולחן ערוך שהם רבותיו לידע מקור הדין, אז מובטח
לו שהוא בן עולם הבא, להיות לעולם קיים במדריגת קדוש!

וצריך לעיין בפוסקים ובשולחן ערוך שהם רבותיו ולידע מקור הדין זהו עיון הלכה דקאמר (האריז"ל), כי אז הליכות עולם לו, אל תיקרי הליכות אלא הלכות,

לט **בן עולם** קונטרס א' – תערוך לפני שלחן **הבא**

ומובטח לו שהוא בן עולם הבא (סוף גדה), להיות לעולם קיים במדרגת קדוש כדאמרינן.

(רבי נפתלי כ"ץ זצ"ל בעל סמיכת חכמים, בצוואתו)

ז.

בכל סימן וסימן של שו"ע נמצאת רפואה למחלה ידוע –

הרפואה נמצאת בטור ובית יוסף

כותב הגה"ק המהרש"ם מברעזאן זצוק"ל: ואני שמעתי כי פעם אחת היה לבנו הקדוש מהר"י ז"ל חולי הקדחת רח"ל. והיה מפורסם ובדוק ומנוסה, כי בבוא החולי כזה לפני מרן זי"ע, אמר שלא יהיה עוד, והחולי חלף לו, וכאשר ראיתי בעיני שהיתה לי המחלה כל הקיץ, ובבואי לפני מר"ן ז"ל ואמר שלא יהיה עוד, הוטב לי תיכף ופסקה המחלה.

ובבוא בנו הג"ל לפניו, ואמר לו כדרכו ולא הועיל, ובא שנית אליו, ואמר מרן מהר"ש זי"ע, כי בטור ובית יוסף יש כל מיני רפואות, ויש שם סימן אחד המסוגל למחלה הג"ל, שאם ילמד סימן זה יש בכוחו לגרש המחלה הג"ל, וזה זמן רב שלא למד סימן זה, ולמד אז, ואמר לו כדרכו, ופסקה תיכף המחלה.

(קונטרס מהר"ש מבעלזא זי"ע)

ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשיביר לכל עם הארץ

קונטרס שני ויוסף הוא השליט על הארץ מזן הבית יוסף

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"י יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס שני —

"ויוסף הוא השליט על הארץ"

מרן הבית יוסף

א.

שורש נשמתו של מרן הבית יוסף

"כתב מהרח"ו זצ"ל שהיה (מרן הבית יוסף) משורש רבי יהודה ב"ר אילעי, והוא בכנף אדם הראשון השמאלית, והוא מבחינת אצילות, ובמקום אחר כתב, שהוא משורש רשב"א והרא"ה והרב המגיד וכמה תנאים ואמוראים וגאונים".

(שם הגדולים להחיד"א ז"ל)

ב.

זכה למלאך שנגלה אליו

"זוכה למגיד המלאך הדובר בו כמפורש בספר מגיד מישרים, ובמאמר הרב החסיד מהר"ש בן אלקביץ במעשה אור לחג השבועות, והביאו הרב שני לוחות הברית.

(שם)

ג.

ענוותנותו של הבית יוסף – וכוונת הרמ"א לשם שמים

ג' חכמים היו בדורו של רבי יוסף קארו שנקראו בשם "יוסף", וכל אחד משלושתם היה ראוי לחבר ספר שיקבץ את כל הדינים ויגלה שרשיהם ויסיק שמעתתא אליבא דהלכתא דוגמת ה"בית יוסף", והם: רבי יוסף טאייטאצק. רבי יוסף ן לב ורבינו, אבל אם כי כל אחד מהם הי' ראוי למלאכה זו, הסכימו מן השמים שתיעשה על ידי רבינו

בן עולם קונטרס ב' – ויוסף הוא השליט על הארץ **הבא** מא

מפני ענוותנותו היתירה, ועל ידי מרן הרמ"א זי"ע שכוונתו אך ורק לשם שמים.

(בשם החיד"א)

ד.

מגדולתו

בתשובות מהרנא"ח נכתב: "בארץ הצבי וארץ מצרים ערי דמשק וארם צובא וערי פרס וגלילות טורקיה וערי המערב קבלו עליהם הוראת מרן".

ה.

מדברי המלאך

"וכל אשר עשית והורית עד היום, ה' מצליח בידך, וכן מסכימים במתיבתא דרקיע, חי ה' כי הפסק אמת ויציב, הלכה למושה מסיני, הלכה כוונתך ומטעמך וכן כל מה שתעשה לתורה מכאן והלאה הקדוש ברוך הוא יצליח ויסקים על ירך ניכרים דברי אמת".

(מגיד מישרים להב"י)

ו.

מדוע נקרא השם "בית יוסף"?

אמר המגיד למרן בעל המחבר שולחן ערוך, שמצוה לקרוא את שמו "בית יוסף" – כי "זהו ביתך בעולם הזה ובעולם הבא".

(שם)

ז.

דעת הרמ"א על הבית יוסף: "כל החולק עליו כחולק על השכינה"

כתב הרמ"א באחת מתשובותיו: "באתי להשיב מפני הכבוד לדברי הגאון הגדול מורנו ורבינו יוסף קארו יצ"ו אשר מימיו אנו שותים

מב בן עולם קונטרס ב' – ויוסף הוא השליט על הארץ **הבא**

ומקנקנו וכדו, ומה אוסיף בשבחו לכבודו, מאחר דכל מה דאת משבח ל' את מגנה במעשה ידו אתפלל אל ה' על העתיד להאריך ימי מורנו ורבנו נשיא אלוקים בתוכינו חלילה להרמות דבר מכבוד תורתו וכל החולק עליו כחולק על השכינה".

(סי' מ"ח, ווארשא תרמ"ג, דף מ"ז, א')

ח.

מעשה נורא, ה"בית יוסף" זכה מן השמים שיתפשט ספרו בכל העולם כולו

כאשר יצא לאור הספר "בית יוסף", גזר הרב הגדול מהריב"ל גזירה, שלא ילמדו בו תלמידיו מפני שממעט הבקאות. וכך ה' סדר לימודו, תלמידיו היו לומדים לפניו ספר הטורים, והוא ה' אומר להם מקור נפתח לכל דין מהש"ס, לא אירע שנעלם מהרב מהריב"ל שום מקור דין ברוב בקאותו, אך אחר שגזר הגזירה קרה יום אחד, שלמדו דין והרב לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש, כל בקאותו נסתלקה ממנו בלא היתה, טרח וחפש חפוש אחר חפוש, פשפש ולא מצא. הודה הרב מהריב"ל: נראה שמן השמים רוצים שספר "בית יוסף" יתפשט בעולם, לכו חזו, הלכו וחפשו ב"בית יוסף" ומצאו איה מקור הדין בש"ס, הלך והתיר להם הגזירה. מפני שראה שהסוגיה היתה ידועה לו, אך נסתרה מבינתו, והסיק כי מן השמים זכו לו למרן ה"בית יוסף" שיתפשט ספרו בכל העולם כולו.

ט.

כל העושה כפסקי מרן, עביד כמאתיים רבנן, ולכך קורין למרן מר"ן סתם, כי הוא ראשי תיבות מ'מאתן ר'בנן נ'סמך

כתב מרן הב"י ז"ל בהקדמת ספרו "בית יוסף": הסכמתי בדעתי כי להיות שלוש עמודי ההוראה אשר בית ישראל נשען עליהם בהוראותיהם, הלא המה הרי"ף והרמב"ם והרא"ש ז"ל... והעיד מרן החיד"א ז"ל ששמע מפום רבנן קדישי ששמעו מפי הרב הגדול מופת הדור מהר"ח אבולעפיא זלה"ה, שקיבל מזקני גאוני

בן עולם קונטרס ב' – ויוסף הוא השליט על הארץ **הבא** מז

הדור שהסכימו בכלל זה דמרון ללכת אחר ג' עמודי הוראה קרוב למאתיים רבנים מדורו כאמור לעיל, וכך היה אומר כי כל אשר יעשה פסק מרן עבד כמאתן רבנן, אלזו דבריו ז"ל. ורבנן קדמאי אתנחו סימנא, לכך קורין למרן מר"ן סתם, כי הוא ראשי תיבות מ'מאתן ר'בנן נ'סמך.

רבינו יוסף קארו זיע"א
 בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
 נפטר בעיה"ק צפת תובב"א
 י"ג ניסן שנת ה"א של"ה לפ"ג
 ושם מנוחתו כבוד
 (שם אביו ר' אפרים ז"ל)

רבינו משה איסרליש זיע"א
 בעל מחבר ספר "רמ"א"
 נפטר בעיר קראקא יצ"ו
 י"ח אייר שנת ה"א של"ג לפ"ג
 ושם מנוחתו כבוד
 (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

בני ישראל יוצאים ביד רמ"א
קונטרס שלישי

ובני ישראל

יוצאים

ביד רמ"א

מרן הרמ"א

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"י יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס שלישי —

"ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א"

מרן הרמ"א

א.

הקדמת רבינו הרמ"א להגהות השולחן ערוך

בהיות כי הגאון המהרש"א יוסף ושלחן ערוך שלו חכם עדיף מנביא
טבח טבח ערך שלחנו לא הניח אחריו מקום להתגדר בו לולי ללקט
דברי האחרונים ולהורות דרך המנהגים שנהגו במדינות אלו, באתי
אחריו לפרוס מפה על שלחן ערוך שחבר ועליה כל פרי
מגדים ומטעמים אשר יאהב האדם, ובלא זה השלחן אשר
הוא ערך לפני ה' ולא נתנו עדיין לבני אדם אשר במדינות אלו... ואני
ראיתי כל דבריו כשלחן ערוך כנתנו משה מפי הגבורה..
..יושב בסתר עליון הוא ישמרנו ויזכנו לבקשת המשורר שביקש תערוך
לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויח אך טוב וחסד
ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לאורך ימים.

ב.

הרמ"א מגדלות

הספידו הגמ"ר שמואל יהודה קאצינעלבונגען: "גדול הדור שלא
הניח כמותו בכל הגלילות ההם".

ג.

ממשה עד משה לא קם כמשה

נחרת על מצבתו: "ה"ה נר המערבי הגאון הגדול בדורו, מ' משה רועה
אבן ישראל ביום ג"ל למספר בני ישראל, משה היה רועה צאן ישראל,
צדקת ד' עשה ומשפטיו לישראל, הרבין תורה לישראל, גלה כבוד

בן עולם קונטרס ג' – ובני ישראל יוצאים ביד רמ"א הבא מה

מישראל העמיד תלמידים לרבבות אלפי ישראל, וממשה ועד משה לא קם כמשה בישראל, וזאת תורת החטאת ותורת העולה אשר שם משה לפני בני ישראל שנת של"ב לפ"ק.

ד.

והאיש משה גדול מאוד

הגאון מהרש"ל אמר עליו: "והאיש משה גדול מאוד, אהובי שארי האלוף יניק וחכימא דדרא כי מי גדול ממר שהלכה למשה מסיני".

ה.

דברי השל"ה הקדוש על הרמ"א: "זכה מן השמים שיפסקו כמותו"

כותב בעל השל"ה הקדוש: "הגאון מהר"ש לוריא ז"ל והגאון מהר"ם איסרלן ז"ל וכבר יצא טבעו של הגאון מהרמ"א ז"ל, לילך אחריו ולפסוק כמותו ובודאי מן השמים זכה לזה, כמו שנפסק הלכתא כבית הלל אף על גב דבית שמאי הוי חריפי".

ו.

ראוי לסמוך על פסקי הרמ"א

רבי אברהם סג"ל הורוויץ (תלמיד הרמ"א אביו של השל"ה) כותב: "אם יש מחלוקת בין הגאונים בעלי השולחן ערוך, ואנחנו בני אשכנז נוהגים כמו מו' כמוהר"ר משה איסרליש זצ"ל, כי זה האיש משה הי' אחרון לאחרונים, וראה וקרא ושנה דברי ראשונים ואחרונים, חרשים וגם ישנים, וידע דעת כולם מקטנם ועד גדולם, דבר ממנו לא נעלם, והסכים אל האמת וכפי המנהג שנהגו המדינות אלו. על כן ראוי לסמוך עליו אפילו שלא בשעת הדחק".

על ידי זה שתעזור לפרסם את ספר שו"ע אורח חיים הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מוגיע. יזכו לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בנ"א.

כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא

קונטרס רביעי אלה מקראי קודש קריאה קדושה לכל בני ישראל

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס רניעי —
"אלה מקראי קודש"
קריאה קדושה לכל בני ישראל

בהקדשת מספר דקות בכל יום ללימוד הלכה היומית,
אתה זוכה להיות בן עולם הבא!

א.

קריאת קודש! המפעל העולמי קורא לכל אחינו בני ישראל בכל
מקום שהם

המפעל העולמי ללימוד שו"ע אורח חיים מחבר עם
רמ"א, קורא לכל אחינו בני ישראל בכל מקום שהם, בין
ביום, ובין ביבשה, בכל מקומות מושבותיהם ובכל קצוות
פזוריהם!

יש לכם עכשיו הזדמנות מצוינת! !

הננו בזה בדבר המפעל הגדול שולחן ערוך אורח חיים היומי, אשר
המוני הלומדים מכל העולם כולו, מהם רבנים ידועים, מהם לומדים
מופלגים, וכן פשוטי עמך אשר צמאה נפשם לדעת דבר ה' זו הלכה, יש
לכם עכשיו הזדמנות מצוינת להצטרף ולרכוש ידיעה
נרחבת בשולחן ערוך אורח חיים!

אנו קוראים לכל אחד ואחד ! ! !

אנו קוראים לכל אחד ואחד לקבוע בכל יום שיעור ללימוד הלכות
אלו, לגמור כל שו"ע או"ח היומי במשך שנה תמימה, שזה לוקח כחמש
עד עשר דקות בלבד בכל יום!

כדאי לזכור ! ! !

וכדאי לזכור ש"כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם
הבא!"

למותר לציין ! ! !

למותר לציין גודל חשיבות במה שהוגים בתורת השולחן ערוך, שהרי אמרו חז"ל: "מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה".

ראה את אשר לפניך ! ! !

ראה את אשר לפניך לוח יומי מסודר וערוך על כל סדר השו"ע אורח חיים, בכדי שיוכלו ללמוד ולהשלים את כל השו"ע אורח חיים מחבר עם רמ"א במשך שנה תמימה, והוא דבר השווה לכל נפש, בני תורה-בעלי בתים-בחורים, אשר צמאה נפשם לדבר ה' זו הלכה!

במשך חמש עד עשר דקות בכל יום מסיימים משך השנה כל הלכות אורח חיים הנוגעים בכל יום.

וחובה על כל אחד לידע הלכות אלו על בורים!

ממלא כל שעות הפנאי כמאמר הכתוב: "והגית בו יומם ולילה"!

ההלכות מחולקים לכל יום, ויכולים לחלקם למשך היום, באופן שאינו מפריע שיעורים אחרים!

במשך הזמן מרגישים נועם מתיקות התורה ויערב מנופת צוף וכל טעם! ואם לא עכשיו אימת?

טעמו וראו כי טוב ה'!

ב.

חברך חבא אית לי' ! ! !

מצוה על כל אחד!!! ויחזק ג"כ את חבריו וקרוביו!!!

מצוה על כל אחד להתחזק ללמוד שולחן ערוך אורח חיים – מחבר עם רמ"א – ויחזק את חבריו וקרוביו שגם הם יצטרפו ללמוד שולחן ערוך מדי יום ביומו, ויהיה נמנה בין מזכי הרבים שצדקתם עומדת לעד, ועי"ז יהיה נכון לבו בטוח בה' שיזכה לבנים צדיקים!!!

מח בן עולם קונטרס ד' – אלה מקראי קודש הבא

דפי השולחן ערוך האלו להשיג בכל רחבי העולם
ומביא בס"ד תועלת גדולה לרבים !!!

ג.

אורח חיים הוא השער לה' אשר צדיקים יבואו בו

והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו
מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער
אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

ד.

הצטרף לאלו:

אשר משך השנים שעברו קנו ידיעה מקיפה בכל ההלכות של אורח
חיים הכולל בו הלכות השייכות לחיי יום יום – מדי שבת בשבתו, ומדי
מועד במועדו!

החכם עיניו בראשו!

אל תחמיץ הזדמנות יקרה זו!

ה.

השנים חולפים ועוברים !!!

האם יש לך די להשיב?

והאם יש לך די להשיב על שאלת הבית דין של מעלה "עסקת
בתורה"? – השיעורים לכל יום אינם ארוכים ואפילו מי שיש לו שיעור
קבוע, לא יפרענו מלימודו! – בכל יום יש איזה דקות ורגעים,
זעיר שם וזעיר שם, אשר הולכים לריק, והפסד גדול
הוא אם ברגעים אלו יכולים להיעשות בקי בכל ההלכות
הנוגעים דבר יום ביומו, ועל ידי זה תקיים והגית בו יומם ולילה,
ובמשך הזמן תרגיש בזה נועם מתיקות התורה, ביודעך: –

בן עולם קונטרס ד' – אלה מקראי קודש **הבא מט**

שעל ידי ניצול רגעים אלו משך שנה אחת, קנית כל
הלכות אורח חיים מונח בקופסא.

ו.

זכור !!!

מיום שחרב בית המקדש אין לז' להקדוש ברוך הוא
אלא ד' אמות של הלכה בלבד!

והיכן מגיע ידיעתך בהלכות הנחוצות לך ביותר!

ז.

יהודי היקר !!!

ידוע גודל מעלת הלימוד שולחן ערוך אורח חיים
בלשונם הקדוש של המחבר והרמ"א זי"ע שהסכימו
עליהם מן השמים! ולשונם מסוגל לישועות גדולות!!!

אם עדיין לא הצטרפת ללימודי דף היומי של השולחן
ערוך

– הצטרף עכשיו –

ח.

– כתר תורה –

להורים – למלמדים – מנהלים – רבנים – ראשי ישיבות

בירכם לעשות כל תלמידכם ליהודים הלומדים תורה לשמה וחולכים
בדרך השולחן ערוך, על ידי שיחזקם ללמוד בכל יום שולחן ערוך "אורח
חיים היומי" מחבר ורמ"א, לסיים כל שו"ע אורח חיים במשך
שנה תמימה, (לימוד של 5-10 דקות בלבד בכל יום). ועל ידי זה
ידעו האיך להנהיג את ביתם על פי השולחן ערוך.

זכרו נא מה שכתוב בחובת הלבבות שער אהבת ה'
וזה לשונו:

וכן מי שאינו מתקן אלא את נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטת. ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכויות מי שמתקן לאֱלֹקִים, עד כאן לשונו.

ט.

סימנא טבא! להתחיל הסדר ב"איזה יום" שרוצה בקבלה מחדש להתחילו ולסיימו בעזרת השם יתברך!

סימנא טבא! להתחיל הסדר ב"איזה יום" שרוצה בקבלה מחדש להתחילו ולסיימו בעזרת השם יתברך!

והרוצה להתחיל מסכת או לימוד אל יאמר אמתין עד הפסח או עד ראש חודש כי כל הימים ועיתים יפים לתורה ולהתחיל במצות ולעסוק בתורה.

(ספר הפליאה – ד"ה ועשה להדביק בדרכיהם הטובים)

י.

כללו של דבר מיד כשתבא המצוה לידך עשה אותה, ואל תדחה אותה

ואותם בני אדם שיש להם לעשות מצוה כגון להתחיל ללמד תינוקות או להכניס במצוה אחת, ואומר נמתין עד ראש חודש, אף על פי שאין זה ניחוש, אין זה דרך הטוב, כי מי יודע אם יחיה אם ימות בתוך החודש, נמצא מת ולא קיים המצוה. כללו של דבר מיד כשתבא המצוה לידך עשה אותה, ואל תדחה אותה, וכן דרשו חכמים ושמרתם את המצות (שמות יב יז) אל תיקרי המצות אלא המצוות, אם באה מצוה לידך אל תניחנה להחמיץ אלא עשה אותה מיד.

(ספר חסידים – סימן נט)

יא.

**כבר בא העת לחננה! שגם אתה תהיה בין אלו היודעים את
השלחן ערוך!**

**כבר בא העת לחננה! שגם אתה תהיה בין אלו
היודעים את השלחן ערוך!**

יב.

יגעת ומצאת תאמין!

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו!

אין שמחה כשמחת ידיעת התורה!

יג.

לומד יקר – דבר בדוק ומנוסה

לומד יקר ! ! !

דבר בדוק ומנוסה

שלא יאמר אלמד היום לכמה ימים, כגון ב' או ג' דפין (או עמודים)
ואחר יומיים שלשה נמשיך כמה דפים, כי זה הוא תחילת נפילה, שעל
ידי שכל פעם כמה ימים לא ילמד ורק מפעם לפעם ילמד כמה דפים או
עמודים אפשר על ידי זה ליפול מכל התכנית.

לכן לומד נכבד!

**אל תוסף ואל תגרע מהלימוד המוקצב בדייקא דף
אחד או עמוד אחד כפי הנכתב בלוח. חוץ מאם קראך אונס
או איזה סיבה המזכרת המונעת, אזי תשלים למחרת אותו היום, אבל
שוב תחזור למסלול דף ליום, או עמוד ליום.**

(מתוך ספר "ודברת במ")

יד.

**פיקח מהו אומר: הריני שונה שני הלכות היום שני הלכות למחר
עד שאני שונה את כל התורה כולה**

טיפש אומר: מי יכול ללמוד את התורה נזיקין ל' פרקים כלים ל'
פרקים, ופיקח אומר: הריני שונה שני הלכות היום שני
הלכות למחר עד שאני שונה את כל התורה כולה –
טיפש אומר: מי יכול ללמוד תורה שבלבו של חכם, ופיקח אומר:
והוא לא מאחר למדה אלא הריני לומד שתי הלכות
היום ושתים למחר עד שאני לומד את כל התורה כולה
– טיפש אומר: מה אני מועיל ללמוד תורה ומשכחה, ופיקח אומר:
ולא שכר יגיעה הקב"ה נותן.

(מדרש ויקרא רבה פי"ט ב')

ביום שהרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד

קונטרס חמישי ארבע אמות של הלכה

עניני לימוד הלכה

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

הוצאת:

**"מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים מחבר עם רמ"א" שע"י
"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
CIO MIFAL ORACH CHAYIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים**

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

**להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/3 + רמת בית שמש ארץ ישראל**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

— קונטרס חמישי —
"ארבע אמות של הלכה"
עניני לימוד הלכה

א.

מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא
ארבע אמות של הלכה בלבד

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא
דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי כנישתא אמר ליה הכי אמר רב
חסדא מאי דכתיב אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב אוהב ה'
שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי
מדרשות והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב
בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא
ארבע אמות של הלכה בלבד ואמר אבוי מריש הוה גריסנא בגו
ביתא ומצלינא בבי כנישתא כיון דשמענא להא דאמר רבי חייא בר אמי
משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא
בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד לא הוה מצלינא אלא היכא
דגריסנא רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוו להו תליסר בי כנישתא
בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי היכא דהוו גרסי.

(תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח עמוד א)

ב.

והנה עסק התורה לשמה הוא, להבין לשמור ולעשות!

והנה עסק התורה לשמה הוא, להבין לשמור ולעשות!

(יערות דבש – ח"ב, דרוש ג')

ג.

דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד השולחן ערוך בקביעות

מובא ב"כתר שם טוב": שלימוד השולחן ערוך רק המחבר עם רמ"א, הוא כדי שירכוש ידיעה נרחבת בכל חלקי השולחן ערוך, ואם יצטרך האדם לדעת הלכה מסויימת, ידע היכן לחפש זאת, יתעמק בכל נושאי הכלים והפוסקים הדנים בהלכה זו ויוכל לברר היטיב הלכה למעשה.

ד.

הגאון בעל אבני נזר זצ"ל כותב במכתב:

עליכם רועי ישראל החיוב לאשר ולקיים בכל כנסיה מישראל, שבכל עיר ועיר, להיות הרב העומד בראשם, להורות להם הוראת איסור והיתר קובע עת בין מנחה למעריב, ללימוד עם האנשים הפוחרים והפועלים בבית המדרש איזה לימוד הלכה, וכפי אשר יכשר בעיניו לפי המקום, ועל ידי כן יזכו לעשות תורתם קבע וכו' וזו וזו יתקיימו בידם, וידוע שכל השפעת המזונות בא בכח התורה הקדושה.

ה.

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין לגן עדן

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין להיות בעל הבית ומושל על הארץ, ועל ידי זה זוכה לאהבים שערי גן עדן, ולהשיג על ידי זה חכמה עילאה וחכמה תתאה שהוא עיקר תענוג גן עדן.

(קיצור ליקו"מ ח"א סימן רפ"ו)

ו.

כוזהר הרקיע דא הלכה – ואת עלית על כלנה

כוזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון ועלמות אין מספר, ואיהי סלקא על כלנה, הדא הוא דכתיב (משלי ל"א) ואת עלית על כלנה, ואיהי עם כלנה, כמה דאוקמוהו הלכה כרבים.

(תיקוני זוהר יד:)

ז.

כל מי שזוכה להלכה אחד יורש עולם אחד

כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שכן מאן דזכה למסכתא חדא, או לתריין, או לשתיין, דאתמר בהון ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא דמטרוניתא, דאיהי קבלה.

(תיקוני זוהר יד:)

ח.

אשריהם אלו שעוסקים בהלכה שבזה יוצא השכינה מהגלות

זכאין אינון דמשתדליין בשכינתא דאיהי על כלנה בהלכה, לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה ובפשעיהם שולחה אמכם, ולמיזיל לה לגבי בעלה, למחוי לה קבלה בדרועוי, לקיים בה שמאלו תחת לראשי וכו'.

(תיקוני זוהר יד:)

ט.

השכינה אינו שורה אלא בד' אמות של הלכה!

כי יקרא קן צפור וגו' (דברים כב, ו), רצה לומר כי יקרא התורה צריך שתהיה קן לצפור, כי צפור היא השכינה ואינו שורה אלא

נו בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה הבא

בד' אמות של הלכה, והתורה נקרא קן שלה, וצריך ללמוד לשם זה שיהיה קן צפור, ואז תשרה השכינה, והיא המדרכת את האדם למעלה בקודש.

וזה כשתעשה כן, אז "לפניך בדרך", רצה לומר השכינה שהיא לפניך בענין שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים טז, ח), והיא תורה לך הדרך אשר תלך ולא תכשל, ולכן כתיב שויתי רצה לומר שהוא עושה זאת על ידי פעולתו הטובה שיהיה השם לנגדו כאמור.

(מאור עינים)

י.

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה עקרות

על ידי לימוד פוסקים, עד שידע להורות הוראות על ידי זה גורם פקידה לכמה עקרות.

(ספר המדות מערכת בנים, ח"ב אות כ')

יא.

בזכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער", עתיד לקיים בה "וינערו רשעים ממנה", דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה!

קום רעיא מהימנא דודאי מאן דאשתדל בהלכה שלא לשמה ורווח הלכה ודאי בתפישה איהי לגביה ועם כל דא אוקמוה לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהי נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה (איוב לח, יג) דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה.

(זוהר רע"מ ח"ג רעז.)

יב.

מי שהוא בק"י בהלכ"ה של הקב"ה שהיא השכינה, הקב"ה עמו, שבשביל ההלכה לא יזוז ממנו לעולם

וקודשא בריך הוא הכי סלקין אתווי דיליה יב"ק, כגוונא דא הקב"ה בחושבן יב"ק. ומאן דאיהו בק"י בהלכה דיליה, דאיהי שכינתא, קודשא בריך הוא עמיה דבגינה לא יזוז מניה לעלם. דאית הלכה דאיהי נערה דילה, מסטרא דנער, ובגינה אתמר הלכה כפלוגי, אבל הלכה דילך רעיא מהימנא, איחי דאתמר בה הלכה למשה מסיני, מפי הגבורה יהיב לך קודשא בריך הוא ברתא דיליה. ובגין דא על הלכות אחרנין אתמר, (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל, על הלכה דילך אתמר, ואת עלית על כלנה, דאתגברת על כלהו בגבורה, (שופטים ו יב) יהו"ה עמך גבור החיל, אתקין (ס"א אתתקף) כך ואשלים בניינא דמלכא, ואיהו בני בנייניה על פומך ועל ירך, זכאה חולקך.

(זוהר ח"ב קטז).

יג.

"ובלבנים", דא ליבון הלכה

"ובלבנים", דא ליבון הלכה.

(זוהר ח"ג רע"מ בהעלותך, קנג).

יד.

כשמנפין ההלכה כסולת נקייה, מתפרנסת בזה הנשמה, כמו שהגוף מתפרנס בדברי העולם – שזה לעומת זה עשה אלקי"ם, לחם הגוף ולחם התורה, זה הוא שכתוב לכו לחמי בלחמי

תניינא בהו אבנין מפולמין קליפא תקיפא כאבנא מפולמא לקבל תרין קליפין אלין מוץ ותבן דחטה קליפא תליתאה דקיקא לקבל סובין דחטה דהכא איהו מתדבק בחטה ולא יכיל לאתפרשא מתמן עד דטחנין ליה בריחיא דאינון לקבל טוחנות דפומא דבר נש דצריך למטחן בהון

נח בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

מלין דאורייתא עד דיהון בקמח סלת נקיה ובנפה דאיהי שפה אתבריר פסולת דאיהי סובין (דאורייתא) עד דישתכח הלכה סלת נקיה.

בההוא זמנא נטיל לה לבא ומוחא וכל אברין דגופא דאתפשט בהון נשמתא ואתפרנסת בה נשמתא כגזונא דגופא אתפרנסת במלין דעלמא דזה לעומת זה עשה אלקים נחמא דגופא ונהמא דאורייתא הדא הוא דכתיב לכו לחמו בלחמי.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רכז).

טו.

איתן מושבך ושים בסלע קנך – אית"ן תני"א, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, שהם שוני הלכו"ת ומשניות – כל דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תני"א, שמוציא לשם ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה, בין בכל מצוה ומצוה, מה כתוב בו: "יפרוש כנפיו", אותו נשר, שהוא דיבור שבו ה' – ומפני זה "ישא"הו על אברתו" – ישא"הו, כגון "ישא ה' פניו אליך" – ומאי "ושים בסלע קנך"? אלא אמר דוד עליו: "ה' סלעי ומצודתי" – אף כך תנא שהוא בו הלכ"ה, חזקה כסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה בכל קושיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר

איתן מושבך ושים בסלע קנך (במדבר כד, כא). אית"ן תני"א תמן קנא דנשרא עלאה ואיהי שכינתא ועל"ה אתמר כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף דאינון שוני הלכות ומשניות.

וכל דבור ודבור דנפיק מפומי דההוא תני"א דאפיק בין לשמא דידוד בין באורייתא בין בצלותא בין בברכה בין בכל פקודא ופקודא מה כתיב ביה יפרוש כנפיו ההוא נשרא דהוא דבור דביה ידו"ד יקחהו ישא"הו על אברתו מאי על אברתו על ההוא אבר דב"נ (ס"א דההוא נשרא) דביה מצוה ידו"ד אתקרי אבר דשכינתא ובג"ד ישא"הו על אברתו ישא"הו כגון ישא ידו"ד פניו אליך.

ומאי ושים בסלע קנך אלא אמר דוד עליה יי' סלעי ומצודתי. אופ הכי תנא דאיהו ביה הלכה תקיפא כסלע דלית פטיש

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** נט

יכיל לַפְּצָצָא יתה בכל קושיין דעלמא בהאי איהו מקננא נשרא. וכל תנאים אתקריאו קנים דילה ובגין דא כי יקרא קן צפור לפניך בארץ מקרה זמנא חדא כאושפיזא ואכסנאי דאזדמן לפום שעתא בבי אושפיזיה.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

טז.

ויש בעלי הלכו"ת שדומים לכוכבים, זה הוא שכתוב: "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" – לא ככוכבים שנאמר בהם "וכל צבאם יכול", אלא כאלו כוכבי העולם הבא שהם לעולם ועד עומדים תדיר

ואית מארי הלכות דדמיין לככביא הה"ד (דניאל יב, ג) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד לאו ככוכבים דאתמר בהון וכל צבאם יכול (ישעי' לז, ד) אלא כאינזון ככביא דעלמא דאתי דאינזון לעולם ועד קיימי תדיר.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

יז.

לימוד התורה למעשה הוא "תורה לשמה", ומשתלם בזה שם הוי"ה כולו, ואם אינו לומד לקיום המעשה השם תור"ה בו לבטלה

כי שם התורה העצמי הוא המעשה, שהרי היא נקראת תורה לשון הוראה, להורות לאדם כיצד יעשה המצות, ואם אינו עושה נמצא שם תורה בו לבטלה. ועד"ה לשמה הוא לשם ה', והכוונה להביא התורה בקיום המעשה שהיא בה"א אחרונה של שם ונמצא בזה משתלם ידו"ד כלו.

(ראשית חכמה בהקדמה)

יח.

הקב"ה אין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין האדם העוסק בהלכה

ודרשו רז"ל (ברכות דף ח) אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד כלומר שאין לו חפץ ובחירה בעולמו אלא במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות.

(כד הקמח לרבינו בחיי, ערך תורה)

יט.

תכלית בחירתו וחפצו של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות

וכבר אמרו חז"ל (בברכות ח'), אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד, כלומר שתכלית בחירתו וחפצו של הקדוש ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות.

(שמירת הלשון ח"א, שער התורה פ"ג)

כ.

פישו"ן – פי ששונה הלכות

"שם האחד פישו"ן, פירוש "פישו"ן, לשון נומריקון פ' ש'ונה ה'לכות (זוה"ק בראשית), רוצה לומר ששונה הלכות דאין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ד' אמות של הלכה.

(נועם אלימלך, פרשת בראשית)

כא.

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה

עיקר תורה לשמה היא התורה שאדם לומד כדי לקיימה.

(ראשית חכמה בהקדמה)

כב.

הלכ"ה – שהולך בדרך הישר

ההלכה הם דברי תורה שהם באמת כך פירושם לא יטו ימין ושמאל מן האמת, ולפיכך נקרא "הלכה", שההולך בדרך אינו נוטה מן הישר לא לימין ולא לשמאל, כך דבר הלכה אינו נוטה מנקודת האמת.

(תפארת ישראל למהר"ל מפראג, פרק ע)

כג.

הקב"ה אין לו שעשוע ושמחה אחרת זולת לימוד הלכה

וידוע אמרם ז"ל בגמרא (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, ואין לו שעשוע ושמחה אחרת זולת זה.

(ישמח משה פרשת בראשית)

כד.

אין לו מקום אחר בעולמו

ואין לו להקב"ה בעולמו, ר"ל מקום לשרות בו, אלא ד' אמות של הלכה היא מקומו (ברכות ח.).

(ישמח משה פרשת תרומה)

כה.

כל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין ע"י הלכות – למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרבו כל הרחוקים אליו יתברך

מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד. היינו שיזכה האדם על ידי ההלכה לילך בו ארבע אמות על כל פנים שזהו שיעור מקומו של אדם, כי כל אדם יש לו ארבע אמות שהם נמשכין מארבע אותיות הוי"ה, היינו שכל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין על ידי הלכות, על ידי כח הצדיקים.

ועכשיו מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה – היינו מי שזוכה על ידי הלכות התורה לבחינת ארבע אמות, דהיינו למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, דהיינו שיגיע לו הארה מהתורה עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרבו כל הרחוקים אליו יתברך.

(ליקוטי הלכות, הלכות סעודה, ה, לה)

כו.

ועיקר כבוד התורה להקים בתי מדרשות ובית ועד לחכמים אשר שם יתנו תוקף הלכה, כי זה עיקר חיינו

ועיקר כבוד התורה להקים בתי מדרשות ובית ועד לחכמים, אשר שם יתנו תוקף הלכה, "כי זה עיקר חיינו", ושם ה' שורה במקום ד' אמות של הלכה [ברכות ח.].

(יערות דבש ח"א, דרוש י')

כז.

וזהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו – אין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקום קרבן וזבח ומקטיר קטורת – וכעת ההוגים בתורה לשמה, זוכים ששריית שכינה שם

וזהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו, ואין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקום קרבן וזבח ומקטיר קטורת, אשר על ידי קטורת וקרבתו, שכן ה' בין כרובים ובדי ארון, וכעת ההוגים בתורה לשמה, זוכים ששריית שכינה שם.

(יערות דבש – ח"ב, דרוש ה')

כח.

אין לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, הכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשמה, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה בעולמו – והחי יתן אל לבו עד מתי יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקון נשמתו, ועד אנה יהיו לבושנו צואים

והנה כמו שיש להתאונן על חורבן בית המקדש בסילוק שכינה, כן יש להתאונן במיתת צדיקים, כי בם בחר ה' אוה לשכון עליהם, כמ"ש הרמב"ם בפירוש המשנה [ברכות ח ע"א] על אין לו לקב"ה בעולמו אלא

סד בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

ד' אמות של הלכה, שהכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשמה, וכ"ל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה בעולמו...

והחי יתן אל לבו עד מתי יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקון נשמתו, ועד אנה יהיו לבושנו צואים.

(יערות דבש – ח"ב – דרוש ו')

כט.

גברא דמרא עלמא חפץ בו

אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה... והוא גברא דמרא עלמא חפץ בו.

(יערות דבש ח"ב, דרוש ז')

ל.

אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים

אבל באמת אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, ובכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב, שהוא מקום ציה וצלמות, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה [אבות ו, ב].

ולכן נא חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, ובה עיקר מצב ישראל, כאמרו [דברים ח ג] לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה', והיינו התורה, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים.

(יערות דבש – ח"ב, דרוש ט"ז)

לא.

ד' אמות של הלכה אדמת קודש הוא – ונמשך ממילא הברכה
לישראל

כי (ברכות ח.) אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של
הלכה ונמשך ממילא הברכה לישראל. וזה שנאמר (שמות ג,
ה) כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ר"ל כי כאשר אתה
עומד עליו ובהמקום הזה הוא השראת השכינה הנה ממילא אדמת
קדש הוא.

(תפארת שלמה מועדים, לשבועות)

לב.

ה'ריעו ל'הוי"ה כ'ל ה'ארץ ר"ת הלכה, כי מיום שחרב בהמ"ק
אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא פנימיותה
הנכלל בד' אותיות השם, והוא המכוין באמרם, תורה לשמה, אל
השם המתלבש בהלכה ומאיר בתוכו – והני ד' אמות גופייהו, אי
גמירי להו אינשי בהדי הלכה אין, אי לא, לא השלימו מצותן

כתב הרב רבי ישראל סרוג, הריעו לה' כל הארץ, ר"ת
הלכה. כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של
הלכה, והוא פנימיותה הנכלל בד' אותיות השם, והוא המכוין
באמרם, תורה לשמה, אל השם המתלבש בהלכה ומאיר
בתוכו, למי שישים אליו לבו, ואז רוחו ונשמתו אליו
יאסוף שיאיר כולם בעיונו, אלמא הלכה לבד בלתי הסוד אינה
מספקת. והני ד' אמות גופייהו, אי גמירי להו אינשי בהדי
הלכה אין, אי לא, לא השלימו מצותן.

עוד, ארבע אמות, גי' תש"ך, וכן תמים דרכו עם אותיות הא"ל, הרי
שנו"ת חיים. והנה תש"ך הוא ע"ב דא"א בכללות עשר, והיינו גי' פום
ממלל רברבן, שמדבר בפשט ומכוון לרזי תורה. "של" "הלכה בגי' שמים,
דא ז"א, וכן השכינה, ששניהם נכללין בכוונת לשמ"ה, וכן עולה לשמה
ע"ה מ"ק.

סו בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה הבא

(פרי עץ חיים למהרח"ו, שער הזמירות פ"ד)

לג.

כשנחרב בית המקדש, כל השלימות בטלה, חוץ מד' אמות של הלכה – הקב"ה אין לה אלא ד' אמות של הלכ"ה, שהיא הכל"ה – ובזכותם נזכה במה דכתיב, ה'קיצה לפקוד כל ה'גוים, ר"ת הכל"ה

עוד ארבע אמות של הלכה, ג' אלף רבתא בכללות עשר, היינו אלף קי"א, סוד אי"ק מקור האותיות, הכולל כל התורה כולה. וכשם שכל הקרבנות בטלות לעתיד לבא חוץ מן התודה, כן כשנחרב בית המקדש, כל השלימות בטלה, חוץ מד' אמות של הלכה, כדקאמרן שאין בטלות לעולם.

וזה סוד סמיכות הפסוק זה לתחלתו, שהוא מזמור לתודה. והכוונה, כי אחר חרבן חזרה המלכות אב"א, לד"ס תחתונות שהוא תנה"י, והקב"ה מפורש כאן בסוד מלכות, שאין לה אלא ד' אמות של הלכה, שהיא הכלה. ובזכותם נזכה במה דכתיב, "הקיצה לפקוד כל ה'גוים, ר"ת הכל"ה, וזה הטעם שאסור לילך אחורי אשה בד"א שלה, כי שם מקומה, ותופסת כל שיעור הזה, ואין לגרום בה דינין ח"ו. עוד, ד' אמות, הם הוי"ה ואהי"ה, שהם גי' אמ"ה ע"ה...

(פרי עץ חיים למהרח"ו, שער הזמירות שם)

לד.

אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ, אלא ד' אמות של הלכה – התודה וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם בטלים

מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ. הנה ר"ת הריעו לה' כל הארץ הוא הלכ"ה. רמז אל מה שאמרו חז"ל, אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ, אלא ד' אמות של הלכה. ונסמך עם קרבן התודה, לרמז גם כן אל מה שאמרו חז"ל, כי כל הקרבנות בטלים לעתיד, חוץ מקרבן תודה. באופן, כי התודה וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם בטלים.

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** 52

(שער הפסוקים למוהר"ו, ספר תהילים סימן ק')

לה.

הלומד שלא לשמה לא על מנת לעשות לידע לבוא מעשה, רק רוצה ללמדה לידע חכמתה וסתריה לבד, נוח היה לו שלא היה יוצא לאויר העולם

והלומד שלא לשמה, רצונו לומר, לא על מנת לעשות לידע לבוא מעשה, רק רוצה ללמדה לידע חכמתה וסתריה לבד, א"כ נוח היה לו שלא היה יוצא לאויר העולם, שאז היתה השגתו מרובה מאד אלף אלפים ככה, כמו שמשגיג עתה, כאשר נשמתו מלובשת באף חומרי הזה, אשר הוא מסך מבדיל וגורם חושך להשגת נשמתו, וזה שכתוב "כל המצוה וכו' תשמרון לעשות", שעיקר כונתו יתברך היה במה שהלביש מצוותיו ית' בדברים גשמיים, כדי לגרום חיים נצחיים לעולם הבא גם לנפש ולגוף היסודי, שהוא קישור שמים וארץ ביחד כמ"ש.

(שיח יצחק ח"א, דרוש לסיום הש"ס אות ל"ו)

לו.

בהיותו נושא ונותן בדברי תורה יהיה הכונה אל תקוני השכינה דהיינו הלכה אל האמת

עוד יהיה רגיל לכוון בהיותו נושא ונותן בדברי תורה, שיהיה הכונה אל תקוני השכינה לתקנה ולקשטה אל התפארת, דהיינו הלכה אל האמת, וזהו מחלוקת לשם שמים דהיינו חסד וגבורה לבא אל התפארת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן המדה הזאת יבדל ממנו, כי לא יתאחו אלא בחוץ, ויפגום מדת השלום תפארת, ואין לך מחלוקת שלא יפגום התפארת, אלא מחלוקת התורה לשם שמים, שגם אם היא אינה לשם שמים יתרחק ממנה שסופה גיהנם כנוכר בזוהר בראשית.

סח בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

והעסק בתורה יהיה אל כונת קישוטי שכינה ליחודה עם קב"ה, שזו תורה לשמה, עושה ממש מדת התפארת שהוא נותן לה קישוטים, גם הוא בתורתו נותן קישוטים אל השכינה, ואם יכוון להנות לעצמו ידע שזה אוכל הנאות מדברי תורה ופוגם במדה הזו שהיא קודש ומוציאה אל דברי חול, וכאשר יעסוק בתורה להנאת גבוה אז הוא ממש מתנהג על פי מדות אלו. ועיקר הכל הוא לצרף עצמו במבחן מחשבתו באמצע משא ומתן, ואם יראה בעצמו ערות דבר יחזור בו, ולעולם יודה על האמת, כדי שימצא שם התפארת מדת אמת, שאם יכחיש יטרידו מעליו, וכן צריך לכוין בכל ענינו אל האמת שהיא מדה זו, ובזה כשיבא לידו שקר ידע שמכחיש המדה הזו ויברח מפניו. וזמ"ל.

(חסד לאברהם – השקת כ"ח)

לז.

ארבע אמות של הלכה הוא כתר תורה

ועשו לי מקדש כדי לשום בו הארון שבו העדות, ואף בחורבנו שיהיה נגנו, **ושכנתי בתוכם דהיינו בד' אמות של הלכה, הוא כתר תורה.**

(ספר השל"ה הקדוש - ספר שמות, פרשת תרומה, תורה אור אות ז')

לח.

השכינה לא ירדה למטה מעשרה, רק בסוד ד', דהיינו ד' אמות של הלכה

ואמרו רבותינו ז"ל (סוכה ח.), **השכינה לא ירדה למטה מעשרה, ואז תשרה השכינה בסוד ד', דהיינו ד' אמות של הלכה, שאמרו רז"ל (ברכות ח.), מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה.**

(ספר השל"ה הקדוש - ספר שמות, פרשת תרומה, דרך חיים תוכחות מוסר)

לט.

אשרי יושבי ביתך, כלומר שראוי להיות יושב בד' אמות של הלכה לא ילך חוצה

ובשני פרשיות הראשונות אמר בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך, כי הישיבה נאה בבית, כמו שנאמר (תהלים פד, ה), **אשרי יושבי ביתך, כלומר שראוי להיות יושב בד' אמות של הלכה לא ילך חוצה.** גם יהיה יושב ומשמר כל תורת הבית, דהיינו התורה והמצוות הנוהגים בבית דבר יום ביומו.

(ספר השל"ה הקדוש, מסכת חולין - פרק נר מצוה אות ח')

מ.

השפע יורד בכל יום תמיד, כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד' אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו

גם בנוסח שלושת ברכות הנ"ל צריכים למצוא רמז. ומצאתי בהגהת תפלת הדרת קודש וזה לשונו, והקשיתי שיחתום נתן התורה כמו שהתחיל הברכה אשר בחר בנו ונתן לנו שהוא עבר. ונראה לעניות דעתי שלכך חתם נותן התורה שהוא הווה, **כי השפע הנכבד הוא יורד בכל יום תמיד, כנרמז בפסוק (תהלים קלג, ג) כמלך חרמוץ שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד' אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו.**

(ספר השל"ה הקדוש - תולדות אדם, בית ה' אות ה')

מא.

על ידי הלכ"ה יוצאין מכל הצרות – הלכ"ה מסוגל להולדה בנקל

ובשביל זה מכוונה התורה בשם הלכה, כי תודה מביאין כשיוצאין מצרה, כי כשנופלין לאיזהו צרה, חס ושלום, אזי עיקר הצרה בלב, כי הלב יודע ומרגיש הצרה ביותר, כמו שכתוב (משלי י"ד) לב יודע

ע בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

מרת נפשו כי הלב מבין (ברכות ס"א), ועל כן הוא מרגיש הצרה ביותר. ואזי בשעת הצרה מתכנסים כל הדמים ועולים אל הלב, כמו כשיש צרה באיזהו מקום חם ושלוש אזי מתכנסים כולם אל החכם שיש שם לקבל ממנו עצה. כמו כן נתקבצים כל הדמים ועולים אל הלב, לבקש עצה ותחבולה כנגד הצרה ואזי הם שוטפים על הלב ואז הלב בצרה ובדוחק גדול כי לא די שהלב דואג בעצמו כי הוא מרגיש הצרה יותר מכולם אף גם הדמים שוטפין עליו ומצריין לו מאד. ועל כן כשיש חם ושלוש צרה לאדם, הלב דופק בדפיקות גדולות, כי הוא מבקש לנענע מעצמו ולהשליכם מעליו, ועל כן הוא דופק בדפיקות גדולות בשעת הצרה חם ושלוש, ואחר כך כשיוצאין מהצרה אזי חוזרין תחלכות הדמים לילך כסדר בתוך שבילי הגוף. **ועל כן התודה שהיא באה כשיוצאין מהצרה היא מכונה בשם הלכה, על שם תחלכות הדמים, שהולכין כסדר כשיוצאין מהצרה כנ"ל.**

ומזה באה הולדה בנקל. כי בשעה שאשה כורעת לילד ירכותיה מצטננות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה יא:), ועל ידי זה נעשה ההולדה, כי הדמים עולין למעלה, ואזי נדחק המקום שם, ואזי הם דוחים את הולד לחוץ, ואחר כך חוזרים הדמים למקומם, שזה בחינת תודה הלכה, שהוא בחינת תחלכות הדמים, שחוזרים לילך כסדר כנ"ל. **כי גם ההלכה היא בחינת הולדה,** כי יש תמכי אוריתא, שנותנים ממון ללומדי תורה, ובתחלה הם מחסרים ממונם מעצמם, כי כשנותנים הממון להתלמיד חכם, נחסר אצלם, שזה בחינת ירכותיה מצטננות, כי דמים תרתי משמע. אבל אחר כך, על ידי ממונם שמחזיקין התלמיד חכם, ונולד הלכות שהם בחינת חסד, אזי על ידי השפעת החסד חוזר ונתמלא החסרון.

וזה בחינת שעשוע עולם הבא, בבחינת (ישעיה ל'): "והיה אור הלבנה כאור החמה", הנאמר לעתיד, כי הלבנה טבעה קר, בחינת חסרון וקרירות, ועתידה להתמלא כאור החמה, בחינת מלוי החסרון, שזה בחינת הולדה, בחינת הלכות, שהם בחינת שעשוע עולם הבא כנ"ל. וזה בחינת (בראשית ב'): "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם" באברהם (בראשית רבה פרשה י"ב), הינו חסד, כי ההולדה על ידי

בן עולם – קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** **עא**

בחינת הלכות, שהם בחינת חסד כנ"ל. וזה בחינת (תהלים ק): "מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ". לתוד"ה אותיות תולד"ה. הריעו ל'ה' כ"ל ה'ארץ ראשי תיבות הלכה, כמוכא. כי ההלכות, בחינת תודה, הם בחינת הולדה כנ"ל.

וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (סוטה י'): 'אסא חלה את רגליו, על שעשה אנגריא בתלמידי חכמים'. כי על ידי שעשה אנגריא בתלמידי חכמים וביטל אותם מן ההלכות, על ידי זה חלה את רגליו, כי ההלכות הם בחינת תיקון וקיום הרגליו, כי ההלכות הם בחינת תהלוכות הדמים, שחוזרין והולכין כסדר כנ"ל, ואסא שפגם בזה ובטל את התלמידי חכמים מן ההלכות, על כן חלה את רגליו.

ובשזוכין לבחינת תודה הלכה, על ידי זה נתגלה אור האמת ומאיר בהדיבור, כי מתחלה כשהדמים שוטפין על הלב הוא בחינת פגם האמת, בבחינת (משלי כ"ט): "אנשי דמים ישנאו תם", אבל אחר כך כשיוצאין מהצרה, שזה בחינת תודה הלכה, אזי מאיר האמת, בבחינת (מיכה ז): "תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם". "חסד לאברהם" היינו הלכות כנ"ל על ידי זה מאיר האמת ומשלים הדיבור, כי עיקר שלימות הדיבור על ידי אמת, כי קושטא קאי וכו' (שבת ק"ד), ואפילו שקר אין לו קיום רק על ידי אמת (כמו שפירש רש"י (במדבר י"ג) על פסוק: "וגם זבת חלב ודבש" וכו').

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, סימן ב')

מב.

מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה

אל תרגזו בדרך וכו'. ופירש רש"י ז"ל אל תתעסקו בדבר הלכה וכו'. הנה לכאורה קשה למה לא צוה יעקב לבניו כשירדו למצרים שלא יתעסקו בדבר הלכה. ועוד קשה האידך יכול יוסף לצוותם שלא יתעסקו בדבר הלכה הלא איתא בגמרא (קידושין ל.) לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא,

עב בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

ופריך בגמרא ומי ידע כמה חי, לא צריכא אלא ליומי. **נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.**

ונראה לבאר על פי ב' הקדמות. א', כי סימן זה היה מסור בידו של יעקב כשלא ימות אחד מבניו בחייו אינו רואה פני גיהנם. והקדמה ב', על פי מאמר חכמינו ז"ל שמובטחים היו האבות שיחיו בכלליות ת"ק שנים כימי השמים על הארץ. והנה ידוע שבאם היה יודע אדם כמה ימי חייו יכול ללמוד שליש משנותיו מקרא שליש משנותיו משנה ושליש משנותיו גמרא. נמצא לפי זה יעקב כשראה שאין יוסף אתו וסבור שהוא מת נמצא נתבטל הבטחה אחת והיה ירא לנפשו שמא נתבטל הבטחה השניה גם כן ולא ידע כמה ימי חייו ולא היה יכול לצוות את בניו שלא יתעסקו בדבר הלכה כי מוכרחים המה ללמוד בכל יום הלכה כנ"ל, אמנם יוסף היה ידע בעצמו שהוא חי ולא נתבטל הבטחה שניה וידע שיש לו ליעקב לחיות כמה שנים וממילא לא נתבטל הבטחה ראשונה גם כן ובוודאי לא ימות אחד מבניו בחייו ויוכלו ללמוד הלכה כשיבואו לביתם ודו"ק.

(קדושת לוי, פרשת ויגש)

מג.

כל העולם כולו נברא בשביל אותו האדם שהוא ד' אמות של הלכה – ועל ידי זה יש לכל העולם כולו שיתוף וחיבור עם ד' אמות של הלכה

כאשר שמעתי מהרב הגאון מפולנאה זללה"ה בשם הרמב"ם ז"ל כי הרמב"ם מקשה על הא דאיתא (ברכות ח'). אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה. אם כן למה ברא כל העולם ומלואו לא היה לו לברוא רק האדם שהוא שהוא סוד ד' אמות של הלכה.

ותירץ כי כל העולם כולו נברא בשביל אותו האדם שהוא ד' אמות של הלכה ואם האיש ההוא היה צריך לחרוש בשעת חרישה ולקצור בשעת קצירה וכן כשהיה צריך לו בגד ללבוש היה צריך הוא עצמו לתקן כל מיני תיקון הצריך, תורתו מתי היתה

בן עולם – קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עג

נעשית ולא היה אפשר לו להיות ד' אמות של הלכה לכן ברא הקב"ה עולם ומלואו זה חורש וזה זורע וזה קוצר וזה טוחן וזהו מתקן מלבוש ונותן לו בכדי שלא יצטרך להטריד עצמו ממלאכתו מלאכת שמים, ועל ידי זה יש לכל העולם כולו שיתוף וחיבור עם ד' אמות של הלכה.

(דגל מחנה אפרים, פרשת צו ד"ה או)

מד.

פשפש ולא מצא יתלה בביטול תורה, שלא עסק בארבע אמות של הלכה – כי שם ביתו יתברך

ואם תראה שנוגב מבית האיש, כי אבר העושר ההוא ועשה לו כנפים, יפשפש במעשיו עד ימצא מי הוא זה ואיזה הוא העון ההוא אשר גרם וגנב ממנו ממונו והביאו לידי ייסורי עוני הגדול מכלם. ואם פשפש וימצא הגנב והכיר עונו אשר גנב ממנו ממונו, ושב עד ה' בהכיר רשעו, אז ה' ישלם שנים לרעהו זה השב אליו.

אך אם לא ימצא הגנב כי פשפש ולא מצא, אז יתלה בביטול תורה, ונקרב בעל הבית אל האלהים, בארבע אמות של הלכה כי שם ביתו יתברך. אולי זה היה עונו. ומה שאמרתי שיתלה בביטול תורה הוא אם לא שלח ידו במלאכת רעהו, שלא גזל או גנב או עשק את עמיתו, כלומר שאם שלח ידו אין צריך לפשפש כי ודאי מצאהו עון זה.

(תורת משה לרבינו האלשי"ך, שמות כב, ז)

מה.

אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע אמות של הלכה – ואז כאשר על ידי עסק התורה למטה, ממשיך שפע שורש תורה שעוסקים בה למעלה

ועל כן היטיבו אשר דברו חכמינו ז"ל שעל ידי פרק אחד או הלכה אחת יתן מימיו, ושזהו אומרו ודברתם אל

ער בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא**

הסלע כי הוא הדבר בעצמו. ועל בן על ידי המטה, כמדובר למעלה, החזיקו ארבע אמות את כל ישראל.

והוא, כי במקום הבאר שמכח תורה שבעל פה, תוך ארבע אמות, שם הוא יתברך. כי אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע אמות של הלכה. ובאותן ארבע אמות, ישנו פרק אחד או הלכה אחת. ועל ידי בן יתקיים מאמר הכתוב שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר אז נדברו וכו'. וזהו ודברתם אל הסלע פרק או הלכה, שידברו בין שניהם. אז כאשר על ידי עסק התורה למטה, ממשיך שפע שורש תורה שעוסקים בה למעלה.

בן הבאר שהוא מרוחניות קדושת תורה שבעל פה, יוציא וימשיך מימיו על ידי שכינה השרויה מלמעלה ביניהם, ומתעורר נפתח באר המים, כי היא בחינת תורה שבעל פה כנודע.

(תורת משה לרבינו האלשי"ך, במדבר כא, יג)

מז.

הקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו מכל גזירות רעות, ותפלתו תהיה קרובה להתקבל, ונכסיהון מתברכין בכל הברכות

כי יש לשכינה ד' אמות של הלכה הליכות עולם לו שהקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו מכל גזירות רעות ותפלתו תהיה קרובה להתקבל ונכסיהון מתברכין בכל הברכות אמן.

(קב הישר, פרק מ"ט)

מז.

השכינה נקראת ה'כל"ה, בהיפוך אתוון הלכ"ה – וזהו סוד יחוד קוב"ה ושכינתיה

כי ידוע מה שאמרו רז"ל "שאין להקב"ה בעולמו אל' ד' אמות של הלכה" והיינו ד' אותיות של שם אדנ"י שנקראת שכינה קדישא והיא ה' אחרונה שבשם ה' שנקראת כלה, וע"כ נקראת ה'כל"ה שהן

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עה

בהיפוך אתויון הלכה. וזהו פוד של ד' אמות של הלכה, דהיינו יחוד שם ה' בתוך של ה' בחבור כזה יאהדונה"י שהוא יחוד הקב"ה ושכינתיה.

(קב הישר, פרק ק')

מח.

אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון לשבתו, אלא ארבע אמות של הלכה, שהוא רצונו יתברך וחכמתו, המלובשים בהלכות הערוכות לפנינו

ומשחרב בית המקדש, אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון לשבתו הוא יחודו יתברך, אלא ארבע אמות של הלכה, שהוא רצונו יתברך וחכמתו, המלובשים בהלכות הערוכות לפנינו.

(ספר התניא ח"א פרק ל"ד)

מט.

כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתורתו, אויביו נופלים תחתיו

כי תצא למלחמה על אויבך (דברים כא י). הוה ליה למימר כי תלך. והנראה דהתורה מרמזת דמיד כשיצא האדם מאהליו אוהל תורה, מיד מעותד למלחמה מאויביו הם המקטריגים והמנגדים, כי כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתורתו, אויביו נופלים תחתיו (ברכות ז' ע"ב).

(אגרא דכלה פרשת כי תצא)

נ.

**מזמן שהקדושה נתגרשה כל כך אצל כל אדם, צריכין לראות
שלהיכן שהולכים, לא לצאת מד' אמות של הלכה של תורה, רק
בכל הגילגולים צריכין להחזיק במשפטי התורה**

איתא במשנה עירובין (פרק ד' משנה א), מי שהוציאוהו גוים,
או רוח רעה - אין לו אלא ד' אמות. בשם הרבי ר' בונם ז"ל,
על הגמרא (ברכות ח ע"א), מיום שחרב בית המקדש, אין לו להקב"ה
בעולמו, אלא ד' אמות של הלכה בלבד.

היינו, מזמן שהקדושה נתגרשה כל כך אצל כל אדם,
וצריכין לראות שלהיכן שהולכים - לא לצאת מד' אמות
של הלכה, של תורה. וזהו, מי שהוציאוהו גוים או רוח רעה, אין
לו אלא ד' אמות. שזהו העצה, שבכל הגילגולים צריכין להחזיק
במשפטי התורה. [אמרי אמת גור, בראשית תרפ"ט, לבסוף].

(קול מבשר ח"ב, ברכות)

נא.

**כשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז הוא נעשה דוגמת בית
המקדש**

משחרב בית המקדש אין להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה
וכשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה אז הוא נעשה
דוגמת בית המקדש.

(פרי צדיק, עת האוכל, אות ז')

נב.

**ד' אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ ישראל – אויר ההלכ"ה
מחכים כמו אויר ארץ ישראל – הלכה פסוקה מזככת המחשבה,
ומוציא המחשבות זרות והדמיונות מהלב**

ולחיות מחשבות זרות מן האוירים – אויר של ארבע אמות של הלכה
מכנים בלב מחשבת דברי תורה ומוציא דמיון. מה שאין כן מקום תפילה

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עז

התפילה אינו היפך המחשבות זרות אדרבה אז מתגברים, אין אוירו מוציא מחשבות זרות מלב.

ושמעתי כי ארבע אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ ישראל ואם כן אורה מחכים כמו אויר ארץ ישראל. וחכמה הוא היפוך דמיון כשזה קם זה נופל. ומסיר אזנו וגו' תפילתו תועבה (שבת י'). פירוש תועבה נקרא כשמליאה מחשבות זרות ודמיונות והתפילה הוא עבודה שבלב ומאחר שהלב מלא מחשבת פיגול הוא חס ושלום כמו עבודה זרה ותועבה. רק דהשם יתברך צורו וגואלו כנוצר לעיל. אבל אם מסיר אזנו משמוע תורה שהיא המצלת מדמיון והוא פושע בעצמו שלא לינצל אז חס ושלום תפילתו וכו' שאין השם יתברך גואלו. אבל אידך סבר זמן תורה לחוד ותליא בפלוגתא דברכות (ל"א). אם עומדים להתפלל מתוך הלכה פסוקה שהיא המזככת המחשבה או מתוך כובד ראש זהו כדברי האומר זמן תפילה לחוד שאין לו חיבור עם תורה רק על ידי כובד ראש מיראת שמים שבלבו יוציא המחשבות זרות והדמיונות מהלב.

(צדקת הצדיק, אות רט)

נג.

ארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת ארץ ישראל שאויר ארץ העמים נפלט מתוכו לגמרי מכל צד על ידי החרב דשתי פיות ונכנס אויר קדוש

וכמו ששמעתי דארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת ארץ ישראל שאויר ארץ העמים נפלט מתוכו לגמרי מכל צד על ידי החרב דשתי פיות ונכנס אויר קדוש דדברי תורה שזהו אויר ארץ ישראל דלכן מחכים כמדת התורה מחכימת פתי.

אבל בית הכנסת ותפילה אין מועיל כלום כשכבר פגע ומוכרך בהרהורים ומחשבות זרות כי גם כל תפילתו תהיה כן מליאה מחשבות זרות. רק צריך לבוין את לבו להתרחק ממחשבות זרות ואז על ידי תפילה יוכל לפעול להכניס בעומק הלב מחשבות קדושות ולהרוג הרע

עַת בֶּן עוֹלָם קוֹנְטֵרַס ה' – אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלֵּכָה הַבָּא

מִמְרַחֵק כַּעֲנִין (יִרְמְיָה ט' ז') חָץ שְׁחוּט לְשׁוֹנֵם שֶׁהִלְשׁוֹן דּוֹגְמַת הַחָץ לְהִרְוֹג מִרְחֹק וְזֶהוּ עַל יְדֵי הַתְּפִילָּה וְכִמּו שְׁמוּבָא בְּתִיקוּנִים (סוֹף תִּיקוּן י"ג וְשָׂאֵר מִקּוּמוֹת) דּוֹרִיק בִּיה גִּירָא בְּתַר גִּירָא.

(צִדְקַת הַצְּדִיק, אוֹת רַכָּג)

נִד.

הַאֲוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם שֶׁהוּא בְּבֵית גִּנְזִיו דִּהְשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הֵן הֵם גַּם כֵּן הָאֲרַבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלֵּכָה, שְׁאִין לוֹ לְהִקְבִּ"ה בַּעֲוֹלָמוֹ מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֲלֵא הֵם – וּמִזֶּה בָּא לְשִׁלְיֻמוֹת הַקְּדוּשָׁה מִה שְׁמִקְדָּשִׁין אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה לְהַכְנִיס קְדוּשָׁה בְּכָל מַעֲשֵׂיו הַגּוֹפְנִיִּים

וְהַאֲוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם הוּא בְּבֵית גִּנְזִיו דִּהְשֵׁם יִתְבָּרַךְ כִּמּו שְׁאִמְרוּ בְּבִרְכוֹת (ל"ג ע"ב), וְהֵן הֵם גַּם כֵּן הָאֲרַבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלֵּכָה, שְׁאִין לוֹ לְהִקְבִּ"ה בַּעֲוֹלָמוֹ מִשְׁחָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֲלֵא הֵם כִּמּו שְׁאִמְרוּ שֵׁם (ח').

דְּלֵאסוּקִי שְׁמַעְתָּתָא אֲלִיבָא דִּהֲלַכְתָּא הוּא רַק כְּאִשְׁרֵי הִשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹכֵן תּוֹךְ לָבוֹ וְכִמּו שְׁאִמְרוּ בְּסִנְהֶדְרִין (צ"ג ע"ב) וְה' עִמּוֹ שֶׁהִלֵּכָה כְּמוֹתָהּ שְׁאֵז זִוְכָה לְשִׁלְיֻמוֹת הַתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה הַמְשַׁכֵּת חֲכָמָה תִּתְּנָהּ מִחֲכָמָה עֵילָאָה. וְרוּחַ מִקְדָּשׁ הָעֲלִיִּין עַל יְדֵי שְׁלִימוֹת הִירָאָה שְׁבַלְבוּ דְּזוֹכָה לִירְאֵת ה' הִיא חֲכָמָה וּמִזֶּה בָּא לְשִׁלְיֻמוֹת הַקְּדוּשָׁה מִה שְׁמִקְדָּשִׁין אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה לְהַכְנִיס קְדוּשָׁה בְּכָל מַעֲשֵׂיו הַגּוֹפְנִיִּים וְחִמְדַּת הִיצֵר שְׁזֶה אִי אִפְשָׁר אֲלֵא עַל יְדֵי שְׁלִימוֹת הַתּוֹרָה הַמְתַּבַּלֵּת הִיצֵר שְׁאִינוּ נִכְפָּה וּמִתְבַּטֵּל רַק נִתְתַּבַּל וְנַעֲשֶׂה טוֹב מֵאֵד.

(יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, אוֹת ו)

נִה.

אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלֵּכָה זֶהוּ מִשְׁכַּן הַקְּב"ה שֶׁהוּא הַצֶּלֶם אֱלֹקִי חוֹפֵף עָלָיו וְשׁוֹכֵן בְּקֶרֶב מוֹחוֹ בְּהִתְבּוֹנְנוֹ בְּהַלֵּכָה וְתוֹרַת ה'

וְעַל זֶה אִמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח'). אִין לְהִקְבִּ"ה בַּעֲוֹלָמוֹ אֲלֵא אַרְבַּע אֲמוֹת שֶׁל הַלֵּכָה זֶהוּ מִשְׁכַּן הַקְּב"ה שֶׁהוּא הַצֶּלֶם אֱלֹקִי

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** עט

חופף עליו ושוכן בקרב מוחו בהתבוננו בהלכה ותורת ה'. ואיתא משחרב בית המקדש רצה לומר דשם היתה השראת שכינתו יתברך שמו בעולם עדיין היא נמצאת בנפש שהיא בכל חלקיה דוגמת בית המקדש כמו שמובא בזהר. ועל ידי זה חוזרת להיות בעולם שהנפש מוגבלת בגוף שהוא מוגבל במקום והמקום הוא בעולם.
(דובר צדק, קונטרס נר המצוות, מ"ע א')

נר.

ארבע אמות הוא מקומו של אדם בכל מקום, ולכן אמרו "ארבע אמות של הלכה", רצה לומר "הלכ"ה, "ההילוך והנהגה על פי התורה"

ואמרו ז"ל (עירובין מ"ח.) ארבע אמות הוא מקומו של אדם בכל מקום ולכן אמרו ארבע אמות של הלכה רצה לומר הלכה ההילוך והנהגה על פי התורה, [וכך קיבלתי דארבע אמות של הלכה אין רצונם לומר לימוד הלכה דוקא אלא ההתנהגות על פי הלכה].

(הערת המו"ל: אבל אין יכולין להתנהג על פי ההלכה אם לא לומדים מקודם ההלכות).

(דובר צדק, קונטרס נר המצוות, מ"ע א')

כל כתות החיצונים מצטרפים בהכרח להסתלק ולהתגרש מד' אמות של הלכה, וזר לא יקרב בהיכלו כי קדוש יאמר לו – הד' אמות של הלכה בלבד הן הנה ד' אמות הללו ששורה בהם ד' אותיות שמו הגדול שנסקלו מאבן ונפנו ממכשול, כמאמר הכתוב פנו דרך ה', כי ד' אמות הללו הוא דרך ה' השראת שמו יתברך, וזר לא יקרב אליהם כי קודש הם – "קונות לו בכל מקום", אפילו ברשות הרבים מקום החיצונים שאינם חפצים ברשות היחיד רשות יחידו של עולם ברוך הוא, מכל מקום בכל מקום הילוכו של אדם קונות לו ד' אמות הללו, שהחיצונים מסתלקין ובורחין מהם, והם להקב"ה בלבד

ועל זה רמזו חז"ל (בבא מציעא י"ג.) ד' אמות של אדם קונות לו בכל מקום. כי לצד השראת שמו של מקום ברוך הוא עליו הנה כח אורו יתברך מתנוצץ עליו לארבע פנותיו בד' אמותיו מארבע אותיות שמו יתברך. ועל כן מצטרפים בהכרח כל כתות החיצונים להסתלק ולהתגרש מד' אמות הללו.

ועל כן אמרו ד' אמות של אדם. כלומר במי שנקרא אדם, קונות לו ד' אמות הללו, וזר לא יקרב בהיכלו כי קדוש יאמר לו. ועל כן אמרו (ברכות ח') מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד. כי הן הנה ד' אמות הללו ששורה בהם ד' אותיות שמו הגדול שנסקלו מאבן ונפנו ממכשול כמאמר הכתוב (ישעיה מ', ג') פנו דרך ה'. כי ד' אמות הללו הוא דרך ה' השראת שמו יתברך, וזר לא יקרב אליהם כי קודש הם.

על כן אמרו קונות לו בכל מקום. פירוש אפילו ברשות הרבים הרומז אל מקום החיצונים הנקראים רשות הרבים שאינם חפצים ברשות היחיד רשות יחידו של עולם ברוך הוא. מכל מקום בכל מקום הילוכו של אדם ובודאי אינו הולך בלא תורה ובלא תפילה, קונות

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** פא

ל' ד' אמות הללו, שהחיצונים מסתלקין ובורחין מהם, והם להקב"ה בלבד.

(באר מים חיים פרשת תצא)

נח.

רק הד' אמות של הלכה היא כתריס בפני המקטרגים

והנה בש"ס (ברכות ח'). מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד, היינו אף שהתפילה עולה לרקיע דרך מקום המקדש, כבש"ס (שם ל.) יכוון את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, אף שהוא בחורבנו, מכל מקום כמה מקטרגים ממלאים את כל האויר שאינם מניחים לתפילה לעלות, ורק ע"י ד' אמות של הלכה שהיא כתריס בפני המקטרגים.

(שם משמואל פרשת ויצא, שנת תרע"ב)

נט.

מצות קימה הוא ד' אמות בשביל הד' אמות של הלכה – קומתו של אדם ד' אמות

אמר לו רבי עד כמה יהיה רחוק ויתחייב לקום אמר לו ד' אמות יוכל אדם להכיר שבשבילו קם, אמר לו ואימא מלא עיניו בקימה ד' אמות בהידור, אמר לו לכתוב תקום מפני שיבה והדרת פני זקן אבל עתה שהסמך תקום והידור מה הידור ד' אמות אף תקום ד' אמות, אמר לו ולכתוב הכי ויהיה מצות קימה בד' אמות (נראה לי שצריך לומר כמלא עינו) אמר לו קומת אדם כמה הוא ד' אמות ואלה הם ד' אמות של הלכה על כן מצות קימה הוא ד' אמות.

(ספר הקנה - ד"ה ענין יראת המקום)

פב בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה הבא

ס.

ויתן לך האלקים: (א) טל השמים, (ב) ומשמני הארץ, (ג) ורוב דגן, (ד) ותירוש, הד' דברים הללו הן הן ד' אמות של הלכה, ואנחנו בגלות אין לנו אלא ארבע מדות אלו

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש (בראשית כז, כח). טל השמים נצח משמני הארץ הוד ורוב דגן יסוד ותירוש מלכות הן הן ד' אמות של הלכה ארבע מדות בהולכי לבית המדרש ומן עשרה דברים האמורים בכוס שהם "ספירות. וא"ר יוחנן אנו שאנחנו בגלות אין לנו אלא ארבע הן הן ד' מדות אלו וסימן הולך על גחון בגלות תחת נחש שהולך על גחון אז הולך על ארבע.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת תולדות)

סא.

העומד להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה הקליפה בורחת מפני שרה גבירתה

ויעקב עשה תקנה לזה ויקח מאבני המקום סוד תורה שמתוך דברי תורה אם אבן נמוח ובזה מברית כח הקליפות כמו שכתוב (משלי כח) מסיר אבן משמוע תורה גם תפלתו תועבה אבל העומד מדברי תורה להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה נמצא הקליפה בורחת מפני שרה גבירתה.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת ויצא)

סב.

"ושכנתי בתוכם", בכל מקום שהם יעשו לי מקדש ד' אמות של הלכה שם אשכון בתוכם – "ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלקים זה", "יעקב אמרם על "ארבע אמות של הלכה", כי ז"ה כל האדם

והנה ענין קיטון שצוה המלך לבנות לבתו להיות אצלה דרשו ז"ל מזה שאמר ושכנתי בתוכם ולא אמר בתוכו אבל קאי על קיטון זה

בן עולם קונטרס ה' – ארבע אמות של הלכה **הבא** פג

בכל מקום שהם יעשו לי מקדש ד' אמות של הלכה שם אשכון בתוכם כי לפרוש ממנה איני יכול וזה נרמז ג"כ בס' סתומה שבתוכ"ם שהיא מרובעת כי בתוך מרובע של ד' אמות שם השכינה שורה כמו שאמר (בראשית לב) יעקב כאשר ראם סתומה על ארבע אמות של הלכה מחנה אלקים ז"ה כי ז"ה כל האדם.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת תרומה)

סג.

ארבע אמות בגימטריא תש"ך – חלל אוהל מועד היה גם כן תש"ך – בשלשים יום יש תש"ך שעות – גם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים ופדויו מבן חודש

ארבע אמות של הלכה ארבע אמות בגימטריא תש"ך וידבר ה' אליו מאוהל מועד שחלל אוהל מועד היה גם כן תש"ך מזה הטעם כל ששהא שלשים יום באדם אינו נפל. הטעם כי בשלשים יום יש תש"ך שעות ובוזה היקף האדם את מדת החסד בכללות יו"ד לכן אינו נפל וזה אמר אדם כי יקריב מכם שגם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים ופדויו מבן חודש (במדבר כה) תפדה אבל פחות מבן חודש אין לו יקר פדיון נפשו.

(מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא)

(הערת המו"ל: מזה רואין גודל הענין והנחיצות בענין לחלק לימוד ההלכות בשלשים יום, הן בענין שלשים יום קודם החג, והן בענין לחלק כל שו"ע או או"ח או הלכות שבת וכו' ללמוד במעגל החודש, ואפשר שזה ג"כ הטעם של המחבר רבינו יוסף קארו זיע"א על מה שחילק הדי' חלקי שו"ע בשלשים יום, עיין בהקדמת מרן הב"י לשו"ע).

סד.

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה, לפי שאין להקב"ה בעולמו רק ד' אמות של הלכה

אין עומדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה לפי שאין להקב"ה בעולמו רק ד' אמות של הלכה.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת אחרי)

סה.

הד' תיבות "ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'אריך" שהראשי תיבות שלהם הלכ"ה, הם בסוד הארבע אמות של הלכה

ולפי שאמרו (ברכות לא.) אין עומדין להתפלל אלא מתוך דבר הלכה, לכן רמז ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'אריך, ר"ת הלכ"ה. ואמר ד' תיבין בסוד ד' אמות של הלכה (שם ח.), שהוא סוד ד' אתון של שם.

(מגלה עמוקות על ואתחנן, אופן רלט)

תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח

קונטרס ששי

תודיעני

אורח חיים

עניני

לימוד שו"ע אורח חיים

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:

מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך

אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

הוצאת:

**"מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים מחבר עם רמ"א" שע"י
"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
CIO MIFAL ORACH CHAYIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים**

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

**להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

— קונטרס ששי —

"תודיעני אורח חיים"

עניני לימוד שו"ע אורח חיים

א.

**ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלוסו אורח חיים
ללמוד אותו היטב**

בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר
אתכם לבל תפלוסו אורח חיים ללמוד אותו היטב, שמעו
למאמרי, ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי, כי הם
מקראי קודש והם המגנינים עלינו.

(יערות דבש חלק שני דרוש ב')

ב.

בלעדי אורח חיים לא ירים איש הישראלי את ידו ואת רגלו

והנה לפי זה נראה בעליל, דחלק אורח חיים הוא היותר
מוקדם ללימוד לכל, אף שכל ד' חלקי שולחן ערוך הם נצרכים
למעשה, מכל מקום חלק זה הוא מוקדם לכל, כי ידיעתו
הוא הכרחי בכל יום מימי חייו לקיום התורה, ובלעדו
לא ירים איש הישראלי את ידו ואת רגלו.

ונוכל לומר שזהו כוונת הכתוב ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר
יעשה אותם האדם וחי בהם, כי שמירה זה המשנה (כמו שפירש רש"י
בפרשת אמור), ומה ילמוד האדם מתחלה, "אשר יעשה" וגו', היינו
הלימודים הנוגעים למעשה בכל יום מימי חייו.

(משנה ברורה בהקדמתו לחלק א')

ג.

עִיקָר לִימוּד הָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּלִימוּד הַמְבִיא לְיָדֵי מַעֲשֵׂה – עַל יְדֵי לִימוּד הַהֲלָכוֹת מוֹבְטָח הָאָדָם לְיָדֵי חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, אֵךְ שִׁיזְהָר לְלִימוּד בְּכָל יוֹם – לְמַד אָדָם שְׁתֵּי הַלְכוֹת בְּבוֹקֵר וּשְׁתֵּי הַלְכוֹת בְּעֶרֶב, קִיָּים בּוֹזָה "וּבִתְּוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה

וְהִנֵּה אֵף שְׁלִימוּד הַתּוֹרָה הוּא, שְׁכָל מָה שֶׁהָאָדָם לוֹמֵד, אֲפִילוּ בִקְדָשִׁים וּבִמְתָּחוֹרוֹת, הוּא מְקִיָּים מִצְוֹת עֲשֵׂה דִתְלִימוּד תּוֹרָה, מְכָל מְקוֹם עִיקָר לִימוּד הָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּלִימוּד הַמְבִיא לְיָדֵי מַעֲשֵׂה.

וְעַל כֵּן אָמְרוּ חו"ל (בְּרֻכּוֹת ח) אוֹהֵב ה' שְׁעָרֵי צִיּוֹן מְכָל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב, אוֹהֵב ה' שְׁעָרִים הַמְצוֹיִינִים בְּהִלְכָּה יוֹתֵר מִבְּתֵי כְּנַסְיוֹת וּבְתֵי מִדְּרָשׁוֹת שְׁבִיעֶקֶב. וְעֵינַי בְּיֹרֵה דַעָה (סִימָן רמ"ו) בִּשְׁ"ךְ שֵׁם שֶׁהָבִיא בְּשֵׁם הַפְּרִיָּשָׁה דְּצָרִיךְ כָּל אָדָם לְלִימוּד הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם כְּדֵי שֶׁהֲלִימוּד יִבְיָאֲנוּ לְיָדֵי מַעֲשֵׂה, וְעַל יְדֵי לִימוּד הַהֲלָכוֹת מוֹבְטָח הָאָדָם לְיָדֵי חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, אֵךְ שִׁיזְהָר לְלִימוּד בְּכָל יוֹם, כְּדֵאִיתָא בְּגִמְרָא תְּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ כָּל הַשּׁוֹנָה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם כו'. וְאִיתָא בְּמִדְרָשׁ שׁוֹחֵר טוֹב: בַּר קֶפְרָא אוֹמֵר לְמַד אָדָם תְּרֵי הַלְכוֹת בְּצֶפְרָא וְתֵרִי בְּרִמְשָׁא, קִיָּים בּוֹזָה "וּבִתְּוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה".

(מִשְׁנָה בְּרֹרָה בַּהֲקִדְמָתוֹ לַחֲלָק א')

ד.

חֵיּוֹב גָּדוֹל לִהְיוֹת בְּקֵי בְּכָל אֹרַח חַיִּים – חֵיּוֹב גָּדוֹל לִקְבֹּעַ שִׁיעוֹר שׁו"ע אֹרַח חַיִּים בְּכָל יוֹם – יִזְהָר הָאָדָם מֵאֵד בּוֹזָה לְהַשְׁלִים בְּכָל שָׁנָה שׁוֹלְחַן עֶרוֹךְ אֹרַח חַיִּים – דָּף שׁוֹלְחַן עֶרוֹךְ בְּכָל יוֹם

בִּשְׁוֹלְחַן עֶרוֹךְ אֹרַח חַיִּים חֵיּוֹב גָּדוֹל עַל כָּל יוֹדֵעַ סֵפֶר לִהְיוֹת בְּקֵי בְּכָל הַלְכוֹתֶיהָ בְּתַמִּידוֹת, כִּי רֹב הַלְכוֹתֶיהָ הֵם תַּמִּידִיִּים, כְּמוֹ צִיצִית וְתַפִּילִין, קְרִיאַת שְׁמַע וְתַפְלָה, וְכָל סֵדֶר הַתַּפְלָה, וּבְרֻכּוֹת הַנֶּהֱנִין, וְכָל הַבְּרֻכּוֹת, וְהַלְכוֹת שַׁבָּת שֶׁהֵם כְּהִרְרִים הַתְּלוּיִים

בן עולם קונטרס ו' – תודיעני אורח חיים הבא פז

בשערה, והלכות חגים ומועדים, ושאר הלכותיה בקודש, שבודאי המכשלה הזאת תחת ירך תהיה אם לא תתמיד בלימודו.

לכן חיוב גדול על כל יודע ספר לשמור את דרך עין החיים, לקבוע שיעור שולחן ערוך אורח חיים בכל יום... לכן יזהר האדם מאד בזה להשלים בכל שנה שולחן ערוך אורח חיים... אף שיעפוק אז בשאר לימודים, יקבע גם כן לימודו בסדר הזה – דף שולחן ערוך בכל יום... הן בעת האכילה, הן בשאר שעות היום...

(יסוד ושורש העבודה שער ו', פרק ב')

ה.

קול חוצב להבת אש, מדרשת רבינו הגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זיע"א! – לומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – הדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים

אוי לי, ווי לי, בחילול שבת, כי כולם בני תורה ואין להם להתנצל כי קצרה שכלם ללמוד, כי הם בעלי דיעה תהלה לאל, ולומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים, ועוברים על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה, אם יאכל אדם אגוזים ושקדים, וקליפות אינם ראויים למאכל בהמה מניחים על השלחן, אסורה הנגיעה, כי אם לנערם על ידי טבלא, אבל הנגיעה וטלטול אסור, כי הם מוקצה אפילו לרש, הואיל ואינם ראויים למאכל בהמה, וכהנה רבים האיסורים בכל דיני מועד וחול המועד, וברכות ונטילת ידים, ברכת המזון, ובעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם

לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים.

(יערות דבש חלק שני דרוש ה')

1.

חייב אדם ללמוד לבנותיו המצות, כגון פסקי הלכות, ומה שאמרו שהמלמד לאשה תורה כאלו מלמדה תיפלות, זהו עומק תלמוד וטעמי המצות וסודי התורה, אותן אין מלמדין לאשה ולקטן. אבל הלכות מצות ילמד לה, שאם לא תדע הלכות שבת איך תשמור שבת, וכן כל מצות כדי לעשות להזהר במצות

חייב אדם ללמוד לבנותיו המצות, כגון פסקי הלכות, ומה שאמרו שהמלמד לאשה תורה כאלו מלמדה תיפלות, זהו עומק תלמוד וטעמי המצות וסודי התורה, אותן אין מלמדין לאשה ולקטן. אבל הלכות מצות ילמד לה, שאם לא תדע הלכות שבת איך תשמור שבת, וכן כל מצות כדי לעשות להזהר במצות. שהרי בימי חזק' מלך יהודה אנשים ונשים גדולים וקטנים ידעו אפי' טהרות וקדרשים.

וזהו הקהל את העם האנשים והנשים והטף (דברים לא יב), וזהו אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחוטב עציך עד שואב מימך (שם כט יא). כדי שישמעו עבדים ושפחות פסקי המצות, מה לעשות ומה שלא לעשות.

(ספר חסידים סימן שי"ג)

2.

כשמו כן הוא, אורח חיים נצחיים

תלמוד בכל יום שיעור אורח חיים, כי כשמו כן הוא, שהוא אורח חיים נצחיים.

(רבי שלמה איגר זצ"ל, בספר חוט המשולש עמוד רס"ג)

ח.

המלמדים ילמדו עם התלמידים בכל יום ויום איזהו שיעור משולחן ערוך אורח חיים

המלמדים בכל עיר ועיר יזהרו ללמוד עם התלמידים המתחילים להבין דיני שולחן ערוך, ילמדו עמהם בכל יום ויום איזהו שיעור משולחן ערוך אורח חיים, דיני קריאת שמע ותפלה וברכות ונמילת ידים וברכת הנהנין ושבת וכדומה, דינים הצריכים לכל ישראל שידעו להתנהג על פי התורה, וכמאמר הכתוב חנוך לנער על פי דרכו, ויעוררם תמיד בדברי מוסר לקיים הדינים הנ"ל לשמור ולעשות.

(הנהגות רבי יצחק מווארק'י זצ"ל בספר ליקוטי שושנים)

ט.

ללמוד בכל יום שולחן ערוך אורח חיים, וביותר הלכות שבת

ללמוד בלי נדר בכל יום שולחן ערוך אורח חיים, וביותר הלכות שבת.

(קבלות והנהגות ר' יצחק בלאזר זצ"ל אות ג', בספר כתבי הסבא מקעלם)

י.

תלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן ערוך אורח חיים – רוב דיני אורח חיים מזדמן לאדם בשעה שאי אפשר לאדם לעיין ולשאול לחכם

תלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן ערוך אורח חיים, ותראו שתהיו בקיאים בו בהדינים היטב, כי רוב דיני אורח חיים מזדמן לאדם בשעה שאי אפשר לאדם לעיין ולשאול לחכם וכו', וכל מה שתלמדו, תחזרו ותשנו תיכף, כי מלימוד פעם אחת, אי אפשר לזכור, כדאמרין בעירובין נ"ד וכו', עכ"ל.

צ בן עולם קונטרס ו' – תודיעני אורח חיים הבא

(מתוך צוואת רבינו יעקב מליסא זצלה"ה, בעל "דרך החיים", "חוות דעת", "נתיבות המשפט", וכו')

יא.

מי שהוא בקי בשו"ע אורח חיים יכול להתפלל

שמעתי משם מורי ז"ל (הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זי"ע) שאמר משם מלמד שלו איש ישר וצדיק, שאמר: מי שהוא בקי בשו"ע אורח חיים קען ער דאווענען.

(אמרי קדוש סטרעליסק, עמוד כח)

יב.

כל מצוה ומצוה תלמדו כל הלכה בזמנה בשו"ע אורח חיים

וכן כל מצוה ומצוה תלמדו כל הלכה בזמנה בשו"ע אורח חיים למען תדעון כל הדינים בביאור.
(בעל דרך החיים וחוות דעת)

יג.

חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!

חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!
(פרי מגדים, אגרת הראשון בתחלתו)

יד.

יזהר מאוד להיות שונה הלכות בכל יום

יזהר מאוד להיות שונה הלכות בכל יום.
(ישמח משה, בתהלים תפלה למשה)

טו.

להיות שונה הלכות באורח חיים מדי יום ביומו ולא יעבור

להיות שונה הלכות באורח חיים מדי יום ביומו חוק ולא יעבור.

(הנהגות צדיקים – בעל ערוגת הבושם ר' משה גרינוואלד זצ"ל)

טז.

מדברי ה"חזון איש" זצ"ל!

ומה גדלה אשמתו של איש נלבב לאהבת העבודה לפניו יתברך, בשעה שמזניח את לבו מלחפש אחר פרטיה ודקדוקיה של המצוה שנאמרה מפי הגבורה, לשום חובה על כל אחד מישראל, לקיימה דוקא בשלימות הדקדוק, ובחסרו תנאי אחד מתנאי דקדוקיה, לא קיים המצוה, והאיש הזה שהניח תפלין בראשו והפרשיות לא נכתבו כדין, חבר הוא לזה שלא הניח תפלין כלל.

וכן בכל מצוה, וכן במצות לא תעשה, אם כי הוא שומר אותה בכללה, עדיין אין שמירתה שמירה בעת שלא שקד על הדינים המסתעפים לחקרם ולדרשם, ואמנם עובר עליה עבירה מספקת בחלקלקות, ומחלל את השבת מתוך נעימות הזמירות לכבוד השבת וקיומה, ונוטל ידיו דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, ונוטל ידיו דרך החלון הפתוח לגינתו, ורוקק דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, ובורר את עצמות הדג מן הקערה, ונושא משא בשבת בהגררו אחר האומרים שהעיר הזאת מתוקנה, ועל הרוב יש בזה מכשולים, וכן הרבה מהלכות השבת הנעלמות ממנו, והוא דש אותם בעקביו, וכן בשאר עבירות, במאכלות אסורות, בנקימה ונטירה, בשנאה וקטטות, בגניבה וגזילה.

(אמונה ובטחון, פרק ד' סימן יח)

יז.

אוי לי אמי כי ילדתני – אין ישיבת לומדי תורה לשמה – כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול

צב בן עולם קונטרס ו' – תודיעני אורח חיים הבא

של הבל מבלי הודה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה.

ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלא ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעומה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה.

(יערות דבש – ח"א, דרוש ב')

יח.

ארח חיים תודיעני מדלות תבצעני – על ידי שלומדים שו"ע אורח חיים זוכין לפרנסה בריוח ולהנצל משפלות

ארח חיים תודיעני מדלות תבצעני (המבריל למוצאי שבת). מתפללים ומבקשים מהשי"ת, שבשבוע הבעל"ט נזכה ללמוד שו"ע אורח חיים, ועי"ז נזכה להנצל משפלות. שעל ידי שלומדים שו"ע אורח חיים זוכין לפרנסה בריוח ולהנצל משפלות, כמו שכתב הגה"ק רבי שלמה איגר זצ"ל במכתבו: "תלמוד בכל יום שיעור אורח חיים, כי כשמו כן הוא, שהוא אורח חיים נצחיים", כוונתו על חיים רוחניים, אבל הלשון "אורח חיים" הכל במשמע.

(ספר באר שמואל, דף לה)

כהררים בשערה תלזים הלכותיה שומרי מצותיה ינחלו ליום שכולו שבת בצבאותיה

קונטרס שביעי כהררים בשערה תלזים הלכותיה

עניני לימוד הלכות שבת התלזים בשערה

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ, ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה ההזנחה, ובוודאי שהמעייין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשוון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

הוצאת:

**"מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים מחבר עם רמ"א" שע"י
"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
CIO MIFAL ORACH CHAYIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים**

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

**להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

— קונטרס שניעי —

"כהררים בשערה תלויים הלכותיה"

עניני לימוד הלכות שבת התלויים בשערה

"זכור את יום הטיבת לקדשו"

— זכרו מאחד בטיבת

בהקדשת מספר דקות בכל יום ללימוד הלכות שבת,
אתה זוכה להיות בן עולם הבא!

א.

**"הלכות שבת" ... הרי הם "כהררים התלויין בשערה", כהר התלוי
בשערות הראש**

הלכות שבת חגיגות והמעילות, הרי הם כהררים התלויין
בשערה, שהן מקרא מועט והלכות מרובות.

(משנה חגיגה פ"א מ"ח)

הלכות שבת. והלכות חגיגה והלכות מעילה. יש בהן הלכות
שהן תלויות ברמז, במקרא מועט, כהר התלוי בשערות
הראש.

(רע"ב שם)

ב.

הלכות שבת כהרין התלויין בשערה

הלכות שבת כהרין התלויין בשערה.

(ילקוט שמעוני שמות פרק לה, רמז תח)

ג.

אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים
הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל
שבת ושבת ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי
תורה איסור והיתר כדי שיהא שמי הגדול מתקלס בין בני –
מכאן אמרו משה תקן להם לישראל שיהיו דורשין בענינו של יום
הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות החג בחג – אמר
משה לישראל אם אתם עושים כסדר הזה הקב"ה מעלה עליכם
כאילו המלכתם אותי בעולמי

ויקהל משה. רבותינו בעלי אגדה אומרים מתחלת התורה ועד סופה
אין בה פרשה שנאמר בראשה ויקהל אלא זאת בלבד אמר הקב"ה
עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות
שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות
בכל שבת ושבת ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות
לישראל דברי תורה איסור והיתר כדי שיהא שמי הגדול
מתקלס בין בני. מכאן אמרו משה תקן להם לישראל
שיהיו דורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות
עצרת בעצרת הלכות החג בחג. אמר משה לישראל אם
אתם עושים כסדר הזה הקב"ה מעלה עליכם כאילו
המלכתם אותי בעולמי שנאמר ואתם עדי נאם ה' ואני
אל.

(מדרש ילקוט שמעוני ויקהל פרק ל"ה, רמז ת"ח)

ד.

המון העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויזהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם

העיקר השני, הוא מה שתישר אותנו זאת המצוה הנכבדת לקבוע בלבנו למוד התורה האלהית וקבלת דבריה עם פירושיה ודקדוקיה לשמור מאד, וזה בשתי פנים: הפן האחד, מצד מה שהוקבע יום אחד בשבוע, בו ינוחו מכל העסקים הזמניים, אשר זה סבה חזקה שהמון העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויזהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם. כי על זה אמרו בתלמוד ירושלמי (שבת פ' ט"ז הל' ג') לא נתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא ללמוד בהם תורה. וזה צד מיתרון הנפש שאמרו חז"ל (ביצה ט"ז ע"א) שיש לאדם בשבת, כי ההכנה גדולה בו אם מצד מלמדים ואם מצד הלומדים. (ספר עקידת יצחק שער נ"ה)

ה.

כל המשמר שבת "כהלכתו" אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל המשמר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו שנאמר אשרי אנוש יעשה זאת וגו' מחללו אל תקרי מחללו אלא מחול לו.

צו בן עולם – קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

(גמ' שבת קיח:)

ו.

אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון

אמר רב יהודה אמר רב אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון שנאמר ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט וכתוב בתריה ויבא עמלק.

(גמ' שבת קיח:)

ז.

אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות "כהלכתן" מיד נגאלים

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים שנאמר כה אמר ה' לסרסים אשר ישמרו את שבתותי וכתוב בתריה והביאותים אל הר קדשי וגו'.

(גמ' שבת קיח:)

ח.

אם יתאספו כולם במקום אחד ללמוד או לשמוע הדרוש של החכם בשבת, גדול קילוסו של הקב"ה העולה מקהלה גדולה ממה שעולה מכל יחיד ויחיד לבדו... הם מעידים כולם יחד שקב"ה ברא העולם, ומתקלס שמו של הקב"ה שגזר עליהם איסור מלאכה והם שובתים לקיים דבריו, כעבדים העושים גזרת מלכם

אף על פי שכל אדם מונע עצמו מעשיית מלאכה בשבת, אין בזה היכר שעושין זה מפני ציווי של מקום, דהא כמה בטלני איכא בשוקא, אבל אם יתאספו כולם במקום אחד ללמוד או לשמוע הדרוש של החכם בשבת, אז יתפרסם הדבר שעושים זה דוקא ביום זה לפי שהוא אסור בעשיית מלאכה, שכך צוה הבורא שמים וארץ זכר למעשה בראשית, וגדול

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** צו

קילוסו של הקב"ה העולה מקהלה גדולה ממה שעולה מב"י יחיד ויחיד לבדו... הם מעידים כולם יחד שקב"ה ברא העולם, ומתקלם שמו של הקב"ה שגזר עליהם איסור מלאכה והם שובתים לקיים דבריו, כעבדים העושים גזרת מלכם.

(זרע שמשון להגה"ק רבי שמשון מאוסטראפאליע זצ"ל פרשת ויקהל)

ט.

כשם שאמרו שואלין ודורשין בהלכות פסח, כך חיובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה – חיובא רמיא על הדרשנים – לשומעים ומקיימים יונעם ועליהם תבוא ברכת טוב

וכבר כתב בספר החסידים: שכשם שאמרו שואלין ודורשין בהלכות פסח, כך חיובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת בשנה. וחיובא רמיא על הדרשנים לדרוש לעם את חוקי האלקים ואת תורותיו, ולשומעים ומקיימים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב.

(פלא יועץ מערכת שבת)

י.

אין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים – אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה

ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקיכון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה

צח בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה.

(יערות דבש ח"א דרוש ב')

יא.

הלכות שבת ויום טוב, וברכות ברכת הנהנין, מי שאינו בקי בהן, ממש אינו בתורת אדם ישראלי

ולכן ראו כמה עון גורם, וכמה גדול כח התשובה, והעיקר כמ"ש לשמוח בשמחה של מצוה, ואז יתן אל לבו מבלי לעבור פי ה', וללמוד דיני תורה ולהשמר מעבירות שדש בעקביו, ובפרט הלכות שבת ויום טוב, וברכות ברכת הנהנין, מי שאינו בקי בהן, ממש אינו בתורת אדם ישראלי.

(יערות דבש ח"א דרוש י"א)

יב.

וגמרתי בלבי בלי נדר, בי' ימי תשובה אלו אי"ה לכתוב דיני שבת בקצרה בלשון אשכנז, ולחלק לבעלי בתים שאינם כל כך בני תורה, וביחוד בגליל שלי – וידעתי כי יצחקו עלי רבים, ואהיה להם למשל, כל היום מנגינתם – אבל מוטב שאהיה שוטה כל ימי, ולא איעול בכיסופא קמי מלכא קדישא – חוסו על "זמן" יקר הנבראים

וגמרתי בלבי בלי נדר והסכמות נדר, ביו"ד ימי תשובה אלו אי"ה לכתוב דיני שבת בקצרה בלשון אשכנז, ולחלק לבעלי בתים שאינם כל כך בני תורה, וביחוד בגליל שלי, וידעתי כי יצחקו עלי רבים, ואהיה להם למשל, כל היום מנגינתם, אבל מוטב שאהיה שוטה כל ימי, ולא איעול בכיסופא קמי מלכא קדישא.

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** צט

במטותא אחיי, חוסו על זמן יקר הנבראים, מבלי לכלותו בתוהו והבל, יפה שעה אחת בעולם הזה בתורה ומעשים טובים מכל חיי עולם הבא.

(יערות דבש ח"א דרוש י"א)

יג.

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם.

(יערות דבש ח"א דרוש י"ג)

יד.

הגאולה תלויה בשמירת שבת, ואנחנו בעו"ה עוברים בחסרון ידיעה על רוב איסורי דאורייתא ודרבנן – ולכך חובה ללמוד הלכות שבת ויום טוב, ושמירת שבת מקרבת הגאולה

אוי ווי, איך מצפים ומייחלים לגאולה, ואלמלי שמרו ישראל שתי שבתות היו נגאלים [שבת קי"ח ע"ב], והגאולה תלויה בשמירת שבת, ואנחנו בעו"ה עוברים בחסרון ידיעה על רוב איסורי דאורייתא ודרבנן, ההולך בדרך ורוח נושבת ורוקק ברוח ורוח נושאת הרוק, עובר משום זורה, כדומה כהנה וכהנה איסורים רבים, וסיפר לי אחד מתלמידי, שהיה בעלזם, והיו יושבים בשבת במסיבה וחם להם, ולקחו החלונות מתוך ציר שלהם והסירו משם, ותלמידי מחה וצחקו עליו, והוא איסור גמור איסור בנין וסתירה, ולכך חובה ללמוד הלכות שבת ויום טוב, ושמירת שבת מקרבת הגאולה.

(יערות דבש ח"א דרוש י"ג)

טו.

מאד עלינו להזהר בשבת לקיים דברי תורה ודברי סופרים – ובעו"ה רוב בעלי בתים אשר אינם בקיאים בהלכות שבת,

ק בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

ואפילו לומדים, לומדים דברים אחרים, קדשים, והלכתא למשיחא וכהנה, והלכות שבת אינן שגורות כל כך, וכמה אנשים אשר עוברים על כמה איסורים, מלאכות דאורייתא לחוסר ידיעתם, ומכ"ש עניני מוקצה, ואי אפשר לפורטם – ויום הזה אשר פארנו חבוש לראשנו, יש לנו לגדור לשמח משה במתנת חלקו, לקבל כל אחד על עצמו ללמוד הלכות שבת אצל לומדים, ולעמוד על השמירה באזהרה יתירה

ולכן מאד עלינו להזהר בשבת לקיים דברי תורה ודברי סופרים, ובעו"ה רוב בעלי בתים אשר אינם בקיאים בהלכות שבת, ואפילו לומדים, לומדים דברים אחרים, קדשים, והלכתא למשיחא וכהנה, והלכות שבת אינן שגורות כל כך, וכמה אנשים אשר עוברים על כמה איסורים, מלאכות דאורייתא לחוסר ידיעתם, ומכל שכן עניני מוקצה, ואי אפשר לפורטם, כי כבר מלתי אמורה כמה פעמים בדרשות הקודמות.

ויום הזה אשר פארנו חבוש לראשנו, יש לנו לגדור לשמח משה במתנת חלקו, לקבל כל אחד על עצמו ללמוד הלכות שבת אצל לומדים, ולעמוד על השמירה באזהרה יתירה.

(יערות דבש ח"א דרוש י"ז)

טז.

צריך תשובה רבה לקלוקל הלזה, כי באמת רבו מחללים בעו"ה בחילול שבת מלאכות דאורייתא ודרבנן – ובעו"ה רבים נכשלים, כי יש בו דינים רבים וצריך לימוד מתוך הספר – דיני מוקצה שהם חמורים כשל תורה, רבו גם רבו המתפרצים – וזהו שישים איש בזה השבת ללבו לשמור ולעשות, ועיקר להגות בשלחן ערוך אורח חיים הלכות שבת, ויזהר בהן, ושכרו הרבה מאוד

ובאמת צריך תשובה רבה לקלוקל הלזה, כי באמת רבו מחללים בעו"ה בחילול שבת מלאכות דאורייתא ודרבנן. דרך משל המנער אבק או פודרה מן הבגד שחור... וכדומה

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלום הלכותיה **הבא** קא

דיני צידה... ובעו"ה רבים נכשלים, כי יש בו דינים רבים וצריך לימוד מתוך הספר, כמו כן האוכלים בשבת בגינה, אי אפשר להזהר שלא ישפוך שם מים או שאר משקה המגדל זרעים ובאים לידי חילול שבת. דיני מוקצה שהם חמורים כשל תורה, רבו גם רבו המתפרצים... וזהו שישים איש בזה השבת ללבו לשמור ולעשות, ועיקר להגות בשלחן ערוך אורח חיים הלכות שבת, ויזהר בהן, ושכרו הרבה מאוד.

(יערות דבש ח"ב דרוש א')

יז.

באמת אשרי השומרים שבת כראוי, כי בו בחר ה' ישראל לסגולתו, ויום זה חמדת וסגולת הימים – ובעו"ה אין אנו נזהרים בכמה דינים, מלאכות ותולדות דיני מוקצה ואסורי דרבנן, ועל הרוב מחמת חסרון ידיעה, כי בעו"ה נפישו וחמירי הלכות שבת, ואין קורא בהם לשמה ללמוד לשמור ולעשות, לומדים רק מקום פלפול קושיא ופירוקא וחדוד, ואין שם על לב ללמוד הלכות שבת שיהיו שגורים בפיו, ובעו"ה שגגת תלמוד עולה זדון – בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלוסו אורח חיים ללמוד אותו היטב, שמעו למאמרי ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי

ובאמת אשרי השומרים שבת כראוי, כי בו בחר ה' ישראל לסגולתו, ויום זה חמדת וסגולת הימים. ואילו שמרו ישראל שבת כראוי, היו נגאלים, ובעו"ה אין אנו נזהרים בכמה דינים, מלאכות ותולדות דיני מוקצה ואסורי דרבנן, ועל הרוב מחמת חסרון ידיעה, כי בעו"ה נפישו וחמירי הלכות שבת, ואין קורא בהם לשמה ללמוד לשמור ולעשות, לומדים רק מקום פלפול קושיא ופירוקא וחדוד, ואין שם על לב ללמוד הלכות שבת שיהיו שגורים בפיו, ובעו"ה שגגת תלמוד עולה זדון.

בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל תפלוסו אורח חיים ללמוד אותו היטב,

קב בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

שמעו למאמרי ובפרט הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי.

(יערות דבש ח"ב דרוש ב')

יח.

אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם, בפרט בענין שבת קודש – מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות

ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות.

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

יט.

מי גבר ימלט לומר זך אני מפשע וחף אני מעון בשמירת שבת, אשר עונשה קשה למאוד, ומאוד הפליגו בעונש זה, עד שגיהנום שנכבה בשבת, ולמחללי שבת לא תכבה האש הגדולה כלל, ואם כן מהראוי לשמרו כראוי, וללמוד הלכות שבת בתמידות, ואצל רב שיברר לו הכל, ויחזור עליו תמיד חזור חזור עד שיהיה שגור בפיו, אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה, כי שכרה מרובה, ומגינה כתרס בפני פורענות

וצאו וראו כמה גדולה שמירת שבת בזה, ואין צריך לומר כמה גודל העונש במחללו ח"ו, אפילו בשבות דרבנן, ומי גבר ימלט לומר זך אני מפשע וחף אני מעון בשמירת שבת, אשר עונשה קשה למאוד, ומאוד הפליגו בעונש זה, עד שגיהנום שנכבה בשבת, ולמחללי שבת לא תכבה האש הגדולה כלל, ואם כן מהראוי לשמרו כראוי, וללמוד הלכות שבת בתמידות, ואצל רב שיברר

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קג

לֹא הִכָּל, וַיִּחְזֹר עָלָיו תָּמִיד חֲזֹר חֲזֹר עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגֹר
בְּפִיו, אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ, כִּי
שָׂכְרָה מְרֻבָּה, וּמַגִּינָה כְּתָרִים בְּפָנֶי פֹרַעֲנוֹת.

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

כ.

שבת מגינה לנו מעכו"ם ומשעבוד מלכות – בשמירת שבת יש לנו הגנה מאומות העולם, ולולי כן ח"ו כבר תמנו לגוע וספינו מהארץ, אבל זכות שבת מגינה עלינו – אין בכל העמים שומר שבת כישראל, והם בחרו בימים אחרים, וגעלו ביום קדוש כזה, ומאת ה' היתה זאת, למען תת לנו שארית בארץ למגן וחוסן

שבת מגינה לנו מעכו"ם ומשעבוד מלכות, כאומרם [שבת קיח:]: כאשר לא שמרו ישראל כראוי שבת ויבא עמלק, וכן תמיד, **בשמירת שבת יש לנו הגנה מאומות העולם, ולולי כן, ח"ו כבר תמנו לגוע וספינו מהארץ, אבל זכות שבת מגינה עלינו, ולכך לא ניתנה שינוחו בה אומות העולם, כי א"כ לא היתה לנו הגנה כ"כ, כי היה פתחון פה למדת הדין לקטרג, אף אלו שומרים שבת, ולמה תגן המצוה זו על ישראל, אבל כאשר נשארה לבדה בישראל, יש לנו הגנה בשבת.**

ולכך אמרו במדרש [מובא בתוספות חגיגה ג: ד"ה מין] כי שבת אמרה על ישראל, מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, ועיין בתוספות פ"ק דחגיגה [שם] ובפירוש התפלה ומנחת דשבת, **משום דאין בכל העמים שומר שבת כישראל, והם בחרו בימים אחרים, וגעלו ביום קדוש כזה, ומאת ה' היתה זאת, למען תת לנו שארית בארץ למגן וחוסן.**

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

קד בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

כא.

כמה חובה עלינו לפשפש במעשה שבת ושמירתה, כי בקל יכול לבוא לידי עונש, והכל תלוי בשקידת התורה, כי טועמיה חיים זכו

מזה נלמד כמה יש לנו לשמור שמירת שבת, עד שאפילו עובר במעי אמו ותינוק בן יומו, יש בו מהפגם ושמן חטא בחילול שבת על אמו שהיתה בחזקת סכנה, והתורה אמרה וחי בהם, ומכל מקום אמרו שצריך זיכוך וטהרה, ומה יעשה אנוש אשר מחלל שבת בפועל, הן תורה והן דרבנן, וכמה חובה עלינו לפשפש במעשה שבת ושמירתה, כי בקל יכול לבוא לידי עונש, והכל תלוי בשקידת התורה, כי טועמיה חיים זכו, וכל ההוגים בתורה לשמה, זוכים לדברים רבים, ונשמרים מעצמן מחטא, וה' רגלי חסידיו ישמור, ואין חסיד אלא המתחסד עם קונו, והוא למידת התורה, כי אין להקב"ה בעולמו אלא מקום תורה, ותורה מעוררת האדם לתשובה, ובכל יום ויום מימי שבוע יתקן אדם עצמו.

(יערות דבש ח"ב דרוש ג')

כב.

אוי לי ווי לי בחילול שבת – לומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים – עוברים על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה – בעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים

אוי לי, ווי לי, בחילול שבת, כי כולם בני תורה ואין להם להתנצל כי קצרה שכלם ללמוד, כי הם בעלי דיעה תהלה לאל, ולומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים, ועוברים על כמה

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קה

מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה, אם יאכל אדם אגוזים ושקדים, וקליפות אינם ראויים למאכל בהמה מניחים על השלחן, אסורה הנגיעה, כי אם לנערם על ידי טבלא, אבל הנגיעה וטלמול אסור, כי הם מוקצה אפילו לר"ש, הואיל ואינם ראויים למאכל בהמה.

וכהנה רבים האיסורים בכל דיני מועד וחול המועד, וברכות ונטילת ידים, ברכת המזון, ובעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

כג.

ווי לאותה צרה שאינם יודעים הלכות שבת ועוברים בכמה מלאכות, כאשר דרשתי פעמים רבות

ובאמת בעונותינו הרבים עבירה גוררת עבירה, על ידי שאינם שמחים במצוות כראוי, אינם משגיחים גם כן על המצוות שיהיו כראוי. תפילין, מתקיים זוג תפילין לעשר שנים, ואינו משגיח שיהיה כראוי בכל פרטי מצוות, מרובע, וכדינו בכל הלכות תפילין. הוי ווי חסרי לב, אני רואה כל מלבושים חדשים אתם לובשים, ממש רגל ברגל, לבוש קיץ וחורף, לבוש חול ושבת, וח"ו שיהיה בו כתם וטלאי, ומכ"ש הכובע על ראשו צריך שיהיה נקי מאבק, ואפילו בשבת מסירים האבק, שיש בו חשש חילול שבת באב מלאכה. ווי לאותה צרה שאינם יודעים הלכות שבת ועוברים בכמה מלאכות, כאשר דרשתי פעמים רבות.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

כד.

עיקר תורה ללמוד "שולחן ערוך" לדעת דרכי ה' – אוי לנו, מי שאינו בקי בהלכות שבת לדעת פרטיה איך יוכל להתפאר שקיים מצות שבת – ואין דרוש שאין אני מזהיר בכם בדבר זה

כי בלי תורה אי אפשר בתשובה, כי תורה היא המעוררת לתשובה, היא המלמדת לאדם דעת, ולא תורה של פלפול, רק עיקר תורה ללמוד "שולחן ערוך" לדעת דרכי ה'.

אוי לנו, מי שאינו בקי בהלכות שבת לדעת פרטיה, איך יוכל להתפאר שקיים מצות שבת, ואין דרוש שאין אני מזהיר בכם בדבר זה, ובדרוש הקדום בררתי לכם כמה דברים שאדם דש בעקביו בעבירות, מה שנעלמה מאתו הידיעה בחילול שבת.

(יערות דבש ח"ב דרוש ה')

כה.

חזקו בני אל חי לשמירת שבת, והעיקר כמו שדרשתי והזהרתי כמה פעמים, ללמוד מתוך ספר הלכות שבת, כי רבו הדינים לא יכילן המאמר בעל פה

חזקו בני אל חי לשמירת שבת, והעיקר כמו שדרשתי והזהרתי כמה פעמים, ללמוד מתוך ספר הלכות שבת, כי רבו הדינים לא יכילן המאמר בעל פה.

(יערות דבש ח"ב דרוש ח')

כו.

מחויב כל אדם ללמוד בפוסקים הראשונים כל דיני שבת כי רבים הם עד מאוד – והלומדים דברי תורה לבעלי בתים חיוב מוטל עליהם ללמוד להם כל דיני שבת, כדי שידעו להזהר לשמור ולעשות ולקיים

מחויב כל אדם ללמוד בפוסקים הראשונים כל דיני שבת כי רבים הם עד מאוד. והלומדים דברי תורה לבעלי בתים חיוב מוטל עליהם ללמוד להם כל דיני שבת כדי שידעו להזהר לשמור ולעשות ולקיים כי יש כמה דברים שאינם יודעים להזהר מזה.

(קיצור של"ה)

כז.

יעסקו בהלכות שבת, כי הלכתא רבתא לשבתא, ובקל יכול האדם להכשל בה חס ושלום אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה, ושגגת תלמוד עולה זדון חס ושלום, ואין צריך לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה, ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא, וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה – שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם, חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה

יעסקו בהלכות שבת, כי הלכתא רבתא לשבתא, ובקל יכול האדם להכשל בה חס ושלום אפילו באיסור כרת וסקילה מחסרון ידיעה, ושגגת תלמוד עולה זדון חס ושלום, ואין צריך לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה, ובפרט באיסורי מוקצה דשכיחי טובא, וחמורים דברי סופרים יותר מדברי תורה, כמו שכתבו רבותינו ז"ל שכל העובר על דברי חכמים אפילו באיסור קל של דבריהם כמו האוכל קודם תפלת ערבית, וכהא' גוונא חייב מיתה כעובר על חמורות שבתורה.

(אגרת הקודש להתניא פכ"ג)

כח.

הרבי הקדוש מלובלין זי"ע לא הלך לקדש בשום שבת, עד שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר והרמ"א עם הבאר היטב

שמעתי מזקני הקדוש מוהר"ם זצ"ל מפרשיסחא שהרבי הקדוש מלובלין זי"ע לא הלך לקדש בשום שבת עד שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר והרמ"א עם הבאר היטב.

(אילנא דחיי אור הנר ערב שבת ח')

כט.

לבוא לזו המדרגה לשמור שבת בכל פרטיו, העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת, ולחזור עליה תמיד, כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי, אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים המזרזים לשמירת שבת כראוי, לא יועיל לו – ועל כן צריך שילמד הלכותיה כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה

אך באיזה ענין נוכל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת בכל פרטיו העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת ולחזור עליה תמיד כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים המזרזים לשמירת שבת כראוי לא יועיל לו וכדאיתא במדרש משלי לדעת חכמה ומוסר אם יש בידו של אדם חכמה הוא יכול ללמוד מוסר ואם אין בידו של אדם חכמה אין יכול ללמוד מוסר והכונה דאם הוא טועה בעיקר הענין שחושב שאין זה בכלל איסור מה יועיל לו המוסר בזה, והכי נמי בעניננו אם הוא חושב על איזה דבר שאין זה בכלל מלאכה או שבות לא יועיל לו שום מוסר.

(המשנה ברורה בהקדמתו להלכות שבת)

ל.

ראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם

וראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם וכדאיתא בילקוט ריש פרק ויקהל אמר לו הקב"ה למשה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שבת, וידוע ששמירת שבת כתקונה הוא קירוב לגאולה כמו שאחז"ל אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין שנאמר וכו'.

(המשנה ברורה בהקדמתו להלכות שבת)

לא.

צריך שילמד הלכות שבת, כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה

אך באיזה ענין נכלל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת בכל פרטיה, העצה היעוצה לזה שיראה לזרו את עצמו ללמוד הלכות שבת ולחזור עליהן תמיד כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי אפילו אם ילמד את ענייני המוסר המזרזים לשמירת שבת כראוי, לא יועיל לו, וכדאיתא במדרש משלי, לדעת חכמה ומוסר, אם יש בידו של אדם חכמה הרי יכול ללמוד מוסר, ואם אין בידו של אדם חכמה, אין יכול ללמוד מוסר. והכוונה, דאם הוא מועה בעיקר הענין שחושב שאין זה בכלל איסור, מה יועיל לו המוסר בזה.

והכי נמי בענייננו, אם הוא חושב על איזה דבר שאין זה בכלל מלאכה או שבות, לא יועיל לו שום מוסר, ועל כן צריך שילמד הלכותיה כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה. וכדי לקיים מה שלמד, יראה אחר כך להתבונן בגודל שכר שמירת שבת וכן בגודל העונש של חילול שבת שעל ידי זה יבוא

קי בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

לידי קיום התורה. וכל זה נכלל במה שאמר הכתוב וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם ואמרו חז"ל דזכירת המצות מביאה לידי מעשה. (שם עולם להחפץ חיים זי"ע, ח"א פ"א)

לב.

ללמוד בחבורה בכל יום הלכות שבת

שיהיה להם עת מיוחדת ללמוד בחבורה בכל יום הלכות שבת.

(חומת הדת להחפץ חיים זי"ע, פ"ו)

לג.

לימוד השולחן ערוך אין קבע, כי בו ירבו ימיך – יראה לחזור תמיד על הלכות שבת וברכות סדר התפלה והלכות יום טוב וחול המועד והלכות פסח ושאר המועדים כפי יכלתו – ללמוד בכל שבת קודש על כל פנים ד' דפין ממסכת שבת, וסימן א' משו"ע הלכות שבת על כל פנים עם הבאר היטב

לימוד השולחן ערוך אין קבע, כי בו ירבו ימיך, ואשרי האיש החוזר על לימודו בתמידות...

ועל כל פנים יראה לחזור תמיד על הלכות שבת וברכות סדר התפלה והלכות יום טוב וחול המועד והלכות פסח ושאר המועדים כפי יכלתו, וכן ביורה דעה הלכות גדה ונדרים ורבית וכיבוד אב ואם ותלמוד תורה ומצות קימה והידור ומצות מזוזה והלכות מעשר. ללמוד בכל שבת קודש על כל פנים ד' דפין ממסכת שבת, וסימן א' משו"ע הלכות שבת על כל פנים עם הבאר היטב.

(הנהגות צדיקים – רבי יונה לאנד סופר מפראג)

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קיא

לד.

הרבי ר' בונם זי"ע אמר: שקודם שלמד הלכות שבת, אם עמד היה ירא לשבת, ואם ישב היה ירא לעמוד, מחמת אימת שבת עליו, שחשש בכל תנועה אולי יש בזה חילול שבת קודש ח"ו

הרבי ר' בונם זי"ע אמר: שקודם שלמד הלכות שבת, אם עמד היה ירא לשבת, ואם ישב היה ירא לעמוד. וזה מחמת אימת שבת עליו, שחשש בכל תנועה אולי יש בזה חילול שבת קודש חס ושלום.

(אור שמחה אות כ"ה, מפי הרב צבי יחזקאל מיכלזון זצ"ל הי"ד)

לה.

מצות שבת בעצמה היא תיקון על פגם הברית – על אחת כמה וכמה שהלימוד הזה הוא תיקון עצום לחטא זה

ומעתה יובן שהלימוד ועיון בהלכות שבת, שמצות שבת בעצמה היא תיקון על פגם הברית, על אחת כמה וכמה שהלימוד הזה הוא תיקון עצום לחטא זה.

(אגלי טל בהקדמתו)

לו.

כשם ששמירת שבת שקול ככל המצות, כן ללמוד וללמד בהלכות שבת שקול כללמוד וללמד בכל המצות

ומוזבן שכשם ששמירת שבת שקול ככל המצות, כן ללמוד וללמד בהלכות שבת שקול כללמוד וללמד בכל המצות.

(אגלי טל בהקדמתו)

לז.

חזקו למען שמירת שבת קודש שהוא יסוד היסודות ומכניס השפעה לכל השבוע – אותו היום מביא ברכה לכל בית ישראל – השומר שבת כהלכתו בכל פרטיו נותנין לו נחלה בלי מצרים – ד'

קִיב בֶּן עֹלָם – קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

**ישפע שפע לכל בתי ישראל בזכות התחזקות לשמירת שבת
ולקבוע ללמוד הלכות שבת בכל בית ישראל**

מורי ורבותי!

חזקו למען שמירת שבת קודש שהוא יסוד היסודות ומכנים השפעה לכל השבוע, כי ישראל למעלה מן הזמן, הגם שאותו יום אומרים שהוא שממון ר"ל, אבל לא לישראל. אדרבה, אותו היום מביא ברכה לכל בית ישראל. והשומר שבת כהלכתו בכל פרטיו נותנין לו נחלה בלי מצרים.

וד' ישפע שפע לכל בתי ישראל בזכות התחזקות לשמירת שבת ולקבוע ללמוד הלכות שבת בכל בית ישראל ולהשריש בלבות הצעירים להיות שומר הבנים ובנות שלא יבטלו מלימוד התורה ביום הזה, ונושעו ישועת עולמים, ולהכריע את כל העולם כולו לכף זכות, ולראות בנין בית המקדש במהרה.

(דרשות מהרא"ל ח"ג מהמגיד מפלאצק זיע"א – דרוש כ"ז בענין שמירת שבת)

לח.

מגילות היו לאבותינו במצרים מיעקב, שהיו קורין ומשתעשעים בהם ביום השבת

מגילות היו לאבותינו במצרים מיעקב, שהיו קורין ומשתעשעים בהם ביום השבת.

(חז"ל)

לט.

יום שבת קדשינו מר צורח... חוסו נא בני ישראל על נפשותיכם, הנה רבו הפוגעים בי, ואין איש שם על לב לשמור שבת בכל הפרטים והדקדוקים, אין משים על לב להיות בקי בהדינים הרבים והעצומים התלויים בי, אשר הם כהררים התלויים בשערה, אין קורא בצדק מתעורר להחזיק בי, להזהיר לרבים, בהדברים

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלום הלכותיה **הבא** קיג

שנכשלו בהם בבלי דעת, ולהקהיל קהילות לדרוש הלכות שבת – שמעוני נא עם קדשי, חדשו בריתכם אתי, ושפרו מעשיכם, ותקבעו חבורות קדושות ללמוד הלכות שבת, ולהזהיר עליהם, ואז אהיה למליץ לפני כסא רחמים, ויבקע כשחר אורכם

קול ברמה נשמע, קול פולח כליות ולב, יום שבת קדשינו מר צורח...

חוסו נא בני ישראל על נפשותיכם, הנה רבו הפוגעים בי, ואין איש שם על לב לשמור שבת בכל הפרטים והקדושים, אין משים על לב להיות בקי בהדינים הרבים והעצומים התלויים בי, אשר הם כהררים התלויים בשערה.

אין קורא בצדק מתעורר להחזיק בי, להזהיר לרבים, בהדברים שנכשלו בהם בבלי דעת, ולהקהיל קהילות לדרוש הלכות שבת, כאשר צוה ה' את משה לעשות כן (ילקוט ויקהל), וזה גורם אריכות הסתר פנים וריחוק הישועה.

שמעוני נא עם קדשי, חדשו בריתכם אתי, ושפרו מעשיכם, ותקבעו חבורות קדושות ללמוד הלכות שבת, ולהזהיר עליהם, ואז אהיה למליץ לפני כסא רחמים, ויבקע כשחר אורכם, פנו אלי והושעו, ותזכו ליום שכולו שבת ומנוחה במהרה בימינו אמן.

(ספר משמרת השבת)

מ.

כמה החיוב כפול ומכופל בלימוד הלכות שבת קודש, אשר אין כיוצא בהם בשום הלכה מכל ההלכות שבארבע חלקי השולחן ערוך, מצד חומר הענין שהוא איסור סקילה, ונוהג בכל אדם כל ימי חייו ובכל השנה בכל יום שביעי ובכל רגע בשבת קודש מבוא ועד צאתו, ובכל תנועה ובכל דיבור ובכל ענין שהוא, צריכים התבוננות, כי כמה פעמים שייכים בהם הלכות שונות

קיד בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

והלכותיה מרובות וגדולות וקשים כהררים ותלויים בחוט השערה – וצריכים ללמוד ולחזור הרבה להיות בקי בהם ולזכרם

וכמה החיוב כפול ומכופל, בלימוד הלכות שבת קודש, אשר בע"כ אין כיוצא בהם, בשום הלכה, מכלל ההלכות, שבארבע חלקי השולחן ערוך, מצד חומר הענין, שהוא איסור סקילה, ונוהג בכל אדם, כל ימי חייו, ובכל השנה, בכל יום שביעי, ובכל רגע בשבת קודש, מבואו ועד צאתו, ובכל תנועה, ובכל דיבור, ובכל ענין שהוא, צריכים התבוננות, כי כמה פעמים שייכים בהם הלכות שונות, והלכותיה מרובות וגדולות וקשים כהררים [כמ"ש ב"ב י' הר קשה] ותלויים בחוט השערה (עיין חגיגה יא.) לחלק בין ענין לענין, כדרכה של תורה, וצריכים ללמוד ולחזור הרבה, להיות בקי בהם ולזכרם.

(הצניעות והישועה מהגה"צ מזוטשקא זצ"ל פרק כ"ו, עמוד תנ"ו)

מא.

על עון חילול שבת נגזר שלא יכנסו ישראל לארץ, וגלות לדורות

על עון חילול שבת נגזר שלא יכנסו ישראל לארץ, וגלות לדורות.

(יחזקאל כ', עיין שם)

מב.

בקיום מצות שבת נעשה מקומו של אדם ד' אמות של הלכה, ואותו מקום הוא קדושת בית המקדש, ונעשים מקום להשראת שכינתו יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן

בקיום מצות שבת נעשה מקומו של אדם ד' אמות של הלכה. דהוא קיום דבר הלכה בשמירת שבת שצריך שמירה וזהירות יתירה כל רגע שלא יעבור. ואותו מקום הוא קדושת בית המקדש כמו שאמרו (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קטו

ונעשים מקום להשראת שכינתו יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן.

(ספר פרי צדיק פרשת תצוה אות ו')

מג.

שמירת שבת הוא כלל התורה – ועל ידי שמירת שבת כהלכתו יוכל ליכנס בכל נ' שערי קדושה בפעם אחת, כמו אם יצדיק מעשיו ת' יום רצופים – הבעל תשובה אי אפשר לו לתקן מעשיו אלא על ידי שמירת שבת

וכן שמירת שבת הוא כלל התורה ועל ידי שמירת שבת כהלכתו יוכל ליכנס בכל נ' שערי קדושה בפעם אחת, כמו אם יצדיק מעשיו ת' יום רצופים, ומזה הטעם מבואר בכל ספרי מוסר שהבעל תשובה אי אפשר לו לתקן מעשיו אלא על ידי שמירת שבת כו'.

(ערבי נחל פרשת שמיני)

מד.

חייב ללמוד דיני שבת ושמירתן כי בקל יוכל לחלל שבת והוא בסקילה ואם בשוגג וכו'.

חייב ללמוד דיני שבת ושמירתן כי בקל יוכל לחלל שבת והוא בסקילה ואם בשוגג וכו'.

(אור צדיקים למהר"ם פאפירש כח, ז)

קמז בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה הבא

מה.

רוב חילול שבת שנכשלים ההמונים בהם הוא מחמת חוסר ידיעה, כי אינם בקיאים בדיני שלושים ותשע מלאכות ובתולדותיהן ולא בדיני מוקצה ואיסור טלטול – והתנא אמר: 'שגגת תלמוד' שוגג הבא לאדם מחמת חסרון ידיעה, 'עולה זדון' שהוא כמו מזיד

רוב חילול שבת שנכשלים ההמונים בהם, הוא מחמת חוסר ידיעה, כי אינם בקיאים בדיני שלושים ותשע מלאכות ובתולדותיהן, ולא בדיני מוקצה ואיסור טלטול, והתנא אמר שגגת תלמוד, ר"ל שוגג הבא לאדם מחמת חסרון ידיעה, עולה זדון, ר"ל שהוא כמו מזיד.

(כף החיים-פלאגי' ל, ט)

מז.

מי שחלק לו ה' בבינה, יהיה קובע לימודו מדי שבת בשבתו בהלכות שבת

ולא יבוש ולא יכלם מלשאול, ואז לא יכשל לעולם ועד, ומי שחלק לו ה' בבינה, יהיה קובע לימודו מדי שבת בשבתו בהלכות שבת.

(כף החיים-פלאגי' ל, טז)

מז.

בכל איסורים שבתורה, אפילו שהוא תלמיד חכם, כל שלא הגיע להוראה, לא יסמוך על דעתו, אלא שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך כיצד יעשה, לאסור או להתיר, להטריף או להכשיר, לטהרו או לטמאו, כל שכן וקל וחומר באיסורי שבת דחמירא דשקול ככל התורה

בכל איסורים שבתורה, אפילו שהוא תלמיד חכם, כל שלא הגיע להוראה, דאין אחרים שואלים ממנו, לא יסמוך על דעתו, אלא שאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קיז

לך כיצד יעשה, לאסור או להתיר, להטריף או להכשיר, לטהרו או לטמאו, כל שכן וקל וחומר באיסורי שבת דחמירא דשקול ככל התורה.

(כף החיים-פלאג'י ל, טז)

מח.

הוּו זְהִירִין לַלְמוּד בְּכָל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְכָל הַפְּחוֹת סִימָן אַחַת בְּשׁו"ע אֹרַח חַיִּים הַלְכוֹת שַׁבַּת – וְאִם אֵין הַפְּנָאִי מַסְכִּים לַלְמוּד עִם טוֹרֵי זֶהָב וּמִגֵּן אַבְרָהָם, עַל כָּל פְּנִים תִּלְמָדוּ עִם בָּאָר הַיֵּטֵב פִּסְקֵי הַלְכוֹת, לִמְעַן לֹא תִכְשְׁלוּ וְנִלְכַּדְתֶּם חֵס וּשְׁלוֹם בַּעֲבִירָה שֶׁל חִילּוּל שַׁבַּת, וְכִבֵּר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל דֵּהַלְכוֹת שַׁבַּת הֵם כַּהֲרָרִים הַתְּלוּיִם בַּשְּׁעָרָה, וְאִי אִפְשָׁר לְהִזְהָר אִם לֹא בַשְּׁקִידָה עַל הַהֲלָכוֹת פְּסוּקוֹת, עַל כֵּן יִהְיֶה זֶה לָכֶם חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר

גַּם הוּו זְהִירִין לַלְמוּד בְּכָל שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְכָל הַפְּחוֹת סִימָן אַחַת בְּשׁו"ע אֹרַח חַיִּים הַלְכוֹת שַׁבַּת, וְאִם אֵין הַפְּנָאִי מַסְכִּים לַלְמוּד עִם טוֹרֵי זֶהָב וּמִגֵּן אַבְרָהָם, עַל כָּל פְּנִים תִּלְמָדוּ עִם בָּאָר הַיֵּטֵב פִּסְקֵי הַלְכוֹת, לִמְעַן לֹא תִכְשְׁלוּ וְנִלְכַּדְתֶּם חֵס וּשְׁלוֹם בַּעֲבִירָה שֶׁל חִילּוּל שַׁבַּת, וְכִבֵּר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל דֵּהַלְכוֹת שַׁבַּת הֵם כַּהֲרָרִים הַתְּלוּיִם בַּשְּׁעָרָה, וְאִי אִפְשָׁר לְהִזְהָר אִם לֹא בַשְּׁקִידָה עַל הַהֲלָכוֹת פְּסוּקוֹת, עַל כֵּן יִהְיֶה זֶה לָכֶם חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.

(ספר הכנה דרבה מבעל ערוגת הבושם זצ"ל, אות ט')

מט.

שֶׁלֹא לְהִזִּיז יָדָיו בַּשַּׁבַּת וּבַיּוֹם טוֹב וּבְמוֹעֵד לְשׁוֹם פְּעוּלָה אִם לֹא יַחְקוֹר מִתַּחֲלָה וַיִּשִּׁים אֶל לְבוֹ אִם אֵין בּוֹ חֵשֶׁשׁ אִיסוּר חִילּוּל שַׁבַּת יוֹם טוֹב וּמוֹעֵד ח"ו

שֶׁלֹא לְהִזִּיז יָדָיו בַּשַּׁבַּת וּבַיּוֹם טוֹב וּבְמוֹעֵד לְשׁוֹם פְּעוּלָה אִם לֹא יַחְקוֹר מִתַּחֲלָה וַיִּשִּׁים אֶל לְבוֹ אִם אֵין בּוֹ חֵשֶׁשׁ אִיסוּר חִילּוּל שַׁבַּת יוֹם טוֹב וּמוֹעֵד חֵס וּשְׁלוֹם.

קִיחַ בֶּן עוֹלָם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא**

(מרגניתא טבא מהגה"ק ר' יהונתן מלובטש ז"ל, נדפס עם ספר אהבת חסד מהחפץ חיים ז"ל)

נ.

החוש יעיד, אשר בהיסח הדעת ביום השבת ממוראו אפילו בשעה מועטת, קרוב מאוד לבוא לידי חילול שבת ח"ו

החוש יעיד אשר בהיסח הדעת ביום השבת ממוראו אפילו בשעה מועטת קרוב מאוד לבוא לידי חילול שבת חס ושלום.

(מנחת שבת עב, א)

נא.

להזהר מאוד לשמור שבת כהלכתו בכל חומרות שהחמירו חכמים ראשונים ואחרונים ז"ל, ולהיות מחשבתו תמיד אל השבת, כמה שכתוב זכור את יום השבת, שלא יסיח דעתו ממש מיום השבת

להזהר מאוד לשמור שבת כהלכתו בכל חומרות שהחמירו חכמים ראשונים ואחרונים ז"ל ולהיות מחשבתו תמיד אל השבת, כמה שכתוב "זכור את יום השבת", שלא יסיח דעתו ממש מיום השבת.

(הנהגות צדיקים – הנהגות קדושות מהמגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע)

נב.

עם כל גודל קדושת השבת ומדריגות הצדיקים אשר מתעלים בו במעלות רמות ונשגבות, הרי עיקר הכל הוא שמירת דקדוקי ההלכה כפשוטו

עם כל גודל קדושת השבת ומדריגות הצדיקים אשר מתעלים בו במעלות רמות ונשגבות הרי עיקר הכל הוא שמירת דקדוקי ההלכה כפשוטו, כפי שהובא בספר יתכן פאר, וז"ל אמר הרבי רבי בונים זצ"ל ותכל כל העבודות, לא תעשו מלאכה וכו' (מתוך זמר "מה ידידות") היינו, לאחר כל המדריגות, מדרגה זו ומדרגה זו, מקודם כל

בן עולם קונטרס ז' – כהררים בשערה תלויים הלכותיה **הבא** קיט

אבקש - לא תעשו מלאכה, היינו עבירה בפשיטות ח"ו, וזה "כי לקח טוב נתתי לכם" מדרגות שונות, כנ"ל, עם כל זאת "תורתו" - בפשטות - אל תעזובו וכו'.

(יכהן פאר, תרומה דף ע"ח)

רבינו יוסף קארו זיע"א
 בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
 נפטר בעיה"ק צפת תובב"א
 י"ג ניסן שנת ה"א של"ה לפ"ג
 ושם מנוחתו כבוד
 (שם אביו ר' אפרים ז"ל)

רבינו משה איסרליש זיע"א
 בעל מחבר ספר "רמ"א"
 נפטר בעיר קראקא יצ"ו
 י"ח אייר שנת ה"א של"ג לפ"ג
 ושם מנוחתו כבוד
 (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

שואלין ודורשין בענינו של יום כ"ו הלכות חג בחג
שואלין ודורשין בחלכות הרגל קודם הרגל שלשים יום
משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין

קונטרס שמיני שלשים יום קודם החג

עניני לימוד הלכות החג
שלשים יום קודם החג,
ועניני לימוד הלכות חג בחג

הקונטרס הזה יוצא לאור לראשונה, וכבושם הזה עדיין לא
נראה, מאיר עינים, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך
אשר יכסה ארץ, ובעזרת יעורר את לבות בני ישראל
מתרדמתם, ויביא תועלת רבה לעם ישראל, יען כי רבתה בה
ההזנחה, ובוודאי שהמעין בקונטרס לבו יתעורר להתחזק
ולתאמץ ביתר שאת וביתר עז, לעורר את עצמו ואת הזולת
ללימוד השולחן ערוך אורח חיים בכל יום, ויפעל בכל כוחו
ואונו לזכות את הרבים.

יוצא לאור בעז"ה על ידי:
מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים – מחבר עם רמ"א

חשון תשס"ה לפ"ק – ברוקלין ניו יארק יצ"ו

— קונטרס שמיני —

"שלשים יום קודם החג"

עניני לימוד הלכות החג שלשים יום
קודם החג, ולימוד הלכות חג בחג

א.

שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום

תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום הלכך שלשים יום קודם הפסח חל עליו חובת ביעור.
(טור אורח חיים סימן תכט)

שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום.
(שו"ע אורח חיים סימן תכט סעיף א)

ב.

דתניא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום.
(גמרא מגילה כט:)

ג.

[והתניא] שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום.
(גמרא עבודה זרה דף ה:)

ד.

שואלין בהלכות פסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג. בבית וועד שואלין קודם לשלשים יום.
(תלמוד ירושלמי פסחים ב.)

בן עזלם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא קבא**

ה.

ומקמי פיסחא בתלתין יומי, מיבעי ליה לישראל למגמר מילי דפיסחא ואגמורי אינשי ביתיה, דתניא (פסחים ו.) שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום.

(ספר הלכות גדולות סימן י"א – הלכות פסח)

ו.

מתחילין מיום הפורים עצמו

ומתחילין מיום הפורים עצמו.

(חק יעקב, פרי חדש, שו"ע התניא – עפ"י הגמ' סנהדרין יב.:, רש"י ר"ה ז. וסנהדרין פז., תוס' בכורות נז.:, ועוד)

ז.

אמר ליה רבא לרב נחמן מכדי מפוריא לפיסחא תלתין יומין הוו ומפוריא דרשינן בהלכות הפסח דתניא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום.

(גמרא סנהדרין יב.:)

ח.

כבר מן הפורים ואילך התחילו הדרשנים לדרוש ברבים בהלכות הפסח

אמר רב נחמן בר יצחק מאי עיבורין הפסקת עיבורין דתנן הן העידו שמעברין השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים מאי טעמא דמאן דאמר עד הפורים כיון דאמר מר שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום אתי לזלזולי בחמין.

(גמרא ראש השנה ז.)

אתי לזלזולי בחמין – שכבר מן הפורים ואילך התחילו הדרשנים לדרוש ברבים בהלכות הפסח, הוזקקו השומעים לעשות פסח לסוף שלושים יום, ואם יעברו בית דין את השנה לא

קכב בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא**

יתקבלו דברי שלוחי בית דין לשומעין לדחות את הפסח, שכבר שמעו מן הדרשנים.

(רש"י שם)

ט.

שהיו אומרים כו' - לפיכך הוצרכו להעיד כן, שהיו שאר חכמים אומרים עד הפורים מעברין ושוב אין מעברין, וטעמא מפרש במסכת ראש השנה דמן הפורים התחילו לדרוש בהלכות הפסח, דתניא שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום, וכי מרחק להו לא צייתי לשלוחי בית דין, שכבר שמעו מן הדרשנים לעשות הפסח בסוף שלשים ואתי לזלזולי בחמין.

(רש"י סנהדרין דף פז.)

י.

ובפרק קמא דר"ה (דף ז.) נמי משמע כן שמיום הפורים מתחילין לדרוש ולא מקודם גבי הם העידו שמעברין את השנה כל אדר שהיו אומרים עד הפורים משום דדורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום ואתי לזלזולי בחמין מיום הפורים קודם הפסח שלשים יום שמע מינה דערב הפסח בכלל השלשים יום וכן ר"א ור"ש דאמרי בסמוך באחד בניסן מפרש בגמרא דסברי כמאן דאמר שתי שבתות שמע מינה ערב פסח מן המנין.

(תוספות בכורות דף נז:)

יא.

**שואלים הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות החג
בחג – בבית הועד שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים
יום**

היתה פ' שקלים סמוכה לאדר בין מלפניה בין מלאחריה קורין אותה וחוזרין וכופלין אותה וכן בשניה וכן בשלישית וכן ברביעית וכן בפורים שואלים הלכות [הפסח] בפסח והלכות עצרת בעצרת

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קבג

הלכות [החג] בחג בבית הועד שואלים בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום רשב"ג אומר שתי שבתות.

(תוספתא מגילה פ"ג מ"ב)

יב.

שואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום, ומאז חל עליו להיזהר בצרכי הפסח

הני שלשים יום מאי עבידייהו כדתניא שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום.

(גמרא פסחים ו.)

קודם שלשים יום - לפסח, ולקמן מפרש כנגד ששואלין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום, ומאז חל עליו להיזהר בצרכי הפסח.

(רש"י שם)

יג.

שואלין בהלכות הפסח שלשים יום קודם הפסח, וכל השואל בענין זה באותו זמן שואל כענין הוא, ודוחין את השואל שלא כענין מפניו

הא למדת ששואלין בהלכות הפסח שלשים יום קודם לפסח ושכל השואל בענין זה באותו זמן שואל כענין הוא ודוחין את השואל שלא כענין מפניו. וזכר לדבר שהרי משה עומד בפסח ראשון ומזהיר על פסח שני ואף על פי ששאלת הטמאים הביאתהו לכך מ"מ אלמלא שכן לא היה מאריך בדיני פרטיו כל כך עד שיגיע זמן הראוי לכך.

(מאירי שם)

קבר בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

יד.

נזקקין לזה ששואל בהלכות הרגל, שהוא שואל כענין

שני תלמידים ששואלין קודם הרגל, נזקקין לזה ששאל בהלכות רגל, דהוה ליה שואל בענין.

(ספר מובח אבנים ח"א סי' א')

טו.

תוך ל' יום קודם הפסח משועבד הרב להתלמידים ללמוד להם הלכות פסח

אם שאלו התלמידים בהמה מהרב תוך ל' יום קודם הפסח ומתה, פטורים, דאותו זמן משועבד הוא להם, והוי שאלה בבעלים.

(טורי זהב או"ח תכט, סק"א)

טז.

"שואלין" היינו מה שיצטרכו לעתיד ביום הפסח – ו"דורשינ" היינו מה שצריך לאותו יום קודם היו"ט לידע בהלכות יום טוב מה לעשות עכשיו

שואלין ודורשינ בהל' פסח – "שואלין" היינו מה שיצטרכו לעתיד ביום הפסח, ו"דורשינ" היינו מה שצריך לאותו יום.

(טורי זהב שם)

יז.

שואלין בהלכות החג קודם לחג שלשים יום

משנה: סוכה ישנה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין ואיזו היא סוכה ישנה כל שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחילת השנה כשרה.

(גמרא סוכה ט.)

בן עזלם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קבה

בית שמאי פוסלין - דבעו סוכה לשמה, וזו סתם נעשית, ואילו תוך שלשים לחג הוה, כיון דשואלין בהלכות החג קודם לחג שלשים יום סתם העושה לשם חג הוא עושה, אבל קודם שלשים סתמא לאו לחג.

(רש"י שם)

בפרש"י בד"ה ב"ש פוסלין כו' כיון דשואלין בהלכות החג קודם לחג ל' יום כו' עכ"ל. בפרק קמא דפסחים יליף לה מקרא דשואלין בהלכות פסח קודם לפסח ל' יום, ואפשר דילפינן הלכות חג מפסח בשום דרשא, ואינו דומה, דב"ה הכא לית להו הא דשואלין דבהא לא פליגי אב"ש, ומכאן תשובה לבית יוסף באורח חיים ריש הלכות פסח שהבין הא דשואלין ל' יום קודם היינו דוקא בפסח ולא בחג.

(מהרש"א שם)

יח.

הוא הדין בשאר יום טוב דורשין קודם לכן ל' יום

והוא הדין בשאר יום טוב דורשין קודם לכן ל' יום.

(ב"ח, מ"א, חק יעקב, שו"ע התניא, רש"י ומהרש"א סוכה ט., ירושלמי שקלים, ועוד)

יט.

מועדי ה', מצותן שיהיו קורין אותן כל אחד ואחד בזמנו – משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג – והיה מדבר עמהן הלכות כל מועד ומועד בזמנן להודיע חוקי האלהים ותורותיו, וקבלו וקיימו שכר המצות עליהם ועל בניהם בזה ובבא

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג.

(גמרא מגילה לב.)

קבו בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת - למה הוצרך לכתוב כאן וידבר משה וכי כל המצות כולן לא אמרן משה לישראל, מהו וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל מלמד שהיה מדבר עמהן הלכות כל מועד ומועד בזמן להודיע חוקי האלהים ותורותיו, וקבלו וקיימו שכר המצות עליהם ועל בניהם בזה ובבא.

(רש"י שם)

כ.

היו רגילין לבוא לשמוע הלכות הרגל קודם הרגל שלשים יום

אמר רב נחמן לא יהבינן זמנא לא לבני כלה בכלה ולא לבני ריגלא בריגלא.

(גמרא בבא קמא קיג.)

בריגלא – באין לשמוע הלכות הרגל קודם הרגל ל' יום.

(רש"י שם)

ולא לבני רגלי ברגלי – בני אדם שבאין מעירותיהן לשמוע הלכות הרגל קודם לרגל שלשים יום (הרמ"ה ז"ל בפרטיו).

(שיטה מקובצת שם)

כא.

רגילין לדרוש באלול ובאדר סמוך לחג ומלמדין אותם ברבים בדברים הקלים שיהיו הכל בקיאים בהם

(האומר לאשה הרי את מקודשת לי) על מנת שאני תלמיד כל ששואלים אותו דבר אחר בתלמודו ואומרו ואפילו בהלכות החג שמלמדים אותן ברבים מדברים הקלים סמוך לחג כדי שיהיו כל העם בקיאים בהם.

(שו"ע אבן העזר סימן לח סעיף כז)

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קבו

בהלכות החג – בגמרא אמרינן אפילו יודע בהלכות כלה, ופירש רמב"ם כלה לשון דרשה, דהיינו שרגילין לדרוש באלול ובאדר סמוך לחג ומלמדין אותם ברבים בדברים הקלים שיהיו הכל בקיאים בהם.

(טורי זהב שם ס"ק טז)

כב.

**אימתי שמחה לאיש במענה פיו, בזמן שיודע לדרוש הלכות חג
בחג – דבר אחר אימתי שמחה לאיש, אימתי אדם שמח
בתלמודו בזמן שיש לו מענה, כששואלין ממנו דבר הלכה**

רבי זירא אמר מהכא שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו
מה טוב (משלי טו, כג). אימתי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו לשון
אחר אימתי שמחה לאיש במענה פיו בזמן שדבר בעתו
מה טוב.

(גמרא עירובין נד.)

**אימתי שמחה וכו' בזמן – שיודע לדרוש הלכות חג
בחג, דבר אחר אימתי שמחה לאיש, אימתי אדם שמח
בתלמודו בזמן שיש לו מענה, כששואלין ממנו דבר
הלכה.**

(רש"י שם)

כג.

**רבנו של עולם... ואם בעלי תלמוד הן יעסקו בהלכות פסח
בפסח בהלכות עצרת בעצרת בהלכות חג בחג – העיד רבי
שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא כל הקורא פסוק
בזמנו מביא טובה לעולם שנאמר ודבר בעתו מה טוב**

תנו רבנן הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר והקורא
פסוק בבית משתאות בלא זמנו מביא רעה לעולם מפני שהתורה חוגרת
שק ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת לפניו רבנו של עולם
עשאוני בניך ככנור שמנגנין בו לצים אמר לה בתי בשעה

קבח בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

שאוכלין ושותין במה יתעסקו אמרה לפניו רבונו של עולם אם בעלי מקרא הן יעסקו בתורה ובנביאים ובכתובים אם בעלי משנה הן יעסקו במשנה בהלכות ובהגדות ואם בעלי תלמוד הן יעסקו בהלכות פסח בפסח בהלכות עצרת בעצרת בהלכות חג בחג העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא כל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם שנאמר ודבר בעתו מה טוב.

(גמרא סנהדרין קא.)

כד.

זכירה דודיך מיינ. מיינה של תורה, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג

זכירה דודיך מיינ. מיינה של תורה, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג.

(ילקוט שמעוני שיר השירים – פרק א – רמז תתקפב)

כה.

תקנת לימוד הלכות הרגל שלשים יום קודם הרגל – ותקנת לימוד הלכות חג בחג

חכמים הראשונים תקנו בזמן שבית המקדש היה קיים, שיתחילו הדרשנים לדרוש ברבים הלכות הרגל שלשים יום לפני הרגל, דהיינו שמפורים ואילך ידרשו הלכות פסח, ומחמשה באיר ואילך ידרשו הלכות עצרת, ומי"ד באלול ואילך ידרשו הלכות החג כו'.

ותקנה זו לא נתבטלה מישראל אף לאחר שחרב בית המקדש, שכל חכם היה שונה לתלמידיו הלכות הרגל שלשים יום לפניו, כדי שיהיו בקיאים בהלכותיו וידעו המעשה אשר יעשון.

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קבט

ובדורות הללו שאין החכם שונה לתלמידיו הלכות (לפי שהכל כתוב בספר) מצוה על כל אחד ואחד שילמוד הלכות הרגל קודם הרגל עד שיהיה בקי בהם וידע המעשה אשר יעשה.

משה רבינו עליו השלום תיקן להם לישראל שיהיה כל חכם העיר דורש לבני עירו בכל רגל בענינו של יום הנעשה בו ביום כגון בפסח ביציאת מצרים ובעצרת במתן תורה ובחג בדיקוף ענני כבוד. וגם כן ידרוש לעם בכל רגל הלכות הצריכות לבו ביום שיודיע להם האסור והמותר בו ביום, הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות חג בחג, אף על פי שדרש להם הלכות הרגל שלשים יום לפניו. ועכשיו אין נוהגין לדרוש הלכות בחג עצמו (לפי שהכל כתוב בספר) אלא דורשין באגדה מענינו של יום (הערת המלקט: רק שכל אחד ילמוד בעצמו בספר).

(שו"ע התניא או"ח סימן תכט סעיפים א-ד)

כו.

ראוי להתחיל ולהשתדל בצרכי החג קודם החג שלשים יום

מה שאמרו שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום, לא סוף דבר שאלה בהלכות החג, אלא כל השתדלות של צורך החג בכלל זה, ר"ל שראוי להתחיל ולהשתדל בצרכי החג קודם החג שלשים יום.

(מאירי עבודה זרה ה:)

כז.

חכמי ישראל שבכל דור ודור נהגו לדרוש לעם קודם המועדים בהלכות המועדים, כדי שישמעו וילמדו וידעו מה לעשות

חכמי ישראל שבכל דור ודור נהגו לדרוש לעם קודם המועדים בהלכות המועדים, כדי שישמעו וילמדו וידעו

קל בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

מה לעשות, כדגרסינן פרק בני העיר (מגילה לב, א): תניא, זידבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל' (ויקרא כג, מד), משה תקן להם לישראל, שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום: הלכות פסח בפסח והלכות עצרת בעצרת והלכות חג בחג. וגרסינן נמי בפסחים (ו, א) תני שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום. רבן שמעון בן גמליאל אומר שתי שבתות.

(ספר מנורת המאור ח"ד פ"א – אות קלט)

כח.

ביום טוב עצמו דורשים בענינו של יום האסור והמותר

ביום טוב עצמו, בין בג' רגלים, ובין בראש השנה ויום כיפורים, דורשים בענינו של יום האסור והמותר.

(ספר מזבח אבנים ח"א סי' א')

כט.

השל"ה הקדוש מזהיר ללמוד הלכות המועדים, כל דבר השייך בזמנו, כי זו התורה היא ביותר חביבה ומביא לידי מעשה כהוגן, ותורה זו חביבה במאוד מאוד לפני הקב"ה, כי יפה היא ובזמנה היא

גרסינן בפרק חלק (סנהדרין קא, א) תנו רבנן, הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו, מביא רעה לעולם. מפני שהתורה חוגרת שק ועומדת לפני הקב"ה ואומרת לפניו, רבונו של עולם, עשאוני בניך ככניור שמנגנין בו גוים. אמר לה, בתי, בשעה שאוכלים ושותים במה יתעסקו. ואומרת לפניו, רבונו של עולם, אם בעלי מקרא הם יעסקו בתורה בנביאים ובכתובים, אם בעלי משנה הן יעסקו במשנה בהלכות ובאגדות, ואם בעלי תלמוד הן יעסקו בהלכות פסח בפסח בהלכות עצרת בעצרת בהלכות חג בחג. העיד רבי שמעון בן אלעזר משום רבי שמעון בן חנניא, כל הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם.

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא קלא**

על בן בניי יצ"ו, הזהירו ללמוד בימי ניסן פרק ערבי פסחים והרי"ף של פסחים, וכן הטור עם הבית יוסף, ובחג השבועות מאמרים של מתן תורה המוזכרים בפרק רבי עקיבא, וכן בתשעה באב הלכות תשעה באב ותענית, וכן בראש השנה הרי"ף והטור של ראש השנה, וכן ביום הכיפורים מסכת יומא וכו', וכן בסוכות מסכת סוכה, וכן בחנוכה הלכות חנוכה, ובפורים מסכת מגילה. ומסכת יום טוב מישך שייך בכל הימים טובים, תלמוד מן התלמוד ומן הרי"ף והטור כפי אשר תוכלון שאת. כי זו התורה היא ביותר חביבה ומביא לידי מעשה כהוגן, ותורה זו חביבה במאוד מאוד לפני הקב"ה, כי יפה היא ובזמנה היא.

(ספר השל"ה הקדוש – מסכת שבועות – פרק נר מצוה סי' נא)

ל.

ילמוד הלכות פסח בפסח והלכות חג בחג – והוא הדין לשאר זמנים או ראש חודש ילמוד דבר יום ביומו

ילמוד הלכות פסח בפסח והלכות חג בחג והוא הדין לשאר זמנים או ראש חודש ילמוד דבר יום ביומו ובפרט בענין קרבנות היום ומה טוב אם יוכל לחדש איזה חידוש באותו ענין שהזמן גורם.

(הנהגות ודרך האדם מר' שלמה ברוך מבודאפעסט זצ"ל – אות סה)

לא.

קבע עתים ללמוד דיני אורח חיים... ואין צריך לומר הלכות חג בחג שהוא מתקנת משה רבינו ע"ה

קבע עתים ללמוד דיני אורח חיים ויורה דעה לפעמים עם טור ובית יוסף, ואין צריך לומר הלכות חג בחג שהוא מתקנת משה רבינו ע"ה.

(הדרכות והנהגות בדרכי הלימוד מר' אהרן עזריאל ס"ט זצ"ל – אות ח)

קלב בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג הבא

לב.

בכל מועדות ורגלים תלמוד הלכות חג בחג

בכל מועדות ורגלים תלמוד הלכות חג בחג.

(רבי שלמה איגר זצ"ל, בספר חוט המשולש עמוד רס"ג)

לג.

הבעל דברי יחזקאל זצ"ל למד הל' פסח בפורים קודם הסעודה

ביום פורים קודם הסעודה היו מביאים לו לשולחנו של כ"ק אדמו"ר בעל דברי יחזקאל משינאווא זצ"ל את השו"ע אורח חיים, ולמד בהלכות פסח סי' תכ"ט.

(ברכת הפתח – פתחא זוטא סי' א)

לד.

הוא זהירין ללמוד בכל המועדים וזמנים, הלכות פסוקות שבשו"ע השייכות לאותו זמן המועד, כל אותו הילכתא שבשו"ע, מרישא עד גמירא

וכן הוא זהירין ללמוד בכל המועדים וזמנים, הלכות פסוקות שבשו"ע השייכות לאותו זמן המועד, לכל הפחות עם הבאר היטב, כל אותו הילכתא שבשו"ע, מרישא עד גמירא, כגון הלכות פסח קודם הפסח, וכיוצא בו בכל יום טוב.

(ספר הכנה דרבה מבעל ערוגת הבושם זצ"ל, אות י')

לה.

באשר ששלשים יום קודם יום טוב היא ההכנה קודם הרגל, נמשכת הארת קדושת יום טוב שלשים יום

וכענין שהגיד כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה שהמשך הקדושה לפי ההכנה, וכאשר ההכנה לשבת היא שלשה ימים כי אז נקרא לפני השבת כן נמשכת הארת קדושת שבת שלשה ימים ועד אז נקרא אחר

בן עולם קונטרס ח' – שלשים יום קודם החג **הבא** קלג

השבת, וכמו כן ביום טוב באשר שלשים יום היא ההכנה
קודם הרגל נמשכת הארת קדושת יום טוב שלשים יום
ונקרא אז אחר הרגל.

(ספר שם משמאל פרשת תבוא – שנת תרע"ה)

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ץ.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולֵי הידוע רח"ץ.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ץ.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ץ.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ץ.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ץ.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ץ.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ץ.
- ❖ מאנשים שהסתכסכו במשפטים קשים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ץ.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לא־לפים ורבבות רח"ץ.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ץ.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

– יש לנו עצה קלה בשבילכם –

למדו כל יום ויום ספר "שו"ע אורח חיים" אנשים מעידיים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים

ספר "אורח חיים" מחולק בחנם

אוי לי אמי כי ילדתני. בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה. ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת. אלא בעו"ה כפסול של הכל מבלי הורה על האמת. אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה. ואליכם אישים אקרא. זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו. אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש ש"ה. ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין. ציצית. תפלה. ברכות. נטיילת ידים. וברכת המזון. הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים. אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן. כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה. ובפרט דיני מוקצה. מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד. ברכות הנחנין וכדומה. (יערות דבש – ח"א, דרוש ב')

כי יש לשכניה ד' אמות של הלכה הליכות עולם לו. שהקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו מכל גזירות רעות. ותפלתו תהיה קרובה להתקבל. ונכסיהוון מתברכין בכל הברכות אמן. (קב הישר, פרק מ"ט) כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתורתו. אויביו נופלים תחתיו. (אגרא דכלה פרשת כי תצא) על ידי זה שתעזור לפרסם את ספר שו"ע אורח חיים הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע. יזכו לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

למדו והפיצו גליגלי: ספר שולחן ערוך אורח חיים בדוק ומגסה לכל מיני סגולות רפואות וישועות

ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים

עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ

ספר

שולחן ערוך

אורח חיים

מחבר עם רמ"א

יוצא לאור בעזרהש"ת על ידי:

מפעל עולמי ללמוד:

"שולחן ערוך אורח חיים מחבר עם רמ"א"

שעל ידי: מפעל אורח חיים העולמי, תלמידים וחסידים של המחברים הקדושים רבנו יוסף קארו ורבנו יוסף קארו ויוסף קארו הוא השליט על הארץ הוא המושביר לכל עם הארץ ז"ע"א, ורבנו משה איסרליש ורבני ישראל יצאים ביד רמה ז"ע"א לפרסם בחנם תורת השולחן ערוך, ועל ידי זה יזכה כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא.

מטרת המפעל:

לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא על ידי לימוד "השולחן" בכל יום. שהוא "תורה לשמה"!

כל הזכויות של השולחן ערוך אורח חיים מחבר עם רמ"א, שמויות להמחברים הקדושים רבנו יוסף קארו ז"ע"א, ורבנו משה איסרליש ז"ע"א, ומצוה גדולה לכל אחד מישראל להדפיס ולהפיץ בחנם ולחלקם לכל אחד ואחד מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות בן עולם הבא, ולהיות במחיצתם. וכל המעלה את חכמים וזכה לבנים צדיקים.

תפלה קודם למוד השולחן ערוך:

הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשך ברך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהודונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודך שלים בשם כל ישראל.

הבטחת אליהו הנביא זכור לטוב!

תנא דבי אליהו: כל השונה הלכות בכל יום מביט לו שוהא בן עולם הבא!

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

בזכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער", עתיד לקיים בה "וינערו רשעים ממנה" דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהו נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה (איוב לח. י) דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה. (וזהו רע"מ ח"ג רעו.)

הערך לפני שולחן ערוך יצא לאור בשנת תשנ"ד

כל השונה הלכות בכל יום מביט לו שוהא בן עולם הבא

ב"ה

50 גליונות חדשים

כהררים בשערה תלזים הלכותיה

עניני לימוד הלכות שבת התלזים בשערה חלק ראשון

ליקוט עשיר ועצום שלא שזפתו עין – מתורה נביאים וכתובים מפרשי התנ"ך מאמרי חז"ל גמרא זוהר מדרשים ספרי הראשונים וספרי אחרונים ספרי קבלה ספרי מוסר וחסידות וכו' – בענין לימוד הלכות שולחן ערוך שבת החמורים התלזים בשערה מחבר ורמ"א – "כרכא דכולא ביה" הכל כאשר לכל כל מה שנמצא באיזה ספר על גודל מעלת לימוד הלכות שבת בתמידות ימצא הקורא בגליונות אלו ובגליונות הבאים בעזה שיי"ת "לא תחסר כל בה"

גליונות אלו בפורמט נאה ומהודר, חיוב על כל אחד ואחד להגות בהם בכל עתות הפנאי, בפרט בשבתות ומועדים מיוחד לכל השכבות ולכל הגילאים, זקנים עם נערים, רבנים ודיינים, בני ישיבות ואברכי הכולל, מלמדים וסופרים, שוחטים ומוהלים, בעלי בתים ועובדי עבודה, תינוקות של בית רבן ובחורי ישיבה, וסתם פשוטי עמך ויושבי קרנות ראשי ישיבות ומלמדים ילמדו בהם עם התלמידים בכל יום ויום) כל אחד ימצא בו מה שלבו חפץ, ובזכות לימוד הלכות שבת, נזכה ונחיה ונראה בקרוב לביאת משיח צדקינו אמן.

בהקדשת מספר דקות בכל יום – אתה זוכה להיות בן עולם הבא

גליונות האלו יוצאים לאור לראשונה וכבושם הזה עדיין לא נראה מאיר עינים ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם ויביא תועלת רבה לעם ישראל יען כי רבתה בה ההזנחה ובוודאי שהמעין בגליונות האלו לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד השולחן ערוך הלכות שבת בכל יום ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים ולהפיץ הגליונות האלו בכל תפוצות ישראל בגופו ובממונו עד שכל הכלל ישראל ישמרו את השבת כהלכתו וכאמרם ז"ל שבת קיח אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אלמלי שמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים שנאמר כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי וכתוב בתריה והביאותים אל הר קדשי וגו' ועי' ז נזכה בקרוב לעלות לציון ברינה בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

הגליונות האלו יוצאים לאור ע"י:

מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים מחבר עם רמ"א שע"י

"חברה מזכי הרבים העולמי"

ל"ג בעומר תשס"ז לפ"ק – עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

**"מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים מחבר עם רמ"א" שע"י
"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
CIO MIFAL ORACH CHAYIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים**

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

**להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

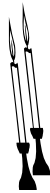
ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 1
א תשרי תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

**הלכות שבת חגיגות והמעילות, הרי הם
כהררים התלויין בשערה, שהן מקרא מועט
והלכות מרובות.**

משנה חגיגה פ"א מ"ח

**הלכות שבת. והלכות חגיגה והלכות
מעילה. יש בהן הלכות שהן תלויות ברמז,
במקרא מועט, כהר התלוי בשערות
הראש.**

רע"ב שם

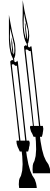

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסופא, לא יבונה אצלו בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

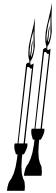
ויקהל משה. רבותינו בעלי אגדה אומרים מתחלת התורה ועד סופה אין בה פרשה שנאמר בראשה ויקהל אלא זאת בלבד אמר הקב"ה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת ולכנוס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה איסור והיתר כדי שיהא שמי הגדול מתקלם בין בני. מכאן אמרו משה תקן להם לישראל שיהיו דורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות החג בחג. אמר משה לישראל אם אתם עושים כסדר הזה הקב"ה מעלה עליכם כאילו המלכתם אותי בעולמי שנאמר ואתם עדי נאם ה' ואני אל.

מדרש ילקוט שמעוני ויקהל פרק ל"ה רמז ת"ח

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי
יוחנן כל המשמר שבת כהלכתו
אפילו עובד עבודה זרה כדור
אנוש מוחלין לו שנאמר אשרי
אנוש יעשה זאת וגו' מחללו אל
תקרי מחללו אלא מחול לו.

גמ' שבת קיח

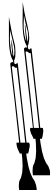

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

אמר רב יהודה אמר רב אלמלי

שמרו ישראל שבת ראשונה לא

שלטה בהן אומה ולשון שנאמר

ויהי ביום השביעי יצאו מן העם

ללקט וכתוב בתריה ויבא עמלק.

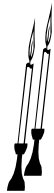
גמ' שבת קיח

ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 5
ה תשרי תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן
יוחי אלמלי משמרין ישראל שתי
שבתות כהלכתן מיד נגאלים
שנאמר כה אמר ה' לסריסים אשר
ישמרו את שבתותי וכתיב בתריה
והביאותים אל הר קדשי וגו'.

גמ' שבת קיח

ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 6
ו תשרי תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

הלכות שבת כהררין התלויין בשיערה.

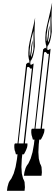
ילקוט שמעוני שמות פרק לה רמז תח)

ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 7
ז תשרי תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יבונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש ג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

אף על פי שכל אדם מונע עצמו מעשיית מלאכה בשבת, אין בזה היכר שעושים זה מפני ציוויו של מקום, דהא כמה בטלני איכא בשוקא, אבל אם יתאספו כולם במקום אחד ללמוד או לשמוע הדרוש של החכם בשבת, אז יתפרסם הדבר שעושים זה דוקא ביום זה לפי שהוא אסור בעשיית מלאכה, שכך צוה הבורא שמים וארץ זכר למעשה בראשית, וגדול קילוסו של הקב"ה העולה מקהלה גדולה ממה שעולה מכל יחיד ויחיד לבדו... הם מעידים כולם יחד שקב"ה ברא העולם, ומתקלם שמו של הקב"ה שגזר עליהם איסור מלאכה והם שובתים לקיים דבריו, כעבדים העושים גזרת מלכם.

**זרע שמשון להגה"ק רבי שמשון מאוסטראפאליע
זצ"ל פרשת ויקהל**

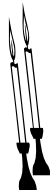

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

**זכבר כתב בספר החסידים: שכשם
שאמרו שואלין ודורשין בהלכות פסח, כך
חיובא רמיא לדרוש ולתור לדעת הלכות
שבת, ולעבור עליהם לפחות פעם אחת
שנה. וחיובא רמיא על הדרשנים לדרוש
לעם את חוקי האלקים ואת תורותיו,
ולשומעים ומקיימים ינעם ועליהם תבוא
ברכת טוב.**

פלא יועץ מערכת שבת

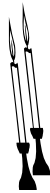

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקכון שעוסקים
בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל
למודכם גמ' משניות מדרש של"ה, ואין אחד
נותן ללב ללמוד או"ח על בוריו לדעת הלכות
תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נט"י, ובהמ"ז,
הלכות שבת והלכות יו"ט על בורים, אשרי איש
שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות
והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה,
מלאכת שבת וי"ט וחזה"מ, ברכות הנהנין
וכדומה.

יערות דבש ח"א דרוש ב'

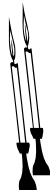

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

ולכן ראו כמה עון גורם, וכמה גדול כח התשובה, והעיקר כמ"ש לשמוח בשמחה של מצוה, ואז יתן אל לבו מבלי לעבור פי ה', וללמוד דיני תורה ולהשמר מעבירות שדש בעקביו, ובפרט הלכות שבת ויום טוב, וברכות ברכת הנהנין, מי שאינו בקי בהן, ממש אינו בתורת אדם ישראלי, וגמרתי בלבי בלי נדר והסכמות נדר, ביו"ד ימי תשובה אלו אי"ה לכתוב דיני שבת בקצרה בלשון אשכנז, ולחלק לבעלי בתים שאינם כל כך בני תורה, וביחוד בגליל שלי, וידעתי כי יצחקו עלי רבים, ואהיה להם למשל, כל היום מנגינתם, אבל מוטב שאהיה שוטה כל ימי, ולא איעזל בכיסופא קמי מלכא קדישא, במטותא אחיי, חוסו על זמן יקר הנבראים, מבלי לכלותו בתוהו והבל, יפה שעה אחת בעולם הזה בתורה ומעשים טובים מכל חיי עולם הבא,

יערות דבש ח"א דרוש י"א

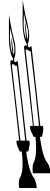

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה
יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי,
ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי
ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד
הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא
יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת,
הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא
מאוד לנו למחסה בגלות.

יערות דבש ח"ב דרוש ג'

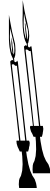
ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 12
יב תשרי תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

כל איש ישראל אשר איננו

בקי בהלכות שבת מרישא

לסיפא, לא יכונה אצלי

בכלל איש השלם.

יערות דבש ח"א דרוש י"ג

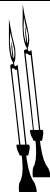

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש ג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

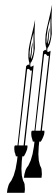
אוי ווי, איך מצפים ומייחלים לגאולה, ואלמלי שמרו ישראל שתי שבתות היו נגאלים [שבת קי"ח ע"ב], והגאולה תלויה בשמירת שבת, ואנחנו בעו"ה עוברים בחסרון ידיעה על רוב איסורי דאורייתא ודרבנן, התולך בדרך ורוח נושבת ורוקק ברוח ורוח נושאת הרוק, עובר משום זורה, כדומה כהנה וכהנה איסורים רבים, וסיפר לי אחד מתלמידי, שהיה בעלזם, והיו יושבים בשבת במסיבה וחם להם, ולקחו החלונות מתוך ציר שלהם והסירו משם, ותלמידי מחה וצחקו עליו, והוא איסור גמור איסור בנין וסתירה, ולכך חובה ללמוד הלכות שבת ויום טוב, ושמירת שבת מקרבת הגאולה.

יערות דבש ח"א דרוש י"ג

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

ולכן מאד עלינו להזהר בשבת לקיים דברי תורה ודברי סופרים, ובעו"ה רוב בעלי בתים אשר אינם בקיאים בהלכות שבת, ואפילו לומדים, לומדים דברים אחרים, קדשים, והלכתא למשיחא וכהנה, והלכות שבת אינן שגורות כל כך, וכמה אנשים אשר עוברים על כמה איסורים, מלאכות דאורייתא לחוסר ידיעתם, ומכ"ש עניני מוקצה, ואי אפשר לפורטם, כי כבר מלתי אמורה כמה פעמים בדרשות הקודמות. ויום הזה אשר פארנו חבוש לראשנו, יש לנו לגדור לשמח משה במתנת חלקו, לקבל כל אחד על עצמו ללמוד הלכות שבת אצל לומדים, ולעמוד על השמירה באזהרה יתירה:

יערות דבש ח"א דרוש י"ז

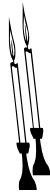

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יבונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

ובאמת צריך תשובה רבה לקלקול הלזה, כי באמת רבו מחללים בעו"ה בחילול שבת מלאכות דאורייתא ודרבנן. דרך משל המנער אבק או פודרה מן הבגד שחור... וכדומה דיני צידה... ובעו"ה רבים נכשלים, כי יש בו דינים רבים וצריך לימוד מתוך הספר, כמו כן האוכלים בשבת בגינה, אי אפשר להזהר שלא ישפוך שם מים או שאר משקה המגדל זרעים ובאים לידי חילול שבת. דיני מוקצה שהם חמורים כשל תורה, רבו גם רבו המתפרצים... וזוהו שישים איש בזה השבת ללבו לשמור ולעשות, ועיקר להגות בשלחן ערוך אורח חיים הלכות שבת, ויזהר בהן, ושכרו הרבה מאוד.

יערות דבש ח"ב דרוש א'

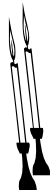

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש ג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

יעסקו בהלכות שבת כי הלכתא רבתא לשבתא ובקל יכול
האדם להכשל בה חם ושלום אפילו באיסור כרת וסקילה
מחסרון ידיעה ושגגת תלמוד עולה זדון חם ושלום ואין צריך
לומר באיסורי דברי סופרים שרבו כמו רבו למעלה ובפרט
באיסורי מוקצה דשכיחי טובא וחמורים דברי סופרים יותר
מדברי תורה כמו שכתבו רז"ל שכל העובר על דברי חכמים
אפילו באיסור קל של דבריהם כמו האוכל קודם תפלת
ערבית, וכהאי גוונא חייב מיתה כעובר על חמורות
שבתורה.

אגרת הקודש להתניא פכ"ג

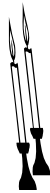

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש ג'). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג').

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

וצאו וראו כמה גדולה שמירת שבת בזה, ואין צריך לומר
כמה גודל העונש במחללו ח"ו, אפילו בשבות דרבנן, ומי
גבר ימלט לומר זך אני מפשע וחף אני מעון בשמירת
שבת, אשר עונשה קשה למאוד, ומאוד הפליגו בעונש
זה, עד שגיהנום שנכבה בשבת, ולמחללי שבת לא
תכבה האש הגדולה כלל, וא"כ מהראוי לשמרו כראוי,
וללמוד הלכות שבת בתמידות, ואצל רב שיברר לו
הכל, ויחזור עליו תמיד חזור חזור עד שיהיה שגור
בפיו, אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה, כי
שכרה מרובה, ומגינה כתרים בפני פורענות.

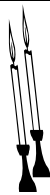
יערות דבש ח"ב דרוש ג'

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש ג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

שבת מגינה לנו מעכו"ם ומשעבוד מלכות, כאומרם [שבת קיח:] כאשר
לא שמרו ישראל בראוי שבת ויבא עמלק, וכן תמיד, בשמירת שבת יש
לנו הגנה מאומות העולם, ולולי כן, ח"ו כבר תמנו לגוע וספינו מהארץ,
אבל זכות שבת מגינה עלינו, ולכך לא ניתנה שינוחו בה אומות העולם,
כי א"כ לא היתה לנו הגנה כ"כ, כי היה פתחון פה למדת הדין לקטרג, אף
אלו שומרים שבת, ולמה תגן המצוה זו על ישראל, אבל כאשר נשארה
לבדה בישראל, יש לנו הגנה בשבת, ולכך אמרו במדרש [מובא בתוספות
חגיגה ג: ד"ה מין כי שבת אמרה על ישראל, מי כעמך ישראל גוי אחד
בארץ, ועיין בתוספות פ"ק דחגיגה [שם] ובפירוש התפלה ומנחה דשבת,
משום דאין בכל העמים שומר שבת כישראל, והם בחרו בימים אחרים,
וגעלו ביום קדוש כזה, ומאת ה' היתה זאת, למען תת לנו שארית בארץ
למגן וחוסן.

יערות דבש ח"ב דרוש ג'

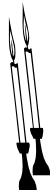

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש ג'). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג').

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

ובאמת אשרי השומרים שבת כראוי, כי בו בחר ה' ישראל
לסגולתו, ויום זה חמדת וסגולת הימים ואילו שמרו ישראל
שבת כראוי, היו נגאלים, ובעו"ה אין אנו נזהרים בכמה דינים,
מלאכות ותולדות דיני מוקצה ואסורי דרבנן, ועל הרוב מחמת
חסרון ידיעה, כי בעו"ה נפיישי וחמירי הלכות שבת, ואין קורא
בהם לשמה ללמוד לשמור ולעשות, לומדים רק מקום פלפול
קושיא ופירוקא וחדוד, ואין שם על לב ללמוד הלכות שבת
שיהיו שגורים בפיו, ובעו"ה שגגת תלמוד עולה זדון – בבקשה
מכם אחיי ובניי, ממש אין דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל
תפלו אורח חיים ללמוד אותו היטב, שמעו למאמרי ובפרט
הלכות שבת ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי.

יערות דבש ח"ב דרוש ב'

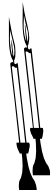
ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 20
כ תשרי תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

שמעתי מזקני הק' מוהר"ם זצ"ל

מפרשיסחא שחרבי הקדוש מלובלין

זי"ע לא הלך לקדש בשום שבת עד

שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר

זהרמ"א עם הבאר היטב.

אילנא דחיי אור הנר ערב שבת ח'

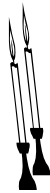

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

ובאמת בעונותינו הרבים עבירה גוררת עבירה, על ידי שאינם שמחים במצוות כראוי, אינם משגיחים ג"כ על המצוות שיהיו כראוי. תפילין, מתקיים זוג תפילין לעשר שנים, ואינו משגיח שיהיה כראוי בכל פרטי מצוות, מרובע, וכדינו בכל הלכות תפילין. הוי ווי חסרי לב, אני רואה כל מלבושים חדשים אתם לובשים, ממש רגל ברגל, לבוש קיץ וחורף, לבוש חול ושבת, וח"ו שיהיה בו כתם וטלאי, ומכ"ש הכובע על ראשו צריך שיהיה נקי מאבק, ואפילו בשבת מסירים האבק, שיש בו חשש חילול שבת באב מלאכה. ווי לאותה צרה שאינם יודעים הלכות שבת ועוברים בכמה מלאכות, כאשר דרשתי פעמים רבות.

יערות דבש ח"ב דרוש ה'

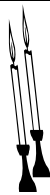

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

מחויב כל אדם ללמוד בפוסקים הראשונים

כל דיני שבת כי רבים הם עד מאוד

והלומדים דברי תורה לבעלי בתים חיוב

מוטל עליהם ללמוד להם כל דיני שבת כדי

שידעו להזהר לשמור ולעשות ולקיים כי יש

כמה דברים שאינם יודעים להזהר מזה.

קיצור של"ה

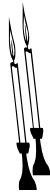

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

כי בלי תורה אי אפשר בתשובה, כי תורה היא
המעוררת לתשובה, היא המלמדת לאדם דעת, ולא
תורה של פלפול, רק עיקר תורה ללמוד שו"ע
לדעת דרכי ה'. אזי לנו, מי שאינו בקי בהלכות
שבת לדעת פרטיה, איך יוכל להתפאר שקיים
מצות שבת, ואין דרוש שאין אני מזהיר בכם
בדבר זה, ובדרוש הקדום בררתי לכם כמה דברים
שאדם דש בעקביו בעבירות, מה שנעלמה מאתו
הידיעה בחילול שבת.

יערות דבש ח"ב דרוש ה'

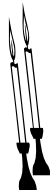

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

חזקו בני אל חי לשמירת שבת,
והעיקר כמו שדרשתי והזהרתי
כמה פעמים, ללמוד מתוך ספר
הלכות שבת, כי רבו הדינים לא
יכילן המאמר בעל פה.

יערות דבש ח"ב דרוש ח'

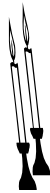

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יבונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש ג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

אך באיזה ענין נוכל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת
בכל פרטיו העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו
ללמוד הלכות שבת ולחזור עליה תמיד כדי שידע האסור
והמותר דא"ל אפילו אם ילמוד כל ענינים המוסרים
המזרזים לשמירת שבת כראוי לא יועיל לו וכדאיתא
במדרש משלי לדעת חכמה ומוסר אם יש בידו של אדם
חכמה הוא יכול ללמוד מוסר ואם אין בידו של אדם חכמה
אין יכול ללמוד מוסר והכונה דאם הוא טועה בעיקר הענין
שחושב שאין זה בכלל איסור מה יועיל לו המוסר בזה זה"נ
בעניננו אם הוא חושב על איזה דבר שאין זה בכלל מלאכה
או שבות לא יועיל לו שום מוסר.

המשנה ברורה בהקדמתו להלכות שבת

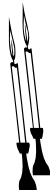

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתיו כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

וראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכונן
חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו
בם וכדאיתא בילקוט ר"פ ויקהל א"ל הקב"ה
למשה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם
ברבים הלכות שבת וידוע ששמירת שבת
כתקונה הוא קירוב לגאולה כמו שאחז"ל
אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו
נגאלין שנאמר וכו'.

המשנה ברורה בהקדמתו להלכות שבת

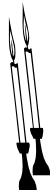
ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 27
בז תשרי תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

הרבי ר' בונם זי"ע אמר: שקודם

שלמד הלכות שבת, אם עמד היה

ירא לשבת, ואם ישב היה ירא

לעמוד. וזה מחמת אימת שבת

עליו, שחשש בכל תנועה אולי יש

בזה חילול שבת קודש ח"ו.

**אור שמחה אות כ"ה מפי הרב צבי יחזקאל מיכלזון
זצ"ל הי"ד**

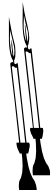

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

ומעשה יובן שהלימוד ועיון

בהלכות שבת, שמצות שבת

בעצמה היא תיקון על פגם הברית,

על אחת כמה וכמה שהלימוד הזה

הוא תיקון עצום לחטא זה.

אגלי טל בהקדמתו

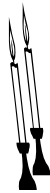

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

ומזבן שכשם ששמירת שבת

שקול ככל המצות, כן ללמוד

וללמד בהלכות שבת שקול

כללמוד וללמד בכל המצות.

אגלי טל בהקדמתו

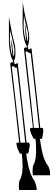

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

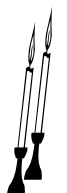
מורי ורבותי! חזקו למען שמירת שבת קודש שהוא יסוד היסודות
ומכנים השפעה לכל השבוע, כי ישראל למעלה מן הזמן, הגם
שאותו יום אומרים שהוא שממון ר"ל, אבל לא לישראל.
אדרבה, אותו היום מביא ברכה לכל בית ישראל. והשומר
שבת כהלכתו בכל פרטיו נותנין לו נחלה בלי מצרים. וד' ישפע
שפע לכל בתי ישראל בזכות התחזקות לשמירת שבת ולקבוע
ללימוד הלכות שבת בכל בית ישראל ולהשריש בלבבות הצעירים
להיות שומר הבנים ובנות שלא יבטלו מלימוד התורה ביום
הזה, ונושעו ישועת עולמים, ולהכריע את כל העולם כולו לכף
זכות, ולראות בנין בית המקדש במהרה.

**דרשות מהרא"ל ח"ג מהמגיד מפלאצק זיע"א
דרוש כ"ז בענין שמירת שבת**

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יבונה אצלו בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש ג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

**מגילות היו לאבותינו
במצרים מיטקב,
שהיו קורין
ומשתעשעים בהם
ביום השבת!**

חז"ל

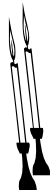

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש ג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

מזה נלמד כמה יש לנו לשמור שמירת שבת, עד שאפילו עובר במעי אמו ותינוק בן יומו, יש בו מהפגם ושמץ חטא בחילול שבת על אמו שהיתה בחזקת סכנה, והתורה אמרה וחי בהם, ומכל מקום אמרו שצריך זיכוך וטהרה, ומה יעשה אנוש אשר מחלל שבת בפועל, הן תורה והן דרבנן, וכמה חובה עלינו לפשפש במעשה שבת ושמירתה, כי בקל יכול לבוא לידי עונש, והכל תלוי בשקידת התורה, כי טועמיה חיים זכו, וכל ההוגים בתורה לשמה, זוכים לדברים רבים, ונשמרים מעצמן מחטא, וה' רגלי חסידיו ישמור, ואין חסיד אלא המתחסד עם קונו, והוא למידת התורה, כי אין להקב"ה בעולמו אלא מקום תורה, ותורה מעוררת האדם לתשובה, ובכל יום ויום מימי שבוע יתקן אדם עצמו.

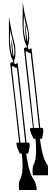
יערות דבש ח"ב דרוש ג'

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

אוי לי, ווי לי, בחילול שבת, כי כולם בני תורה ואין להם להתנצל כי קצרה שכלם ללמוד, כי הם בעלי דיעה תהלה לאל, ולומדים פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין, וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים, ועוברים על כמה מצוות, ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה, אם יאכל אדם אגוזים ושקדים, וקליפות אינם ראויים למאכל בהמה מניחים על השלחן, אסורה הנגיעה, כי אם לנערם על ידי טבלא, אבל הנגיעה וטלטול אסור, כי הם מוקצה אפילו לר"ש, הואיל ואינם ראויים למאכל בהמה, וכהנה רבים האיסורים בכל דיני מועד וחול המועד, וברכות ונטילת ידים, ברכת המזון, ובעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים.

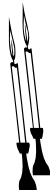
יערות דבש ח"ב דרוש ה'

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסופא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש ג'). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג').

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

קול ברמה נשמע, קול פולח כליות ולב, יום שבת קדשינו מר צורח... חוסו נא בני ישראל על נפשותיכם, הנה רבו הפוגעים בי, ואין איש שם על לב לשמור שבת בכל הפרטים והדקדוקים, אין משים על לב להיות בקי בהדינים הרבים והעצומים התלויים בי, אשר הם כהררים התלויים בשיערה, אין קורא בצדק מתעורר להחזיק בי, להזהיר לרבים, בהדברים שנכשלו בהם בבלי דעת, ולהקהיל קהילות לדרוש הלכות שבת, כאשר צוה ה' את משה לעשות בן (ילקוט ויקהל), וזה גורם אריכות הסתר פנים וריחוק הישועה, שמעוני נא עם קדשי, חדשו בריתכם אתי, ושפרו מעשיכם, ותקבעו חבורות קדושות ללמוד הלכות שבת, ולהזהיר עליהם, ואז אהיה למליץ לפני כסא רחמים, ויבקע כשחר אורכם, פנו אלי והושעו, ותזכו ליום שכולו שבת ומנוחה ב"ב אמן.

ספר משמרת השבת

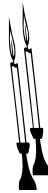

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יבונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

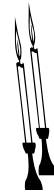
וכמה החיוב כפול ומכופל, בלימוד הלכות שבת קודש,
אשר בע"כ אין כיוצא בהם, בשום הלכה, מכל ההלכות,
שבארבע חלקי השולחן ערוך, מצד חומר הענין, שהוא
איסור סקילה, ונוהג בכל אדם, כל ימי חייו, ובכל השנה,
בכל יום שביעי, ובכל רגע בשבת קודש, מבואז ועד
צאתו, ובכל תנועה, ובכל דיבור, ובכל ענין שהוא,
צריכים התבוננות, כי כמה פעמים שייכים בהם הלכות
שונות, והלכותיה מרובות וגדולות וקשים כהררים [כמ"ש
ב"ב י' הר קשה] ותלויים בחוט השערה (עיין חגיגה יא.)
לחלק בין ענין לענין, כדרכה של תורה, וצריכים ללמוד
ולחזור הרבה, להיות בקי בהם ולזכרם.

**הצניעות והישועה מהגה"צ מוטשקא זצ"ל פרק כ"ו
עמוד תנ"ו**

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

על עון חילול שבת

נגזר שלא יכנסו

ישראל לארץ.

וגלות לדורות!

יחזקאל כ' עיין שם

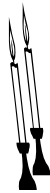

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

**בקיום מצות שבת נעשה מקומו של אדם ד'
אמות של הלכה. דהוא קיום דבר הלכה
בשמירת שבת שצריך שמירה וזהירות יתירה כל
רגע שלא יעבור. ואותו מקום הוא קדושת בית
המקדש כמו שאמרו (ברכות ח.) מיום שחרב
בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד'
אמות של הלכה בלבד ונעשים מקום להשראת
שכינתו יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן.**

ספר פרי צדיק פרשת תצוה אות ו'

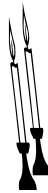

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

וכן שמירת שבת הוא כלל התורה ועל ידי

שמירת שבת כהלכתו יוכל ליכנס בכל נ'

שערי קדושה בפעם א' כמו אם יצדיק מעשיו

ת' יום רצופים, ומזה הטעם מבואר בכל ספרי

מוסר שהבעל תשובה אי אפשר לו לתקן

מעשיו אלא ע"י שמירת שבת כו'.

ערבי נחל פרשת שמיני

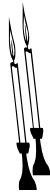

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי
בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך
ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר
הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים
ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן,
וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

חייב ללמוד דיני שבת

ושמירתן כי בקל יוכל

לחלל שבת והוא בסקילה

ואם בשוגג וכו'.

אור צדיקים למהר"ם פאפירש נח ז

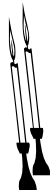

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

רוב חילול שבת שנכשלים בהמונים בהם,

הוא מחמת חוסר ידיעה, כי אינם בקיאים

בדיני שלושים ותשע מלאכות

ובתולדותיהן, ולא בדיני מוקצה ואיסור

טלטול, והתנא אמר שגגת תלמוד, ר"ל

שוגג הבא לאדם מחמת חסרון ידיעה, עולה

זדון, ר"ל שהוא כמו מזיד.

כף החיים פלאג'י ל ט

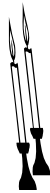
ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 41
יא חשוון תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי
בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך
ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר
הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים
ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן,
וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

ולא יבוש ולא יכלם מלשאול,
ואז לא יכשל לעולם ועד, ומי
שחלק לו ה' בבינה, יהי קובע
לימודו מדי שבת בשבתו
בהלכות שבת.

כף החיים פלאג'י ל טז

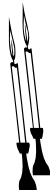
ב"ה, "לימוד הלכות שבת" גליון 42
יב השון תשס"ה לפ"ק

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

שלא להזיז ידיו בשבת וביו"ט

ובמועד לשום פעולה אם לא

יחקור מתחלה וישים אל לבו אם

אין בו חשש איסור חילול שבת

ויז"ט ומועד ח"ו.

מרגניתא טבא מהגה"ק ר' יהונתן מלובטש ז"ל נדפס
עם ספר אהבת חסד מהחפץ חיים ז"ל

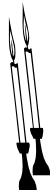

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

החוש יעיד אשר בהיסח הדעת

ביום השבת ממוראו אפילו

בשעה מועטת קרוב מאוד

לבוא לידי חילול שבת ח"ו.

מנחת שבת עב א

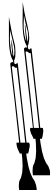

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערו"ט דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערו"ט דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

להזהר מאוד לשמור שבת כהלכתו

בכל חומרות שהחמירו חכמים

ראשונים ואחרונים ז"ל ולהיות

מחשבתו תמיד אל השבת, כמה

שכתוב זכור את יום השבת, שלא

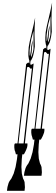
יסיח דעתו ממש מיום השבת.

הנהגות צדיקים הנהגות קדושות מהמגיד הקדוש
ממעזריטש זי"ע

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

**בכל איסורים שבתורה, אפילו שהוא
תלמיד חכם, כל שלא הגיע להוראה,
דאין אחרים שואלים ממנו, לא יסמוך על
דעתו, אלא שאל אביך ויגדך, זקניך
ויאמרו לך כיצד יעשה, לאסור או להתיר,
להטריף או להכשיר, לטהרו או לטמאו,
כל שכן וקל וחומר באיסורי שבת דחמירא
דשקול ככל התורה.**

כף החיים פלאג'י ל מז

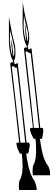

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יבונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

וכבר אמרנו כמה פעמים שבקיום מצות שבת
נעשה מקומו של אדם ד' אמות של הלכה.
דהוא קיום דבר הלכה בשמירת שבת שצריך
שמירה וזהירות יתירה כל רגע שלא יעבור.
ואותו מקום הוא קדושת בית המקדש כמו
שאמרו (ברכות ח.) מיום שחרב בית המקדש
אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של
הלכה בלבד ונעשים מקום להשראת שכינתו
יתברך שמו, והיינו הכנסה לגן עדן.

פרי צדיק פרשת תצוה אות ו'

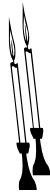

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

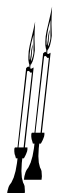
**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

**עם כל גודל קדושת השבת ומדריגות הצדיקים
אשר מתעלים בו במעלות רמות ונשגבות הרי עיקר
הכל הוא שמירת דקדוקי ההלכה כפשוטו, כפי
שהובא בספר יכהן פאר, וז"ל אמר הרבי רבי בונים
זצ"ל ותכל כל העבודות, לא תעשו מלאכה וכו'
(מתוך זמר "מה ידידות") היינו, לאחר כל
המדריגות, מדרגה זו ומדרגה זו, מקודם כל אבקש
– לא תעשו מלאכה, היינו עבירה בפשיטות ח"ו,
וזה "כי לקח טוב נתתי לכם" מדרגות שונות, כנ"ל,
עם כל זאת "תורתי" – בפשטות – אל תעזבו וכו'.
יכהן פאר תרומה דף ע"ח**

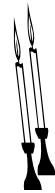

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

אך באיזה ענין נוכל לבוא לזו המדרגה שישמור שבת בכל פרטיה, העצה היעוצה לזה שיראה לזרז את עצמו ללמוד הלכות שבת ולחזור עליהן תמיד כדי שידע האסור והמותר, דאי לאו הכי אפילו אם ילמד את עניני המוסר המזרזים לשמירת שבת כראוי, לא יועיל לו, וכדאיתא במדרש משלי, לדעת חכמה ומוסר, אם יש בידו של אדם חכמה הרי יכול ללמוד מוסר, ואם אין בידו של אדם חכמה, אין יכול ללמוד מוסר. והכוונה, דאם הוא טועה בעיקר הענין שחושב שאין זה בכלל איסור, מה יועיל לו המוסר בזה. והכי נמי בענייננו, אם הוא חושב על איזה דבר שאין זה בכלל מלאכה או שבות, לא יועיל לו שום מוסר, ועל כן צריך שילמד הלכותיה כדי שידע איזה דבר נכלל תחת סוגי השמירה. וכדי לקיים מה שלמד, יראה אחר כך להתבונן בגודל שכר שמירת שבת וכן בגודל העונש של חילול שבת שעל ידי זה יבוא לידי קיום התורה. וכל זה נכלל במה שאמר הכתוב וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם ואמרו חז"ל דזכירת המצות מביאה לידי מעשה.

שם עולם להחפץ חיים זי"ע ח"א פ"א

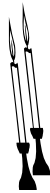

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"א דרוש יג). – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג).

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת

שיהיה להם עת מיזחדת

ללמוד בחבורה בכל

יום הלכות שבת.

חומת הדת להחפץ חיים זי"ע פ"ו

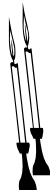

כהררים בשיערה

תלויים הלכותיה

כל איש ישראל אשר איננו בקי בהלכות שבת מרישא לסיפא, לא יכונה אצלי בכלל איש השלם (יערות דבש ח"ב דרוש יג.) – ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על בורים פעמיים ושלוש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות (יערות דבש ח"ב דרוש ג.)

**גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכות שבת" בכל יום
"זכור את יום השבת לקדשו" – זכרו מאחד בשיבת**

לימוד השולחן ערוך אין קבע, כי בו ירבו ימיד,
ואשרי האיש החוזר על לימודו בתמידות... ועל כל
פנים יראה לחזור תמיד על הלכות שבת וברכות סדר
התפלה והלכות יום טוב וחול המועד והלכות פסח ושאר
המועדים כפי יכלתו, וכן ביורה דעה הלכות גדה ונדרים
ורבית וכיבוד אב ואם ותלמוד תורה ומצות קימה והידור
ומצות מזוזה והלכות מעשר.

ללמוד בכל שבת קודש עכ"פ ד' דפין ממסכת שבת
ומי' א' משו"ע הלכות שבת עכ"פ עם הבאה"ט.

הנהגות צדיקים רבי יונה לאנד סופר מפראג

ב"ה

101 גליונות חדשים

ד' אמות של הלכה

נחיצות עניני לימוד הלכה בכל יום

חלק ראשון

ליקוט עשיר ועצום שלא שזפתו עין – מתורה נביאים וכתובים מפרשי התנ"ך מאמרי חז"ל גמרא זוהר מדרשים ספרי הראשונים וספרי אחרונים ספרי קבלה ספרי מוסר וחסידות וכו' – בענין לימוד הלכות בכל יום מחבר ורמ"א – "כרכא דכולא ביה" הכל כאשר לכל כל מה שנמצא באיזה ספר על גודל מעלת לימוד הלכות בכל יום ימצא הקורא בגליונות אלו ובגליונות הבאים בעזהשי"ת "לא תחסר כל בה"

גליונות אלו בפורמט נאה ומהודר, חיוב על כל אחד ואחד להגות בהם בכל עתות הפנאי, בפרט בשבתות ומועדים מיוחד לכל השכבות ולכל הגילאים, זקנים עם נערים, רבנים ודיינים, בני ישיבות ואברכי הכולל, מלמדים וסופרים, שוחטים ומוהלים, בעלי בתים ועובדי עבודה, תינוקות של בית רבן ובחורי ישיבה, וסתם פשוטי עמך ויושבי קרנות ראשי ישיבות ומלמדים ילמדו בהם עם התלמידים בכל יום ויום) כל אחד ימצא בו מה שלבו חפץ, ובזכות לימוד הלכות בכל יום, נזכה ונחיה ונראה בקרוב לביאת משיח צדקינו אמן.

בהקדשת מספר דקות בכל יום – אתה זוכה להיות בן עולם הבא

גליונות האלו יוצאים לאור לראשונה וכבושם הזה עדיין לא נראה מאיר עינים ומעט מן האור ידחה הרבה מן החושך אשר יכסה ארץ ובעזה"ת יעורר את לבות בני ישראל מתרדמתם ויביא תועלת רבה לעם ישראל יען כי רבתה בה ההזנחה ובוודאי שהמעין בגליונות האלו לבו יתעורר להתחזק ולהתאמץ ביתר שאת וביתר עז לעורר את עצמו ואת הזולת ללימוד הלכות בכל יום ויפעל בכל כוחו ואונו לזכות את הרבים ולהפיץ הגליונות האלו בכל תפוצות ישראל בגופו ובממונו עד שכל הכלל ישראל ילמדו הלכה בכל יום כאמרם ז' ל ברכות ח אמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד ובזכות לימוד הלכה בכל יום נזכה בקרוב לעלות לציון ברינה בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

הגליונות האלו יוצאים לאור ע"י:

מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים מחבר עם רמ"א שע"י

"חברה מזכי הרבים העולמי"

ל"ג בעומר תשס"ז לפ"ק – עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

**"מפעל העולמי ללימוד שולחן ערוך
אורח חיים מחבר עם רמ"א" שע"י
"חברה מזכ"י הרבנים העולמי"
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
CIO MIFAL ORACH CHAYIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

**לפרסם את הלימוד שו"ע אורח חיים – מחבר עם רמ"א
בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לזכות את הרבים להיות "בן עולם הבא"
ע"י לימוד "הלכה" בכל יום – שהוא תורה לשמה
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים**

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

**להתקשר להרב אברהם ווייס
בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין
רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש ארץ ישראל**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/3
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784**

ד' אמות של

ב"ה, "הלכה" גליון 1
א תשרי תשס"ה לפ"ק

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (נערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ח עמוד א

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דאמרת משמיה דרב חסדא במילי דבי כנישתא אמר ליה הכי אמר רב חסדא מאי דכתיב אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד ואמר אביי מריש הוה גריסנא בגו ביתא ומצלינא בבי כנישתא כיון דשמענא להא דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד לא הוה מצלינא אלא היכא דגריסנא רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוו להו תליסר בי כנישתא בטבריא לא מצלו אלא ביני עמודי היכא דהוו גרסי.

ב"ה, "הלכה" גליון 2
ב תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ושיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

חברך חברא אית לי'!!!

הרוצה לפרסם השולחן ערוך אורח חיים היומי
הרשות בידו, ואדרבה יזכה את הרבים וזכות הרבים
יהיה תלוי בו!

דפי השולחן ערוך האלו להשיג בחינם בכל רחבי
העולם ומביא בס"ד תועלת גדולה לרבים !!!

מצוה על כל אחד לפרסם

דפי השולחן ערוך אלו!!!

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמוה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**אורח חיים הוא השער לה' אשר צדיקים
יבואו בו**

והדיינים מעמיקים בחושן משפט
כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו
מנהלם ועקבותם לא נודע להם,
חבל על דלית ליה מבוא לשער
אשר לה' צדיקים יבואו בו, הוא
אורח חיים. (יערות דבש ח"ב דרוש ה')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

הצטרף לאלו:

אשר משך השנים שעברו קנו
ידיעה מקיפה בכל ההלכות של
אורח חיים הכולל בו הלכות
השייכות לחיי יום יום – מדי שבת
בשבתו, ומדי מועד במועדו!
החכם עיניו בראשו!
אל תחמיץ הזדמנות יקרה זו!

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

השנים חולפים ועוברים!

והאם יש לך די להשיב על שאלת הבית דין של מעלה "עסקת בתורה"? – השיעורים לכל יום אינם ארוכים ואפילו מי שיש לו שיעור קבוע, לא יפרענו מלימודו! – בכל יום יש איזה דקות ורגעים, זעיר שם וזעיר שם, אשר חולכים לריק, והפסד גדול הוא אם ברגעים אלו יכולים להיעשות בקי בכל ההלכות הנוגעים דבר יום ביומו, ועל ידי זה תקיים והגית בו יומם ולילה, ובמשך הזמן תרגיש בזה נועם מתיקות התורה, בIODעד: – שעל ידי ניצול רגעים אלו משך שנה אחת, קנית כל הלכות אורח חיים מונח בקופסא.

ב"ה, "הלכה" גליון 6
ו תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

זכור!!!

מיום שחרב בית המקדש
אין לו להקדוש ברוך הוא
אלא ד' אמות של הלכה
בלבד!

והיכן מגיע ידיעתך בהלכות
הנחוצות לך ביותר!

ב"ה, "הלכה" גליון 7
ז תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחייוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כבר בא העת
להנבה!

שגם אתה תהיה
בין אלו היודעים
את השולחן ערוך!

ב"ה, "הלכה" גליון 8
ה תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

יגעת ומצאת
תאמין!

אשרי מי שבא לכאן

ותלמודו בידו!

אין שמחה כשמחת

ידיעת התורה!

ב"ה, "הלכה" גליון 9
ט תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

יהודי היקר!!!

ידוע גודל מעלת הלימוד

שולחן ערוך היומי

בלשונם הקדוש של המחבר והרמ"א זי"ע

שהסכימו עליהם מן השמים!

ולשונם מסוגל לישועות גדולות!!!

אם עדיין לא הצטרפת ללומדי דף

היומי של השולחן ערוך

– הצטרף עכשיו –

ד' אמות של

ב"ה, "הלכה" גליון 10
י תשרי תשס"ה לפ"ק

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

וזהנה עסק
התורה לשמה
הוא, להבין
לשמור ולעשות!

(יערות דבש – ח"ב דרוש ג)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחזיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כתר תורה

להורים – למלמדים – מנהלים – רבנים – ראשי ישיבות

בידכם לעשות כל תלמידים ליהודים הלומדים תורה לשמה והולכים בדרך השולחן ערוך, על ידי שיחזקם ללמוד בכל יום "אורח חיים היומי" שולחן ערוך מחבר ורמ"א, לסיים כל שו"ע או"ח במשך שנה תמימה, לימוד של 5-10 דקות בלבד בכל יום). ועל ידי זה ידעו האיך להנהיג את ביתם על פי השולחן ערוך.

**זכרו נא מה שכתוב בחובת הלבבות שער אהבת ה'
וזה לשונו:**

וכן מי שאינו מתקן אלא את נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה. ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלוקים, עד כאן לשונו.

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

דעת הבעל שם טוב זי"ע על לימוד השולחן ערוך בקביעות

מובא ב"כתר שם טוב": שלימוד השולחן ערוך רק המחבר עם רמ"א, הוא כדי שירכוש ידיעה נרחבת בכל חלקי השולחן ערוך, ואם יצטרך האדם לדעת הלכה מסויימת, ידע היכן לחפש זאת, יתעמק בכל נושאי הכלים והפוסקים הדנים בהלכה זו ויוכל לברר היטיב הלכה למעשה.

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

הגאון בעל אבני נזר זצ"ל כותב במכתב:

עליכם רועי ישראל החיוב לאשר ולקיים בכל כנסיה מישראל, שבכל עיר ועיר, להיות הרב העומד בראשם, להורות להם הוראת איסור והיתר קובע עת בין מנחה למעריב, ללמוד עם האנשים הסוחרים והפועלים בבית המדרש איזה לימוד הלכה, וכפי אשר יכשר בעיניו לפי המקום, ועל ידי כן יזכו לעשות תורתם קבע וכו' וזו וזו יתקיימו בידם, וידוע שכל השפעת המזונות בא בכח התורה הקדושה.

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין לגן עדן

על ידי לימוד פוסקים ו"שולחן ערוך", זוכין להיות בעל הבית ומושל על הארץ, ועל ידי זה זוכה להקים שערי גן עדן, ולהשיג על ידי זה חכמה עילאה וחכמה תתאה שהוא עיקר תענוג גן עדן. (קיצור ליקו"מ ח"א סימן רפ"ו)

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**רבינו הגה"ק רבי יהונתן
אייבשיץ זיע"א מזהיר מאד:**

**בבקשה מכם אחיי ובניי, ממש אין
דרשה שאין אני מזהיר אתכם לבל
תפלוסו אורח חיים ללמוד אותו היטב,
שמעו למאמרי, ובפרט הלכות שבת
ויום טוב לשמור מועדי ה' כראוי, כי
הם מקראי קודש והם המגינים עלינו.**

(יערות דבש חלק שני דרוש ב')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**בלעדי אורח חיים לא ירים איש
הישראלי את ידו ואת רגלו**

והנה לפי זה נראה בעליל, דחלק אורח חיים הוא היותר מוקדם ללימוד לכל, אף שכל ד' חלקי שולחן ערוך הם נצרכים למעשה, מכל מקום חלק זה הוא מוקדם לכל, כי ידיעתו הוא הכרחי בכל יום מימי חייו לקיום התורה, ובלעדו לא ירים איש הישראלי את ידו ואת רגלו.

ונוכל לומר שזהו כוונת הכתוב ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, כי שמירה זה המשנה (כמו שפירש רש"י בפרשת אמור), ומה ילמוד האדם מתחלה, "אשר יעשה" וגו', היינו הלימודים הנוגעים למעשה בכל יום מימי חייו. (משנה ברורה בהקדמתו לחלק א')

ד' אמות של

ב"ה, "הלכה" גליון 17
יז תשרי תשס"ה לפ"ק

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

עיקר לימוד האדם צריך להיות בלימוד המביא לידי מעשה!

והנה אף שלימוד התורה הוא, שכל מה שהאדם לומד, אפילו בקדשים ובטהרות, הוא מקיים מצות עשה דתלמוד תורה, מכל מקום עיקר לימוד האדם צריך להיות בלימוד המביא לידי מעשה.

ועל כן אמרו חז"ל (ברכות ח) אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב, אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ובתי מדרשות שביעקב. ועיין ביורה דעה (סימן רמ"ו) בש"ך שם שהביא בשם הפרישה דצריך כל אדם ללמוד הלכות בכל יום כדי שהלימוד יביאנו לידי מעשה, ועל ידי לימוד ההלכות מובטח האדם לידי חיי עולם הבא, אך שיזהר ללמוד בכל יום, כדאיתא בגמרא תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום כו'. ואיתא במדרש שוחר טוב: בר קפרא אומר למד אדם תרי הלכות בעפרא ותרי ברמשא, קיים בזה "ובתורתו יהגה יומם ולילה".

(משנה ברורה בהקדמתו לחלק א')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כזהר הרקיע דא הלכה ואת עלית על כלנה

כזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה
למשה מסיני, וכמה עולימאן אית לה
דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון
ועלמות אין מספר, ואיהי סלקא על
כלהו, הדא הוא דכתיב (משלי ל"א) ואת
עלית על כלנה, ואיהי עם כלהו, כמה
דאוקמוהו הלכה כרבים. (תיקוני זוהר יד:)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד

כל צדיק וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו,
וכל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד,
כל שכן מאן דזכה למסכתא חדא, או
לתריין, או לשתיין, דאתמר בהון ששים המה
מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי
בגרמה, זכאה איהו מאן דירית לה בהאי
עלמא, דהלכה עולימא דמטרוניתא, דאיהי
קבלה. (תיקוני זוהר יד:)

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**אשריהם אלו שעוסקים בהלכה
שבזה יוצא השכינה מהגלות**

זכאין אינון דמשתדלין בשכינתא
דאיהי על כלהו בהלכה, לאפקא לה
מן גלותא, דאתמר בה ובפשעיכם
שולחה אמכם, ולמיזל לה לגבי
בעלה, למהוי לה קבלה בדרועוי,
לקיים בה שמאלו תחת לראשי וכו'.
(תיקוני זוהר יד:)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**חיוב גדול להיות בקי בכל אורח חיים
לקבוע שיעור שז"ע אורח חיים בכל יום**

בשולחן ערוך אורח חיים חיוב גדול על כל יודע ספר להיות בקי בכל הלכותיה בתמידות, כי רוב הלכותיה הם תמידיים, כמו ציצית ותפילין, קריאת שמע ותפלה, וכל סדר התפלה, וברכות הנהנין, וכל הברכות, והלכות שבת שהם כהררים התלויים בשערה, והלכות חגים ומועדים, ושאר הלכותיה בקודש, שבודאי המכשלה הזאת תחת ירך תהיה אם לא תתמיד בלימודו.

לכן חיוב גדול כל כל יודע ספר לשמור את דרך עץ החיים, לקבוע שיעור שולחן ערוך אורח חיים בכל יום... לכן יזהר האדם מאד בזה להשלים בכל שנה שולחן ערוך אורח חיים... אף שיעסוק אז בשאר לימודים, יקבע גם כן לימודו בסדר הזה – דף שולחן ערוך בכל יום... הן בעת האכילה, הן בשאר שעות היום...

(יסוד ושורש העבודה שער ו', פרק ב')

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**קול חוצב להבות אש מדרשת
רבינו הגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זיע"א!**

אוי לי, ווי לי, בחילול שבת, כי כולם בני תורה ואין להם להתנצל
כי קצרה שכלם ללמוד, כי הם בעלי דיעה תהלה לאל, ולומדים
פשטים ופלפולים מצפצפים כעגור, והלכות שיש בהן חיי נפש מניחין,
וימותו בלי חכמה ללמוד אורח חיים, ועוברים על כמה מצוות,
ואומרים אין פשע, וביחוד דיני מוקצה, אם יאכל אדם אגוזים ושקדים,
וקליפות אינם ראויים למאכל בהמה מניחים על השלחן, אסורה
הנגיעה, כי אם לנערם על ידי טבלא, אבל הנגיעה וטלטול אסור, כי
הם מוקצה אפילו לר"ש, הואיל ואינם ראויים למאכל בהמה, וכהנה
רבים האיסורים בכל דיני מועד וחול המועד, וברכות ונטילת ידים,
ברכת המזון, ובעו"ה אין איש שם על לב ללומדם כראוי, והדיינים
מעמיקים בחושן משפט כי לחמם הוא, ובאורח חיים נטו מנהלם
ועקבותם לא נודע להם, חבל על דלית ליה מבוא לשער אשר לה'
צדיקים יבואו בו, הוא אורח חיים. (יערות דבש חלק שני דרוש ה')

ב"ה, "הלכה" גליון 23
כג תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כשמו כן הוא אורח חיים נצחיים!

תלמוד בכל יום שיעור אורח חיים,
כי כשמו כן הוא, שהוא אורח חיים
נצחיים, ובכל מועדות ורגלים תלמוד
הלכות חג בחג. (רבי שלמה איגר זצ"ל,
בספר חוט המשולש עמוד רס"ג)

ב"ה, "הלכה" גליון 24
כד תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**המלמדים ילמדו עם התלמידים בכל יום ויום
איזהו שיעור משולחן ערוך אורח חיים**

המלמדים בכל עיר ועיר יזהרו ללמוד עם התלמידים
המתחילים להבין דיני שולחן ערוך, ילמדו עמהם בכל
יום ויום איזהו שיעור משולחן ערוך אורח חיים דיני
קריאת שמע ותפלה וברכות ונטילת ידים וברכת
הנהנין ושבת וכדומה דינים העריכים לכל ישראל
שידעו להתנהג על פי התורה וכמאמר הכתוב חנוך
לנער על פי דרכו, ויעוררם תמיד בדברי מוסר לקיים
הדינים הנ"ל לשמור ולעשות.

(הנהגות רבי יצחק מווארקא זצ"ל בספר ליקוטי שושנים)

ב"ה, "הלכה" גליון 25
כה תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ללמוד בכל יום שולחן ערוך
אורח חיים, וביותר הלכות שבת

ללמוד בלי נדר בכל יום
שולחן ערוך אורח חיים,
וביותר הלכות שבת.

(קבלות והנהגות ר' יצחק בלאזר זצ"ל אות
ג', בספר כתבי הסבא מקעלם)

ב"ה, "הלכה" גליון 26
כו תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (נערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**מתוך צוואת רבינו יעקב מליסא זצללה"ה
בעל "דרך החיים", "חזות דעת", "נתיבות המשפט", וכו'**

תלמדו בכל יום דף או עמוד שולחן

ערוך אורח חיים, ותראו שתהיו בקיאים

בו בהדינים היטב, כי רוב דיני אורח

חיים מזדמן לאדם בשעה שאי אפשר

לאדם לעיין ולשאול לחכם וכו', וכל מה

שתלמדו, תחזרו ותשנו תיכף, כי

מלימוד פעם אחת, אי אפשר לזכור,

כדאמרינן בעירובין נ"ד וכו', עכ"ל.

ב"ה, "הלכה" גליון 27
כז תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

קריאת קודש!!!

המפעל העולמי ללימוד שו"ע אורח חיים מחבר עם רמ"א, קורא לכל אחינו בני ישראל בכל מקום שהם, בין בים, ובין ביבשה, בכל מקומות מושבותיהם ובכל קצוות פזוריהם!

הננו בזה בדבר המפעל הגדול שולחן ערוך אורח חיים היומי, אשר המוני הלומדים מכל העולם כולו, מהם רבנים ידועים, מהם לומדים מופלגים, וכן פשוטי עמך אשר צמאה נפשם לדעת דבר ה' זו הלכה, יש לכם עכשיו הזדמנות

מצוינת להצטרף ולרכוש ידיעה נרחבת בשולחן
ערוך אורח חיים!

אנו קוראים לכל אחד ואחד לקבוע בכל יום
שיעור ללימוד הלכות אלו, לגמור כל שי"ע
או"ח היומי במשך שנה תמימה, שזה לוקח
כחמש עד עשר דקות בלבד בכל יום!
וכדאי לזכור ש"כל השונה הלכות בכל
יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא!"
למותר לציין גודל חשיבות במה
שהוגים בתורת השולחן ערוך, שהרי
אמרו חז"ל: "מיום שחרב בית המקדש
אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של
הלכה".

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ראה את אשר לפניך לוח יומי מסודר וערוך על כל סדר השו"ע אורח חיים, בכדי שיוכלו ללמוד ולהשלים את כל השו"ע אורח חיים מחבר עם רמ"א במשך שנה תמימה, והוא דבר השווה לכל נפש, בני תורה- בעלי בתים-בחורים, אשר צמאה נפשם לדבר ה' זו הלכה!

במשך חמש עד עשר דקות בכל יום מסיימים משך השנה כל הלכות אורח חיים הנוגעים בכל יום.

וחובה על כל אחד לידע הלכות
אלו על בורים!

ממלא כל שעות הפנאי כמאמר
הכתוב: "והגית בו יומם ולילה"
ההלכות מחולקים לכל יום,
ויכולים לחלקם למשך היום, באופן
שאינו מפריע שיעורים אחרים!

במשך הזמן מרגישים נועם
מתיקות התורה ויערב מנופת צוף
וכל טעם! ואם לא עכשיו אימת?

טעמו וראו כי טוב ה'!

ב"ה, "הלכה" גליון 29
כט תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלה הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כל מצוה ומצוה תלמדו כל הלכה
בזמנה בשולחן ערוך אורח חיים

וכן כל מצוה ומצוה תלמדו

כל הלכה בזמנה בשולחן

ערוך אורח חיים למען

תדעון כל הדינים בביאור.

(בעל דרך החיים וחוות דעת)

ב"ה, "הלכה" גליון 30
ל תשרי תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ושיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורה חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

חלק אורח חיים לו משפט הבכורה!

(פרי מגדים אגרת הראשון
בתחלתו

ב"ה, "הלכה" גליון 31
א חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ושיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

יזהר מאוד להיזהר שונה הלכות בכל יום

(ישמח משה, בתהלים תפלה למשה)

ד' אמות של

ב"ה, "הלכה" גליון 32
ב חשון תשס"ה לפ"ק

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלה הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

להיות שונה הלכות
באורח חיים
מדי יום ביומו
חזק ולא יעבור

(הנהגות צדיקים – בעל ערוגת הבושם ר' משה גרינוואלד
זצ"ל)

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

ג'ליון יומי לחיילוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

מדברי ה"חזון איש" זצ"ל!

ומה גדלה אשמתו של איש נלבב לאהבת העבודה לפניו יתברך, בשעה שמזניח את לבו מלחפש אחר פרטיה ודקדוקיה של המצוה שנאמרה מפי הגבורה, לשום חובה על כל אחד מישראל, לקיימה דוקא בשלימות הדקדוק, ובחסרו תנאי אחד מתנאי דקדוקיה, לא קיים המצוה, והאיש הזה שהניח תפלין בראשו והפרשיות לא נכתבו כדין, חבר הוא לזה שלא הניח תפלין כלל.

וכן בכל מצוה, וכן במצות לא תעשה, אם כי הוא שומר אותה בכללה, עדיין אין שמירתה שמירה בעת שלא שקד על הדינים המסתעפים לחקדם ולדרשם, ואמנם עובר עליה עבירה מספקת בחלקלקות, ומחלל את השבת מתוך נעימות הזמירות לכבוד השבת וקיומה, ונוטל ידיו דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, ונוטל ידיו דרך החלון הפתוח לגינתו, ורוקק דרך החלון הפתוח לרשות הרבים, ובורר את עצמות הדג מן הקערה, ונושא משא בשבת בהגררו אחר האומרים שהעיר הזאת מתוקנה, ועל הרוב יש בזה מכשולים, וכן הרבה מהלכות השבת הנעלמות ממנו, והוא דש אותם בעקביו, וכן בשאר עבירות, במאכלות אסורות, בנקימה ונטירה, בשנאה וקטטות, בגניבה וגזילה.

(אמונה ובטחון, פרק ד' סימן י"ח)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

חיוב ותיקון גדול ללימוד "שולחן ערוך"!

על לימוד הפוסקים הזהיר מאוד מאוד ביותר מכל הלימודים, וראוי ללמוד כל הארבעה "שולחן ערוך" כולם מראשם עד סופם כסדר, אם יכול ללמוד כל הארבעה שולחן ערוך עם כל הפירושים הגדולים מה טוב, ואם לאו על כל פנים ילמוד כל הארבעה "שולחן ערוך" הקטנים, והוא תיקון גדול מאוד מאוד, כי על ידי חטאים נתערב טוב ורע, ועל ידי לימוד פוסק שמברר הכשר והפסול המותר והאסור הטהור והטמא, על ידי זה נתברר ונפרש הטוב מן הרע, וכמבואר במאמר "ראיתי מנורת זהב" ובשאר מאמרים מעלת לימוד הפוסקים.

(שיחות הר"ן סימן כ"ט)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקבן שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**לא יעבור יום בלי לימוד
"שולחן ערוך"!**

ואמר: "שכל איש ישראלי מחויב ללמוד בכל יום ויום פוסקים, ולא יעבור. ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמוד על כל פנים איזה סעיף "שולחן ערוך" באיזה מקום שהוא, אפילו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשולחן ערוך, כי צריך ללמוד איזה דין ב"שולחן ערוך" בכל יום ויום כל ימי חייו, וכשאינו אנוס ילמוד בסדר כל הארבעה "שולחן ערוך" מדי יום ביומו, וכשיגמור ויסיים הארבעה "שולחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמוד בסדר, וכן ינהג כל ימי חייו. (שיחות הר"ן סימן כ"ט)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

השכינה אינו שורה אלא בד' אמות של הלכה!

כי יקרא קן צפור וגו' (דברים כב, ו), רצה לומר כי יקרא התורה צריך שתהיה קן לצפור, כי צפור היא השכינה ואינו שורה אלא בד' אמות של הלכה, והתורה נקרא קן שלה, וצריך ללמוד לשם זה שיהיה קן צפור, ואז תשרה השכינה, והיא המדרכת את האדם למעלה בקודש.

וזה כשתעשה כן, אז "לפניך בדרך", רצה לומר השכינה שהיא לפניך בענין שויתי ה' לנגדי תמיד (תהלים טז, ח), והיא תורה לך הדרך אשר תלך ולא תכשל, ולכן כתיב שויתי רצה לומר שהוא עושה זאת על ידי פעולתו הטובה שיהיה השם לנגדו כאמור. (מאור עינים)

ב"ה, "הלכה" גליון 37
ז חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

על ידי לימוד
בוסקים, עד שידע
להורות הוראות,
על ידי זה גורם
פקידה לכמה עקרונות

(ספר המדות מערכת בניס ח"ב אות כ)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**כשמעייז בשולחן ערוך שהם רבותיו
לידע מקור הדין,
אז מובטח לו שהוא בן עולם הבא,
להיות לעולם קיים במדרגת קדוש!**

וצריך לעיין בפוסקים ובשולחן ערוך שהם רבותיו
ולידע מקור הדין זהו עיון הלכה דקאמר (האריז"ל),
כי אז הליכות עולם לו, אל תיקרי הליכות אלא
הלכות, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא (סוף נדה),
להיות לעולם קיים במדרגת קדוש כדאמרינן. (רבי
נפתלי כ"ץ זצ"ל בעל סמיכת חכמים, בצוואתו)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

לומד יקר!

דבר בדוק ומנוסה שלא יאמר אלמד היום לכמה ימים, כגון ב' או ג' דפין (או עמודים) ואחר יומיים שלשה נמשיך כמה דפים, כי זה הוא תחילת נפילה, שעל ידי שכל פעם כמה ימים לא ילמד ורק מפעם לפעם ילמד כמה דפים או עמודים אפשר על ידי זה ליפול מכל התכנית.

לכן לומד נכבד! אל תוסף ואל תגרע מהלימוד המוקצב בד"ק דף אחד או עמוד אחד כפי הנכתב בלוח. חוץ מאם קראך אונס או איזה סיבה המוכרחת המונעת, אזי תשלים למחרת אותו היום, אבל שוב תחזור למסלול דף ליום, או עמוד ליום. (מתוך ספר "ודברת בם")

ב"ה, "הלכה" גליון 40
י חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

סימנא טבא! ממונה על הדפוס

להתחיל הסדר ב"איזה יום"

שרוצה בקבלה מחדש

להתחילו ולסיימו

בעזרת השם יתברך!

והרוצה להתחיל מסכת או לימוד אל יאמר אמתין עד הפסח או עד ראש חודש כי כל הימים ועיתים יפים לתורה ולהתחיל במצות ולעסוק בתורה.
(ספר הפליאה – ד"ה ועשה להדביק בדרכיהם הטובים)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

פיקח מהו אומר:

טיפש אומר: מי יכול ללמוד את התורה נזיקין לי
פרקים כלים לי פרקים, ופיקח אומר: הריני שונה
שני הלכות היום שני הלכות למחר עד שאני שונה
את כל התורה כולה – טיפש אומר: מי יכול ללמוד
תורה שבלבו של חכם, ופיקח אומר: והוא לא
מאחר למדה אלא הריני לומד שתי הלכות היום
ושתיים למחר עד שאני לומד את כל התורה כולה –
טיפש אומר: מה אני מועיל ללמוד תורה ומשכחה,
ופיקח אומר: ולא שכר יגיעה הקב"ה נותן.

(מדרש ויקרא רבה פי"ט ב')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (נערך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**בזכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער",
עתידי לקיים בה "וינערו רשעים ממנה", דאינון
איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה!**

קום רעיא מהימנא דודאי מאן דאשתדל בהלכה שלא לשמה ורווח הלכה ודאי בתפישה איהי לגביה ועם כל דא אוקמוה לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהי נערה דעתידי לקיים בה וינערו רשעים ממנה (איוב לח, יג) דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה. (זוהר רע"מ ח"ג רעז).

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**לימוד התורה למעשה הוא "תורה לשמה",
ומשתלם בזה שם הוי"ה כולו, ואם אינו
לומד לקיום המעשה השם תור"ה בו לבטלה**

כי שם התורה העצמי הוא המעשה,
שהרי היא נקראת תורה לשון הוראה,
להורות לאדם כיצד יעשה המצות, ואם
אינו עושה נמצא שם תורה בו לבטלה.
ועד"ה לשמה הוא לשם ה', והכוונה
להביא התורה בקיום המעשה שהיא
בה"א אחרונה של שם ונמצא בזה
משתלם ידו"ד כלו. (ראשית חכמה בהקדמה)

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**הקב"ה אין לו חפץ ובחירה בעולמו
אלא במין האדם העוסק בהלכה**

ודרשו רז"ל (ברכות דף ח) אין לו
להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות
של הלכה בלבד כלומר שאין לו
חפץ ובחירה בעולמו אלא במין
האדם העוסק בהלכה שמקומו
ארבע אמות.

(כד הקמח לרבינו בחיי, ערך תורה – ומובא בשמירת
הלשון ח"א שער התורה פ"ג)

ב"ה, "הלכה" גליון 45
מו חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**אוי לי אמי כי ילדתני!
אין ישיבת לומדי תורה לשמה!
כל למודכם גמרא
משניות מדרש של"ה
ואין אחד נותן ללב ללמוד
אורח חיים על בוריו!**

**אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור
בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי
תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים**

שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת,
אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הודה על
האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה,
ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים
בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל
למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד
נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת
הלכות תפילין, עיצית, תפלה, ברכות, נטילת
ידיים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום
טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה
בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים
מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום
טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה.

(יערות דבש – ח"א, דרוש ב')

ב"ה, "הלכה" גליון 46
מז חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

פישו"ץ – פי ששונה הלכות

שם האחד פישון פירוש פישון
לשון נוטריקון פי שונה הלכות
(זוה"ק בראשית) רוצה לומר ששונה
הלכות דאין לו להקדוש ברוך הוא
בעולמו אלא ד' אמות של הלכה.
(נועם אלימלך, פרשת בראשית)

ב"ה, "הלכה" גליון 47
יז חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

עיקר תורה לשמה
היא התורה
שאדם לומד כדי
לקיימה!

(ראשית חכמה בהקדמה)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחזיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

הלכ"ה – שהולך בדרך הישר

ההלכה הם דברי תורה שהם באמת
כך פירושם לא יטו ימין ושמאל מן
האמת ולפיכך נקרא הלכה שההולך
בדרך אינו נוטה מן הישר לא לימין
ולא לשמאל כך דבר הלכה אינו
נוטה מנקודת האמת.

(תפארת ישראל למהר"ל מפראג, פרק ע')

ב"ה, "הלכה" גליון 49
יט חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**הקב"ה אין לו שעשוע ושמחה
אחרת זולת לימוד הלכה**

וידוע אמרם ז"ל בגמרא (ברכות ח.).
מיום שחרב בית המקדש אין לו
להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות
של הלכה, ואין לו שעשוע
ושמחה אחרת זולת זה.

(ישמח משה פרשת בראשית)

ב"ה, "הלכה" גליון 50
כחשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

אין לו מקום אחר
בעולמו

ואין לו להקב"ה בעולמו,
ר"ל מקום לשרות בו, אלא
ד' אמות של הלכה היא
מקומו (ברכות ח.).

(ישמח משה פרשת תרומה)

ב"ה, "הלכה" גליון 51
כא חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת ארץ ישראל

ארבע אמות של הלכה קדוש
בקדושת ארץ ישראל שאויר
ארץ העמים נפלט מתוכו לגמרי
מכל צד על ידי החרב דשתי
פיות ונכנס אויר קדוש.

(צדקת הצדיק, אות רכ"ג)

ב"ה, "הלכה" גליון 52
כב חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ארבע אמות של הלכה זהו משכן הקב"ה
שהוא הצלם אלקי חופף עליו ושוכן
בקרב מוחו בהתבוננו בהלכה ותורת ה'

אין להקב"ה בעולמו אלא ארבע
אמות של הלכה זהו משכן הקב"ה
שהוא הצלם אלקי חופף עליו ושוכן
בקרב מוחו בהתבוננו בהלכה ותורת
ה'. (דובר צדק, נר המצוות, מ"ע א')

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כשנעשה שלחנו ד' אמות של הלכה
אז הוא נעשה דוגמת בית המקדש

משחרב בית המקדש אין
להקב"ה אלא ד' אמות של
הלכה וכשנעשה שלחנו ד'
אמות של הלכה אז הוא נעשה
דוגמת בית המקדש.

(פרי צדיק, עת האוכל, אות ז')

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (נערת דבש ח'א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין ע"י הלכות – למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרבו כל הרחוקים אליו יתברך

מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד. היינו שיזכה האדם על ידי ההלכה לילך בו ארבע אמות על כל

פנים שזהו שיעור מקומו של אדם, כי כל אדם יש לו ארבע אמות שהם נמשכין מארבע אותיות הוי"ה, היינו שכל אדם בכל מקום שהוא יש לו בחינת ארבע אמות להתקרב בהם לה' יתברך – ואלו הארבע אמות זוכין על ידי הלכות, על ידי כח הצדיקים.

ועכשיו מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה – היינו מי שזוכה על ידי הלכות התורה לבחינת ארבע אמות, דהיינו למצוא לו מקום בכל מקום שהוא להתקרב על ידו לה' יתברך, דהיינו שיגיע לו הארה מהתורה עד שידע היטב שהאדם בכל מקום שהוא יש לו ארבע אמות, דהיינו שיש שם גם כן מקום ועצה להתקרב לה' יתברך – וזה יקר מאד בעיניו יתברך, ואין לו בעולמו אלא אלו הארבע אמות של הלכה, כי זה עיקר גדולתו וכבודו שיתקרבו כל הרחוקים אליו יתברך.

(ליקוטי הלכות, הלכות סעודה, ה, לה)

ב"ה, "הלכה" גליון 55
כה חשון תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחייוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

אין לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, הכוונה על אדם צדיק הלומד תורה לשמה, וכל אדם הוא ד' אמות, והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה בעולמו!

והחי יתן אל לבו עד מתי יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקון נשמתו, ועד אנה יהיו לבושנו צואים!

והנה כמו שיש להתאונן על חורבן
בית המקדש בסילוק שכינה, כן יש
להתאונן במיתת צדיקים, כי בם בחר
ה' אזה לשכון עליהם, כמ"ש הרמב"ם
בפירוש המשנה [ברכות ח ע"א] על אין
לו לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של
הלכה, שהכוונה על אדם צדיק הלומד
תורה לשמה, וכל אדם הוא ד' אמות,
והוא נקרא ד' אמות של הלכה, ועליו
שורה שכינה, וזהו שיש לקב"ה
בעולמו... והחי יתן אל לבו עד מתי
יעבור קיץ וחורף ולא נעשה דבר לתקון
נשמתו, ועד אנה יהיו לבושנו צואים.
(יערות דבש – ח"ב – דרוש ו')

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**וזוהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו!
אין לה' בעולמו אלא ד' אמות של הלכה,
כי הוא במקום קרבן וזבח ומקטיר קטורת
וכעת ההוגים בתורה לשמה, זוכים
ששריית שכינה שם**

וזוהו שריד שהותיר ה' לנו ברוב רחמיו, ואין לה'
בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כי הוא במקום
קרבן וזבח ומקטיר קטורת, אשר על ידי קטורת
וקרבנות, שכן ה' בין כרובים ובדי ארון, וכעת
ההוגים בתורה לשמה, זוכים ששריית שכינה שם.
(יערות דבש – ח"ב, דרוש ה')

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ד' אמות של הלכה אדמת קודש הוא

כי (ברכות ח.) אין לו להקב"ה בעולמו
אלא ד' אמות של הלכה ונמשך
ממילא הברכה לישראל. וזש"נ (שמות
ג, ה) כי המקום אשר אתה עומד עליו
אדמת קדש הוא. ר"ל כי כאשר אתה
עומד עליו ובהמקום הזה הוא השראת
השכינה הנה ממילא אדמת קדש הוא.
(תפארת שלמה מועדים, לשבועות)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים

אבל באמת אין נמלט לשום איש תירוץ ואמתלא על ביטול תורה, ובכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב, שהוא מקום ציה וצלמות, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה [אבות ו, ב]. ולכן נא חזקו בתורה לשמה, כי היא חיינו וקיום הגלות, ובה עיקר מצב ישראל, כאומרו [דברים ח ג] לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה', והיינו התורה, כי היא הנותנת חיים לעוסקים בה לשמה, ולמה תרחקו מחיים.

(יערות דבש – ח"ב, דרוש ט"ז)

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדהני, בראותי שפלה הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה וישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

הריעו ליהוי"ה כל הארץ ר"ת הלכה, כי מיום שחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא פנימיותה הנכלל בד' אותיות השם, והוא המכוין באמרם, תורה לשמה, אל השם המתלבש בהלכה ומאיר בתוכו – והני ד' אמות גופייהו, אי גמירי להו אינשי בהדי הלכה אין, אי לא, לא השלימו מצותן

כתב הרב רבי ישראל סרוג, הריעו לה' כל הארץ, ר"ת הלכה. כי מיום שחרב בית המקדש אין להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, והוא פנימיותה הנכלל בד' אותיות השם, והוא

המכוין באמרם, תורה לשמה, אל השם
המתלבש בהלכה ומאיר בתוכו, למי שישים
אליו לבו, ואז רוחו ונשמתו אליו יאסוף שיאיר
כולם בעיונו, אלמא הלכה לבד בלתי הסוד
אינה מספקת. והני ד' אמות גופייהו, אי גמירי
להו אינשי בהדי הלכה אין, אי לא, לא השלימו
מצותן. עוד, ארבע אמות, גי' תש"ך, וכן תמים
דרכו עם אותיות הא"ל, הרי שנו"ת חיים. והנה
תש"ך הוא ע"ב דא"א בכללות עשר, והיינו גי'
פום ממלל רברבן, שמדבר בפשט ומכוון לרזי
תורה. "של"הלכה בגי' שמים, דא ז"א, וכן
השכינה, ששניהם נכללין בכוונת לשמ"ה, וכן
עולה לשמה ע"ה מ"ק.

(פרע"ח למהרח"ו, שער הזמירות פ"ד)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כשנחרב בית המקדש, כל השלימות בטלה, חוץ מד' אמות של הלכה – הקב"ה אין לה אלא ד' אמות של הלכ"ה, שהיא הכל"ה - ובזכותם נזכה במה דכתיב, היקיצה ליפקוד כ"ל היגוים, ר"ת הכל"ה

עוד ארבע אמות של הלכה, גי' אלף רבתא בכללות עשר, היינו אלף קי"א, סוד אי"ק מקור האותיות, הכולל כל התורה כולה. וכשם שכל הקרבנות בטלות לעתיד לבא חוץ מן התודה, כן כשנחרב בה"מ, כל השלימות בטלה, חוץ

מד"א של הלכה, כדקאמרן שאין בטלות לעולם. וז"ס סמיכות הפסוק זה לתחלתו, שהוא מזמור לתודה. והכוונה, כי אחר חרבן חזרה המלכות אב"א, לד"ס תחתונות שהוא תנה"י, והקב"ה מפורש כאן בסוד מלכות, שאין לה אלא ד' אמות של הלכה, שהיא הכלה. ובזכותם נזכה במה דכתיב, "הקיצה" לפקוד "כל "הגוים, ר"ת הכלה, וזה הטעם שאסור לילך אחורי אשה בד"א שלה, כי שם מקומה, ותופסת כל שיעור הזה, ואין לגרום בה דינין ח"ו. עוד, ד' אמות, הם הוי"ה ואהי"ה, שהם גי' אמ"ה ע"ה...
(פרע"ח למהרח"ו, שער הזמירות פ"ד)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**הלומד שלא לשמה לא על מנת לעשות
לידע לבוא מעשה, רק רוצה ללמדה
לידע חכמתה וסתריה לבד, נוח היה לו
שלא היה יוצא לאויר העולם**

**והלומד שלא לשמה ר"ל, לא
ע"מ לעשות לידע לבוא מעשה,
רק רוצה ללמדה לידע חכמתה
וסתריה לבד, א"כ נוח היה לו
שלא היה יוצא לאויר העולם,
שאז היתה השגתו מרובה מאד**

אלף אלפים ככה, כמו שמשיג
עתה, כאשר נשמתו מלובשת
באף חומרי הזה, אשר הוא מסך
מבדיל וגורם חושך להשגת
נשמתו, וז"ש "כל המצוה וכו'
תשמרון לעשות", שעיקר כונתו
יתברך היה במה שהלביש
מצוותיו ית' בדברים גשמיים, כדי
לגרום חיים נצחיים לעולם הבא
גם לנפש ולגוף היסודי, שהוא
קישור שמים וארץ ביחד כמ"ש.
(שיח יצחק ח"א, דרוש לסיום הש"ס אות ל"ו)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

אין עומדין להתפלל
אלא מתוך הלכה פסוקה

אין עומדין להתפלל אלא
מתוך הלכה פסוקה מסיר אנו
משמוע תורה גם תפלתו תועבה
לפי שאין להקב"ה בעולמו רק
ד' אמות של הלכה.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת אחרי')

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**בהיותו נושא ונותן בדברי
תורה יהיה הכונה אל תקוני
השכינה דהיינו הלכה אל האמת**

עוד יהיה רגיל לכוון בהיותו נושא ונותן בדברי תורה, שיהיה הכונה אל תקוני השכינה לתקנה ולקשטה אל התפארת, דהיינו הלכה אל האמת, וזהו מחלוקת לשם שמים דהיינו חסד וגבורה לבא אל התפארת שמים להסכים הלכה עמו, וכל מחלוקת שיצא מן המדה הזאת יבדל ממנו, כי לא יתאחו אלא בחוץ, ויפגום מדת השלום תפארת, ואין לך מחלוקת שלא יפגום התפארת, אלא מחלוקת התורה לשם

שמים, שגם אם היא אינה לשם שמים יתרחק ממנה
שסופה גיהנם כנזכר בזוהר בראשית:

והעסק בתורה יהיה אל כונת קישוטי שכינה ליחודה
עם קב"ה, שזו תורה לשמה, עושה ממש מדת
התפארת שהוא נותן לה קישוטים, גם הוא בתורתו
נותן קישוטים אל השכינה, ואם יכוון להנות לעצמו
ידע שזה אוכל הנאות מדברי תורה ופוגם במדה הזו
שהיא קודש ומוציאה אל דברי חול, וכאשר יעסוק
בתורה להנאת גבוה אז הוא ממש מתנהג על פי מדות
אלו. ועיקר הכל הוא לצרף עצמו במבחן מחשבתו
באמצע משא ומתן, ואם יראה בעצמו ערות דבר
יחזור בו, ולעולם יודה על האמת, כדי שימצא שם
התפארת מדת אמת, שאם יכחיש יטרידו מעליו, וכן
צריך לכוין בכל עניניו אל האמת שהיא מדה זו, ובזה
כשיבא לידו שקר ידע שמכחיש המדה הזו ויברח
מפניו. וזמש"ל.

(חסד לאברהם – השקת כ"ח)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורה חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ובשני פרשיות הראשונות אמר בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך, כי הישיבה נאה בבית, כמו שנאמר (תהלים פד, ה), אשרי יושבי ביתך, כלומר שראוי להיות יושב בד' אמות של הלכה לא ילך חוצה. גם יהיה יושב ומשמר כל תורת הבית, דהיינו התורה והמצוות הנוהגים בבית דבר יום ביומו.

(ספר השל"ה הקדוש, מסכת חולין – פרק נר מצוה אות ח')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

העיקר השני, הוא מה שתישר אותנו זאת המצוה הנכבדת לקבוע בלבנו ללמוד התורה האלהית וקבלת דבריה עם פירושה ודקדוקיה לשמור מאד, וזה בשתי פנים: הפן האחד, מצד מה שהוקבע יום אחד בשבוע, בו ינחו מכל העסקים הזמניים, אשר זה סבה חזקה שהמון העם יפנה לבבם להקהל ולעמוד על נפשם לשמוע מפי מלמד, ולקרא כלם בשם י"י מקרא משנה ותלמוד, איש לפי ערכו, והמשכילים ימצאו נחת רוח, כי יבקשו תורה מפיהם, ויזהירו אותם על המצוות, ודורשין להם הלכות יום ביומו וענין שבת בשבתו, כמו שנמצא בכל זה מנהג קבוע לכל בני ישראל במושבותם. כי על זה אמרו בתלמוד ירושלמי (שבת פ' ט"ו הל' ג') לא נתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא ללמוד בהם תורה. וזה צד מיתרון הנפש שאמרו חז"ל (ביצה ט"ז ע"א) שיש לאדם בשבת, כי ההכנה גדולה בו אם מצד מלמדים ואם מצד הלומדים. (ספר עקידת יצחק שער נ"ה)

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

חייב אדם ללמוד לבנותיו המצות, כגון פסקי הלכות, ומה שאמרו שהמלמד לאשה תורה כאלו מלמדה תיפלות, זהו עומק תלמוד וטעמי המצות וסודי התורה, אותן אין מלמדין לאשה ולקטן. אבל הלכות מצות ילמד לה, שאם לא תדע הלכות שבת איך תשמור שבת, וכן כל מצות כדי לעשות להזהר במצות. שהרי בימי חזקי' מלך יהודה אנשים ונשים גדולים וקטנים ידעו אפי' טהרות וקדשים, וזהו הקהל את העם האנשים והנשים והטף (דברים לא יב), וזהו אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחוטב עציך עד שואב מימין (שם כט יא). כדי שישמעו עבדים ושפחות פסקי המצות, מה לעשות ומה שלא לעשות.

(ספר חסידים סימן שי"ג)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**– ע"י הלכ"ה יוצאין מכל הצרות –
– הלכ"ה מסוגל להולדה בנקל –**

ובשביל זה מכונה התודה בשם הלכה, כי תודה מביאין כשיוצאין מצרה, כי כשנופלין לאיזהו צרה, חס ושלום, אזי עיקר הצרה בלב, כי הלב יודע ומרגיש הצרה ביותר, כמו שכתוב (משלי י"ד) לב יודע מרת נפשו כי הלב מבין (ברכות ס"א), ועל כן הוא מרגיש הצרה ביותר. ואזי בשעת הצרה מתכנסים כל הדמים ועולים אל הלב, כמו כשיש צרה באיזהו מקום חס ושלום אזי מתכנסים כולם אל החכם שיש שם לקבל ממנו עצה. כמו כן נתקבצים כל הדמים ועולים אל הלב, לבקש עצה ותחבולה כנגד הצרה ואזי הם שוטפים על הלב ואז הלב בצרה ובדוחק גדול כי לא די שהלב דואג בעצמו כי הוא

מרגיש הצרה יותר מכולם אף גם הדמים שוטפין עליו ומצריין לו מאד. ועל כן כשיש חס ושלום צרה לאדם, הלב דופק בדפיקות גדולות, כי הוא מבקש לנענע מעצמו ולהשליכם מעליו, ועל כן הוא דופק בדפיקות גדולות בשעת הצרה חס ושלום, ואחר כך כשיוצאין מהצרה אזי חוזרין תהלוכות הדמים לילך כסדר בתוך שבילי הגוף. ועל כן התודה שהיא באה כשיוצאין מהצרה היא מכונה בשם הלכה, על שם תהלוכות הדמים, שהולכין כסדר כשיוצאין מהצרה כנ"ל.

ומזה באה הולדה בנקל. כי בשעה שאשה כורעת לילד ירכותיה מצטננות, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה יא:), ועל ידי זה נעשה ההולדה, כי הדמים עולין למעלה, ואזי נדחק המקום שם, ואזי הם דוחים את הולד לחוץ, ואחר כך חוזרים הדמים למקומם, שזה בחינת תודה הלכה, שהוא בחינת תהלוכות הדמים, שחוזרים לילך כסדר כנ"ל. כי גם ההלכה היא בחינת הולדה, כי יש תמכי אוריתא, שנותנים ממון ללומדי תורה, ובתחלה הם מחסרים ממונם מעצמם, כי כשנותנים הממון להתלמיד חכם, נחסר אצלם, שזה

בחינת ירכותיה מצטננות, כי דמים תרתי משמע. אבל
אחר כך, על ידי ממונם שמחזיקין התלמיד חכם, ונולד
הלכות שהם בחינת חסד, אזי על ידי השפעת החסד
חוזר ונתמלא החסרון.

וזה בחינת שעשוע עולם הבא, בבחינת (ישעיה ל):
"והיה אור הלבנה כאור החמה", הנאמר לעתיד, כי
הלבנה טבעה קר, בחינת חסרון וקרירות, ועתידה
להתמלא כאור החמה, בחינת מלוי החסרון, שזה
בחינת הולדה, בחינת הלכות, שהם בחינת שעשוע
עולם הבא כנ"ל. וזה בחינת (בראשית ב): "אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם" באברהם (בראשית רבה
פרשה י"ב), הינו חסד, כי ההולדה על ידי בחינת
הלכות, שהם בחינת חסד כנ"ל. וזה בחינת (תהלים
ק): "מזמור לתודה הריעו לה' כל הארץ". לתוד"ה
אותיות תולד"ה. ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ ראשי
תיבות הלכה, כמובא. כי ההלכות, בחינת תודה, הם
בחינת הולדה כנ"ל.

וזה שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (סוטה י): 'אסא
חלה את רגליו, על שעשה אנגריא בתלמידי חכמים'. כי

על ידי שעשה אנגריא בתלמידי חכמים וביטל אותם
מן ההלכות, על ידי זה חלה את רגליו, כי ההלכות הם
בחינת תיקון וקיום הרגלין, כי ההלכות הם בחינת
תהלוכות הדמים, שחוזרין והולכין כסדר כנ"ל, ואסא
שפגם בזה ובטל את התלמידי חכמים מן ההלכות, על
כן חלה את רגליו.

וכשזוכין לבחינת תודה הלכה, על ידי זה נתגלה אור
האמת ומאיר בהדיבור, כי מתחלה כשהדמים שוטפין
על הלב הוא בחינת פגם האמת, בבחינת (משלי כ"ט):
"אנשי דמים ישנאו תם", אבל אחר כך כשיוצאין
מהצרה, שזה בחינת תודה הלכה, אזי מאיר האמת,
בבחינת (מיכה ז): "תתן אמת ליעקב, חסד לאברהם".
"חסד לאברהם" היינו הלכות כנ"ל על ידי זה מאיר
האמת ומשלים הדיבור, כי עיקר שלימות הדיבור על
ידי אמת, כי קושטא קאי וכו' (שבת ק"ד), ואפילו שקר
אין לו קיום רק על ידי אמת (כמו שפירש רש"י (במדבר
י"ג) על פסוק: "וגם זבת חלב ודבש" וכו').

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, סימן ב')

הלכה

אוי לי אמי כי ולדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

אל תרגזו בדרך וכו'. ופירש רש"י ז"ל אל תתעסקו בדבר הלכה וכו'. הנה לכאורה קשה למה לא צוה יעקב לבניו כשירדו למצרים שלא יתעסקו בדבר הלכה. ועוד קשה האין יכול יוסף לצוותם שלא יתעסקו בדבר הלכה הלא איתא בגמרא (קידושין ל.) לעולם ישליש אדם שנותיו שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בגמרא, ופריך בגמרא ומי ידע כמה חיי, לא צריכא אלא ליומי. נמצא מוכרח אדם ללמוד בכל יום הלכה.

ונראה לבאר על פי ב' הקדמות. א', כי סימן זה היה מסור בידו של יעקב כשלא ימות אחד מבניו

בחיו אינו רואה פני גיהנם. והקדמה ב', על פי
מאמר חכמינו ז"ל שמובטחים היו האבות שיחיו
בכלליות ת"ק שנים כימי השמים על הארץ. והנה
ידוע שבאם היה יודע אדם כמה ימי חיו יכול
ללמוד שליש משנותיו מקרא שליש משנותיו
משנה ושלש משנותיו גמרא. נמצא לפי זה יעקב
כשראה שאין יוסף אתו וסבור שהוא מת נמצא
נתבטל הבטחה אחת והיה ירא לנפשו שמא
נתבטל הבטחה השניה גם כן ולא ידע כמה ימי
חיו ולא היה יכול לצוות את בניו שלא יתעסקו
בדבר הלכה כי מוכרחים המה ללמוד בכל יום
הלכה כנ"ל, אמנם יוסף היה ידע בעצמו שהוא חי
ולא נתבטל הבטחה שניה וידע שיש לו ליעקב
לחיות כמה שנים וממילא לא נתבטל הבטחה
ראשונה גם כן ובוודאי לא ימות אחד מבניו
בחיו ויוכלו ללמוד הלכה כשיבואו לביתם
ודו"ק.

(קדושת לוי, פרשת ויגש)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ואם תראה שנוגב מבית האיש, כי
אבד העושר ההוא ועשה לו כנפים,
יפשפש במעשיו עד ימצא מי הוא זה
ואיזה הוא העון ההוא אשר גרם וגנב
ממנו ממונו והביאו לידי ייסורי עוני
הגדול מכלם. ואם פשפש וימצא
הגנב והכיר עונו אשר גנב ממונו
ממנו, ושב עד ה' בהכיר רשעו, אז ה'
ישלם שנים לרעהו זה השב אליו.

אך אם לא ימצא הגנב כי פשפש
ולא מצא, אז יתלה בביטול תורה,
ונקרב בעל הבית אל האלהים,
בארבע אמות של הלכה כי שם
ביתו יתברך. אולי זה היה עונו. ומה
שאמרתי שיתלה בביטול תורה הוא
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו,
שלא גזל או גנב או עשק את עמיתו,
כלומר שאם שלח ידו אין צריך
לפשפש כי ודאי מצאהו עון זה.

(תורת משה לרבינו האלשי"ך, שמות כב, ז)

ב"ה, "הלכה" גליון 70
יא כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמוה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוים אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורה חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**כל העולם כולו נברא בשביל אותו
האדם שהוא ד' אמות של הלכה**

כאשר שמעתי מהרב הגאון מפולנאה
זללה"ה בשם הרמב"ם ז"ל כי הרמב"ם
מקשה על הא דאיתא (ברכות ח'.) אין
להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של
הלכה. אם כן למה ברא כל העולם
ומלואו לא היה לו לברוא רק האדם
ההוא שהוא סוד ד' אמות של הלכה.

ותירץ כי כל העולם כולו נברא
בשביל אותו האדם שהוא ד' אמות של
הלכה ואם האיש ההוא היה צריך לחרוש
בשעת חרישה ולקצור בשעת קצירה וכן
כשהיה צריך לו בגד ללבוש היה צריך
הוא עצמו לתקן כל מיני תיקון הצריך,
תורתו מתי היתה נעשית ולא היה אפשר
לו להיות ד' אמות של הלכה לכן ברא
הקב"ה עולם ומלואו זה חורש וזה זורע
וזה קוצר וזה טוחן וזה מתקן מלבוש
ונותן לו בכדי שלא יצטרך להטריד
עצמו ממלאכתו מלאכת שמים, ועל ידי
זה יש לכל העולם כולו שיתוף וחיבור
עם ד' אמות של הלכה.

(דגל מחנה אפרים, פרשת צו ד"ה או)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ועל כן היטיבו אשר דברו חכמינו ז"ל שעל ידי פרק אחד או הלכה אחת יתן מימיו, ושזהו אומרו ודברתם אל הסלע כי הוא הדבר בעצמו. ועל כן על ידי המטה, כמדובר למעלה, החזיקו ארבע אמות את כל ישראל.

והוא, כי במקום הבאר שמכח תורה שבעל פה, תוך ארבע אמות, שם הוא יתברך. כי אין לו להקב"ה בעולם הזה אלא ארבע אמות של הלכה. ובאותן ארבע אמות, ישנו פרק

אחד או הלכה אחת. ועל ידי כן יתקיים
מאמר הכתוב שנים שיושבין ויש ביניהם דברי
תורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר אז נדברו
וכו'. וזהו ודברתם אל הסלע פרק או הלכה,
שידברו בין שניהם. אז כאשר על ידי עסק
התורה למטה, ממשיך שפע שורש תורה
שעוסקים בה למעלה.

כן הבאר שהוא מרוחניות קדושת תורה
שבעל פה, יוציא וימשיך מימיו על ידי שכינה
השרויה מלמעלה ביניהם, ומתעורר ונפתח
באר המים, כי היא בחינת תורה שבעל פה
כנודע.

(תורת משה לרבינו האלשי"ך, במדבר כא, יג)

ב"ה, "הלכה" גליון 72
יג כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ועיקר כבוד התורה להקים

בתי מדרשות ובית ועד

לחכמים, אשר שם יתנו תוקף

הלכה, "כי זה עיקר חיינו",

ושם ה' שורה במקום ד' אמות

של הלכה [ברכות ח.].

(יערות דבש ח"א, דרוש י')

ב"ה, "הלכה" גליון 73
יד כס"ו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

– גברא דמרא עלמא חפץ בו –

אין להקב"ה בעולמו אלא

ד' אמות של הלכה... והוא

גברא דמרא עלמא חפץ בו.

(יערות דבש ח"ב, דרוש ז')

ב"ה, "הלכה" גליון 74
מו כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

- הקב"ה יחסה עליו כנפיו -
- להציל אותו מכל גזירות רעות -
- ותפלתו תהיה קרובה להתקבל -
- ונכסיהו מתברכין בכל הברכות -

כי יש לשכינה ד' אמות של הלכה
הליכות עולם לו שהקב"ה יחסה עליו
כנפיו להציל אותו מכל גזירות רעות
ותפלתו תהיה קרובה להתקבל
ונכסיהו מתברכין בכל הברכות אמן.

(קב הישר, פרק מ"ט)

ב"ה, "הלכה" גליון 75
מז כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (נשתדלש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

השכינה נקראת ה'כל"ה בהיפוך אתוון הלכ"ה

כי ידוע מה שאמרו רז"ל "שאין להקב"ה בעולמו אל' ד' אמות של הלכה" והיינו ד' אותיות של שם אדנ"י שנקראת שכינה קדישא והיא ה' אחרונה שבשם ה' שנקראת כלה, וע"כ נקראת ה'כלה שהן בהיפוך אתוון הלכה. וזהו סוד של ד' אמות של הלכ"ה, דהיינו יחוד שם ה' בתוך של ה' בחבור כזה יאהדונה"י שהוא יחוד הקב"ה ושכינתיה.

(קב הישר, פרק ק')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**תכלית בחירתו וחפצו של הקדוש
ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם
העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות**

וכבר אמרו חז"ל (בברכות ח'.), אין לו
להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע
אמות של הלכה בלבד, כלומר
שתכלית בחירתו וחפצו של הקדוש
ברוך הוא מעולמו הוא רק במין האדם
העוסק בהלכה שמקומו ארבע אמות.

(שמירת הלשון ח"א, שער התורה פ"ג)

ב"ה, "הלכה" גליון 77
יה כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**ומשחרב בית המקדש אין
להקב"ה בעולמו משכן ומכון
לשבבתו הוא יחודו ית' אלא
ארבע אמות של הלכה שהיא
רצונו ית' וחכמתו המלוובשים
בהלכות הערוכות לפנינו.**

(ספר התניא ח"א פרק ל"ד)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה
וקובע מקום לתורתו, אויביו נופלים תחתיו**

כי תצא למלחמה על אויבך (דברים כא י). הוזה ליה למימר כי תלך. והנראה דהתורה מרמזת דמיד כשיצא האדם מאהלו אוהל תורה, מיד מעותד למלחמה מאויביו הם המקטריגים והמנגדים, כי כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתורתו, אויביו נופלים תחתיו (ברכות ז' ע"ב).
(אגרא דכלה פרשת כי תצא)

ב"ה, "הלכה" גליון 79
כ כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

איתא במשנה עירובין (פרק ד' משנה
א), מי שהוציאוהו גוים, או רוח רעה
– אין לו אלא ד' אמות. בשם הרבי
ר' בונים ז"ל, על הגמרא (ברכות ח
ע"א), מיום שחרב בית המקדש,
אין לו להקב"ה בעולמו, אלא ד'
אמות של הלכה בלבד.

היינו, מזמן שהקדושה נתגרשה

כ"כ אצל כל אדם, וצריכין

לראות שלהיכן שהולכים – לא

לצאת מד' אמות של הלכה, של

תורה. וזהו, מי שהוציאוהו גוים או

רוח רעה, אין לו אלא ד' אמות. שזהו

העצה, שבכל הגילגולים צריכין

להחזיק במשפטי התורה. [אמרי

אמת גור, בראשית תרפ"ט, לבסוף].

(קול מבשר ח"ב, ברכות)

ב"ה, "הלכה" גליון 80
כא כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**ד' אמות של הלכה יש לו קדושת ארץ ישראל
אזיר ההלכה מחכים כמו אזיר ארץ ישראל
– הלכה פסוקה מזככת המחשבה –**

ועל זה תקינו בתחילה אדני שפתי תפתח וגו'
שהשם אדני מורה על שכינתו יתברך שבקרב
לבות בני ישראל. ומבקשים שהיא תפתח הפה
ולא שהפה ידבר מעצמו רק מה שהלב יפתחנו
והקב"ה לבן של ישראל שנאמר (תהלים ע"ג כ"ו)
צור לבבי כמו שאמרו בשיר השירים רבה (ה' ב')
והיינו מדת השם הנזכר כנודע. ובסוף יהיו לרצון
וגו' שעל העבר מבקש שיהיה הגיון הלב לרצון

אף על פי שהיה מעורב בדמיונות ומחשבות זרות
כי אתה צורי הוא מדת צור לבבי הנזכרת וממך
הכל כל מחשבות הלב. וגואלי הוא הגאולה
הנזכרת לעיל (אות ר"ח) לגאול דבר אמת
מדמיון שהוא מלוּבש בו וכאילו שבוי אצלו.
וטעם מצלי היכי דגרסי (ברכות ח'.) גם כן כי
התורה מוציא דמיון שהוא הפכו כנזכר לעיל.
ולחיות מחשבות זרות מן האוירים כנזכר לעיל
(אות ר"ה) אויר של ארבע אמות של הלכה
מכנים בלב מחשבת דברי תורה ומוציא דמיון.
מה שאין כן מקום תפילה התפילה אינו היפך
המחשבות זרות אדרבה אז מתגברים כנזכר
לעיל אין אוירו מוציא מחשבות זרות מלב.

ושמעתי כי ארבע אמות של הלכה יש לו
קדושת ארץ ישראל ואם כן אוירה מחכים
כמו אויר ארץ ישראל. וחכמה הוא היפוך דמיון

כשזה קם זה נופל. ומסיר אזנו וגו' תפילתו תועבה (שבת י'). פירוש תועבה נקרא כשמליאה מחשבות זרות ודמיונות והתפילה הוא עבודה שבלב ומאחר שהלב מלא מחשבת פיגול הוא חס ושלום כמו עבודה זרה ותועבה. רק דהשם יתברך צורו וגואלו כנזכר לעיל. אבל אם מסיר אזנו משמוע תורה שהיא המצלת מדמיון והוא פושע בעצמו שלא לינצל אז חס ושלום תפילתו וכו' שאין השם יתברך גואלו. אבל אידך סבר זמן תורה לחוד ותליא בפלוגתא דברכות (ל"א.) אם עומדים להתפלל מתוך הלכה פסוקה שהיא המזככת המחשבה או מתוך כובד ראש זהו כדברי האומר זמן תפילה לחוד שאין לו חיבור עם תורה רק על ידי כובד ראש מיראת שמים שבלבו יוציא המחשבות זרות והדמיונות מהלב.

(צדקת הצדיק, אות רט)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**ארבע אמות של הלכה קדוש בקדושת
ארץ ישראל שאויר ארץ העמים נפלט
מתוכו לגמרי מכל צד על ידי החרב
דשתי פיות ונכנס אויר קדוש**

**וכמו ששמעתי דארבע אמות של הלכה
קדוש בקדושת ארץ ישראל שאויר ארץ
העמים נפלט מתוכו לגמרי מכל צד על
ידי החרב דשתי פיות ונכנס אויר קדוש
דדברי תורה שזהו אויר ארץ ישראל דלכך
מחכים כמדת התורה מחכימת פתי.**

אבל בית הכנסת ותפילה אין מועיל כלום
כשכבר פגע ומוכרך בהרהורים ומחשבות
זרות כי גם כל תפילתו תהיה כן מליאה
מחשבות זרות. רק צריך לכוין את לבו
להתרחק ממחשבות זרות ואז על ידי תפילה
יוכל לפעול להכניס בעומק הלב מחשבות
קדושות ולהרוג הרע ממרחק כענין (ירמיה
ט' ז') חץ שחוט לשונם שהלשון דוגמת החץ
להרוג מרחוק וזהו על ידי התפילה וכמו
שמובא בתיקונים (סוף תיקון י"ג ושאר
מקומות) דזריק ביה גירא בתר גירא.

(צדקת הצדיק, אות רכג)

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

והאוצר של יראת שמים הוא בבית גנזיו
דהשם יתברך כמו שאמרו בברכות (ל"ג
ע"ב) והן הם גם כן הארבע אמות של
הלכה, שאין לו להקב"ה בעולמו
משחרב בית המקדש אלא הם כמו
שאמרו שם (ח'.) דלאסוקי שמעתתא
אליבא דהלכתא הוא רק כאשר השם
יתברך שוכן תוך לבו וכמו שאמרו

בסנהדרין (צ"ג ע"ב) וה' עמו שהלכה כמותו
שאז זוכה לשלימות התורה שבעל פה
המשכת חכמה תתאה מחכמה עילאה.
ורוח מקודש העליון על ידי שלימות היראה
שבלבו דזוכה ליראת ה' היא חכמה ומזה
בא לשלימות הקדושה מה שמקדשין אותו
מלמעלה להכניס קדושה בכל מעשיו
הגופניים וחמדת היצר שזה אי אפשר אלא
על ידי שלימות התורה המתבלת היצר
שאינו נכפה ומתבטל רק נתתבל ונעשה
טוב מאד.

(ישראל קדושים, אות ו)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**ארבע אמות של הלכה זהו משכן הקב"ה שהוא
הצלם אלקי חופף עליו ושוכן בקרב מוחו**

ועל זה אמרו (ברכות ח'.). אין להקב"ה בעולמו
אלא ארבע אמות של הלכה זהו משכן
הקב"ה שהוא הצלם אלקי חופף עליו ושוכן
בקרב מוחו בהתבוננו בהלכה ותורת ה'.
ואיתא משחרב בית המקדש רצה לומר דשם היתה
השראת שכינתו יתברך שמו בעולם עדיין היא
נמצאת בנפש שהיא בכל חלקיה דוגמת בית
המקדש כמו שמובא בזהר. ועל ידי זה חוזרת
להיות בעולם שהנפש מוגבלת בגוף שהוא מוגבל
במקום והמקום הוא בעולם.

(דובר צדק, קונטרס נר המצוות, מ"ע א')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**ארבע אמות הוא מקומו של אדם בכל מקום,
ולכן אמרו "ארבע אמות של הלכה", רצה
לומר 'הלכ"ה', 'ההילוך והנהגה על פי התורה'**

ואמרו ז"ל (עירובין מ"ח.) ארבע אמות הוא
מקומו של אדם בכל מקום ולכן אמרו ארבע
אמות של הלכה רצה לומר הלכה ההילוך
והנהגה על פי התורה [וכך קיבלתי דארבע
אמות של הלכה אין רצונם לומר לימוד
הלכה דוקא אלא ההתנהגות על פי הלכה].

(דובר צדק, קונטרס נר המצוות, מ"ע א')

ב"ה, "הלכה" גליון 85
כו כסלו תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**כל כתות החיצונים מצטרפים בהכרח
להסתלק ולהתגרש מד' אמות של הלכה
וזר לא יקרב בהיכלו כי קדוש יאמר לו
הד' אמות של הלכה בלבד הן הנה ד' אמות
הללו שעשורה בהם ד' אותיות שמו הגדול
שנסקלו מאבן ונפנו ממכשול
כמאמר הכתוב פנו דרך ה'
כי ד' אמות הללו הוא דרך ה'
השראת שמו יתברך
וזר לא יקרב אליהם כי קודש הם**

**ועל זה רמזו חז"ל (בבא מציעא י"ו.) ד' אמות
של אדם קונות לו בכל מקום. כי לעד**

השראת שמו של מקום ברוך הוא עליו הנה
כח אורו יתברך מתנוצץ עליו לארבע
פנותיו בד' אמותיו מארבע אותיות שמו
יתברך. ועל כן מצטרפים בהכרח כל כתות
החיצונים להסתלק ולהתגרש מד' אמות
הללו.

ועל כן אמרו ד' אמות של אדם. כלומר במי
שנקרא אדם, קונות לו ד' אמות הללו, וזר
לא יקרב בהיכלו כי קדוש יאמר לו. ועל כן
אמרו (ברכות ח'). מיום שחרב בית המקדש
אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של
הלכה בלבד. כי הן הנה ד' אמות הללו
ששורה בהם ד' אותיות שמו הגדול

שנסקלו מאבן ונפנו ממכשול כמאמר
הכתוב (ישעיה מ', ג') פנו דרך ה'. כי ד'
אמות הללו הוא דרך ה' השראת שמו
יתברך, וזר לא יקרב אליהם כי קודש הם.

על כן אמרו קונות לו בכל מקום. פירוש
אפילו ברשות הרבים הרומז אל מקום
החיצונים הנקראים רשות הרבים שאינם
חפצים ברשות היחיד רשות יחידו של עולם
ברוך הוא. מכל מקום בכל מקום הילוכו של
אדם ובודאי אינו הולך בלא תורה ובלא
תפילה, קונות לו ד' אמות הללו, שהחיצונים
מסתלקין ובורחין מהם, והם להקב"ה בלבד.

(באר מים חיים פרשת תצא)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

רק הד' אמות של הלכה היא כתרים בפני המקטרגים

והנה בש"ס (ברכות ח'.) מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד, היינו אף שהתפילה עולה לרקיע דרך מקום המקדש, כבש"ס (שם ל.) יכוון את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, אף שהוא בחורבנו, מ"מ כמה מקטרגים ממלאים את כל האויר שאינם מניחים לתפילה לעלות, ורק ע"י ד' אמות של הלכה שהיא כתרים בפני המקטרגים.

(שם משמואל פרשת ויצא, שנת תרע"ב)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

מצות קימה הוא ד' אמות בשביל הד' אמות של הלכה

אמר לו רבי עד כמה יהיה רחוק ויתחייב לקום אמר לו ד' אמות יוכל אדם להכיר שבשבילו קם, אמר לו ואימא מלא עיניו בקימה ד' אמות בהידור, אמר לו לכתוב תקום מפני שיבה והדרת פני זקן אבל עתה שהסמך תקום והידור מה הידור ד' אמות אף תקום ד' אמות, אמר לו ולכתוב הכי ויהיה מצות קימה בד' אמות (נראה לי שצריך לומר כמלא עינו) אמר לו קומת אדם כמה הוא ד' אמות ואלה הם ד' אמות של הלכה על כן מצות קימה הוא ד' אמות.

(ספר הקנה – ד"ה ענין יראת המקום)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**העומד להתפלל מתוך ד' אמות של הלכה
הקליפה בורחת מפני שרה גבירתה**

ויעקב עשה תקנה לזה ויקח מאבני המקום
סוד תורה שמתוך ד"ת אם אבן נמוח ובזה
מבריח כח הקליפות כמו שכתוב (משלי כח)
מסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה
אבל העומד מד"ת להתפלל מתוך ד'
אמות של הלכה נמצא הקליפה בורחת
מפני שרה גבירתה.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת ויצא)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**"ושכנתי בתוכם" בכל מקום שהם יעשו לי
מקדש ד' אמות של הלכה שם אשכון בתוכם
"ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלקים זה" "יעקב
אמרם על "ארבע אמות של הלכה" כי ז"ה כל האדם**

והנה ענין קיטון שצוה המלך לבנות לבתו להיות אצלה
דרשו ז"ל מזה שאמר ושכנתי בתוכם ולא אמר בתוכו אבל
קאי על קיטון זה בכל מקום שהם יעשו לי מקדש ד'
אמות של הלכה שם אשכון בתוכם כי לפרוש ממנה איני
יכול וזה נרמז ג"כ בס' סתומה שבתוכ"ס שהיא מרובעת כי
בתוך מרובע של ד' אמות שם השכינה שורה כמו שאמר
(בראשית לב) יעקב כאשר ראם סתומה על ארבע אמות
של הלכה מחנה אלקים ז"ה כי ז"ה כל האדם.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת תרומה)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ארבע אמות של הלכה ארבע אמות בגימ' תש"ך

ארבע אמות של הלכה ארבע אמות בגימ' תש"ך וידבר ה' אליו מאוהל מועד שחלל אוהל מועד הי' ג"כ תש"ך מזה הטעם כל ששהא שלשים יום באדם אינו נפל הטעם כי בשלשים יום יש תש"ך שעות ובזה היקף האדם את מדת החסד בכללות יו"ד לכן אינו נפל וזה אמר אדם כי יקריב מכם שגם אדם צריך לזה המספר של תש"ך הוא קרבן לה' לקיים ופדויו מבן חודש (במדבר כה) תפדה אבל פחות מבן חודש אין לו יקר פדיון נפשו.

(מגלה עמוקות על התורה – פרשת ויקרא)

(הערת המערכת: מזה רואין גודל הענין והנחיצות בענין לחלק לימוד ההלכות בשלשים יום, הן בענין שלשים יום קודם החג, והן בענין לחלק כל שו"ע או או"ח או הלכות שבת וכו' ללימוד במעגל החודש, ואפשר שזה ג"כ הטעם של המחבר רבינו יוסף קארו זיע"א על מה שחילק הד' חלקי שו"ע בשלשים יום, עיין בשו"ע של "מפעל הליכות עולם" ח"א).

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

ויתן לך האלקים (א) טל השמים (ב)

ומשמני הארץ (ג) ורוב דגן (ד) ותירוש

הד' דברים הללו הן הן ד' אמות של הלכה

ואנחנו בגלות אין לנו אלא ארבע מדות אלו

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש (בראשית כז, כח). טל השמים נצח משמני הארץ הוד ורוב דגן יסוד ותירוש מלכות הן הן ד' אמות של הלכה ארבע מדות בהולכי לבית המדרש ומן עשרה דברים האמורים בכוס שהם " ספירות וא"ר יוחנן אנו שאנחנו בגלות אין לנו אלא ארבע הן הן ד' מדות אלו וסי' הולך על גחון בגלות תחת נחש שהולך על גחון אז הולך על ארבע.

(מגלה עמוקות על התורה, פרשת תולדות)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (ישרת דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**הד' תיבות "ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ"
שהראשי תיבות שלהם הלכ"ה
הם בסוד הארבע אמות של הלכה**

ולפי שאמרו (ברכות לא.) אין עומדין
להתפלל אלא מתוך דבר הלכה, לכן רמז
ה'ריעו ל'ה' כ'ל ה'ארץ, ר"ת הלכ"ה.
ואמר ד' תיבין בסוד ד' אמות של הלכה
(שם ח.), שהוא סוד ד' אתוון של שם.

(מגלה עמוקות על ואתחנן, אופן רלט)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ, אלא ד' אמות של הלכה התודה וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם בטלים

מזמור לתודה 'הריעו לה' כל 'הארץ. הנה ר"ת 'הריעו לה' כל 'הארץ הוא הלכה. רמז אל מ"ש חז"ל, אין לו להקב"ה בכל העולם ובכל הארץ, אלא ד' אמות של הלכה. ונסמך עם קרבן התודה, לרמז ג"כ אל מ"ש חז"ל, כי כל הקרבנות בטלים לעתיד, חוץ מקרבן תודה. באופן, כי התודה וההלכה קיימים בכל הארץ, ואינם בטלים.

(שער הפסוקים למוהר"ח, ספר תהילים סימן ק')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**השפע יורד בכל יום תמיד, כי שם צוה ה'
את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד'
אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו**

גם בנוסח שלושת ברכות הנ"ל צריכים למצוא רמז. ומצאתי בהגהת תפלת הדרת קודש וזה לשונו, והקשיתי שיחתום נתן התורה כמו שהתחיל הברכה אשר בחר בנו ונתן לנו שהוא עבר. ונראה לעניות דעתי שלכך חתם נותן התורה שהוא הווה, כי השפע הנכבד הוא יורד בכל יום תמיד, כנרמז בפסוק (תהלים קלג, ג) כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא סוד ד' אמות של הלכה שהם להקב"ה בעולמו.

(ספר השל"ה הקדוש – תולדות אדם, בית ה' אות ה')

ב"ה, "הלכה" גליון 95
ז טבת תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כתר תורה

ארבע אמות של הלכה הוא כתר תורה

ועשו לי מקדש כדי לשום בו הארון
שבו העדות, ואף בחורבנו שיהיה
נגנז, ושכנתי בתוכם דהיינו בד'
אמות של הלכה, הוא כתר תורה.

(ספר השל"ה הקדוש - ספר שמות, פרשת תרומה, תורה אור אות ז')

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**השכינה לא ירדה למטה
מעשרה, רק בסוד ד',
דהיינו ד' אמות של הלכה**

ואמרו רז"ל (סוכה ח.), השכינה לא ירדה
למטה מעשרה, ואז תשרה השכינה בסוד
ד', דהיינו ד' אמות של הלכה, שאמרו
רז"ל (ברכות ח.), מיום שחרב בית המקדש
אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה.

(ספר השל"ה הקדוש – ספר שמות, פרשת תרומה, דרך חיים
תוכחות מוסר)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**מי שהוא בק"י בהלכ"ה של הקב"ה
שהיא השכינה, הקב"ה עמו, שבשביל
ההלכה לא יזוז ממנו לעולם**

וקודשא בריך הוא הכי סלקין אתווי
דיליה יב"ק, כגוונא דא הקב"ה בחושבן
יב"ק. ומאן דאיהו בק"י בהלכה דיליה,
דאיהי שכינתא, קודשא בריך הוא עמיה
דבגינה לא יזוז מניה לעלם. דאית הלכה
דאיהי נערה דילה, מסטרא דנער, ובגינה

אתמר הלכה כפלוגי, אבל הלכה דילך
רעיא מהימנא, איהי דאתמר בה הלכה
למשה מסיני, מפי הגבורה יהיב לך קודשא
ברוך הוא ברתא דיליה. ובגין דא על
הלכות אחרנין אתמר, (משלי לא כט)
רבות בנות עשו חיל, על הלכה דילך
אתמר, ואת עלית על כלנה, דאתגברת
על כלהו בגבורה, (שופטים ו יב) יהו"ה
עמד גבור החיל, אתקין (ס"א אתתקף)
בך ואשלים בניינא דמלכא, ואיהו בני
בנייניה על פומך ועל ירך, זכאה חולקך.

(זוהר ח"ב קטז.)

ב"ה, "הלכה" גליון 98
יטבת תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי דורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

"ובלבנים":

דא ליבון

הלכה!

(זוהר ח"ג רע"מ בהעלותך, קנג.)

ב"ה, "הלכה" גליון 99
יא טבת תשס"ה לפ"ק

ד' אמות של

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמח ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

כשמנפין ההלכה כסולת נקייה.

מתפרנסת בזה הנשמה, כמו

שהגוף מתפרנס בדברי העולם

עזה לעומת זה עשה אלקי"ם לחם הגוף

ולחם התורה זה הוא שכתוב לכו לחמי בלחמי

תניינא בהו אבנין מפולמין קליפא תקיפא
כאבנא מפולמא לקבל תרין קליפין אלין
מוין ותבן דחטה קליפא תליתאה דקיקא
לקבל סובין דחטה דהכא איהו מתדבק

בחטה ולא יכיל לאתפרשא מתמן עד
דטחנין ליה בריחייא דאינון לקבל טוחנות
דפומא דבר נש דצריך למטחן בהון מלין
דאורייתא עד דיהון כקמח סלת נקיה
ובנפה דאיהי שפה אתבריר פסולת דאיהי
סובין (דאורייתא) עד דישתכח הלכה סלת
נקיה.

בההוא זמנא נטיל לה לבא ומוחא וכל
אברין דגופא דאתפשט בהון נשמתא
ואתפרנסת בה נשמתא כגוונא דגופא
אתפרנסת במלין דעלמא דזה לעומת זה
עשה אלקים נחמא דגופא ונהמא דאורייתא
הדא הוא דכתיב לכו לחמו בלחמי.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רכז.)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי חזרה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואלוכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהגין וכדומה. (ערוך דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

– איתן מושבך ושים בסלע קנך –

אית"ן תני"א, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף

– שהם שוני הלכו"ת ומשניות –

וכל דיבור ודיבור שיוצא מפיו של אותו תני"א שמוציא לשם

ה' בין בתורה בין בתפלה בין בברכה בין בכל מצוה ומצוה

מה כתוב בו "יפרוש כנפיו" אותו נשר שהוא דיבור שבו ה'

ומפני זה "ישארו על אברתו"

ישארו כגון "ישא ה' פניו אליך"

– ומאי "ושים בסלע קנך"? –

אלא אמר דוד עליו "ה' סלעי ומצודתי"

אף כך תנא שהוא בו הלכ"ה, חזקה

כסלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה

בכל קושיות העולם, בזה הוא מקנן הנשר

איתן מושבך ושים בסלע קנך (במדבר כד, כא). אית"ן
תני"א תמן קנא דנשרא עלאה ואיהי שכינתא ועלה אתמר
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף דאינון שוני הלכות
ומשניות.

וכל דבור ודבור דנפיק מפומי דההוא תני"א דאפיק
בין לשמא דידוד בין באורייתא בין בעלותא בין
בברכה בין בכל פקודא ופקודא מה כתיב ביה יפרוש
כנפיו ההוא נשרא דהוא דבור דביה ידו"ד יקחהו ישאהו
על אברתו מאי על אברתו על ההוא אבר דב"נ (ס"א
דההוא נשרא) דביה מצוה ידו"ד אתקרי אבר דשכינתא
ובג"ד ישאהו על אברתו ישאהו כגון ישא ידו"ד פניו
אליך.

ומאי ושים בסלע קנך אלא אמר דוד עליה יי' סלעי
ומצודתי. אוף הכי תנא דאיהו ביה הלכה תקיפא כסלע
דלית פטיש יכיל לפעצא יתה בכל קושיין דעלמא
בהאי איהו מקננא נשרא. וכל תנאים אתקריאו קנים דילה
ובגין דא כי יקרא קן צפור לפניך בארץ מקרה זמנא חדא
כאושפיזא ואכסנאי דאזדמן לפום שעתא בבי אושפיזיה.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

הלכה

אוי לי אמי כי ילדתני, בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה, ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמחה ושיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת, אלא בעו"ה בפלפול של הבל מבלי הורה על האמת, אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה, ואליכם אישים אקרא, זכו לחולקבון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ולכו, אבל כל למודכם גמורא משניות מדרש של"ה, ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין, ציצית, תפלה, ברכות, נטילת ידים, וברכת המזון, הלכות שבת והלכות יום טוב על בוריהם, אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן, כי בהן הלכות רבות והידועה להמונים מעוטה, ובפרט דיני מוקצה, מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד, ברכות הנהנין וכדומה. (יערות דבש ח"א דרוש ב')

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד "הלכה" בכל יום

**ויש בעלי הלכו"ת
שדומים לכוכבים**

זה הוא שכתוב:

"ומצדיקי הרבים

ככוכבים לעולם ועד!"

לא ככוכבים שנאמר בהם "וכל צבאם יבול"

אלא כאלו כוכבי העולם הבא

שהם לעולם ועד עומדים תדיר

ואית מארי הלכות דדמיין
לכביא הה"ד (דניאל יב, ג)
ומצדיקי הרבים ככבים
לעולם ועד לאו ככבים
דאתמר בהון וכל עבאם יכול
(ישעי' לד, ד) אלא כאינון
ככביא דעלמא דאתי דאינון
לעולם ועד קיימי תדיר.

(זוהר ח"ג רע"מ פנחס, רלח:)

לוח אורח חילים היזמ

ללימוד כל שו"ע אורח פתחבר עם רמ"א בפענל השנה

יום	חשוי	חשון	בסלו	טבת	שבט	אדר	ניסן	אייר	סיון	תמוז	אב	אלול	יום
א	א, א	נה, ג	קכב, ב	קע, א	רמ, א	רצח, יד	שכב, א	שסו, ה	תמ, א	תקב, ד	תקנט, א	תרכט, י	א
ב	ג, ב	נה, יז	קכב, א	קעה, ג	רמ, י	שא, ב	שכד, ד	שסז, א	תמב, ח	תקו, ב	תקס, ב	תרל, ב	ב
ג	ד, ט	נה, א	קכח, ח	קעה, א	רמג, א	שא, טו	שכה, ד	שע, ב	תמד, ו	תקו, ה	תקסב, ב	תרל, י	ג
ד	ו, א	נט, ג	קכח, ב	קעט, ב	רמד, ו	שכ, כז	שכה, טו	שעא, א	תמו, א	תקי, א	תקסב, יב	תרלא, ט	ד
ה	ז, ג	סא, ו	קכח, לג	קפב, א	רמו, א	שא, מא	שכ, א	שעב, ו	תמוז, ז	תקיב, ב	תקסב, ב	תרלז, ז	ה
ו	ט, א	סב, ב	קכט, א	קפג, ז	רמו, ב	שב, ו	שכה, יב	שעב, טז	תנ, ב	תקיג, ו	תקסח, ב	תרלז, ג	ו
ז	י, י	סה, א	קלא, ח	קפו, א	רמוח, ד	שג, ו	שכה, כה	שעה, ג	תנא, ה	תקיז, ז	תקסט, א	תרלט, ב	ז
ח	יא, יא	סו, י	קלה, ב	קפח, ז	רנא, ב	שג, יט	שכה, מדר	שעט, א	תנא, טז	תקטו, ו	תקעב, א	תרמד, ד	ח
ט	יב, ב	ע, א	קלו, א	קצא, א	רנו, א	שה, ב	של, ד	שפא, ה	תנא, כז	תקיד, א	תקעה, ד	תרמג, ג	ט
י	טו, ד	עב, ה	קלט, ד	קצג, ג	רנג, ב	שה, יז	שלא, ט	שפב, יח	תנג, א	תקכא, ג	תקעה, יב	תרמו, א	י
יא	יח, א	עה, ג	קמא, ז	קצה, ג	רנד, א	שו, ד	שלד, ו	שפו, ה	תנה, א	תקכו, ד	תקע, ט	תרמוח, ג	יא
יב	כג, א	עה, א	קמו, א	קצט, א	רנה, א	שו, ה	שלד, כג	שפט, א	תנז, א	תקכו, ד	תקעה, א	תרמט, א	יב
יג	כד, ה	פ, א	קמא, א	קרב, א	רנו, ח	שו, יח	שלד, א	שעב, א	תנז, ד	תקכו, כא	תקפא, א	תרמט, ו	יג
יד	כז, יג	פה, ב	קג, א	קרב, יב	רס, א	שו, ז	שלד, יג	שעה, א	תסא, ה	תקלא, א	תקפב, ח	תרנא, ח	יד
טו	כז, ט	פט, ג	קנא, ט	רד, ה	רסג, ב	שח, כב	שלח, ז	שעז, יז	תסה, ג	תקלה, ה	תקפה, ה	תרנד, א	טו
טז	לא, ב	צ, ח	קנג, ז	רה, ה	רסג, יד	שח, מ	שמ, ד	שעה, ד	תסז, ח	תקלה, ג	תקפו, טו	תרנח, ח	טז
יז	לב, יא	צ, כא	קנט, טו	רח, ד	רסה, א	שי, א	שדמ, א	שעט, ט	תסז, טו	תקלו, יד	תקפג, ג	תרסב, ב	יז
יח	לב, כ	צב, א	קנד, ו	רח, יג	רסו, יא	שיא, א	שמוה, יד	תור, א	תע, ג	תקלט, ב	תקצ, ג	תרסד, יא	יח
יט	לב, לה	צה, א	קנא, א	רי, ב	רסח, יג	שיב, א	שמו, א	תו, א	תעב, י	תקלט, יג	תקצא, ד	תרסט, א	יט
כ	לב, מדר	צה, ד	קנח, יב	ריב, ב	רעא, י	שיג, ב	שנ, ב	תט, א	תעג, ז	תקמא, ה	תקצה, א	תרעא, ה	כ
כא	לג, ב	צה, ב	קנט, ח	רעט, ג	רעב, ג	שיד, ג	שנו, ב	תט, יא	תעג, א	תקמז, ב	תרב, א	תרעב, א	כא
כב	לד, ב	קא, ד	קס, ה	רית, א	רעד, א	שטו, ב	שנו, א	תיג, א	תפ, א	תקמו, ה	תרו, ב	תרעה, ג	כב
כג	לט, א	קד, ה	קסא, ד	רית, ח	רעו, א	שטו, ז	שנח, א	תטז, ב	תפא, א	תקמז, ב	תרו, ד	תרפא, א	כג
כד	מז, א	קח, ב	קסב, ד	רכב, ג	רעז, ד	שיו, ה	שנוח, יג	תכא, א	תפט, ד	תקמח, יג	תריב, ד	תרפיה, ג	כד
כה	מז, ז	קט, ב	קסד, א	רכז, יג	רפב, ב	שיח, ט	שסא, ב	תכז, א	תצ, ט	תקא, א	תריג, ח	תרפז, ד	כה
כו	מז, ח	קיא, א	קסו, ו	רכח, א	רפז, ז	שיט, ז	שסב, י	תכח, א	תצד, ג	תקנא, ז	תריז, א	תרצו, ו	כו
כז	מז, א	קיד, ב	קסז, ח	רלא, א	רפח, ב	שכ, א	שסג, י	תכט, ב	תצז, ד	תקנב, א	תריח, י	תרצא, א	כז
כח	מז, א	קיד, א	קסח, ח	רלב, ג	רצ, ב	שכ, ט	שסז, כו	תלג, ח	תצח, ג	תקנב, ג	תריכ, ב	תרצב, א	כח
כט	נג, י	קבא, א	קסח, יז	רלג, ג	רצג, ג	שכא, טז	שסז, לג	תלז, ב	תצח, יז	תקנז, יח	תריכז, א	תרצה, ד	כט
ל	נג, כה		קע, יד		רעז, ז	שסח, ב		תקא, א	סיון	תמוז	אב	אלול	ל

למדו והפיצו גליוני: ספר שולחן ערוך אורח חיים פדוק ומגסה לכל מיני סגולות רפואות וישועות

ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים

עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ

ספר

שולחן ערוך הלכות ארץ ישראל מחבר עם רמ"א

יוצא לאור בעזרה שו"ת על ידי:

מפעל עולמי ללמוד:

"שולחן ערוך אורח חיים מחבר עם רמ"א"

שעל ידי: מפעל אורח חיים העולמי, תלמידים וחסידים של המחברים הקדושים רבנו יוסף קארו ויוסף קארו ויוסף קארו הוא השליט על הארץ הוא המושביר לכל עם הארץ זיע"א, ורבנו משה איסרליש ורבני ישראל יצאים ביד רמה זיע"א לפרסם בחנם תורת השולחן ערוך, ועל ידי זה יזכה כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא.

מטרת המפעל:

לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא על ידי לימוד "השולחן" בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

כל הזכויות של השולחן ערוך אורח חיים מחבר עם רמ"א, שמורות למחברים הקדושים רבנו יוסף קארו זיע"א, ורבנו משה איסרליש זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד מישראל להפיץ ולהפיץ בחנם ולחלקם לכל אחד ואחד מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות בן עולם הבא, ולהיות במחיצתם. וכל המצוה את החבים זוכה לקנים צדיקים.

תפלה קודם למוד השולחן ערוך:

הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהודונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

הבטחת אליהו הנביא זכור לטוב!

תנא דבי אליהו: כל השונה הלכות בכל יום מנע לו שואו בן עולם הבא!

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

בזכות לימוד ההלכה שהוא מסטרא ד"נער", עתיד לקיים בה "וינערו רשעים ממנה" דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהו נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה (איוב לח. י) דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה. (וזהו רע"מ ח"ג רעו.)

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכונות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתכסכו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

— יש לנו עצה קלה בשבילכם —

למדו כל יום ויום ספר "שו"ע אורח חיים" אנשים מעידיים שהם רואים בחוש

ישועות בכל הענינים

ספר "אורח חיים" מחולק בחנם

אוי לי אמי כי ילדתני. בראותי שפלת הדור בכל חלקי אירופה. ממש אין ישיבת לומדי תורה לשמה ישיבת לומדים מומחים שוקדים על התורה בעומק הלכה של אמת. אלא בעו"ה כפופו של הכל מבלי הורה על האמת. אין דורש להבין דרכי התורה על בוריה. ואליכם אישים אקרא. זכו לחולקון שעוסקים בתורה בתמידות מחיל אל חיל ילכו. אבל כל למודכם גמרא משניות מדרש ש"ה. ואין אחד נותן ללב ללמוד אורח חיים על בוריו לדעת הלכות תפילין. ציצית. תפלה. ברכות. נטיילת ידים. וברכת המזון. הלכות שבת והלכות יום טוב על בורים. אשרי איש שימלט ולא ישגה בהן. כי בהן הלכות רבות והידיעה להמונים מעוטה. ובפרט דיני מוקצה. מלאכת שבת ויום טוב וחול המועד. ברכות הנחנין וכדומה. (יערות דבש – ח"א, דרוש ב')

כי יש לשכונה ד' אמות של הלכה הליכות עולם לו. שהקב"ה יחסה עליו כנפיו להציל אותו מכל גזירות רעות. ותפלתו תהיה קרובה להתקבל. ונכסיהוון מתברכין בכל הברכות אמן. (קב הישר, פרק מ"ט)

כל זמן שיושב באהל תורה בד' אמות של הלכה וקובע מקום לתורתו. אויביו נופלים תחתיו. (אגרא דכלה פרשת כי תצא)

על ידי זה שתעזור לפרסם את ספר שו"ע אורח חיים הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע. יזכו לשמחה וששון ליהודים בביאת משיח בן דוד בב"א.

הערך לפני שולחן ערוך צורדי דעות בשמן ראשי כוס דיו

כל השונה הלכות בכל יום מנע לו שואו בן עולם הבא

שולחן ערוך הלכות ארץ ישראל

מצוות התלויות בארץ, ישוב ארץ ישראל, ירושלים, בית המקדש,
חורבן בית המקדש, ומקום המקדש, וכל התלויות בהם!

(הרב שלמה זאנוויל זצ"ל, ירושלים תרפ"ז לפ"ק)

דרש רבי שמעון, מפני מה נתאוה משה רבינו ליכנס לארץ ישראל, וכי לאכול מפריה הוא צריך, או
לשבוע מטובה הוא צריך. אלא כך אמר משה, הרבה מצות נצטוו ישראל, ואין מתקיימין אלא
בארץ ישראל, אכנס אני לארץ, כדי שיתקיימו כולן על ידי. אמר לו הקדוש ברוך הוא, כלום אתה
מבקש אלא לקבל שכר, מעלה אני עליך כאילו עשיתם. (סוטה יד.)

סדרנו ללמוד שולחן ערוך הלכות "ארץ ישראל", ועל ידי לימוד הלכות אלו, יזכה ל"קדושת
ארץ ישראל" באמת, אפילו אם אין זוכה עכשיו לגור בארץ ישראל בקביעות, ויקיים בזה
"וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ" – וכמו שאמרו חכמינו ז"ל בברכות (דף ח.): "מיום שחרב בית המקדש
אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד!"

כל המהלך ארבע אמות בארץ ישראל, מבטח לו שהוא בן העולם הבא. (כתובות קיא.)

ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה. (דברים יא, יב)

אשר ה' אלקיך דורש אותה. והלא כל הארצות הוא דורש שנאמר להמטיר על ארץ לא חיש, אלא
כזיכול אינו דורש אלא אותה, ועל ידי אותה דרישה שדורשה דורש את כל הארצות עמה. (רש"י
ס)

כיצא בו אתה אומר "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד" וכי אותה בלבד הוא דורש והלא כל הארצות
כולם הוא דורש שנאמר איוב לה "להמטיר על ארץ לא איש" אלא כביכול שאינו דורש אלא אותה וכו'
ילקוט שמעוני מלכים א' פרק ח' רמז קצ"ד

דבר אחר "לא יגרע מצדיק" איוב לו ז וז ארץ ישראל שאין הקדוש ברוך הוא מזיז עיניו ממנה שנאמר
"תמיד עיני ה' אלקיך בה" וגו' מדרש ילמדנו פרשת פקודי

שולחן ערוך הלכות ארץ ישראל

ב

אורח חיים הלכות תפלה, סימן קיז – דיני ברכת השנים, סעיף א

(א) ברכת השנים צריך לומר בה בימות הגשמים ותן טל ומטר ומתחילין לשאול מטר בחוצה לארץ בתפלת ערבית של יום ס' אחרי תקופת תשרי ויום התקופה הוא בכלל הס' הגהות מיימוני פרק ב'. ובארץ ישראל מתחילין לשאול מליל ז' במרחשון. ושואלין עד תפלת המנחה של ערב יום טוב הראשון של פסח ומשם ואילך פוסקין מלשאול:

אורח חיים הלכות בית הכנסת, סימן קנא – דיני קדושת בית הכנסת, סעיף יא

(יא) אם בשעת בנין בית הכנסת התנו עליו להשתמש בו מותר להשתמש בו בחרבנו אבל בישובו לא מהני תנאי ואפילו בחרבנו לתשימיש מגונה כגון זריעה וחשבונות של רבים לא מהני תנאה במה דברים אמורים בבתי כנסיות שבחוצה לארץ אבל בבתי כנסיות שבארץ ישראל לא מהני שום תנאי:

אורח חיים הלכות דברים הנהגים בסעודה, סימן קע – דברי מוסר שינהג אדם בסעודה, סעיף ב

(כ) נקיי הדעת שבירושלים לא היו מסובין בסעודה אלא אם כן יודעים מי מיסב עמהם מפני שגנאי הוא לתלמיד חכם לישב אצל עם הארץ בסעודה:

אורח חיים הלכות ברכת המזון, סימן קפג – המברך איך יתנהג בכוס של ברכת המזון, סעיף ב

(ב) יתן היין לתוכו חי עד שמגיע לברכת הארץ ואז מוזגו להודיע שבה הארץ. הגה ויש אומרים דאם היין אינו חזק אין צריך למוזגו טור וכן נוהגין באלו הארצות ויציאנו מן החבית לשם ברכה טור בשם רש"י ונראה לדידן שאין לנו הרבה יין אין צריך רק לשפכו מן הקנקן ששומרים בו היין לשם ברכה וחבית לאו דוקא וכן נוהגין במדינות אלו וכוס של ברכה ימלאנו שיהא מלא על כל גדותיו

אורח חיים הלכות תפלה, סימן צד – צריך לכוין נגד ארץ ישראל, ודין הרוכב או היושב בספינה, סעיפים: א, ב, ג, ד

(א) בקומו להתפלל אם היה עומד בחוץ לארץ יחזור פניו כנגד ארץ ישראל ויכוין גם לירושלים ולמקדש ולבית קדשי הקדשים היה עומד בארץ ישראל יחזור פניו כנגד ירושלים ויכוין גם למקדש ולבית קדשי הקדשים היה עומד בירושלים יחזור פניו למקדש ויכוין גם כן לבית קדשי הקדשים היה עומד אחורי הכפורת מחזור פניו לכפורת:

(ב) אם מתפלל לרוח משאר רוחות יצדד פניו לצד ארץ ישראל אם הוא בחוץ לארץ ולירושלים אם הוא בארץ ישראל ולמקדש אם הוא בירושלים. הגה ואנו שמחזירין פנינו למזרח מפני שאנו יושבים במערבה של ארץ ישראל ונמצא פנינו לארץ ישראל טור וסמ"ג אין עושין מקום הארון וצד התפלה נגד זריחת השמש ממש כי זהו דרך המינים רק מכוונים נגד אמצע היום הגהות אלפסי החדשים ומי שרוצה לקיים אמרם הרוצה להעשיר יצפין או להחכים ידרים מכל מקום יצדד פניו למזרח

(ג) מי שאינו יכול לכוין הרוחות יכוין לבו לאביו שבשמים:

(ד) היה רוכב על החמור אין צריך לירד ולהתפלל אפילו אם יש לו מי שתופס חמורו אלא מתפלל דרך הילוכו וכן אם היה בספינה או על גבי קרון אם יוכל לעמוד עומד ואם לאו יושב במקומו ומתפלל או אם היה הולך ברגליו מתפלל דרך הילוכו אף אם אין פניו כנגד ירושלים אפילו שלא במקום סכנה כי אם יעמוד ויתפלל יקשה בעיניו איחור דרכו ויטרד לבו ולא יוכל לכוין והכל לפי הדרך ולפי המקום ולפי יראתו ויישוב דעתו ויש מחמירין לעמוד באבות וראוי לחוש לדבריהם אם הוא שלא במקום סכנה:

אורח חיים הלכות תפלה, סימן צה – כיון אבריו בשעת תפלה, סעיף ב

(ב) צריך שיכוף ראשו מעט שיהיו עיניו למטה לארץ ויחשוב כאילו עומד בבית המקדש ובלבו יכוין למעלה לשמים:

אותיות כזה, הוא לשון המחבר
אותיות כזה הוא לשון הרמ"א
אותיות כזה הוא מראה מקומות מהרמ"א
אותיות כזה, הוא עניני ארץ ישראל במודגש, לשון המחבר
אותיות כזה, הוא עניני ארץ ישראל במודגש, לשון הרמ"א

הלכות ארץ ישראל

אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבוקר, סימן א – דין השכמת הבוקר, סעיף ג

(ג) ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש:

אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבוקר, סימן ג – הנהגת בית הכסא, סעיף ז

(ז) המטיל מים מן הצופים ולפנים פירוש מקום שיכולים לראות משם הר חבית ומשם והלאה אין יכולים לראות רש"י לא ישב ופניו כלפי הקודש אלא לצפון או לדרום או יסלק הקודש לצדדין:

אורח חיים הלכות תפלה, סימן צ – מקום הראוי להתפלל עם הצבור, ודין ההולך בדרך, סעיפים: ד, ז

(ד) צריך לפתוח פתחים או חלונות כנגד ירושלים כדי להתפלל כנגדן. וטוב שיהיה בבית הכנסת י"ב חלונות:

(ז) ולא אחורי בית הכנסת אם אינו מחזיר פניו לבית הכנסת ואחורי בית הכנסת הוא הצד שהפתח פתוח בו והוא הפך הצד שפונים אליו הקהל כשמתפללים. ויש מפרשים בהפך. וראוי לחוש לדברי שניהם וגם כשמתפלל בשאר צדדים חוץ לבית הכנסת יש להחמיר שיחזיר פניו לבית הכנסת. וכל זה כשניכר שמחזיר אחוריו לבית הכנסת אבל אם הוא מתפלל בבית הסמוך לבית הכנסת פניו כנגד ארץ ישראל בראוי ואחוריו לכותל ביתו שהוא כותל בית הכנסת מותר שאינו ניכר שמחזיר פניו מבית הכנסת:

שולחן ערוך הלכות ארץ ישראל

ג

כנישתא לא בטלה התקנה זהו טעם המקומות שנהגו לקדש בבית הכנסת אבל יותר טוב להנהיג שלא לקדש בבית הכנסת וכן מנהג ארץ ישראל. הגה ונהגו לעמוד בשעה שמקדשין בבית הכנסת

אורח חיים הלכות שבת, סימן שו – באיזה חפצים מותר לדבר בשבת, סעיף יא

(יא) מותר לקנות בית בארץ ישראל מן האיניו יהודי בשבת וחותר ומעלה בערבאות. הגה שלחם בכתב שלחם דאינו אסור רק מדרבנן ומשום ישוב ארץ ישראל לא גזרו אור זרוע

אורח חיים הלכות שבת, סימן שלט – כמה דינים פרטיים הנהגין בשבת, סעיף ד'

(ד) אין דנין. הגה ולכן אסור לתפוס ולהכניס לבית הסוהר מי שנתחייב איזה עונש כדי שלא יברח וכל שכן שאסור להלקותו דהוה בכלל דין ואם יברח אין עלינו כלום בית יוסף סוף סימן רס ג בשם שבולי הקט ולא מקדשין הגה ויש מתירין לקדש היכא דאין לו אשה ובנים רבינו תם ואפשר דהוא הדין הכניסה לחופה שרי סמ ג ואף על גב דלא קיימא לן הכי מכל מקום סומכין על זה בשעת הדחק כי גדול כבוד הבריות כמו שרגילין שלפעמים שלא היו יכולים להשוות עם הנדוניא ביום ו עד הלילה דעושין החופה והקידושין בליל שבת הואיל וכבר הוכנו לסעודה ולנשואין והוי ביום לכלה ביום לכלה ולחתן אם לא יכנסו אז ומכל מקום לתתחלה יש לזוהר שלא יבא לידי כך ועיין בטור אבן העזר סימן ס ג ולא חולצין ולא מיבמין ואין כונסין ולא מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין ולא מפרישין תרומות ומעשרות ואין פודין הבן ואין מגרשין אלא אם כן הוא גט שכיב מרע דתקיף ליה עלמא וכולם אם נעשו שוגגין או מזידין או מוטעין מה שעשו עשוי:

אורח חיים הלכות שבת, סימן שפו – דיני שיתוף בעירוב, סעיף ח

(ח) משתתפין אפילו באוכל שאינו ראוי לו אם ראוי לשום אדם כגון לנזיר בין ולישראל בתרומה וכן הנודר מאוכל או נשבע שלא יאכלנו משתתף בו ויש אומרים דהיינו דוקא כשנדר או נשבע שלא יאכלנו אבל אם נדר או נשבע שלא יהנה ממנו אין משתתפין לו בה ואם אמר קונם הנאתו או אכילתו על לכולי עלמא אין משתתף בה טור

לפרוש ופוסק עמהם לשבות ואם אחר שיחיו במדבר לא ירצו לשבות עמו יכול ללכת עמהם חוץ לתחום מפני פיקוח נפש ואם נכנס לעיר אחת בשבת מחלך את כולה ואפילו הניחוחו מחוץ לעיר ורוצה ליכנס לעיר מותר דכיון דלדבר מצוה נפק יש לו אלפים אמה לכל רוח. הגה יש אומרים שכל מקום שאדם הולך לסחורה או לראות פני חברו חשוב הכל דבר מצוה ואינו חשוב דבר הרשות רק כשהולך לטייל ועל כן נהגו בקצת מקומות להקל בענין הפלגת הספינות והליכת שיירא תוך שלשה ימים כי חושבים הכל לדבר מצוה ואין למחות בידן הואיל ויש להם על מי שיסמוכו

אורח חיים הלכות שבת, סימן רס – דיני הכנסת שבת, סעיף ב

(ב) כשיהיה סמוך לחשיכה ישאל לאנשי ביתו בלשון רכה עשרתם ערבתם הפרשתם חלה ויאמר להם הדליקו את הנר. ובמקום שאין מעשרין אין צריך לומר עשרתם טור

אורח חיים הלכות שבת, סימן רסא – זמן הדלקת הנרות לשבת, סעיף א

(א) ספק חשיכה והוא בין השמשות והיינו כדי שיעור הלך ג רבעי מיל אחר שקיעת החמה טור בסימן רצ ג וכדלקמן סוף סימן ב ושיעור מיל הוא שליש שעה פחות חלק ל אין מעשרין את הנרות ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות ואין מערבין עירובי תחומין ועיין לקמן סימן תט ו סעיף ב אבל מעשרין את הדמאי וטומנין את החמין ומערבין עירובי חצירות ועיין לקמן סימן שצ ג ומותר לומר לאינו יהודי בין השמשות להדליק נר לצורך שבת וכן לומר לו לעשות כל מלאכה שהיא לצורך מצוה או שהוא טרוד ונחפז עליה. הגה וכן מי שקבל עליו שבת שעה או ב קודם חשיכה יכול לומר לאינו יהודי להדליק הנר ושאר דברים שצריך מהרי ו סימן קי ו ועיין לקמן סימן שמ ב

אורח חיים הלכות שבת, סימן רסט – דין הקידוש בבית הכנסת, סעיף א

(א) נהגין לקדש בבית הכנסת ואין למקדש לטעום מיין הקידוש אלא מטעמיו לקטן דאין קידוש אלא במקום סעודה ועיין לקמן סימן רע ג ומעיקרא לא נתקן אלא בשביל אורחים דאכלי ושתי בבי כנישתא להוציאם ידי חובתם ועכשיו אף על גב דלא אכלי אורחים בבי

אורח חיים הלכות ברכת הפירות, סימן רח – דין ברכה מעין שלש אחרי חמשת מיני פירות וחמשת מיני דגן, סעיף ו

(י) בברכה אחת מעין שלש של פירות דחוצה לארץ חותם על הארץ ועל הפירות ובארץ ישראל חותם על הארץ ועל פירותיה ואם בחוץ לארץ אוכל מפירות הארץ חותם גם כן על פירותיה:

אורח חיים הלכות ברכות, סימן רכד – דיני ברכות פרטיות, סעיף ב

(ב) הרואה מקום שנעקרה ממנה עבודת כוכבים אם הוא בארץ ישראל אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שעקר עבודת כוכבים מארצנו ואם הוא בחוצה לארץ אומר שעקר עבודת כוכבים מהמקום הזה ואומר בשתייהן כשם שעקרת אותה מהמקום הזה כן תעקור אותה מכל המקומות והשב לב עובדיהם לעבדך. הגה ואם נעקרה עבודת כוכבים ממקום אחד ונתנוה במקום אחר מברך על מקום שנעקרה שעקר עבודת כוכבים ועל מקום שנתנוה לשם שנתן ארץ אפים בית יוסף בשם תוספות וירושלמי

אורח חיים הלכות ברכות, סימן רכה – ברכת ימים ונהרות הרים וגבעות, סעיף א

(א) על ימים ונהרות הרים וגבעות ומדברות אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית ועל הים הגדול והוא הים שעוברים בו לארץ ישראל ולמצרים אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם עושה הים הגדול:

אורח חיים הלכות שבת, סימן רמח – דין המפליג בספינה וההולך בשיירא בשבת, סעיף ד

(ד) היוצאים בשיירא במדבר והכל יודעים שהם צריכים לחלל שבת כי מפני הסכנה לא יוכלו לעכב במדבר בשבת לבדם שלשה ימים קודם שבת אסורים לצאת וביום ראשון ובשני ובשלישי מותר לצאת ואם אחר כך יארע לו סכנה ויצטרך לחלל שבת מפני פקוח נפש מותר ואין כאן חילול. והעולה לארץ ישראל אם נודמנה לו שיירא אפילו בערב שבת כיון דדבר מצוה הוא יכול

מילי לגוהצן ולהניחן עד אחר תשעה באב אבל אסור ללכשן בשבוע זה ונהגו לאסור אפילו כלי פשתן ואפילו בכיבוס שלנו בין ללבוש בין לכבס ולהניח ואין להקל בדבר כיון שנהגו וכל שכן דאפשר דמדינא נמי אסור שהרי יש מי שכתב דכיבוס שלנו קרי גיהוץ לשל בני בבל שאין מתלבנים יפה לפי שממיהם הם עכורים שאינה ארץ חרים וגבעות כארץ ישראל וכיבוס של שאר ארצות אפשר שהוא ככיבוס של ארץ ישראל ואסור ועוד יש מי שפירש דגיהוץ היינו מים ואפר או נתר ובורית וכיבוס היינו במים לבד ובזמן הזה אין מכבסים במים לבד ונמצא שכל כיבוס של זמן הזה הוא גיהוץ ואסור מדינא אפילו בכלי פשתן ללבוש מיהא. הגה ואנו נוהגין להתמיר בכל זה מתחילת ראש חודש עד אחר התענית אם לא לצורך מצוה כגון אשה הלוכשת לבנים מותרת לכבס וללבוש לבנים ולהציע תחתיה רוקח ואור זרוע אבל בתשעה באב עצמו לא תלבוש לבנים רק לובשת חלוק בדוק ויפה הגהות שערי דורא וכן לכבוד שבת לובשים כלי פשתן ומציעין לבנים כמו בשאר שבתות ואסור ליתן כלים לכובס נכרי לכבס מראש חודש ואילך אבל קודם ראש חודש מותר לתת אף על פי שכובסת אחר ראש חודש תוספות פרק ד דתענית ומהרי"ל

אורח חיים הלכות תשעה באב ושיאר תעניות, סימן תקנ"ד – דברים האסורים בתשעה באב, סעיף כה

(כה) כל האוכל ושותה בתשעה באב אינו רואה בשמחת ירושלים וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. וכל האוכל בשר או שותה יין בסעודה המפסקת עליו הכתוב אומר ותהי עונותם על עצמותם:

אורח חיים הלכות תשעה באב ושיאר תעניות, סימן תקס – לעשות זכר לחורבן, ובו ה' סעיפים

(א) משחרב בית המקדש תקנו חכמים שהיו באותו הדור שאין בונים לעולם בנין מסוייד ומכוייר (פירוש מצוייר) כבנין המלכים אלא טח ביתו בטיט וסד בסיד ומשייר מקום אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד וחלוקה חצר מסויידת ומכויירת (פירוש מצויירת) הרי זה בחזקתה ואין מחייבים אותו לקלוף בכותלים:

אורח חיים הלכות יום טוב, סימן תקד – דין התבלין ביום טוב, סעיף ג

(ג) אין כותשין הריפות במכתשת גדולה אבל כותשין במכתשת קטנה שזה הוא השינוי שלה ובארץ ישראל אפילו בקטנה אסור. וכיון שאין אנו יודעים עכשיו מה נקראת גדולה או קטנה יש לאסור הכל. הגה ומותר לגרוד גבינה ביום טוב על הכלי שהוא מורג חרוץ מיהו צריך שינוי מעט כמו דרכת מלח ריב ש סימן קפ"ד והוא הדין מצות בלא שינוי משום דאין טחינה באוכלין שהיו טחונין תחלה מהרי"ל

אורח חיים הלכות יום טוב, סימן תקכ"ד – כמה דברים האסורים ביום טוב, סעיף א

(א) אין עולין על גבי אילן ולא רוכבין על גבי בהמה ולא שטין על פני המים ולא מספקין להכות כף על ירך ולא מטפחין להכות כף על כף ולא מרקדין ולא דנין ולא מקדשין ולא כונסין ולא מיכמין ולא מגרשין ולא חולצין ולא מקדישין ולא מחרימין ולא מפרשישין תרומה ומעשרות. הגה ודין פדיון הבן כדינו בשבת כך דינו ביום טוב ועיין לעיל סימן של ט סעיף ד

אורח חיים הלכות חול המועד, סימן תקלא – דיני גילוח בחול המועד, סעיף ד

(ד) ואלו מגלחין במועד מי שיצא מבית השביה ולא היה לו פנאי לגלח קודם המועד ומי שיצא מבית האסורים ואפילו היה חבוש ביד ישראל שהיו מניחין לו לגלח וכן המנודה שהתירו לו ברגל וכן מי שנדר שלא לגלח ונשאל על נדרו ברגל וכן הבא ממדינת הים בחול המועד או שבא בערב הרגל ולא היה שחות ביום לגלח והוא שלא יצא מארץ ישראל לחוץ לארץ לטייל:

אורח חיים הלכות תשעה באב ושיאר תעניות, סימן תקנ"א – דין שיבוע שחל תשעה באב להיות בתוכה, סעיף ג

(ג) שבוע שחל בו תשעה באב אסורים לספר ולכבס אפילו אינו רוצה ללבושו עתה אלא להניחו לאחר תשעה באב ואפילו אין לו אלא חלוק אחד אסור וכן המכובסים מקודם בין ללבוש בין להציע בהם המטה ואפילו מטפחות הידים והשלחן אסור וכיבוס שלנו מותר אבל גיהוץ פירוש מעבירין על הבגדים אבן חלק להחליקו ערוך שלנו אסור וכלי פשתן אין בהם משום גיהוץ והרי הם ככיבוס שלנו ומותר והני

אורח חיים הלכות עירובי תחומין, סימן תט"ז – דין מקום תניית העירוב, סעיף ו

(ו) אבד עירובו או נשרף או אם היה בסוף התחום ונתגלגל חוץ לד' אמות או שהיתה תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב משחשיכה הרי זה עירוב שקניית העירוב בין השמשות אם ספק כשר שספק העירוב כשר והוא שיהיה לו חזקת כשרות כגון זה שהניחו שם ואירע בו ספק אבל אם לא היה לו חזקת כשרות כגון ספק אם הונח שם אם לא לא:

אורח חיים הלכות ראש חודש, סימן תכ"ב – סדר התפלה והלל בראש חודש, סעיף ב

(ב) וקורים הלל בדילוג בין יחיד בין צבור ויש אומרים שהצבור מברכין עליו בתחלה לקרוא את ההלל ואם בירך לגמור אין צריך לחזור מרדכי פרק במה מדליקין ושבוילי לקט ולבסוף יהללוך והיחיד אין מברך עליו ויש אומרים שאף הצבור אין מברכין עליו לא בתחלה ולא בסוף וזה דעת הרמב"ם וכן נוהגין בכל מלכות ארץ ישראל וסביבותיה. הגה ויש אומרים דגם יחיד מברך עליו טור בשם הראש ורבינו תם וכן נוהגין במדינות אלו ומכל מקום יזהר אדם לקרות בצבור כדי לברך עליו עם הצבור ויש אומרים דכשיחיד קורא אומר לשנים שיאמרו עמו ראשי פרקים דאז הוא כרבים מרדכי פרק במה מדליקין ואגור בשם שוחר טוב ונהגו כן בהודו ולא באנא

אורח חיים הלכות פסח, סימן תפ"ט – סדר תפלת ליל שני של פסח, וספירת העומר, סעיף ו

(י) אסור לאכול חדש אף בזמן הזה בין לחם בין קלי בין כרמל עד תחלת ליל י"ח בניסן ובארץ ישראל עד תחלת ליל י"ז בניסן:

אורח חיים הלכות יום טוב, סימן תצ"ו – דיני יום טוב שני של גלויות, סעיף ג

(ג) בני ארץ ישראל שבאו לחוצה לארץ אסורים לעשות מלאכה ביום טוב שני בישוב אפילו דעתו לחזור וכל זמן שלא הגיע לישוב אפילו אין דעתו לחזור מותר לפי שעדיין לא הוקבע להיות כמותן אבל אם הגיע לישוב ואין דעתו לחזור נעשה כמותן ואסור בין במדבר בין בישוב וכל חוץ לתחום אין נותנין עליו חומרי מקום שהלך לשם:

אורח חיים הלכות תענית, סימן תקעה – דיני תעניות שמתפללין בארץ ישראל על הגשמים, ובו י"ג סעיפים

(א) סדר תעניות שמתעניין בארץ ישראל על הגשמים כך הוא הגיע י"ז במרחשון ולא ירדו גשמים מתחילין תלמידי חכמים בלבד להתענות ג' תעניות ב' וה' וב' וכל התלמידים ראויים לכך ודין תעניות אלו כדין תענית יחיד:

(ב) הגיע ראש חודש כסליו ולא ירדו גשמים בית דין גוזרין שלשה תעניות על הצבור שני וחמישי ושני וכל העם נכנסים לבתי כנסיות ומתפללים וזועקים ומתחננים כדרך שעושים בכל התעניות:

(ג) עברו אלו ולא נענו בית דין גוזרין עוד ג' תעניות על הציבור שני וחמישי ושני ובאלו מפסיקין מלאכות מבעוד יום ואסורים בהם בעשיית מלאכה ביום אבל לא כלילה ואסורים ברחיצת כל הגוף בחמין לפיכך נועלין את המרחצאות אבל פניו ידיו ורגליו בחמין וכל גופו בצונן מותר ואסורים בסיכה אלא אם כן הוא להעביר את הזוהמא ואסורים בהם בתשמיש המטה וכן אסורים בנעילת הסנדל בעיר ומתפללין בבתי כנסיות ומתחננים כבשאר תעניות:

(ד) עברו אלו [ולא נענו] בית דין גוזרין עוד שבע תעניות על הצבור שני וחמישי ושני וחמישי ושני וחמישי ושני וכל מה שאסור בשלשה שלפניו אלו אסור אף באלו ויתירין אלו שמתריעין בהם בשופר על הברכות שמוסיפים בהם ומתפללים ברחוב העיר ומורידין זקן להוכיחם ומוסיפין שש ברכות בתפלת שחרית ובתפילת המנחה ונועלים את החנויות ובשני לעת ערב פותחין מעט אותן החנויות המוכרות אכילה ושתייה בית יוסף בשם רש"י כדי שימצאו לקנות לסעודת הלילה ובחמישי פותחין כל היום חנויות המוכרות מאכל מפני כבוד השבת ואם יש לחנות שני פתחים פותח אחד ונועל אחד ואם יש לחנות אצטבא לפניו פותח כדרכו בחמישי ואינו חושש:

(ה) עוברות ומניקות מתענות אבל לא בג' ראשונות ולא בז' אחרונות ומיהו לא יאכלו אלא כדי קיום הולד ואסור להן להחמיר ולהתענות חשבין סימן תכ ח

(ו) אחר שגזרו י"ג תעניות אלו אם לא נענו אין גוזרין עוד והני מילי כשמתענים על הגשמים לפי שכשעברו אלו כבר עברו זמן

וכשרואה בית המקדש אומר בית קדשנו ותפארתנו אשר הללנו בו אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמדנו היה להרבה וקורע ומהיכן חייב לקרוע מן הצופים ואחר כך כשיראה המקדש קורע קרע אחר וכל קריעה טפה ואם בא דרך המדבר שאז רואה המקדש תחלה קורע על המקדש טפה ואחר כך כשיראה ירושלים מוסיף על קרע ראשון כל שהוא:

(ז) אם קרע על אחת מערי יהודה אינו חוזר וקורע כשיראה שאר ערי יהודה חוץ מירושלים שחוזר וקורע עליה קרע אחר בפני עצמו ואם קרע על ירושלים תחלה אינו צריך לקרוע על שאר ערי יהודה:

(ד) כל הקרעים האלו בידו ומעומד וקורע כל כסותו שעליו עד שישלח את לבו ואינו מאחה קרעים אלו לעולם אבל רשאי לשלול למללן ללקטן ולתופרן כמין סלמות:

(ה) היה הולך ובא לירושלים הולך ובא תוך ל' יום אינו קורע קרע אחר ואם לאחר ל' יום חוזר וקורע (והוא הדין בערי יהודה ובמקדש):

אורח חיים הלכות תענית, סימן תקסב – דין קבלת התענית, סעיף יב

(יב) תענית שגוזרים על הצבור אין כל יחיד צריך לקבלו בתפלת המנחה אלא שליח צבור מכריז התענית והרי הוא מקובל ויש אומרים דהני מילי בארץ ישראל שהיה להם נשיא לפי שגזירתו קיימת על כל ישראל אבל בחוצה לארץ צריכים כל הצבור לקבל על עצמם כיחידים שכל אחד מקבל על עצמו:

אורח חיים הלכות תענית, סימן תקסו – דיני תענית ציבור, סעיף ד

(ד) נוהגים להרבות סליחות בברכת סלה לנו ויש שאין נוהגים לומר סליחות עד אחר סיום שמונה עשרה ברכות וכן הנהיגו הקדמונים בארץ ישראל והוא המנהג הנכון:

(ב) וכן התקינו שהעורך שלחן לעשות סעודה לאורחים מחסר ממנו מעט ומניח מקום פנוי בלא קערה מן הקערות הראויות לתת שם וכשהאשה עושה תכשיטי חספה והזחב משיירה מין ממיני התכשיט שנוהגת בהם כדי שלא יהיה תכשיט שלם וכשהחתן נושא אשה לוקח אפר מקלה ונותן בראשו במקום הנחת תפילין. הגה ויש מקומות שנהגו לשבר כוס בשעת חופה או לשום מפה שחורה או שאר דברי אכילות בראש החתן כל בו וכל אלה הדברים כדי לזכור את ירושלים שנאמר אם אשבחד ירושלים וגו' אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי:

(ג) וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר לשמח בהם. הגה ויש אומרים דוקא מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר או בבית המשתה טור ואסור לשומעם מפני החורבן ואפילו שיר בפה על היין אסורה שנאמר בשיר לא ישתו יין וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תשבחות או שיר של הודאות וזכרון חסדי הקדוש ברוך הוא על היין. הגה וכן לצורך מצוה כגון בבית חתן וכלה הכל שרי תוספות וסמ"ג והגהות

מיימוני

(ד) וכן גזרו על עטרות חתנים שלא להניח כלל ושלא יניח החתן בראשו שום כליל שנאמר חסר המצנפת והרם העטרה וכן גזרו על עטרות הכלה אם היא של כסף אבל של גדיל מותר לכלה ודוקא לחתן וכלה אבל בשאר כל אנשים ונשים לא גזרו:

(ה) אסור לאדם שימלא פיו שחוק בעולם הזה:

אורח חיים הלכות תשעה באב ויאר תעניות, סימן תקסא – דין הרואה ערי יהודה וירושלים והמקדש בחורבן, ובו ה' סעיפים

(א) הרואה ערי יהודה בחורבן אומר ערי קדשך היו מדבר וקורע (ואינו חייב לקרוע אלא כשמוגיע סמוך להם כמן הצופים לירושלים) בית יוסף

(ב) הרואה ירושלים בחורבנה אומר ציון מדבר היתה ירושלים שממה וקורע

והמתן עד שיצטרך התגר למכור שוה עשרה בששה הרי זו צרת צבור ומתריעין עליה ובשבת זועקים עליה אבל אין תוקעים עליה בשבת:

(יא) וכן על המטר כיצד הרי שרבו עליהם גשמים עד שיצרו להם הרי אלו מתפללים עליהם שאין לך צרה יתירה מזו שהבתים נופלים ונמצא בתייהם קבריהם ובארץ ישראל אין מתפללין על רוב הגשמים מפני שהיא ארץ חרים ובתייהם בנויים באבנים ורוב גשמים טובה להם ואין מתענים להעביר הטובה. ועכשיו בצפת מצוים מפולת בתים מפני הגשמים ומתפללים עליהם:

אורח חיים הלכות תענית, סימן תקפ – ימים שמתענים בהם, סעיף ב

(ב) בשבעה עשר באלול מתו מוציא דבת הארץ:

אורח חיים הלכות ראש השנה, סימן תרא – סדר יום שני של ראש השנה, סעיף ב

(ב) אף בארץ ישראל עושים ראש השנה שני ימים. הגה ומתענים למחרת ראש השנה טור והוא תענית ציבור

אורח חיים הלכות יום הכיפורים, סימן תריב – איסור אכילה ביום הכיפורים, ושיעור כמותה, סעיף ז

(ז) אכל עלי קנים פטור ולולבי גפנים שלבלבו קודם ראש השנה פטור דעץ בעלמא הם ואם לבלבו (בארץ ישראל) מראש השנה ועד יום הכיפורים חייב:

אורח חיים הלכות לולב, סימן תרסג – סדר תפלת חול המועד, סעיף א

(א) בחול המועד מוציאין ספר תורה וקורין בו ארבעה בקרבנות החג שבפרשת פנחס וביום ראשון של חולו של מועד קורא כהן וביום השני ולוי וישראל חוזר וקורא וביום השלישי והרביעי קורא ספיקא דיומא וביום השני וביום השלישי ועל דרך זה קורים בשאר ימים. הגה ויש אומרים ששנים הראשונים קורין בספיקא דיומא והשלישי קורא ביום המחרת והרביעי חוזר וקורא כל ספיקא דיומא דהיינו מה שקראו שנים הראשונים וכן אנו נוהגין וביום השביעי הכהן קורא ביום החמישי לוי ביום הששי ישראל ביום השביעי והרביעי קורא ביום הששי וביום השביעי וכן אנו נוהגין רש"י בשם רבותיו ומהרי"ו מנהגים ובארץ ישראל שאין

צום כפור אלא בארץ ישראל בלבד ובגלל המטר ובאותם עשר תעניות שהם שלשה אמצעים ושבע אחרונות:

(יא) היו מתענים על הגשמים ונענו כמה ירדו ויהיו פוסקין מן התענית משיכנסו בעומק הארץ החרבה טפח ובכינונית שני טפחים ובעבודה שלשה טפחים ושיעור כמה צריכין לירד לברך עליהם עיין לעיל סימן רכ"א ואם התחילו לירד אחר חצות ישרימו אותו היום ועיין לעיל סימן תקס"ט בסופו ואם התחילו לירד קודם חצות לא ישרימו אלא יאכלו וישתו ויעשו יום טוב ולערב יתקבצו ויאמרו הלל הגדול:

(יב) אין אומרים הלל הגדול אלא כשנענו ביום תעניתם דוקא אבל אם לא נענו עד יום שלאחר תעניתם לא:

(יג) אם ירדו להם גשמים כליל תעניתם קודם שעלה עמוד השחר אין אומרים הלל הגדול:

אורח חיים הלכות תענית, סימן תקעו – על איזה דברים מתענין ומתריעין, סעיפים ב, ט, י, יא

(ב) וכן על הדבר איזהו דבר עיר שיש בה ת"ק רגלי ויצאו ממנה שלשה מתים בשלשה ימים זה אחר זה הרי זה דבר יצאו ביום אחד או בד' ימים אין זה דבר היו בה אלף ויצאו ממנה ששה מתים בג' ימים זה אחר זה הרי זה דבר יצאו ביום אחד או בארבעה אין זה דבר וכן לפי חשבון זה ואין הנשים והקטנים וזקנים ששבתו ממלאכה בכלל מניין אנשי המדינה לענין זה. היה דבר בארץ ישראל מתענין שאר גלויות עליהם (ודוקא דאיכא דבר בכולה ולא במקצתה) ר"ן פרק ג' תענית היה דבר במדינה ושיירות הולכות ובאות ממנה למדינה אחרת שתיהן מתענות אף על פי שהן רחוקות זו מזו:

(ט) וכן על הארבה והחפיל אפילו לא נראה מהם אלא כנף אחד בכל ארץ ישראל ואפילו אינו משחית יבול הארץ מתענין ומתריעין עליהם ועל הגובאי פירוש מין ארבה בכל שהוא אבל על החגב אין מתענין עליו ולא מתריעין אלא זועקין בלבד ועכשיו שאין אנו מכירין מינים הללו על כולם מתריעין:

(י) וכן על המזונות כיצד הרי שהחולו דברים של סחורה שרוב חיי אנשי אותה העיר מהם כגון כלי פשתן בבבל ויין ושמן בארץ ישראל ונתמעט המשא

הגשמים ואין בהם תועלת אבל על שאר פורעניות מתענים והולכים עד שיענו:

(ז) כשמתענים על הגשמים ועברו י"ג תעניות אלו ולא נענו ממעטין במשא ומתן ובכנין של שמחה אלא אם כן כותלו נוטה ליפול טור וממעטין באירוסין ונישואין אלא אם כן אם לא קיים מצות פריה ורביה וממעטים בשאילת שלום בין אדם לחבירו ותלמידי חכמים לא ישאלו שלום אלא כנוזפין וכמנודים למקום ועם הארץ שנתן להם שלום משיבין לו בשפה רפה וכובד ראש ותלמידי חכמים לבדם חוזרים ומתענים שני וחמישי ושני עד שיצא ניסן של תקופה ומותרין לאכול בלילה ובמלאכה ובשאר הדברים ומפסיקים בראש חדש חנוכה ופורים יצא ניסן של תקופה והוא כשהגיע השמש לתחלת מזל השור אין מתענין עוד שאין הגשמים בזמן הזה אלא סימן קללה הוראלי ולא ירדו כל עיקר מתחילת השנה:

(ח) וכל זה הסדר כשלא ירדו גשמים כלל אבל ירדו ברביעה פירוש המטר היוור להצמיה כל צמח ועשב האדמה נקרא רביעה מפני שרובע ומעבר את הקרקע כדכתיב כי כאשר ירד הגשם וגו' והולידה והצמיחה וגומר וצמחו העשבים והתחילו ליבש הרי אלו מתענים וזועקים עד שירדו גשמים או עד שיבשו הצמחים וכן אם הגיע זמן הפסח או קרוב לו שהוא זמן פריחת האילנות בארץ ישראל ולא ירדו גשמים הרי אלו מתענים וזועקים עד שירדו גשמים הראויים לאילנות או עד שיעבור זמנם וכן אם הגיע חג הסוכות ולא ירדו גשמים הרבה כדי למלאות מהם הבורות והשיחין והמערות הרי אלו מתענים עד שירד גשם הראוי לבורות ואם אין להם מים לשתות מתענין על הגשמים בכל עת שלא יהיה להם מים לשתות ואפילו בימות החמה פסקו הגשמים בין גשם לגשם מ' יום בימות הגשמים הרי זה מכת בצורת ומתענים וזועקים עד שירדו גשמים או עד שיעבור זמנם:

(ט) במה דברים אמורים בארץ ישראל וכל הדומה לה אבל במקומות שעונת הגשמים שלהם קודם שבעה עשר במרחשון או אחר זמן זה כשיגיע זמנם ולא ירדו גשמים יחידים מתענים שני וחמישי ושני ומפסיקים בראש חודש חנוכה ופורים ושוהין אחר כך כמו כמו ששה ימים אם לא ירדו גשמים בית דין גוזרין י"ג תעניות על הסדר שאמרנו:

(י) כל תענית שגוזרים הצבור בחוצה לארץ אוכלים בהם בלילה ודינם כדין שאר תעניות שאין גוזרים על הצבור תענית כגון

אמרין לגבי עדות שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואשה נאמנת בדבר איסור לומר תקנתיו ון פרק האומר וריש חולין ודוקא בודאי איסור כגון ניקור בשר וכדומה אבל בספק שמא אין כאן איסור כגון שצריכה לברור דגים טמאים מטהורים איסור והיתר הארוך או איסור שיש בו צדדים להקל שם בן אין אשה נאמנת דאשה דעתה קלה להקל קטן אין לו דין עד להיות נאמן באיסורין ריב ש סימן רמ"ה מכל מקום בקטן חריף ובקי בדבר ואיכא רגלים לדבריו יש להחמיר אם מעיד על דבר איסור רשב"א סי' כ"ד ואם מעיד על איסור דרבנן להקל ולא אתחזק איסורא כגון בדיקת חמץ נאמן דהימנוהו רבנן בדרבנן שם בריב"ש אבל אם אתחזק איסורא אינו נאמן כלל

יורה דעה הלכות עבודה זרה, סימן קמ"ח – דיני חגי האלילים, סעיפים: א, ב, ג, ד

(א) שלשה ימים לפני חגם של עובדי עבודי זרה אסור ליקח מהם ולמכור להם דבר המתקיים ומותר למכור להם דבר שאינו מתקיים עד יום חגם כגון ירקות ותבשיל וכן אסור להשאיל ולשאול ולהלוותן בלא רבית טור והפוסקים וללוות מהם ולפורען וליפרע מהם מלוה בשטר או על המשכון אבל מלוה על פה נפרעים מהם מפני שהוא כמציל מידם. ובזמן דידם תקיפה אפילו בשטר חשיב כמציל מידם ואם היא מלוה ברבית אפילו במשכון חשיב כמציל מידם:

(ב) עבר ונשא ונתן ביום חגם אסור בהנאה ואם נשא ונתן בשלשה ימים שלפני החג מותר בהנאה:

(ג) אם היה חגם של אותם עובדי עבודה זרה הרבה ג' או ד' או י' כל אותם הימים ביום אחד הם וכל אותם הימים אסורים עם ג' לפנייהם:

(ד) במה דברים אמורים בארץ ישראל אבל בשאר ארצות אינו אסור אלא יום חגם בלבד:

יורה דעה הלכות עבודה זרה, סימן קמ"ח – דברים המוצרכים לעבודה זרה אסור לישראל למכרם, סעיפים: ז, ח

(ז) אין מוכרין להם (לעובדי עבודה זרה) בארץ ישראל כל דבר המחובר כגון אילן וקמח אבל מוכרים על תנאי שיקרין וקוצין:

(ח) אין מוכרים להם בתים ושדות בארץ ישראל אבל משכירין להם בתים ולא שדות. ובסוריא מוכרים בתים ומשכירים שדות. ובחוצה לארץ מוכרים אלו ואלו:

מגילה חוזר וקורא אותה ביום י' ד אפילו קראה תחלה ביום י' ג מכל מקום קרא אותה שלא בזמנה כל בו ובית יוסף

(ח) בן עיר שהיה בספינה או בדרך ולא היה בידו מגילה ואחר כך נודמנה לו בט"ו קורא אותה בט"ו:

יורה דעה הלכות תערוכות, סימן קי' – דין ספק טריפות שאירע בבשר, סעיף א

(א) דבר חשוב אוסר במינו בכל שהוא והם ז' דברים ואלו הם אגוזי פרך ורמוני כדן וחביות סתומות וחלפות תרדין וקלחי כרוב ודלעת יונית וככרות של בעל הבית וכן בעלי חיים חשובים הם ואינם בטלים אבל שאר דברים אף על פי שדרכן לימנות הרי אלו עולים כשיעורן. הגה' ויש אומרים דכל דבר שבמנין דהיינו שדרכו למנותו תמיד אינו בטל טור בשם ר' ובית יוסף וכן נוהגין הא דדבר חשוב אינו בטל אינו אלא מדרבנן ואזלינן בספיקו לקולא ארוך כלל כ' ה' והרמב"ם פרק ט' דמאכלות אסורות ותוספות דזבחים סוף דף ע"ג ואגודה שם וראש פרק גיד הנשה ורשב"א בתורת הבית ונימוקי יוסף פרק הערל ועוד הרבה פוסקים כמו שיתבאר בסימן זה בכמה דוכתי כל דבר שהוא חשוב אצל בני מקום מהמקומות כגון אגוזי פרך ורמוני כדן בארץ ישראל באותם הזמנים הוא אוסר בכל שהוא לפי חשיבותו באותו מקום ובאותו זמן ולא הוזכרו אלו אלא לפי שהן אוסרים בכל שהן בכל מקום והוא הדין בכל כיוצא בהן בשאר מקומות

יורה דעה הלכות יין נסך, סימן קכ"ז – אם נאמן האדם לאסור יינו של חברו, סעיף ג

(ג) עד אחד נאמן באיסורים להתיר אבל לא להחמיר. הגה' מיהו יש אומרים דבדבר דאיכא לברורי כגון שאמר לו אחד בא ואראך עובד כוכבים מנסך יינך צריך לחוש לדבריו בית יוסף בשם התוספות וכל דבר שלא אתחזק לא להיתר ולא לאיסור עד אחד נאמן עליו אפילו לאסור אשירי פרק הניזקין ומרדכי פרק האשה רבה וכל היכא דאתחזק דבר באיסור כגון טבל או חתיכת בשר שאינה מנוקת אין העד נאמן עליו להתירו אלא אם כן בידו לתקנו גם זה שם ואם היו בכאן ב חתיכות אחת של איסור ואחת של היתר נאמן העד לומר זה היתר וזה איסור ה' שם ואדם נאמן על שלו ואפילו היכא דאתחזק איסורא שם באשירי ועי' לעיל סימן קי' ט' דין החשוד על הדבר אם מעיד עליו ועיין לקמן סימן קפ"ה מי שאומר פלוני חכם הכשיר לי זה והחכם כופר ועיין באבן העזר סימן קנ"ב אם

שם ספיקא דיומא אין קורים בכל יום אלא קרבן היום בלבד כי ביום ב' הוא א' לחולו של מועד קורא כהן וביום השני והשלשה העולים אחריו חוזרים וקורים אותה פרשה עצמה ועל דרך זה בכל יום משאר הימים:

אורח חיים הלכות מגילה ופורים, סימן תרפ"ח – דין כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון, ובו ח' סעיפים

(א) כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון אפילו אינן מוקפין עכשיו קורין בט"ו אפילו אם הם בחוצה לארץ ואפילו אין בהם עשרה בטלנים פירוש בטלים ממלאכתן ועוסקין בצרכי צבור והוא שהוקף ואחר כך ישב או שישב תחלה על דעת להקיפו אחר כך לאפוקי כשנודע שישב תחלה על דעת שלא להקיפו. אבל בסתמא הוקפה ולבסוף ישבה ר' נ

(ב) וכן הכפרים הנראים עמהם אפילו אינם סמוכים כגון שהם בהר או שסמוכים להם אפילו אינם נראים עמהם כגון שהם בעמק ובלבד שלא יהיו רחוקים יותר ממיל ובשושן אף על פי שאינה מוקפת חומה מימות יהושע קורין בט"ו הואיל ונעשה בו הנס:

(ג) כפרים ועיירות גדולות וכרכים שאינם מוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין ביי"ד:

(ד) כרך שהוא ספק אם הוקף בימי יהושע אם לאו קורין ביי"ד ובט"ו ובליליהון ולא יברך כי אם ביי"ד שהוא זמן קריאה לרוב העולם:

(ה) בן עיר שהלך לכרך או בן כרך שהלך לעיר אם היה דעתו לחזור למקומו בזמן קריאה ונתעכב ולא חזר קורא כמקומו ואם לא היה בדעתו לחזור אלא לאחר זמן הקריאה קורא עם אנשי המקום שהוא שם. הגה' ואם הוא במדבר או בספינה קורא ביום י' ד כמו רוב העולם כל בו

(ו) יום חמשה עשר שחל להיות בשבת אין קורין המגילה בשבת אלא מקדימין לקרותה בערב שבת וגובים מעות מתנות עניים ומחלקים אותם בו ביום וביום שבת מוציאים שני ספרים ובשני קורין ויבא עמלק ואומרים על הניסים ואין עושין סעודת פורים עד יום אחד בשבת:

(ז) המפרש בים והיוצא בשיירא ואינו מוצא מגילה להוליך עמו יקראנה ביי"ג או ביי"ב או ביי"א בלא ברכה ואם אי אפשר להמתין עד ימים הללו יש אומרים שקורא אפילו מתחלת החדש. הגה' והכי נהוג ומיהו אם נודמן לו אחר כך

יורה דעה הלכות עבודה זרה, סימן קנח –
דין עובדי עבודה זרה להצילם מהמנות,
סעיף א

(א) עובדי גילולים משבעה העממין שאין בינינו וביניהם מלחמה ורועי בהמה דקה מישראל בארץ ישראל בזמן שהיו רוב השדות של ישראל וכיוצא בהן אין מסבכין להם המיתה ואסור להצילם אם נטו למות כגון שראה אחד מהם שנפל לים אינו מעלהו אפילו אם יתן לו שכר. לפיכך אסור לרפאותן אפילו בשכר אם לא היכא דאיכא משום איבה דאז אפילו בחנם שרי אם לא יוכל להשטמט אפילו בחנם בית יוסף בשם הרמב"ן. וכן מותר לנסות רפואה בעובד גילולים אם תועיל תוספות ומרדכי פרק אין מעמידין ובסמ"ג (במה דברים אמורים) [וכן הוא] בישראל בעל עבירות והעומד ברשעו ושונה בו תמיד כגון רועי בהמה דקה שפקרו בגזל והם הולכים באולתם אבל ישראל בעל עבירות שאינו עומד ברשעו תמיד אלא עושה עבירות להנאת עצמו כגון אוכל נבילות לתיאבון מצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו:

יורה דעה הלכות גדרים, סימן רכ – חילוק
שבין קנים יין להיום או לזמן, ודין הגדר על
דבר שאינו קבוע, סעיף יח

(יח) האוסר עצמו בדבר עד הגשם הרי זה אסור עד זמן הגשמים שהוא בארץ ישראל ראש חודש כסלו הגיע זמן הגשמים הרי זה מותר בין ירדו גשמים בין לא ירדו ואם ירדו מ"ז במרחשון מותר ואם אמר עד הגשמים הרי זה אסור עד שירדו הגשמים והוא שירדו מזמן רביעה שניה שהוא בארץ ישראל ומקומות הסמוכים לה מכ"ג במרחשון ואילך. הגה ובגולה זמן הגשמים ששים יום אחר התקופה שמתחילין אז השאלה וזמן רביעה שניה שבעים יום אחר התקופה טור

יורה דעה הלכות גדרים, סימן רכח – דיני
התרת גדרים, וההבדל שבין פתח לחרטה,
והיאך נקרא דעת רבים, סעיפים: לו, מד

(לו) מי שנדר לעלות לארץ ישראל יש לו התרה כשאר נדרים:
(מד) שנים שנדרו ללכת יחד לארץ ישראל תוך שתי שנים והאחד מתעכב, חבירו פטור ועיין לקמן סוף סימן רל ו:

יורה דעה הלכות שבועות, סימן רלו – מה
היא שבועת ביטוי ושבועת שוא, סעיף ו

(ו) שנים שנשבעו לעשות דבר אחד ועבר אחד מהם על השבועה השני פטור ואינו צריך התרה לפיכך איש ואשה שנשבעו זה לזה וקבלו חרם לינשא לזמן קבוע מי שיעכב והעביר המועד אסור לינשא לאחר והלה מותר ואינו צריך התרה וגם המעכב עצמו מותר בלא התרה לאחר שנשא שכנגדו. הגה ואפילו אם טען זה העובר המועד שהיה אנוס אינו נאמן שיתחייב שכנגדו עדיין בשבועתו ומכל מקום אם רצה זה לפטור משבועתו ילך אצל חכם ויתיר לו שבועתו שמה יביא זה שכנגדו עדים שהיה אנוס בדבר שהעביר המועד ונמצא עבר זה על שבועתו אם נשא בלא התרה תשובת מהרי"ו סימן קלז וכל זה לא מיירי אלא בשנים שנשבעו זה לזה אבל שנים שנשבעו יחד לעשות דבר כגון שלא לדבר עם פלוני ועבר אחד מהם השני חייב לקיים שבועתו ואפילו אם נשבעו זה לזה והם ג' או יותר שאף אם עובר האחד השבועה השנים הנשארים צריכין לקיים שבועתן מהר"ם מפאדואה סימן כ"ו ובר"ב ש"ס תנ"ג ונראה הא דאם נשבעו שנים ביחד ולא נשבעו זה לזה ועבר האחד השני חייב לקיים שבועתו היינו דוקא שאינן תלויין זה בזה אבל אם תלויין זה בזה ואי אפשר לאחד לקיים שבועתו בלא חבירו כגון שנשבעו לילך ביחד לארץ ישראל והאחד עובר וקשה לשני לילך לבד פטור גם כן וכמו שנתבאר לעיל סימן רכח סעיף מד תשובת הרא"ש כלל ח

יורה דעה הלכות צדקה, סימן רמח – מי
חייב בה, ומי ראוי לקבלה, סעיף ג

(ג) יתומים אין פוסקין עליהם צדקה אפילו לפדיון שבוים אפילו יש להם ממון הרבה אלא אם כן פוסקין עליהם לכבודם כדי שיצא להם שם. הגה ודוקא צדקה שאין לה קצבה או שיש לה קצבה על נכסי יתומים ויכולין להמתין עד שיגדלו כגון שיש להם טבל ואינן צריכין לאכול עכשיו אבל אם צריכים לאכול עכשיו מעשרין ותורמין להם. והוא הדין בצדקה שיש לה קצבה כגון שהיו להם קרובים עניים והיה להם קצבה מאביהם כל שנה ואין להם לאכול רק זו או יחזרו על הפתחים ויהיה גנאי ליתומים האפוטרופוס שלהם נותן מנכסיהם הקצבה לקרוביהם תשובת ר"י מינץ סימן א:

יורה דעה הלכות צדקה, סימן רנא – למי
נותנין הצדקה, ואיזה קודם לחבירו, סעיף ג

(ג) הנותן לבניו ובנותיו הגדולים שאינו חייב במזונותיהם כדי ללמד את הבנים תורה ולהנהיג הבנות בדרך ישרה וכן הנותן מתנות לאביו [ולאמו] והם צריכים להם הרי זה בכלל צדקה ולא עוד אלא שצריך (להקדימו) [להקדימם] לאחרים. ואפילו אינו בנו ולא אביו אלא קרובו צריך להקדימו לכל אדם. ואחיו מאביו קודם לאחיו מאמו. ועניי ביתו קודמין לעניי עירו. ועניי עירו קודמין לעניי עיר אחרת כן משמע בסמ"ג וסמ"ק וטור הגה והקבועים בעיר קרובים עניי העיר והם קודמין לעניים אחרים הבאים לשם ממקומות אחרים טור דלא כר"י בר ברוך ויושבי ארץ ישראל קודמין ליושבי חוצה לארץ. הגה פרנסה עצמו קודמת לכל אדם ואינו חייב לתת צדקה עד שיהיה לו פרנסתו ואחר כך יקדים פרנסת אביו ואמו אם הם עניים והם קודמים לפרנסת בניו ואחר כך בניו והם קודמים לאחיו והם קודמים לשאר קרובים והקרובים קודמים לשכניו ושכניו לאנשי עירו ואנשי עירו לעיר אחרת והוא הדין אם היו שבוים וצריך לפדותן הכל בטור

יורה דעה הלכות עבדים, סימן רסז –
הלוקח עבד כנעני אסור לקיימו ערל,
וטבילתו, וברכתו, ומילתו, וכל דיני עבד
ושפחה, סעיפים: פב, פג, פד, פה

(פב) המוכר עבדו לחוצה לארץ או לסוריא או לעכו יצא לחירות וכופין את רבו השני לכתוב לו גט שחרור ומפסיד הדמים ואפילו אם אמר איני רוצה לחוציאו לחוצה לארץ אשתעבד בו בארץ ישראל אין שומעין לו. (ודין זה נוחג אפילו האידנא) טור ובית יוסף בשם הרמב"ם דין ט

(פג) עבד שיצא אחר רבו לסוריא ומכרו שם איבד זכותו במה דברים אמורים כשיצא רבו על מנת שלא לחזור לארץ ישראל אבל אם דעת רבו לחזור ויצא אחריו ומכרו שם יצא לחירות וכופין את הלוקח לשחררו לשון רמב"ם שם דין ח:

(פד) עבד שאמר לעלות לארץ ישראל כופין את רבו לעלות עמו או ימכור אותו למי שיעלהו שם. רצה האדון לצאת לחוצה לארץ אינו יכול לחוציאו את עבדו עד שירצה. ודין זה בכל זמן

דרובא דגפנים לאו ערלה נינהו. ואפילו בכרמים שידוע ודאי שיש בהם ערלה יש לחתירם משום דקודם שיעברו עליהם שני ערלה אינם עושים פירות ואם עושים הם דקים וקלושים שאינם ראויים לעשות מהן יין:

יורה דעה הלכות כלאי הכרם, סימן קצו – דיני כלאי הכרם וכלאי זרעים, סעיפים א, ט

(א) הזורע שני מיני תבואה או שני מיני ירקות עם זרע הכרם הרי זה לוקה שנים אחת משום שדך לא תזרע כלאים ואחת משום לא תזרע כרמך כלאים ואינו לוקה משום לא תזרע כרמך כלאים עד שיזרע בארץ ישראל חטה ושעורה וחרצן במפולת יד. וכן אם חפה אותם בעפר לוקה. וכן אם זרע שני מיני ירק וחרצן או זרע אחד ירק וזרע אחד מין תבואה וחרצן במפולת יד הרי זה לוקה. ואינו חייב מן התורה אלא על קנבוס ולוף וכיוצא בהם מזרעים שנגמרים (ו) עם תבואת הכרם אבל שאר הזרעים אסורים מדבריהם. וכן אסור מדבריהם לזרוע כלאי הכרם בחוצה לארץ. ואין עודדין עם הגוי בכלאים אבל עוקרין עמו כדי למעט הטיפלה:

(ט) כל השיעורים האלו שמרחיקין בין הגפנים והתבואה או הירק אינם אלא בארץ ישראל או בסוריא. אבל בחוצה לארץ מותר לזרוע בצד הגפנים בתוך הכרם לכתחלה. ולא אסרו בחוצה לארץ אלא לזרוע שני מיני ירק או תבואה עם החרצן במפולת יד. ואם אמר לתינוק גוי לזרוע לו בחוצה לארץ מותר אבל לא יאמר לגוי גדול שלא יתחלף בישראל. ואף על פי שמותר לזרוע הירק בצד הכרם בחוצה לארץ הרי אותו הירק הזרוע שם אסור באכילה ואפילו בחוצה לארץ והוא שיראה אותו לוקט ומוכר אבל ספיקו מותר. הגה ויש אומרים דהואיל ומותר לזרוע ירק בצד הגפנים בחוצה לארץ מותר לאכול אותו ירק גם כן הגהות מיימוני פרק י מהלכות מאכלות אסורות דין ט ותרומת הדשן סימן קצד ואין לחוש אלא במקום דאיכא למיחש שנזרע שני מיני ירק או שני מיני תבואה עם חרצן במפולת יד מרדכי פרק קמא דקדושין ועל כן נהגו להקל במדינות אלו בירקות הנמצאים זרועות בכרמים כי לא שכיח שנזרעו באיסור

לירושלים לאכלם שם או לפדותם ולהעלות הפדיון שם והם מותרים מיד אחר הפדיון. והאידנא שאין יכולין להעלותם לירושלים פודים אותם אחר שיגמרו ויתלשו ויכול לפדות את כולם בשוה פרוטה אפילו הם רבים וישליך הפרוטה לים הגדול או ישחקנה ויפזרנה לרוח או ישליכנה בנהר אחר שחיקה ויברך בשעת פדיון "אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון רבעי". או יפדה בפירות שישוו שוה פרוטה שהוא אחד משלשים ושנים במעה כסף שהוא אשפיר"ו אוטמאניס ששוקל ששה עשר גרעיני שעורה שהוא רביע דרה"ם לשון עצמו. הגה ומטבע הרגילה במדינות אלו החצי וינר הוא יותר משוה פרוטה ופודין עליו תרומת הדשן סימן קצב פירות רבעי פטורין מלקט ושכחה ופרט ועוללות

(ז) דין נטע רבעי נוהג אף בחוצה לארץ. ויש מי שאומר שאינו נוהג אלא בארץ אבל בחוצה לארץ פירות הבאים אחר שעברו שני ערלה מותרים בלא פדיון. ויש אומרים שאינו נוהג בחוצה לארץ רק בכרם ולא בשאר אילנות טור בשם הגאונים ורמב"ן ורא"ש ע

(ח) ערלה נוהגת בכל מקום ובכל זמן בין בשל גוי בין בשל ישראל אלא שבשל ארץ ישראל היא מן התורה ובחוצה לארץ הלכה למשה מסיני. הגה ואסור ללקט לנכרי פירות מאילן שלו שהוא ערלה משום שנהנה במה שמחזיק לו הנכרי טובה על זה כל בו"ה בשם ארחות חיים

(ט) ספק ערלה בארץ ישראל אסור ובחוצה לארץ מותר. כיצד כרם שיש בו נטיעות של ערלה וענבים נמכרים חוצה לו בארץ ישראל אסור ובסוריא מותר והוא שלא ידע שהובאו מאותו הכרם ובחוצה לארץ מותר אפילו יודע שהובאו מאותו הכרם רק שלא יראה שנבצרו מנטיעות של ערלה. וכל שכן שכרם שהוא ספק ערלה שהוא מותר כן נראה מהטור והרא"ש ומרדכי פרק קמא דקדושין

(י) כרם שהוא ספק ערלה בארץ ישראל אסור ובסוריא מותר ואין צריך לומר בחוצה לארץ:

(יז) אף על פי שמנהג עובדי אדמה להבריק גפנים בכל שנה מותר לשתות יין מגפני הגויים משום דספק ערלה מותר ואפילו בכרמים שישראל עובדים אותם ומבריכים אותם בכל שנה מותר משום דמבריק ומרכיב אינו חייב בערלה אלא בארץ אבל לא בחוצה לארץ. ויש למצוא היתר גם לבני ארץ ישראל ביין של כרמי הגויים משום

אפילו בזמן הזה שהארץ ביד עובדי כוכבים:

(פה) עבד שברח מחוצה לארץ לארץ אין מחזירין אותו לעבדות ועליו נאמר "לא תסגיר עבד אל אדוניו" ואומרים לרבו שיכתוב לו גט שחרור ויכתוב לו שטר חוב בדמיו עד שתשיג ידו ויתן לו ואם לא רצה האדון לשחררו מפקיעים בית דין שעבודו מעליו וילך לו:

יורה דעה הלכות גרים, סימן רסח – כיצד מגיירין הגר והגזירת, ודיני קדושת הגר, סעיף י

(י) כותי או כותית שבא ואמר נתגיירתי בבית דינו של פלוני כראוי אינו נאמן לבא בקהל עד שיביא עדים ואם ראיונו נוהגין כדרכי ישראל ועושים כל המצות הרי אלו בחזקת גרי צדק ואף על פי שאין שם עדים שמעידים בפני מי נתגיירו. ואף על פי כן אם באו להתערב בישראל אין משיאין אותם עד שיביאו עדים או עד שיטבלו בפנינו הואיל והוחזקו גוים. אבל מי שבא ואמר שהוא גוי ונתגייר בבית דין נאמן שהפה שאסר הוא הפה שהתיר. וכתב הרמב"ם במה דברים אמורים בארץ ישראל באותן הימים שחזקת הכל שם בחזקת ישראל אבל בחוץ לארץ צריך להביא ראיה ואחר כך ישא ישראלית שמעלה עשו ביוחסין:

יורה דעה הלכות גזירות, סימן רפז – מקומות החייבים במזוזה, סעיף כב

(כב) השוכר בית בחוצה לארץ וחדר בפונדק בארץ ישראל פטור ממזוזה שלשים יום. והשוכר בית בארץ ישראל חייב במזוזה מיד משום ישוב ארץ ישראל (והוא הדין לשואל בית דינו בשוכר) בית יוסף בשם הרב רבינו מנחם וכו' מ"ב ש

יורה דעה הלכות ערלה, סימן קצד – דיני ערלה, באיזה מקום נוהגת ובשל מי, סעיפים ג, ד, ה, ט, י, יז

(ג) האביונות והתמרות [והקפריסין] של צלף חייבים בערלה. במה דברים אמורים בארץ ישראל אבל בחוצה לארץ האביונות חייבים ותמרות וקפריסין פטורים:

(ו) פירות רבעי יש להם דין מעשר שני לכל דבר. ובזמן הבית היו צריכים להעלותן

שולחן ערוך הלכות ארץ ישראל

בתוספות פרק כל שעה ונוהגין להשליכה לתנור קודם שאופין הפת

יורה דעה הלכות חלה, סימן שכג – חלה דרבנן היאך ניתנת ונאכלת, ודין תערובתה בחולין, סעיף א'

(א) חלת חוצה לארץ שמותרת לכהן טהור מקרי רשאי לאכלה עם זר על שלחן אחד לפי שאינה מדמעת פירוש ענין דמוע הוא תרומה שנפלה בחולין ואפילו נתערבה שוה בשוה. הגה ויש חולקין וסבירא להו דאוסרת תערובתה עד מאה ואחד אם הוא במינה ושלא במינה עד ששים טור בשם ר' יוסף התרומה וראש ורוקח סימן שנ ט ומהרי"ם ור' שמשון ואם חזרה ונתערבה בעיסה ואין מאה ואחד לבטלה אם לא אכל העיסה ישאל לחכם עליה ויתיר לו כנדר דנשאלין על ההקדשות ויחזור ויטול חלה אחרת תשובת מיימוני סוף הלכות זרעים ובשם ארחות חיים ומותר לבטלה ברוב ואוכלת בימי טומאתו ויכולין ליתנה לכהן עם הארץ ואין בה משום כהן המסייע במתנותיו שהוא אסור. ואם רצה לאכול תחילה ואחר כך יפריש החלה בחוצה לארץ מותר מפני שאין עיקרה אלא מדבריהם. הגה וצריך לשייר מעט יותר משיעור חלה שמפריש כדי שיהא שיריים בשעה שמפריש בית יוסף בשם הראשונים ג' ובהר"ן דביצה ודוקא לעיסה שנתחייב עם חלה זו יכול לפטור שלא מן המוקף אבל עיסה שנלוושה בפני עצמה אין מפרישין חלה מעיסה אחרת שלא מן המוקף ב' בשם סמ"ק וכל בו אבל חלת ארץ ישראל לא יאכל עד שיפריש. ואינה ניטלת אלא מן המוקף (פירוש ממה שהוא קרוב וסמוך) בתרומה. ואינה ניטלת מן הטהור על הטמא לכתחלה. וכל שבתרומה לא יתרום ואם תרם אינה תרומה כך בחלה. וכל שבתרומה לא יתרום מזה על זה כך בחלה. וכל שאינו אוכל תרומה אינו אוכל חלה, וכל האוכל תרומה אוכל חלה:

יורה דעה הלכות תרומות ומעשרות, ומתנות עניים, וראשית הגז, סימן שלא – דין נתנתם באיזה מקום, וכיצד הכהן מקבלם, ואם הם דאורייתא או דרבנן, וכו' קמ"ו סעיפים

(א) התרומות ומעשרות אינם נוהגים מן התורה אלא בארץ ישראל בין בפני הבית בין שלא בפני הבית ונביאים חתקינו שיהו נוהגים אפילו בארץ שנער מפני שהיא סמוכה לארץ ישראל ורוב ישראל חולכים ושבים שם

(ד) שלשה דינים לחלה בשלש ארצות כל הארץ שהחזיקו בה עולי בבל עד כזיב מפרישין בה חלה אחת כשיעור והיא נאכלת לכהנים. ושאר ארץ ישראל שהחזיקו בה עולי מצרים ולא עולי בבל שהוא מזויז ועד אמנה מפרישין בה שתי חלות הראשונה אחד מארבעים ושמונה והיא נשרפת והשניה אין לה שיעור ונותנים אותה לכהן לאכלה. וכל הארץ מאמנה ולחוץ בין בסוריא בין בשאר ארצות מפרישין שתי חלות הראשונה אין לה שיעור והיא נשרפת והשניה אחד מארבעים ושמונה ונאכלת ומותרת לטמאים אפילו לזבים וזבות. ובזמן הזה שאין עיסה טהורה מפני טומאת המת מפרישין חלה אחת בכל ארץ ישראל אחד מארבעים ושמונה ושורפין אותה מפני שהיא טמאה. ומזויז ועד אמנה מפרישין שניה לכהן לאכילה ואין לה שיעור כשהיה הדבר מקודם:

(ה) חלת חוצה לארץ אף על פי שהיא טמאה הואיל ועיקר חיובה מדבריהם אינה אסורה באכילה אלא על כהן שטומאה יוצאה עליו מגופו והם בעלי קריים וזבים וזבות ונדות ויולדות אבל שאר הטמאים במגע הטומאות אפילו טמאים מותרים לאכלה. לפיכך בין בסוריא בין בחוצה לארץ אם רצה להפריש חלה אחת מפריש אחד מארבעים ושמונה ונאכלת לקטן שעדיין לא ראה קרי או לקטנה שעדיין לא ראתה נדה ואינו צריך להפריש שניה וכן אם היה שם כהן גדול שטבל משכבת זרעו או מזיבתו אף על פי שלא העריב שמשו ויש אומרים שצריך הערב שמש הר"ן פרק אלו עובדין הרי זה מותר לאכול חלה הראשונה ואינו צריך להפריש שניה בחוצה לארץ. הגה ויש אומרים כיון שאין חלה נאכלת בזמן הזה בארץ ישראל גם בשאר מקומות אין צריכין להפריש רק חלה אחת ולשרפה טור בשם יש אומרים ושאר פוסקים וכן המנהג פשוט בכל מדינות אלו שאין מפרישין רק חלה אחת בלא שיעור ושורפין אותה כמו שהיו עושין כשמפרישין שתי חלות שחלת האור לא היה לה שיעור ומכל מקום נוהגין ליטול כזית מהר"ל והאוכל חלה אפילו בחוצה לארץ מברך תחלה על המין שרוצה לאכול ואחר כך מברך אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לאכול תרומה כל בו והוא מלשון הרמב"ם סוף הלכות תרומה ויש אומרים כששורפין החלה עושין לה היסק בפני עצמה דישאל אסור ליהנות ממנה מהרי"ק וכן הוא

יורה דעה הלכות כלאי זרעים, סימן רצז – דינו כלאי זרעים ופרטיהם, סעיף א

(א) חזורע שני מיני זרעים כאחד בארץ ישראל לוקח שנאמר "שדך לא תזרע כלאים". ואחד חזורע (או המנכש) או המחפה כגון שהיתה חטה אחת ושעורה אחת או פול אחד ועדשה אחת מונחים על הארץ וחיפה אותם בעפר בין בידו בין ברגלו לוקח. ואחד חזורע בארץ או בעצין נקוב. אבל חזורע בעצין שאינו נקוב מכין אותו מכת מרדות:

יורה דעה הלכות בכור בהמה טהורה, סימן שי – דין בכור שנשחט שלא על פי חכם, סעיף ג

(ג) מי שאינו מומחה וראה את הבכור ונשחט על פיו יקבר וישלם מביתו. וכמה ישלם אם הוא בארץ ישראל משלם בגסה חצי דמיו ובדקה רביע דמיו ובחוץ לארץ בין בדקה בין בגסה חצי דמיו. והאידנא שאף בארץ ישראל אין רוב שדות של ישראל מותר לגדל בהמה דקה אפילו בארץ ישראל הילכך אפילו בארץ ישראל אף בדקה משלם חצי דמים:

יורה דעה הלכות חלה, סימן שכב – הפרש חלה שיש בין חלת ארץ ישראל לחלת חוצה לארץ, וכו' ה' סעיפים

(א) מצוה עשה להפריש תרומה מהעיסה וליתנה לכהן שנאמר ראשית עריסותיכם [חלה] תרימו תרומה. וראשית זה אין לו שיעור מן התורה אפילו הפריש כשעורה פטר את העיסה. והעושה כל עיסתו חלה לא עשה כלום עד שישיר מקצת. ומדברי סופרים מפרישין אחד מעשרים וארבעה מן העיסה והנחתום העושה למכור בשוק מפריש אחד מארבעים ושמונה. ואם נטמאה העיסה בשוגג או באונס אף בעל הבית מפריש אחד מארבעים ושמונה:

(ב) אין חייבים בחלה מן התורה אלא בארץ ישראל בלבד שנאמר "והיה באכלכם מלחם הארץ". ובזמן שכל ישראל שם שנאמר כבואכם ביאת כולכם ולא ביאת מקצתכם. לפיכך חלה בזמן הזה אפילו בימי עזרא בארץ ישראל אינה אלא מדבריהם:

(ג) מפרישין חלה בחוצה לארץ מדברי סופרים כדי שלא תשתכח תורת חלה מישאל:

(טז) ההפקר פטור מתרומה ומעשרות אבל הזורע שדה הפקר חייב בתרומה ומעשרות:

(יז) דברים שאין דרך רוב בני אדם לזרעם בגנות ובשדות אלא חזקתן מן ההפקר פטורין מתרומה ומעשרות:

(יח) נתערבו פירות החייבים בתרומה ומעשר בפירות הפטורים אם יש לו פירות אחרים החייבים מוציא מהם לפי חשבון פירות חייבים שבתערובות ואם לאו מוציא תרומה ותרומת מעשר על הכל ומפריש מעשר ראשון ושני לפי חשבון פירות חייבים שבתערובות:

(יט) תרומה גדולה בזמן הזה שהיא עומדת לשריפה מפני הטומאה שיעורה כל שהוא. הגה ונותנה בזמן הזה לכל כהן שירצה בין חבר בין עם הארץ ואפילו אינו מיוחס רק שמוחזק בכהן והוא שורפה ויכול להניחה ולשרפה עד שיכול להנות ממנה בשעת שריפה אבל זר אסור ליהנות ממנה בשעת שריפתה אם לא שכהן נהנה עמו אבל שאר הנאות שאינה מכלה אותה מותרת אפילו לזרים טור כהן שאוכל אצל ישראל נותן בנר שמן של תרומה ואף על פי שעומד הכהן והולך לו אין צריך לכבותו עד שיכבה מעצמו מרדכי פ אלמנה לכהן גדול וכל זה מיירי בתרומה שהוכשרה דאז נטמאת ומותר לשרפה אבל אם לא הוכשרה שלא נטמאה אסור לשרופה וטוב להכשיר אותה קודם מירוח כדי שתקבל טומאה ויהא מותר לשרופה טור ואחר כך מפריש מן השאר אחד מעשרה והוא נקרא מעשר ראשון ונותנו ללוי ויש אומרים אף לכהן טור ועל זה נאמר בתורה כי את מעשר בני ישראל וגו' ולבני לוי הנה נתתי את כל מעשר בישראל וגו'

ואחר כך מפריש מהשאר אחד מעשרה והוא נקרא מעשר שני והוא לבעליו ובסימן זה יתבאר משפטיו ועליו נאמר עשר תעשר ועל הסדר הזה מפרישין בשנה ראשונה מהשבווע ובשניה ובבבועית ובחמישית אבל בשלישית ובששית מהשבווע אחר שמפרישין מעשר ראשון מפרישין מהשאר מעשר אחר ונותנו לעניים והוא נקרא מעשר עני ואין בשתי שנים אלו מעשר שני אלא מעשר עני ועליו נאמר מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך וגו' ובא הלוי וגו' שנת השמיטה כולה הפקר ואין בה לא תרומה ולא מעשרות כלל ובחוצה לארץ שאין בה שמיטת קרקע מפרישין בשנת השמיטה בארץ מצרים ובעמון ומואב מעשר ראשון ומעשר עני ובארץ שנער מפרישין בה מעשר שני כמו ברוב השנים ושנת השמיטה האמיתית היתה שנת השי ג ויש אומרים אם גוי מכר פירות בשביעית לישראל וגמר מלאכתו ביד ישראל חייבים בתרומה ומעשר

קודם שבאו לעונת המעשרות אף על פי שמרחן ישראל פטורים ואם עדיין לא הגיעו לעונת המעשרות הואיל וקנה אותם עם הקרקע חייב לעשר:

(ח) ישראל שהיה אריס לגוי בסוריא פירותיו פטורים לפי שאין לו בגוף הקרקע כלום וכן החוכר והמקבל והשוכר שדה מהגוי בסוריא פירותיו פטורין:

(ט) ישראל שלקח בסוריא שדה מהגוי עד שלא הביאה שליש וחזר ומכרה לגוי אחר שהביאה שליש אם חזר ישראל ולקחה פעם שניה חייב שהרי נתחייב ביד ישראל:

(י) ישראל שהיה לו קרקע בסוריא והוריד לה אריס ושלח לו האריס פירות הרי אלו פטורים שאני אומר מהשוק לקחן והוא שיהיה אותו המין מצוי בשוק:

(יא) שותפות הגוי חייבת בתרומה ומעשרות כיצד ישראל וגוי שלקחו שדה בשותפות אפילו חלקו שדה בקמתה ואין צריך לומר אם חלקו גדיש הרי טבל וחולין מעורבים בכל קלח וקלח מחלקו של גוי אף על פי שמרחן הגוי וחייבים מדבריהם במה דברים אמורים בארץ ישראל שהמעשרות של תורה ובשל תורה אין ברירה אבל אם לקחו שדה בסוריא הואיל והמעשרות שם מדבריהם אפילו חלקו הגדיש חלקו של גוי פטור מכלום ונראה לי דהאידנא שאין חיוב תרומות ומעשרות בארץ ישראל אלא מדבריהם גם בארץ ישראל חלקו של גוי פטור מכלום:

(יב) פירות ארץ ישראל שיצאו חוצה לארץ פטורים מתרומות ומעשרות ואם יצאו לסוריא חייבים ופירות חוצה לארץ שנכנסו לארץ חייבים אם נקבעו למעשר [ביר ישראל] אחר שנכנסו לארץ:

(יג) כל אוכל אדם הנשמר שגידוליו מן הארץ חייב בתרומה:

(יד) אין מפרישין תרומות ומעשרות מהירק בחוצה לארץ אפילו במקומות שאמרנו שהייבום חכמים וכן ירק הבא מחוצה לארץ לארץ אף על פי שיש עפר בעיקריהן הרי זה פטור:

(טו) התבואה והזיתים שלא הביאו שליש פטורים מתרומה ומעשרות ומניין יודע כל שזורעה ומצמחת בידוע שהביאה שליש:

וחכמים הראשונים התקינו שיחיו נוהגים אף בארץ מצרים ובארץ עמון ומואב מפני שהם סביבות לארץ ישראל. סוריא הקונה בה שדה חייבת בתרומות ומעשרות מדברי סופרים ושאר הארצות אין תרומות ומעשרות נוהגות בהן:

(ב) בזמן הזה אפילו במקום שהחזיקו בו עולי בבל ואפילו בימי עזרא אין חיוב תרומות ומעשרות מן התורה אלא מדבריהם מפני שנאמר "כי תבואו" משמע ביאת כולכם ולא ביאת מקצתן כמו שהיתה בימי עזרא. הגה ויש חולקין וסבירא להו דחייבין עכשיו בארץ ישראל בתרומות ומעשרות מדאורייתא אך לא נהגו כן טור בשם ר

(ג) גוי שקנה קרקע בארץ ישראל וחזר ישראל ולקחה ממנו מפריש תרומות ומעשרות מה שאין כן בסוריא:

(ד) פירות הגוי שגדלו בקרקע שקנה בארץ ישראל אם נגמרה מלאכתו ביד הגוי ומרחן הגוי פטורין מכלום ואם לקחן ישראל אחר שנתלשו קודם שתגמר מלאכתו וגמרן ישראל חייבים ומפריש תרומה ומעשר ראשון ותרומת מעשר ומשייר לעצמו מעשר ראשון והוא שלו מפני שהוא אומר ללוי אני באתי מכח איש שאין אתה יכול ליטול ממנו. והתרומת מעשר מוכר לכהן ונטל דמיה טור

(ה) מכר הגוי הפירות שלו לישראל כשהן מחוברים לקרקע אם עד שלא באו לעונת המעשרות ונגמרו ביד ישראל חייב בכל ונותן כל מעשר ראשון ללוי ואם מכרן אחר שבאו לעונת המעשרות מפריש תרומות ומעשרות ונותן המעשר ללוי לפי חשבון. כיצד לקח תבואה זרועה מגוי אחר שהביאה שליש ונגמרה ביד ישראל מפריש תרומות ומעשרות ונותן ללוי שני שליש המעשר הראשון:

(ו) ישראל שמכר פירותיו לגוי קודם שיבואו לעונת המעשרות וגמרן הגוי פטורין מן התרומה ומן המעשרות ואם אחר שבאו לעונת המעשרות אף על פי שגמרן הגוי חייב בכל:

(ז) מכר גוי לישראל פירות מחוברים אחר שבאו לעונת המעשרות ומרחן הגוי ברשות ישראל אינם חייבים בתרומה ומעשרות הואיל ובאו לעונת המעשרות ברשות גוי ומרחן הגוי אף על פי שהם ברשות ישראל. הקונה פירות מגוי בסוריא בין תלושים בין מחוברים אפילו

ומפריש מעשר עני כדין עמון ומואב בית יוסף וכן כתב כפתור ופתור ופרח

(כ) מעשר ראשון שלוקח הלוי מפריש ממנו אחד מעשרה ונותנו לכהן והוא נקרא תרומת מעשר ועליו נאמר "ואל הלויים תדבר" וגו'. ודין תרומת מעשר כדין תרומה גדולה מיהו אפילו האידנא בעינן ליתן כשיעור בית יוסף בשם הרמב"ם

(כא) המרבה בתרומה הואיל ושייר מקצת חולין הרי זה תרומה. אבל אם אמר כל הפירות האלו תרומה לא אמר כלום:

(כב) האומר תרומת הכרי לתוכו אם אמר בצפוניו או בדרימו קרא שם וחייב להפריש ממנו תרומתו ואם לא ציין המקום לא אמר כלום:

(כג) אמר תרומת הכרי הזה בזה והכרי הזה בזה מקום שנסתיימה תרומתו של הראשון שם נסתיימה תרומתו של שני:

(כד) תרומת מעשר אין מפרישין אותה באומדן אלא מדקדק בשיעורה ואפילו בזמן הזה דבר שדרכו למדוד מודד ודבר הנשקל שוקל ודבר שאפשר למנותו מונה היה אפשר למנותו ולשקלו ולמדודו המונה משובח והמודד משובח ממנו והשוקל משובח משניהם. וניטלת שלא מן המוקף ותלמידי חכמים אין תורמין אלא מן המוקף הרמב"ם פרק ג

(כה) אין תורמין תרומה גדולה אלא מן המוקף כיצד היו לו חמשים סאה בבית זה וחמשים סאה בבית אחר לא יפריש מאחד מהם על שניהם ואם הפריש שלא מן המוקף תרומתו תרומה והוא שיהיה המופרש שמור אבל אם היה טעון כדי יין או שמן וראה שמשכתבין ואמר הרי הם תרומה על פירות שבביתי לא אמר כלום. ונראה לי דבזמן הזה דלאיבוד אזלא מפני הטומאה תרומתו תרומה:

(כו) פירות המפוזרים בתוך הבית או שתי מגורות (פירוש מקומות שמכניסים בהן פירות מענין "יגרהו בחרמו") שבבית אחד תורם מאחד על הכל. [שקי תבואה ועיגולי דבילה וחביות של גרורות אם היו בהקיפה אחת תורם מאחד על הכל]. חביות [של יין] שלא סתם את פיהם תורם מאחד על הכל משיסתם תורם מכל אחד ואחד:

(כז) המקדים מעשר שני לראשון או מעשר ראשון לתרומה אף על פי שעבר בלא תעשה מה שעשה עשוי:

(כח) הרוצה להפריש תרומה ותרומת מעשר כאחד מפריש אחד ממאה ומעט יותר ואומר

"אחד ממאה שיש כאן הרי הוא בצד זה שהפרישתי והרי הוא חולין והנשאר מזה שהפרישתי שהוא המעט היתר על אחד ממאה הוא תרומה על הכל והמעשר שראוי להיות למאה חולין אלו הרי הוא בצד זה שהפרישתי וזה הנשאר יותר על התרומה ממה שהפרישתי הרי הוא תרומת מעשר על הכל":

(כט) עושה אדם שליח להפריש תרומות ומעשרות:

(ל) חמשה אם תרמו אין תרומתן תרומה חרש שוטה וקטן וגוי שתרם של ישראל אפילו ברשותו והתורם שאינו שלו שלא ברשות הבעלים אבל התורם משלו על של אחרים הרי זה תרומה ותיקן פירותיהם וטובת הנאה שלו שנותנה לכל כהן שירצה:

(לא) התורם שלא ברשות או שירד לתוך שדה חבירו וליקט פירות שלא ברשות כדי שיקחם ותרם אם בא בעל הבית ואמר ליה כלך אצל יפות אם היו שם יפות ממה שתרם תרומתו תרומה ואם לאו אין תרומתו תרומה ואם לקט בעל הבית והוסיף בין כך ובין כך תרומתו תרומה:

(לב) המדבר ואינו שומע או ששומע ואינו מדבר והערום והשכור והסומא לא יתרמו ואם תרמו תרומתן תרומה. ובזמן הזה דלשריפה אזלא מפני הטומאה תורמים שיכור וסומא אפילו לכתחילה תרומה אבל לא מעשר לוי:

(לג) קטן שהגיע לעונת נדרים אף על פי שלא הביא שתי שערות ולא נעשה גדול אם תרם תרומתו תרומה:

(לד) האומר לשלוחו צא ותרם לי והלך לתרום ואינו יודע אם תרם ובא ומצא כרי תרום אין חזקתו תרום חוששין שמא אחר תרם בלא רשות. הגה ויש אומרים דבכהאי גוונא חזקתו תרום דאמרין חזקה שליח עושה שליחותו אפילו באיסור דאורייתא אבל אם אינו יודע אם כרי תרום או לא אסור לאכול ממנו דהשליח אומר ודאי לא יגע בו עד שידע שהוא תרום טור בשם הרא"ש והר"ש

(לה) פירות השותפים חייבים בתרומה ומעשרות ואינם צריכים ליטול רשות זה מזה אלא כל התורם מהם תרומתו תרומה. תרם אחד מהם ולא ידע חבירו ובא הוא ותרם אם היו ממחין זה על זה אין תרומת השני תרומה ואם לאו תרם הראשון כשיעור השני תרומה ואם לא תרם הראשון כשיעור תרומת שניהם תרומה. ונראה לי שבזמן הזה הוא הדין במעשר אבל לתרומה כיון שאין לתרומה

שיעור בין כך ובין כך אין תרומת השני תרומה:

(לו) האומר לאחד לתרום והלך לתרום וביטל שליחותו קודם שיתרום אם שינה השליח שליחותו כגון שאמר לו תרום מן הצפון ותרם מן הדרום אין תרומתו תרומה. ואם לאו תרומתו תרומה. ויש חולקין וסבירא להו דכל שביטל השליחות אפילו לא שינה לא הוי תרומתו תרומה טור

(לז) אריס שתרם ובא בעל הבית ועיכב אם עד שלא תרם עיכב אין תרומתו תרומה ואם משתרם עיכב תרומתו תרומה:

(לח) אפטרופסין תורמין נכסי יתומים:

(לט) הגנב והגזלן והאנס תרומתן תרומה ואם היו הבעלים רודפין אחריהם אין תרומתן תרומה:

(מ) הבן והשכיר והעבד והאשה תורמין על מה שהם אוכלין אבל לא על השאר:

(מא) הבן כשאוכל אם אביו והאשה בעיסתה תורמין מפני שהן ברשות:

(מב) הפועלים אין להם רשות לתרום שלא מדעת בעל הבית:

(מג) פועל שאמר ליה בעל הבית כנוס לי גרני ותרם ותרם ואחר כך כנס תרומתו תרומה:

(מד) גוי שהפריש תרומה משלו גזרו חכמים שתהא תרומתו תרומה אם הוא בארץ ישראל. הגה ובדקין אותו אם אמר בדעת ישראל הפרשתי נתן לכהן ואם לאו טעונה גניזה טור

(מה) המתכוין לומר תרומה ואמר מעשר, מעשר ואמר תרומה, לא אמר כלום עד שיהיו פיו ולבו שוים:

(מו) הפריש תרומה במחשבתו ולא הוציא בשפתיו כלום הרי זה תרומה שנאמר "ונחשב לכם תרומתכם":

(מז) המפריש תרומה על תנאי אם נתקיים התנאי הרי זה תרומה:

(מח) המפריש תרומות ומעשרות וניחם עליהם הרי זה נשאל לחכם ומתיר לו כדרך שמתירין שאר נדרים ותחזור חולין כמו שהיתה:

(מט) האומר של מעלה תרומה ושל מטה חולין או בהיפך דבריו קיימים:

(נ) התורם את הגורן צריך שיכוין את לבו שתהיה תרומה על הכרי ועל מה שבקוטעין פירוש שבלים קטועים שלא נדושו ועל מה

בעילת זנות נותנין לה מעשר ואוכלת. אבל מי ששמעה שמת בעלה או העיד לה עד אחד ונשאת ואחר כך בא בעלה קנסו אותה חכמים שתהיה אסורה במעשר:

(סח) ליום וכהנים מפרישין מעשר ראשון כדי להפריש ממנו תרומת מעשר וכן הכהנים מפרישין שאר תרומות ומעשרות והם לעצמם:

(סט) אין מוציאין מעשר מיד הכהנים. וכן כל מתנות כהונה אין מוציאין אותם מכהן לכהן:

(ע) האוכל פירותיו טבליים וכן לוי שאכל המעשר בטבלו אף על פי שהם חייבים מיתה בידי שמים אין משלמין המתנות לבעליהם שנאמר "אשר ירימו לה" אין לך בהם כלום עד שירימו אותם. ובחוצה לארץ מותר לאדם להיות אוכל והולך תחלה ואחר כך מפריש תרומה ומעשרות:

(עא) מעשרין ממקום זה על מקום אחר ואינו צריך לעשר מן המוקף. אבל אין מעשרין ממין על שאינו מינו ולא מן החיוב על הפטור ולא מן הפטור על החיוב ואם עישר אינו מעשר:

(עב) כל שאמרנו בתרומה אין תורמין מזה על זה כך במעשר אין מעשרין מזה על זה. וכל שאמרנו בתרומה אם תרם תרומתו תרומה כך במעשר אם הפריש מעשרותיו מעשרות. וכל שהוא פטור מן התרומה פטור מן המעשר וכל התורם מעשר:

(עג) כל שאמרנו בהם לא יתרומו ואם תרמו תרומתן תרומה כך אם עשרו מעשרותיהם מעשרות. וכל שאין תרומתן תרומה כך אין מעשרותיהן מעשרות:

(עד) השקדים המרים בין בגדלן בין בקטנן פטורים לפי שאינם אוכל:

(עה) אין מעשרין אלא מן המובחר:

(עו) אין מעשרין באומד אלא במדה או במשקל או במנין וכל המדקדק בשיעור משובח והמרבה במעשרות מעשרותיו מקולקלין שהרי הטבל מעורב בהן ופירותיו מתקנין:

(עז) המפריש מקצת מעשר אינו מעשר אלא כמו שחילק את הערימה אבל צריך מזה החלק שיוציא מעשר שלו כיצד היו לו מאה סאה הפריש מהם חמשה לשם מעשר אינו מעשר ואינו יכול להפריש על החמש סאין מעשר במקום אחר אלא מהם חצי סאה שהוא המעשר שלהם:

(עח) המפריש תרומה גדולה או תרומת מעשר מברך קודם שיפריש "אשר קדשנו במצותיו

ראש השנה למעשרות תבואה וקטניות וירקות וט"ו בשבט ראש השנה למעשרות האילן:

(נח) אין תורמין מפירות הארץ על פירות חוצה לארץ ולא מפירות חוצה לארץ על פירות הארץ ולא מפירות הפטורים על החייבים ולא מהחייבים על הפטורים ואם תרמו אין תרומתן תרומה:

(נט) תרם מדמאי פירוש דא מאי כלומר פירות או תבואה שנלקחה מעם הארץ שאין ידוע אם הרים המעשר כראוי וחייב במעשרות מדרבנן על דמאי או על ודאי תרומתו תרומה ויחזור ויתרום מכל אחד מפני עצמו:

(ס) תרם מודאי על דמאי תרומתו תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה תרומה ומעשרות:

(סא) אין תורמין מן הלקוח על מה שגדל בתוך שדהו ולא הלקוח מגוי על הלקוח מישראל או בהיפך:

(סב) אין תורמין שבלים על חטים וזיתים על שמן וענבים על יין אבל תורמים שמן על זיתים הנכבשים ויין על ענבים לעשות צמוקים:

(סג) תורמים זיתי שמן על זיתי כבש אבל לא מזיתי כבש על זיתי שמן מיין שאינו מבושל על המבושל אבל לא מן המבושל על שאינו מבושל מן הצלול על שאינו צלול אבל לא משאינו צלול על הצלול מתאנים על גרוגרות במנין מגרוגרות על תאנים במדה אבל לא תאנים על גרוגרות במדה ולא גרוגרות על תאנים במנין כדי שיתרום לעולם בעין יפה ותורמים חטים על הפת אבל לא מן הפת על החטים לפי חשבון. ובכל אלו אם תרם תרומתו תרומה. ונראה לי דהאינדא דתרומה לאיבוד אזלא אין להקפיד בכך וכן בשאר דברים כיוצא בהם ומיהו במעשר הניתן ללוי ולעני יש להקפיד בכך:

(סד) אין תורמין חומץ על יין אבל תורמין יין על חומץ:

(סה) התורם חבית של יין על היין ונמצאת חומץ אם ידוע שהיתה של חומץ עד שלא תרמה אינה תרומה ואם אחר שתרמה החמיצה הרי זו תרומה. אם ספק תרומה ויחזור ויתרום. וכן התורם קישות ונמצאת מרה אבטיח ונמצא סרוח:

(סו) אחר שמפרישין תרומה גדולה מפריש אחד מעשרה מהנשאר והוא הנקרא מעשר ראשון:

(סז) מעשר ראשון מותר באכילה לישראל ומותר לאכלו בטומאה לפיכך בת לוי שנבעלה

שבצדדים ועל מה שבתוך התבן. התורם את היקב צריך שיכוין את לבו לתרום על מה שבחוצנים ועל מה שבזגים. התורם את הבור של שמן צריך שיכוין את לבו על מה שבגפת פירוש פסולת של זיתים. ואם לא נתכוין אלא תרם סתם נפטר הכל שתנאי בית דין הוא שתרומה על הכל:

(נא) התורם כלכלה של תאנים ונמצאו תאנים בצד הכלכלה הרי אלו פטורים מפני שבלבו לתרום על הכל:

(נב) אין תורמין אלא מן היפה. ונראה לי דהשתא דלאיבוד אזלא מפני הטומאה אין להקפיד בכך ומיהו במעשר הניתן ללוי ולעני יש להקפיד בכך:

(נג) אין תורמין ממין על שאינו מינו ואם תרם אין תרומתו תרומה. הקישות והמלפפות [והמלפפון] מין אחד. כל מין חטים מין אחד. כל מין תאנים וגרוגרות ודבילה מין אחד. ותורם מזה על זה. וכל שהוא כלאים בחבירו לא יתרום מזה על זה אפילו מן היפה על הרעה ואם תרם אין תרומתו תרומה. וכל שאינו כלאים בחבירו תורם מן היפה על הרע אבל לא מן הרע על היפה ואם תרם תרומתו תרומה חוץ מן הזונין פירוש זרעונים שחורים הנמצא בין החטים על החטים מפני שאינם אוכל אדם:

(נד) אין תורמין מדבר שנגמרה מלאכתו על דבר שלא נגמרה מלאכתו ולא מדבר שלא נגמרה מלאכתו על דבר שנגמרה מלאכתו ואם תרם תרומתו תרומה:

(נה) אין תורמין מהמחובר על התלוש ולא מן התלוש על המחובר ואם תרם אין תרומתו תרומה. אבל אם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהיו תרומה על פירות ערוגה זה לכשיתלשו ונתלשו דבריו קיימין. והוא שהביאו שניהם שליש בעת שאמר:

(נו) אין תורמין מן הלח על היבש ולא מן היבש על הלח ואם תרם תרומתו תרומה:

(נז) אין תורמין מפירות שנה זו על פירות שנה שעברה ולא מפירות שנה שעברה על פירות שנה זו ואם תרם אינה תרומה שנאמר "שנה שנה". ליקט ירק ערב ראש השנה עד שלא בא השמש וחזר וליקט אחר שבא השמש אין תורמין מזה על זה שזה חדש וזה ישן. וכן אם ליקט אתרוג בערב ט"ו בשבט עד שלא בא השמש וחזר וליקט אתרוג אחר משבא השמש אין תורמין מזה על זה מפני שאחד בתשרי

וכן ברמון לא יטול את כל הרמון אלא פורט את הרמון באילן ואוכל הפרט משם. וכן באבטיח סופתו פירוש חותכו בקרקע ואוכלו שם:

(צב) היה אוכל באשכול בגנה ונכנס מן הגנה לחצר אף על פי שיצא מן החצר לא יגמור עד שיעשר:

(צג) כסבר הזרוע בחצר מקרסם עלה עלה ואוכלו ואם צירף חייב לעשר וכן כל כיוצא בזה:

(צד) הלוקח פירות תלושין לאכלן נקבעו למעשר כמו שנתבאר. ומאימתי יקבעו משיתן דמים אף על פי שלא משך:

(צה) הרי שלא נתן דמים והיה בורר ומניח בורר ומניח אפילו כל היום כולו ואף על פי שגמר בלבו ליקח לא נתחייב לעשר. ואם היה ירא שמים משגמר בלבו מעשר ואחר כך יחזיר למוכר אם רצה להחזיר:

(צו) הלוקח במחבור לקרקע או שלקח תלוש לשלוח לחבירו לא נקבעו ויש לו לאכול מהם עראי:

(צז) האומר לחבירו הא לך איסור זה ותן לי בו חמש תאנים הרי זה אוכל אחת אחת ופטור ואם צירף חייב לעשר. הא לך איסור זה בעשרים תאנים שאבדור לי בורר אחת אחת ואוכל. באשכול שאבדור לי מגרגר ממנו באילן ואוכל. ברמון שאבדור לי פורטו באילן ואוכל. באבטיח שאבדור לי סופת בקרקע ואוכל. ואם קצץ את התאנים וצרפם או שקצץ האשכול או האבטיח חייב לעשר שהרי לא קנה אלא הנתלש. אבל אם אמר ליה הא לך איסור בעשרים תאנים אלו בשני אשכולות אלו בשני רמונים אלו בשני אבטיחים אלו קוצץ כדרכו ואוכל עראי ופטור שלא נקבעו במקח שהרי לקחן במחבור:

(צח) המחליף עם חבירו זה לאכול וזה לאכול שניהם נקבעו למעשרות שהרי לקחו בתלוש. זה לקצות וזה לקצות שניהם לא נקבעו שאין המכר קובע דבר שלא נגמרה מלאכתו. לקח האחד פירות שהחליף לאכילה ולקח האחד חלופיהן להקצותן זה שלקח לאכילה חייב לעשר וזה שלקח להקצות לא נקבע למעשר:

(צט) עם הארץ שהיה עובר בשוק ואמר טלו לכם תאנים אוכלים ופטורים שאין המתנה קובעת:

(ק) השוכר את הפועלים לעשות עמו בפירות בין בתלושין בין במחבורין הואיל ויש להם

וכן כל כיוצא בזה. וכן התורם פירות שלא נגמרה מלאכתן מותר לאכול מהם עראי חוץ מכלכלת תאנים שאם תרמה קודם שתגמר מלאכתה נקבעה למעשר:

(פד) מותר להערים על התבואה להכניסה במזין כדי שתהיה בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר וזורה מעט מעט אחר שהכניס לבית ופטור לעולם מן התרומה ומן המעשרות שהרי אינו מתחיל לגמור הכל:

(פה) הגומר פירותיו של חבירו שלא מדעתו הרי אלו טבלו למעשר:

(פו) איזהו גמר מלאכה היין משיניחנו בחבית וישלה החרצנין והזגין מעל פי החבית אבל כשהוא בתוך הבור כשיגביהנו להעמידו בחבית שותה עראי וקולט מן הגת העליונה ומן הצנור ומכל מקום ושותה:

(פז) כיצד היא אכילת עראי כגון שהיה מקלף שעורים ואוכל מקלף אחת אחת ואם קלף וכנס לתוך ידו חייב לעשר. היה מולל מלילות של חטים מנפה מיד ליד ואוכל ואם נפה לתוך חיקו חייב לעשר. וכן נוטל מן היין ונותן לקערה לתוך תבשיל צונן ואוכל אבל לא לתוך הקדרה אף על פי שהיא צוננת מפני שהיא כבור קטן. וכן סוחט זיתים על בשרו אבל לא לתוך ידו וכן כל כיוצא בזה:

(פח) כשם שמותר לאכול עראי מפירות שלא נגמרה מלאכתן כך מותר להאכיל מהם לחיה לבהמה ולעופות כל מה שירצה ומפקיר מהם כל מה שירצה קודם שיעשר ואם גמרו אף על פי שלא נקבעו למעשר לא יפקיר ולא יאכיל לבהמה ולחיה ולעופות אכילת קבע עד שיעשר. ומותר להאכיל לבהמה עראי מן הטבל ואפילו בתוך הבית ומאכילה פקיעי פירוש עמרים של תבואה המונחים בקש עמיר עד שיעשם חבילות:

(פט) תאנה העומדת בחצר אוכל ממנה אחת אחת ופטור ואם צירף חייב במעשר. במה דברים אמורים כשהיה עומד בקרקע. אבל אם עלה לראש התאנה ממלא חיקו ואוכל שם שאין אויר חצר קובע למעשר:

(צ) היתה עומדת בחצר ונוטה לגנה הרי זה אוכל ממנה בגנה כדרכו כאילו היתה נטועה בגנה. הגנה היתה נטועה בגנה ונוטה לחצר הרי זה כנטועה בחצר שאינו אוכל שם אלא אחת אחת:

(צא) גפן שנטועה בחצר לא יטול את כל האשכול כאחד ויאכל אלא מגרגר אחת אחת.

וצונו להפריש תרומה". וכן המפריש מעשר ראשון מברך קודם "להפריש מעשר" וכן מברך על מעשר שני. ואם הפריש הכל זה אחר זה מיד ולא סח ביניהם כוללן בכרכה אחת ומברך "להפריש תרומות ומעשרות":

(עט) כל פרי שמקטנותו הוא ראוי לאכילה ואינו מניח אותו אלא כדי להוסיף בגופו מיד הוא חייב במעשרות. וכל פרי שאינו ראוי לאכילה בקטנו אינו חייב במעשרות עד שיגיע לעונת המעשרות:

(פ) אשכול שהגיע בו אפילו גרגיר יחידי כולו חיבור למעשרות וכאילו הגיע כולו ולא אותו אשכול בלבד אלא כל הרוח שיש בה אותה הגפן שיש בה האשכול וכן רמון שהגיע בה אפילו פרידה אחת כולה חיבור:

(פא) שמרי יין שנתן עליהם מים וסננן אם נתן שלשה ומצא ארבעה מוציא מעשר מזה היתר ממקום אחר ואינו מפריש עליו תרומה שהתורם מתחלה בלבו על הכל. ואם מצא פחות מארבע אף על פי שמצא יתר על מדתו ואף על פי שיש בהם טעם יין פטור:

(פב) פירות שהגיעו לעונת המעשרות ונתלשו ועדיין לא נגמרה מלאכתן כגון תבואה שקצרה ודשה ועדיין לא זרה אותה ולא מרחה מותר לאכול מהם אכילת עראי עד שתגמר מלאכתן ומשתגמר מלאכתן אסור לאכול מהם עראי. במה דברים אמורים בגומר פירותיו למכרן בשוק אבל אם היתה כוונתו להוליכן לבית הרי זה מותר לאכול מהם עראי אחר שנגמרה מלאכתן עד שיקבעו למעשר:

(פג) אחד מששה דברים קובע הפירות למעשרות החצר והמקח והאש והמלח והתרומה והשבת. וכולם אין קובעין אלא בדבר שנגמרה מלאכתו כיצד פירות שדעתו להוליכן לבית אף על פי שנגמרה מלאכתן אוכל מהם אכילת עראי עד שיכנסו לבית שלו. נכנסו לבית שלו נקבעו למעשרות ואסור לאכול מהם עד שיעשר וכשם שהבית קובע למעשר כך החצר קובע למעשר שאם נכנסו הפירות לחצר דרך השער נקבעו אף על פי שלא נכנסו לתוך הבית. וכן אם מכרן או בשלם באור או כבשן במלח או הפריש בהם תרומה או נכנסה שבת עליהם לא יאכל עד שיעשר אף על פי שלא הגיעו לבית. הכניסן לבית קודם שתגמור מלאכתן הרי זה אוכל מהם עראי. התחיל [לגמור] מלאכתן מאחר שנכנסו לבית חייב לעשר הכל. כיצד הכניס קישואין ודילועין קודם שישפשף משיתחיל לשפשף אחת נקבעו הכל למעשר.

ואינו חושש למה שאכלו שאין אנו אחראים להם:

(קכה) באחד בתשרי הוא ראש השנה למעשר תבואה וקטניות וירקות ובחמשה עשר בשבט הוא ראש השנה למעשר האילנות כיצד תבואה וקטניות שהגיעו לעונת המעשרות לפני ראש השנה של שלישית אף על פי שנגמרו ונאספו בשלישית מפרישין מהן מעשר שני וכן פירות האילן שבאו לעונת המעשרות קודם חמשה עשר בשבט של שלישית אף על פי שנגמרו ונאספו אחר כך בסוף שנה שלישית מתעשרין לשעבר ומפרישין מהם מעשר שני וכן אם באו לעונת המעשרות קודם חמשה עשר בשבט של רביעית אף על פי שנגמרו ונאספו ברביעית מפרישין מהם מעשר עני ואם באו לעונת המעשרות אחר חמשה עשר בשבט מתעשרין להבא:

(קכו) הירק בשעת לקיטתו עישורו כיצד אם נלקט ביום ראש השנה של שלישית אף על פי שבא לעונת המעשרות ונגמר בשניה מפרישין ממנו מעשר עני ואם נלקט ברביעית מעשר שני וכן האתרוג בלבד משאר פירות האילן הרי הוא כירק והולכין אחר לקיטתו בין למעשר בין לשביעית כיצד אם נלקט בשלישית אחר חמשה עשר בשבט מפרישין ממנו מעשר עני אף על פי שנגמרה בשניה וכן אם נלקט ברביעית קודם חמשה עשר בשבט מפרישין ממנו מעשר עני נלקט בחמישית אחר חמשה עשר בשבט מפרישין ממנו מעשר שני ואף על פי שהולכין אחר לקיטתו אתרוג בת ששית שנכנסה לשביעית אפילו היתה כזית ונעשית ככר חייבת במעשרות:

(קכז) האביונות של צלף נותנין עליהם חומרי האילן וחומרי זרעים שאם היו משנה שניה שנכנסה לשלישית ונלקטו קודם חמשה עשר בשבט מפרישין מעשר ראשון ואחר כך מפריש מעשר אחר ופודהו ואחר שפודהו נותנו לעניים:

(קכח) פירות שנה שניה שנתערבו בפירות שלישית או של שלישית ברביעית הולכים אחר הרוב מחצה למחצה מפרישין מעשר שני מן הכל אבל לא מעשר עני שמעשר שני חמור שהרי הוא קדוש ומעשר עני חול וכן פירות שהן ספק אם פירות שניה הם או פירות שלישית מפריש מהם מעשר שני:

(קכט) כל הפטור ממעשר ראשון פטור ממעשר שני ומן העני וכל שהיב בראשון חייב בשניהם וכל התורם מוציא מעשר וכל שאינו תורם אינו

(קיד) היה אוכל באשכול וחשכה עליו לילי שבת לא יגמור אכילתו בשבת עד שיעשר ואם הניחן לאחר השבת הרי זה גומרו:

(קטו) כל שאסור לזרים לאכול בתרומה כגון הגרעינין וכיוצא בהן כך אסור לאכול מהטבל והמעשר שלא ניטלה תרומתו ומעשר שני והקדש שלא נפדו וכל שמותר לזרים לאכול בתרומה מדברים אלו כך מותר בטבל ומעשר שלא ניטלה תרומתו ומעשר שני והקדש שלא נפדו:

(קטז) אין מדליקין בטבל טמא אין מחפין בטבל ואין זורעין את הטבל ואפילו פירות שלא נגמרה מלאכתן אסור לזרוע מהם עד שיעשר במה דברים אמורים בתבואה וקטניות וכיוצא בהן אבל העוקר שתלים שיש בהם פירות ממקום למקום בתוך שדהו הרי זה מותר ואינו כזורע טבל שהרי לא אסף הפירות וכן העוקר לפת וצנונות ושתלם במקום אחר אם נתכוון להוסיף בגופם מותר ואם שתלם כדי שיקשו ויקח הזרע שלהם אסור מפני שהוא כזורע חטים או שעורים של טבל:

(קיז) אין מוכרין טבל אלא לצורך ולחבר ואסור לשלוח טבל ואפילו חבר לחבר שמא יסמכו זה על זה ויאכל טבל:

(קיח) המוכר פירות לחבירו מוכר אומר "על מנת שהם טבל מכרתי" ולוקח אומר "לא לקחתי ממך אלא מעושרות" כופין את המוכר לתקן, קנס הוא לו מפני שמכר טבל:

(קיט) אין פורעין חוב מהטבל מפני שהוא כמוכרו:

(קכ) הלוקח טבל משני מקומות מעשר מזה על זה:

(קכא) החוכר שדה מהגוי מעשר ונותן לו והמקבל שדה אבותיו מהגוי מעשר ונותן לו:

(קכב) כהן או לוי שלקחו פירות מישראל אחר שנגמרה מלאכתן מוציאין התרומה והמעשרות מידיהם ונותנים אותם לכהנים וללויים אחרים:

(קכג) כהן או לוי שמכרו פירות תלושים קודם שתגמר מלאכתן ואין צריך לומר אם מכר במחבר הרי התרומה ומעשר שלהם:

(קכד) הנותן שדה בקבלה לגוי או למי שאינו נאמן על המעשרות אף על פי שלא באו לעונת המעשרות צריך לעשר על ידם נתנה לעם הארץ עד שלא באו לעונת המעשרות אינו צריך לעשר על ידם ומשבאו לעונת המעשרות צריך לעשר על ידם כיצד הוא עושה עומד על הגורן ונוטל

לאכול מן התורה במה שהם עושים הרי אלו אוכלים ופטורין מן המעשר. ואם התנה עמהם שיאכלו מה שלא זיכתה להם תורה כגון שהתנה הפועל שיאכלו בניו עמו או שיאכל בנו בשכרו או שיאכל אחר גמר מלאכתו בתלוש הרי זה אסור לאכול עד שיעשר הואיל ואוכל מפני התנאי הרי זה כלוקח:

(קא) המוציא פועלים לעשות לו מלאכה בשדה בזמן שאין להם עליו מזונות אוכלים מפירות שבשדה ופטורים מן המעשר והוא שלא נגמרה מלאכתן. אבל אם יש להם עליו מזונות לא יאכלו ואף על פי שלא נגמרה מלאכתן שאין פורעין חוב מן הטבל אוכלים אחת אחת מהתאנה אבל לא מן הסל ולא מן הקופה ולא מן המוקצה:

(קב) אחד המבשל ואחד השולק ואחד הכובש קובע למעשר. אבל המעשן את הפירות עד שהכשירן הרי זה ספק:

(קג) הטומן פירות באדמה או בזבל או בתבן עד שהכשירים לאכילה לא נקבעו למעשר:

(קד) הנותן יין לתבשיל חם או שנתן שמן לקדרה באלפס כשהן מרותחין נקבעו למעשר:

(קה) מזג יין במים חמין נקבע ואין צריך לומר אם בישל היין ואפילו בגת אסור לשתות ממנו עד שיעשר:

(קו) הסוחט אשכול לתוך הכוס נקבע לתוך התמחוי אינו נקבע:

(קז) המולח פירות בשדה נקבעו. טבל הזיתים אחת אחת במלח ואכל פטור:

(קח) הפוצע זיתים כדי שיצא השרף מהם פטור:

(קט) הנוטל זיתים מהמעטן טובל אחת אחת במלח ואוכל. ואם מלח ונתן לפניו חייב. וכן כל כיוצא בזה:

(קי) התורם פירותיו תרומה שצריך לתרום אחריה שניה נקבע למעשר ולא יאכל מהם עראי עד שיוציא התרומה שניה ויעשר:

(קיא) פירות שנגמרה מלאכתן וחשכה עליהם ליל שבת נקבעו ולא יאכל מהם אפילו לאחר השבת עד שיעשר:

(קיב) תינוקות שטמנו תאנים לשבת ושכחו לעשרן לא יאכלו למוצאי שבת עד שיעשרו:

(קיד) תאנה שהיתה מיוחדת לו לאכול פירותיה בשבת וליקט ממנה כלכלה לא יאכל עד שיעשר הואיל ופירות אלו מיוחדים לשבת והשבת קובעת:

(קמד) אינו מתודה עד שלא ישאר אצלו אחת מהמתנות וערב יום טוב האחרון היה הביעור ולמחר מתודין ופירות שלא הגיעו לעונת המעשרות בשעת הביעור אין מעכבין אותו להתודות ואינו חייב לבער:

(קמה) מי שהיו פירותיו רחוקים ממנו והגיע יום הביעור הרי זה קורא שם למתנות ומזכה להן לבעליהן על גבי קרקע או למי שזוכה להן לבעליהן ומתודה למחר:

(קמו) אם הפריש המתנות שלא על הסדר או אם נשרף טבלו או אם הפריש מעשר בטימא אינו מתודה. הגה הרב המחבר הזה השמיט כל דיני מעשר עני שכתב הטור שיש ללמוד מהם הרבה דיני צדקה הנוהגים האידנא ואפשר שסמך עצמו על מה שנתבאר בידי צדקה אך גם בידי תרומות ומעשרות השמיט כמה דינים שכתב הטור והכניס אחרים תחתיהם וכל זה גרם לו שהעתיק דברי הרמב"ם הלכות תרומות ומעשרות ככתבם וכלשונם ולא שת לבו לדברים אחרים והרוצה לעמוד על עיקרי הדינים יעיין בפנים

יורה דעה הלכות קריעה, סימן שמ – ענין הקריעה, שיעורה ומקומה, ועל מי קורעין, ובאיזה זמן קורעין, סעיף לח

(לח) הרואה ערי יהודה בחורבן או ירושלים או בית המקדש חייב לקרוע (ועיין באורח חיים סימן תקס"א):

יורה דעה הלכות אבילות, סימן שסג – איסור פינוי המת והעצמות ממקומן, סעיפים א, ב

(א) אין מפנין המת והעצמות לא מקבר מכובד לקבר מכובד ולא מקבר בזוי לקבר בזוי ולא מבזוי למכובד ואין צריך לומר ממכובד לבזוי. ובתוך שלו אפילו ממכובד לבזוי מותר שערב לאדם שיהא נח אצל אבותיו. וכן כדי לקברו בארץ ישראל מותר. ואם נתנוהו שם על מנת לפנותו מותר בכל ענין. ואם אינו משתמר בזה הקבר שיש לחוש שמא יוציאנהו גויים או שיכנסו בו מים או שהוא קבר הנמצא מצוה לפנותו. (יש נוחגין לתת מעפר ארץ ישראל בקבר) אור זרוע (ויש למנהג זה על מה שיסמכו) מדרש תנחומא פרשת ויחי

(ב) אין מוליכין מת מעיר שיש בה קברות לעיר (אחרת) אלא אם כן מחוצה לארץ לארץ, הגה או שמוליכין אותו למקום קברות אבותיו כן משמע באור זרוע ואם צוה להוליכו ממקום למקום או שצוה לקברו בביתו ולא בבית

אותו שם ופודהו ואם הפרישן שם בזמן הזה ירקב במה דברים אמורים במעשר שני שלא נטמא אבל אם נטמא פודין אותו בירושלים (ויש להכשירו כדי שיקבל טומאה ויהא לו היתר בפדיון) טור:

(קלו) הפודה מעשר שני אומר "הפירות האלו מחוללות על מעות אלו" ואם לא פירש אלא הפריש מעות בלבד כנגד הפירות דיו ואינו צריך לפרש ויצאו הפירות לחולין:

(קלז) הפודה מעשר שני מברך "אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון מעשר שני" ואם חיללן על פירות אחרות מברך "על חילול מעשר שני" והפודה או מחלל מעשר שני של דמאי אינו צריך ברכה:

(קלח) אין פודין מעשר שני אלא בכסף וכן אם פדה מעשר שני שלו שהוא מוסיף חומש לא יהיה החומש אלא כסף כקדש ואינו פודה בכסף שאינו מטבע אלא בכסף מפותח שיש עליו צורה או כתב ואם פדה בלשון של כסף וכיוצא בו והוא הנקרא אסימון לא עשה כלום ואין פודין בפחות מפרוטה מפני שהוא כפודה באסימון ואין פודין במטבע שאינו יוצא באותו זמן ובאותו מקום ואינו פודה במעות שאינם ברשותו ואפשר שאין דברים אלו אמורים אלא בזמן שבית המקדש קיים קיים אבל עכשיו שאין מעשר שני נאכל אין להקפיד בכך ומכל מקום יש לחוש בדבר ואף בזמן הזה לא יפדה מעשר שני אלא על כסף שיש בו מטבע היוצא והוא ברשותו או יחלל על פירות אחרים:

(קלט) הפודה מעשר שני קודם שיפרישנו כגון שאמר "מעשר שני של פירות פדוי במעות אלו" לא אמר כלום ולא קבע מעשר אבל אם קבע ואמר "מעשר שהוא בצפון או בדרום מחולל על מעות אלו" הרי זה פדוי:

(קמ) מצות עשה להתודות לפני ה' אחר שמוציאין כל המתנות שבורע הארץ וזהו הנקרא וידוי מעשר ואין מתודין וידוי זה אלא אחר השנה שמפרישין בה מעשר עני:

(קמא) אימתי מתודין במנחה ביום טוב האחרון של פסח של רביעית ושביעית:

(קמב) אין מתודין אלא ביום וכל היום כשר לידו המעשר ובין בפני הבית בין שלא בפני הבית חייב לבער ולהתודות:

(קמג) וידוי זה נאמר בכל לשון ואם רצו רבים להתודות כאחד מתודים:

מוציא מעשר וכל מי שאם תרם תרומתו תרומה כך אם עישר הרי הוא מעשר וכל מי שאין תרומתו תרומה כך אם הוציא מעשר אינו מעשר:

(קל) פירות שהוציא מהם מעשר ראשון קודם שיקבעו למעשר הרי זה אוכל מהם עראי קודם שיוציא מעשר שני שאין הראשון קובע לשני אבל משנקבעו למעשר אף על פי שהוציא את הראשון אסור לאכול מהם עראי עד שיוציא את השני או את מעשר עני:

(קלא) לא חייבו להפריש מעשר שני בסוריא:

(קלב) מעשר שני נאכל לבעליו לפני מחומת ירושלים שנאמר "ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר" וגו' ונוהג בפני הבית ושלא בפני הבית אבל אינו נאכל בירושלים אלא בפני הבית שנאמר "מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכורות בקרך וצאנך" מפי השמועה למדו מה בכור אינו נאכל אלא בפני הבית אף מעשר שני לא יאכל אלא בפני הבית:

(קלג) בזמן הזה אם רצה לפדות מעשר שני שוה מנה בפרוטה לכתחלה פודה ומשליך הפרוטה לים הגדול אבל לשאר נהרות צריך לשחקה תחלה וכן אם חילל (פירוש אם עשאו חולין על ידי פדיון) מעשר שוה מנה על שוה פרוטה מפירות אחרות הרי זה מחולל ושורה את הפירות שחילל עליהם כדי שלא יהיו תקלה לאחרים:

(קלד) ושיעור פרוטה כחצי שעורה כסף מזוקק שהיא חלק משלשים ושנים במעה כסף שהוא אשפיר"ו עוטימאני שמשקלו רביע דרה"ם נמצא שהפרוטה חלק מארבעים ושמונה בקיטעא ויותר מעט וצריך לדקדק שהפירות שמחלל עליהם מעשר שני שישו כן לפחות. ועיין לעיל סימן רצ"ד סעיף ו:

(קלה) כשם שאין אוכלים מעשר שני בזמן הזה בירושלים כך אין פודין אותו שם ואין מחללים אותו ואין מוכרים אותו ואם נכנס בירושלים אף בזמן הזה אין מוציאין אותו משם ומניחים אותו שם עד שירקב [וכן אם עבר והוציאו משם מניחין אותו עד שירקב] לפיכך אין מפרישין מעשר שני בירושלים בזמן הזה אלא מוציאין את הפירות בטבלן חוץ לעיר ומפרישין

ולמעלה כופין לעלות דרך יבשה וגם דרך ים בימות החמה אם אין שם לפטים:

חושן משפט הלכות דיינים, סימן א – מינוי השופטים בארץ ובחוצה לארץ, וכו' סעיפים

(א) בזמן הזה דנים הדיינים דיני הודאות והלואות וכתובות אשה וירושות ומתנות ומזיק ממון חבירו שהם הדברים המצויים תמיד ויש בהם חסרון כיס אבל דברים שאינם מצויים אף על פי שיש בהם חסרון כיס כגון בהמה שחבלה בחברתה או דברים שאין בהם חסרון כיס אף על פי שהם מצויים כגון תשלומי כפל וכן כל הקנסות שקנסו חכמים כתוקע לחבירו פירוש שתוקע בקול באזנו ומבעיתו וכסוטר את חבירו פירוש מכה בידו על הלחי וכן כל המשלם יותר ממה שהזיק או שמשלם חצי נזק אין דנין אותו אלא מומחים הסמוכים בארץ ישראל חוץ מחצי נזק צרורות מפני שהוא ממון ואינו קנס:

(ב) אדם שחבל בחבירו אין מגבים דיינים שאינם סמוכים בארץ ישראל נזק צער ופגם ובושת וכופר אבל שבת וריפוי מגבים. הגה ויש אומרים שאף ריפוי ושבת אין דנין טור בשם ראש ולא ראיתי נוהגין לדקדק בזה רק כופין החובל לפייס הנחבל ולקנסו כפי הנראה להם דרכי משה לדעת מהרש"ם בפסקיו סימן רח וכמו שיתבאר בסמוך סעיף ה

(ג) בהמה שהזיקה את האדם אין גובין נזקו דיינין שאינם סמוכים בארץ ישראל מפני שהוא דבר שאינו מצוי אבל אדם שהזיק בהמת חבירו משלם נזק שלם בכל מקום וכן בהמה שהזיקה בשן ורגל הואיל והיא מועדת [להזין] מתחילתה הרי זה דבר מצוי ומגבין אותו דיינים שאינם סמוכים בארץ ישראל וכן מי שגנב או גזל מגבין ממנו הקרן בלבד. הגה ויש אומרים דוקא גזילות דשכחי כגון כפר בפקדון וכדומה אבל גזילה ממש לא שכחא ואין דנין אלא אם כן הגזילה קיימת מחייבין להחזירה ניוק יוסף פרק החובל

(ד) דיני דגרמי וכן דין המוסר דנין אותן דיינים שאינם סמוכים בארץ ישראל. הגה עדים שהעידו עדות שקר והוזמו והוציאו ממון על פיהם ואי אפשר למהדר דנין אותם ומחייבין אותם לשלם מרדכי ריש פרק החובל ועיין לקמן סימן כ ט סעיף ב

במדינה אחרת צריכה לילך עמו לעירו דודאי נשאה לשוב לביתו בית יוסף בשם הרשב"ץ ועיין לקמן סימן קנ ד סעיף ט עוד מדינים אלו

(ב) כשמוציאה ממדינה למדינה ומכפר לכפר באותה הארץ אינו יכול להוציאה מנוה יפה לנוה הרע ולא מרע ליפה וכן לא יוציאנה ממקום שרובן ישראל למקום שרובו גויים ובכל מקום מוציאין ממקום שרובו גויים למקום שרובו ישראל. הגה ואינו יכול להוציאה ממקום שהמושל טוב למקום שהמושל רע הגהות מיימוני פרק יג דאישות כל מקום שיכול להוציאה ממקומה היינו לאחר שכנסה ונשאה אבל קודם נישואין לא יכול להוציאה וצריך לכנסה במקומה אם לא התנה בפירוש עם האשה אבל אם התנה עם אמה לאו כלום הוא ריב"ש סימן קעז מיהו אם יש אמתלאות וטעמים לדבריו האשה צריכה לילך אחריו חשובת מיימוני לנשים סימן כח

(ג) במה דברים אמורים מחוצה לארץ לחוצה לארץ או מארץ ישראל לארץ ישראל אבל מחוצה לארץ לארץ ישראל כופין אותה לעלות אפילו מנוה יפה לנוה הרע ואפילו ממקום שרובו ישראל למקום שרובו גויים. ואין מוציאין מארץ ישראל לחוצה לארץ ואפילו מנוה הרע לנוה הטוב ואפילו ממקום שרובו גויים למקום שרובו ישראל:

(ד) אמר האיש לעלות לארץ ישראל והיא אינה רוצה תצא בלא כתובה. הגה אבל נכסי מלוג שלה ונכסי צאן ברזל הקיימים נוטלת ואם אינם קיימים אם הוא הפסידן נכסי צאן ברזל אין צריך לשלם ונכסי מלוג צריך לשלם ואם נגנבו או נאבדו נכסי מלוג לית לה ונכסי צאן ברזל צריך לשלם במרדכי סוף כתובות בשם מהרש"ם והא דכתובה אין לה דוקא שנשאר בארץ ישראל אבל אם הוא חוזר לסוף כמה שנים להתיישב בחוצה לארץ צריך לשלם לה או ליורשיה אף הכתובה גם זה שם אמרה היא לעלות והוא אינו רוצה יוציא ויתן כתובה. והוא הדין לכל מקום מארץ ישראל לירושלים. שחבל מעלין לארץ ישראל ואין חבל מוציאין משם, חבל מעלין לירושלים ואין חבל מוציאין משם:

(ה) יש מי שאומר דהא דכופין לעלות לארץ ישראל היינו בדאפשר בלא סבכה. הילכך מסוף המערב עד נוא אמון אין כופין לעלות ומנוא אמון

הקברות שומעין לו גם זה שם ומותר ליתן סיד עליו כדי לעכל הבשר מהר ולהוליכו למקום אשר צוה רשב"א סימן שס ט

אבן העזר הלכות קידושין, סימן סה – מצוה לשמח חתן וכלה, ודין מת וכלה, סעיף ג

(ג) צריך לתת אפר בראש החתן במקום הנחת תפילין וזכר לאבילות ירושלים דכתיב "לשום לאבילי ציון [וגו'] פאר תחת אפר". הגה ויש מקומות שנהגו לשבר כוס אחר שבע ברכות וזהו מנהג נוהג במדינות אלו שהחתן שובר הכלי שמברכין עליו ברכת אירוסין כל בו וכל מקום לפי מנהגו עוד נוהגים להתענות ועיין לעיל סימן סא ודין זריקת אוכלין לפני חתן וכלה עיין באורח חיים סימן קעא

אבן העזר הלכות כתובות, סימן עה – חלוקת הארצות לענין נישואין, ודין ארץ ישראל, וכו' ה' סעיפים

(א) שלש ארצות בארץ ישראל חלוקות זו מזו לענין נישואין יהודה ועבר הירדן והגליל. וכל הישוב הוא ארצות כגון ארץ כנען וארץ מצרים וארץ תימן שחלוקים בלשונם מוהר"ם סי' קיז שמי שהוא מארץ מהארצות ונשא אשה בארץ אחרת כופין אותה ויוצאה עמו לארצו או תצא בלא כתובה ובלא תוספת שעל מנת כן נשאה אף על פי שלא פירש. אבל אינו יכול להוציאה מעיר לדרך או להיפך בגליל אחד אף על פי שהתנה עמה להוציאה מגליל ליהודה ה"ן פרק שני דייני גזירות וכן כל כיוצא בזה. אבל הנושא אשה באחת מהארצות והוא מאנשי אותה הארץ אינו יכול להוציאה לארץ אחרת אבל מוציאה ממדינה למדינה ומכפר לכפר באותם הארצות ואינו יכול להוציאה ממדינה לכפר ומכפר למדינה. הגה ויש אומרים דאם היו שניהם מארץ אחת ונשאה בארץ אחרת היא יכולה לכוף אותו לילך עמה לארצה אפילו מכפר למדינה או להיפך טור בשם רבינו תם אבל אם שניהם מארץ אחת ונשאה באותה הארץ אין אחד מהם כופה לשני להוציאו ממדינה לכפר או להיפך אבל ממדינה למדינה או מכפר לכפר האשה יכולה להכריחו שילך עמה למקומה הואיל והם שוים גם זה שם היה דר עמו בעירו ולא מתדר שם ונסע עמה לעירה דרך מקרה ולא איתדר ליה יכול לחזור ולהוציאה ריב"ש סימן מח יש אומרים אם לא יוכל להחיות ולפרנס עצמו כופין אשתו שתלך עמו למקום שירצה תרומת הדשן סימן תי"ו ויש חולקין בית יוסף וכן משמע בריב"ש סימן פא מי שהוא ממדינה אחת ויש לו שם אשה ונשא אחרת

שיהא בו זריעת ט' קבין לכל אחד, ולא הגינה עד שיהא בה חצי קב לכל אחד ואחד, ואלא את הפרדס עד שיהא בו בית ג' קבין לכל אחד ואחד. **במה דברים אמורים בארץ ישראל וכיוצא בה**, אבל בבבל וכיוצא בה אין חולקין את השדה עד שיהא בה כדי חרישת יום לזה וכדי חרישת יום לזה, ולא את הפרדס עד שיהא בה ל"ו אילנות לזה ול"ו אילנות לזה כדי עבודת אדם אחד אחד ביום אחד, ושדה שמשקים אותה בכלי עד שיהא בה כדי שימלא הפועל יום אחד לזה ויום אחד לזה. הגה הנה בו דין חלוקה ומכר אחד מהן לשנים או הורישו לבניו ואין לאחד מהן כדי חלוקה אינן יכולין לעכב מלחלוק דלא עדיפי מגברא דאתו מחמתיה מרדכי סוף פרק השואל וסוף כתובות וטור סימן קע"ד היו ארבעה שותפין ביחד לשנים יש להן שיעור חלוקה ולשנים אין להן שיעור חלוקה השנים שיש להן חלוקה נוטלין חלקן והשנים האחרים נשארו שותפין ואפילו אמר אחד מאותן שאין בו כדי חלוקה תנו לי גם כן חלקי ואם כן ישר לרביעי פחות מכדי חלוקה וכדי לבטל החלוקה אמר כן אין שומעין לו תשובת מ"י דקנין סימן י"ד שלשה שהיו שותפין בבית לשנים היה להן כדי חלוקה ולאחר אין בו כדי חלוקה וקנה אחד מן השנים חלקו של האחד שאין לו כדי חלוקה אין יכול לבטל החלוקה אף על פי שהמוכר היה יכול לבטל מרדכי סוף כתובות

חושן משפט הלכות אונאה ומקח טעות, סימן רל"א – שלא לרמות במדה ובמשקל, וכיצד יעשה אותם וכיצד ישקול, והזיבון להעמיד ממנו על המדות ועל השערים, סעיפים כג, כד, כה, כו

(כג) **אסור לעשות סחורה בארץ ישראל בדברים שיש בהם חיי נפש, אלא זה מביא מגרנו ומוכר וזה מביא מגרנו ומוכר כדי שימכרו בזול, ובמקום שהשמן מרובה מותר להשתכר בשמן:**

(כד) **אין אוצרין פירות שיש בהן חיי נפש בארץ ישראל.** וכן בכל מקום שרובו ישראל. במה דברים אמורים בלוקח מהשוק, אבל לאצור הגדל בשלו מותר. ובשנת בצורת לא יאצור יותר מכדי פרנסת ביתו לשנה:

(כה) **כל המפקיע שערים או שאצור פירות בארץ ישראל או במקום שרובו ישראל חרי זה כמלוה ברבית:**

(כו) **אין מוציאין פירות שיש בהן חיי נפש מארץ ישראל לחוצה לארץ או**

גפנים לשאר אילנות או שדה לבן ארבע אמות. הגה ויש אומרים דבין גפנים לאילנות בעינן להרחיק כפי אומד הדעת שלא יפריחו העופות מן האילנות אל הגפנים בשיטה אחרת טור ויש אומרים דוקא בנוטע אילנות אבל נוטע גרעין והאילן ממילא גדל אין צריך להרחיק הגהות אשירי ומרדכי פרק לא יחפור ובית יוסף בשם התוספות ראובן שמכר ביתו לאחד וגניתו לאחר אין בעל הגינה צריך להרחיק אילנותיו אף על פי שמכר הבית תחילה ואין אומרים בזה מוכר בעין יפה הוא מוכר ריב ש סימן ק"ל ועיין לעיל סימן קנ"ד סעיף כ"ח ובכל מקום אם היה גדר בינתיים זה סומך לגדר וזה סומך לגדר

חושן משפט הלכות שותפים בקרקע, סימן קס"ח – שטף נהר את זיתו, והמוכר זיתו לעצמים, סעיף א

(א) **שטף נהר זיתו ושתלן בתוך שדה חבירו, ואמר חלה זיתי אני נוטל, אין שומעין לו בארץ ישראל משום ישוב הארץ, אלא יעמדו במקומם, ואם עקרו הנהר בגושיהם בענין שראויים להתקיים על ידן טור יחלקו הפירות בעל השדה עם בעל הזיתים כל שלשה שנים, ולאחר שלשה שנים הכל לבעל השדה, אלא שצריך ליתן לבעל הזיתים דמי הזיתים כמו שהיו שוים מתחילה כששטפן הנהר. ואם לא נעקרו בגושיהן הכל לבעל הקרקע מיד. ואם בא בעל הזיתים ליטול זיתיו בין תוך שלשה בין לאחר שלשה הרשות בידו בחוצה לארץ, אבל בארץ ישראל אין שומעין לו, וזה נותן לו דמי זיתיו כמו שעומדים למכור לנטיעות, ואם זה אומר לו טול אילנותיך שומעין לו:**

חושן משפט הלכות חלוקת שותפות, סימן קע"א – איזה דבר שהשותפין כופין זה את זה לחלוק וכל דינו, סעיף א

(ג) **איזהו דין חלוקה, כל שאלו יחלק לפי השותפים יגיע לפחות שבהם חלק ששם הכל קרוי עליו. אבל אם אין שם הכל קרוי על החלק אין בו דין חלוקה, כיצד, כל חצר שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות מרובעות חוץ מארבע אמות של הפתחים אינה קרויה חצר. וכל שדה שאין בה כדי זריעת ט' קבין אינה קרויה שדה. וכל גינה שאין בה כדי זריעת חצי קב אינה קרויה גינה. וכל פרדס שאין בה כדי זריעת ג' קבין אינה קרויה פרדס. לפיכך אין חולקין את החצר עד שיהא בה ד' אמות לכל אחד ואחד מהשותפין, ולא את השדה עד**

(ה) **אף על פי שדיינים שאינם סמוכים בארץ ישראל אינן מגבין קנסות מנדין אותו עד שיפייס לבעל דינו וכיון שיתן לו שיעור הראוי לו מתירין לו בין נתפייס בעל דינו בין לא נתפייס. וכן אם תפס הניזק שיעור מה שראוי לו ליטול אין מוציאין מידו. הגה ואם יאמר הניזק שומו לי נזקי שאדע עד כמה אתפוס אין שומעין לו אלא אם כבר תפס שמין לו ואומרים לו כך וכך תחזיק וכך וכך תחזיר טור בשם הרא"ש פרק החובל וסוף פרק קמא דבבא קמא וכל זה דווקא בקנסות הכתובים אבל קנסות שבאים חכמים לקנס מעצמן על תקנתן גובין בכל מקום וכמו שיתבאר בסימן ב' מרדכי סוף פרק השולח**

(ו) **המבייש בדברים מנדין אותו עד שיפייסנו כראוי לפי כבודו. הגה ועיין לקמן סימן ת"כ סעיף ל"ח ועיין לקמן סימן ב' אם נתחייב לו מלקות אם יכול לפדות עצמו בממון**

חושן משפט הלכות נזקי שכנים, סימן קנ"ה – דין הרחקת נזיקין, סעיפים ב, כה

(ב) **מי שהיתה לו חנות תחת אוצר חבירו, לא יעשה בה לא נחתום ולא צבע ולא רפת בקר ולא יכניס שם אספסתא, פירוש תבואה שלא הביאה שליש והוא מאכל בהמה תרגום על בלילו על אספסתיה וכיוצא בהם מדברים שעולה מהם הבל חם הרבה, מפני שהחום מפסיד פירות האוצר. והוא הדין שלא יפתח חלון מבית שיש בו דברים אלו לחדר שיש לו תחת האוצר טור בשם הרשב"א **לפיכך אם היה אוצר יין בארץ ישראל שאין החום מפסידו, הרי זה עושה בחנותו כל מלאכת אש שירצה, אבל לא יעשה רפת בקר מפני שמפסיד ריח היין.** וכן במקום שקול ונדנוד קשים לייך שצריך להרחיק ריב ש סימן קצ"ו. ואם הוחזקה החנות בתחילה לרפת או לנחתום וכיוצא בו, ואחר כך רצה בעל העלייה לעשות עלייתו אוצר, אינו יכול למחות בידו:**

(כה) **מי שהיתה שדה חבירו נטועה גפנים או שאר אילנות, ובא הוא לנטוע בתוך שדהו גפנים בצד גפנים או אילנות בצד אילנות, צריך להרחיק ד' אמות. הגה כן פירש רבינו חננאל כי כן דרך צורך המחרישה בין האילנות ואם אין דרך לחרוש בין האילנות אין צריך להרחיק כלל בית יוסף ובמקום שצריכים להרחיק ובאין שניהם ליטע בבית אחת כל אחד מרחיק חצי השיעור המגיד פרק עשירי דשכנים **במה דברים אמורים בארץ ישראל, אבל בחוצה לארץ מרחיק בין גפנים לגפנים ובין אילנות לאילנות שתי אמות, ובין****

(יט) אין הפועל רשאי לעשות מלאכה בלילה ולהשכיר עצמו ביום. ולא ירעב ויסגף עצמו ויאכיל מזונותיו לבניו, מפני ביטול מלאכתו של בעל הבית, שהרי מחליש כוחו שלא יוכל לעשות מלאכת בעל הבית בכח:

(כ) מזהר הפועל שלא יבטל מעט כאן ומעט כאן, אלא חייב לדקדק על עצמו בזמן, שהרי הקפידו על ברכה רביעית של ברכת המזון שלא יכרך אותה. וכן חייב לעבוד בכל כוחו, שהרי יעקב הצדיק אמר "כי בכל כחי עבדתי את אביכן", לפיכך נטל שכרו בעולם הזה, שנאמר "ויפרוך האיש מאד מאד":

חושן משפט הלכות גזילה, סימן שיעו – דין המסוג גבול רעהו, סעיף א

(א) המסוג גבול רעהו והכניס מתחום חבירו בתוך תחומו אפילו מלא אצבע, אם בחזקה עשה הרי זה גזלן. ואם הסיג בסתר הרי זה גנב. ואם בארץ ישראל הסיג הגבול, הרי זה עובר בשני לאוין, בלאו גניבה או בלאו גזילה, ובלאו דלא תסיג. אם מותר לאדם ליקח מערופיא של חבירו עיין לעיל סימן קנ ו

חושן משפט הלכות נזקי ממון, סימן תט – אין מגדלים בהמה דקה בישוב, וחזיר וכלב רע בכל מקום, סעיף א

(א) אין מגדלים בהמה דקה בארץ ישראל מפני שדרכם לרעות בשדות של אחרים והיוקם מצוי, אבל מגדלים בסוריא ובמדברות שבארץ ישראל. והאידנא שאין מצוי שיהיו לישראל בארץ ישראל שדות, נראה דשרי:

בבצלים ושומים כגון שעוקר את הקטנים מן הגדולים, לא יאכל מהם, ואף על פי שהוא גמר מלאכת הקטנים, שעוקר המלאכה לצורך הגדולים להרחיב להם ועדיין לא נגמרה מלאכתו:

(ג) העושה בתלוש לאחר שנגמרה מלאכתו למעשר כגון בודל (פירוש שנדבקן זו בזו ומבדילן) בתמרים ובגרוגרות, אינו אוכל. שכל דבר שאין אחר חיוב מעשר חיוב אחר כגון תאנים וענבים לאחר שנתחייבו במעשר אינו אוכל ממנו, ובדבר שיש בו חיוב אחר כגון חטים העומדים לעשות פת שחייבת בחלה, אוכל עד שיגמור מלאכתו להתחייב בחלה ולאחר מכאן אינו אוכל:

(ד) הבודל בתמרים רעים שלא נתבשלו כל צרכן ונותנים אותם בסל ומתחממים ומתרככים שם, עדיין לא נגמרה מלאכתו ויכול לאכול מהם:

(ה) נפתחו חביותיו ונתפרסו עיגוליו ושכרו לעשות בהם, לא יאכל מהם שכבר נתחייבו במעשר. במה דברים אמורים בשיודע הפועל שנפתחו, אבל אם לא ידע וסבור שעדיין לא נתחייבו במעשר, חייב לעשר ולהאכילו:

(ו) השומר במחוכר אפילו בשעת גמר מלאכה אינו אוכל. אבל השומר בתלוש עד שלא נגמרה מלאכתו, אף על פי שאינו אוכל מן התורה אוכל מחלכות מדינה שנחגו כן:

משום גררא הבאנו גם כן שני סעיפים הבאים בשביל הנחיצות שבהם

לסוריא, ולא מרשות מלך זה לרשות מלך אחר בארץ ישראל:

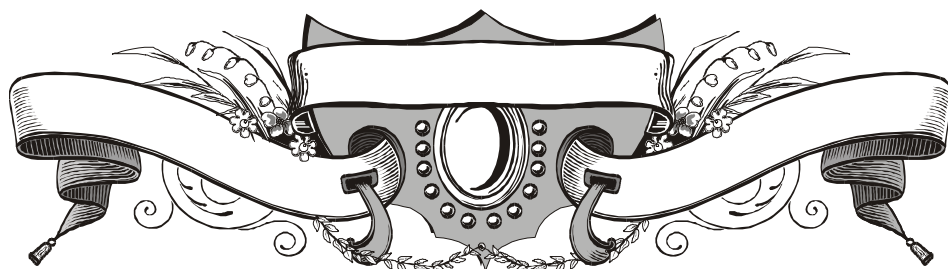
חושן משפט הלכות אפטרופוס, סימן רצ – דין אפטרופוס, מי ומנו, וכיצד יתנהג, וכל משפטי, סעיף יד

(יד) האפטרופסין תורמין ומעשרין נכסי יתומים כדי להאכילם שאין מאכילים את היתומים דבר האסור. אבל לא יעשרו ולא יתרומו כדי להניח פירות מתוקנים, אלא ימכרו אותם טבל:

חושן משפט הלכות שכירות פועלים, סימן שילו – דין אכילת פועל בשעת מלאכה, ממה אוכל או מתי אוכל, סעיפים: א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, יט, כ

(א) פועל העושה מלאכה לבעל הבית בדבר מאכל, הרי זה אוכל ממה שהוא עושה, אפילו אינו עושה לא בידי ולא ברגליו רק שנושא על כתפו, ואסור לחסמו שלא יאכל, ואם חסמו שלומי משלם ליה מלקי לא לקי טור בשם הרמ ה

(ב) במה דברים אמורים שאוכל כשהוא עושה בגידולי קרקע במחוכר בשעת גמר מלאכה, כגון בוצר ענבים ומוסק בזיתים ואורה בתאנים וגודר בתמרים, ובתלוש מחקרקע קודם שיגמר סוף מלאכה המחייבת אותו בחיוב האחרון שבו. אבל העושה בדבר שאין גידולי קרקע, כגון החולב והמחבץ פירוש המוציא חמאה מן החלב ערוך ויש אומרים המקפה את החלב בקיבה להיות נקשר רש י בפרק י דשבת והמגבן אינו אוכל. וכן העושה במחוכר שלא בשעת גמר מלאכה, כגון העודר בגפנים או מכסה שרשי האילנות. ואפילו המנכש

מדברי רשב"ה"ג, גדול מרבן שמו, רבינו משה סופר זיעו"א – ולאורו נסע ונלך עד ביאת גואל צדק בב"א –

...רק בקדושה עליונה, שירושלים הוא שער השמים מימות עולם, אפילו כשהיה היבוס יושב בירושלים והכנעני והפריזי אז בארץ, ולא זזה ולא תזוז שכינה מכותל מערבי אפילו בחורבנה. וביבמות ו' ע"ב דמורא מקדש בזמן הזה מדאתקש לשבת, מה שבת לעולם אף מורא מקדש לעולם...

היוצא מדברינו, דעל כל פנים לכולי עלמא קדושת שניהם קדושת עולמים, מימות עולם עד סוף כל ימות עולם, לא נשתנה ולא ישתנה. אלא שקדושת ירושלים חמורה מקדושת שאר ארץ ישראל.

וגם הרמב"ם דלא מנה למצות עשה ישיבת ארץ ישראל כמו שחשב הרמב"ן במנין המצות, מכל מקום מודה ביתר שאת בקדושה בזמן הזה...

(שו"ת חתם סופר, חלק יורה דעה, תשובה רל"ד (עיין שם באריכות נפלא))

לוח הלכות שבת היומי

ללימוד כל שו"ע או"ח הלכות שבת מהבר עם רפ"א בפענל השנה

יום	תשרי	חשוון	כסלו	טבת	שבט	אדר	ניסן	אייר	סיון	תמוז	אב	אלול	יום
א	רמב, א	רנג, א	רסג, ד	רעג, ב	רפט, ב	שא, כו	שה, יא	שח, כז	שיר, ז	שכ, א	שכו, ד	שלד, ג	א
ב	רמג, א	רנג, א הגה	רסג, ו	רעג, ה	רצא, א	שא, כט	שה, יד	שח, ל	שיר, ט	שכ, ב	שכו, ח	שלד, ח	ב
ג	רמג, ב	רנג, א ו"א	רסג, י	רעד, א	רצא, ג	שא, לא	שה, יז	שח, לה	שיר, יא	שכו, ו	שכו, יב	שלד, יא	ג
ד	רמד, א	רנג, ב	רסג, יא	ערה, א	רצא, ה	שא, לג	שה, יח	שח, לט	שיר, א	שכו, י	שכו, ב	שלד, יג	ד
ה	רמד, ב	רנג, ג	רסג, טו	ערה, ג	רצב, ב	שא, לו	שה, יט	שח, מב	שיר, ב	שכו, יח	שכו, א	שלד, יז	ה
ו	רמד, ה	רנג, ה	רסד, ה	ערה, י	רצד, א	שא, לח	שה, כב	שח, נא	שיר, ד	שכו, ט	שכו, ד	שלד, כב	ו
ז	רמד, ו	רנד, א	רסד, ב	רעו, א	רצו, א	שא, מ	שו, א	שט, ב	שיר, ז	שכא, ג	שכו, ח	שלד, כו	ז
ח	רמה, א	רנד, ב	רסד, ה	רעו, ב	רצו, ב	שא, מב	שו, ג	שט, ד	שיר, יב	שכא, ט	שכו, יא	שלד, כז	ח
ט	רמה, ב	רנד, ה	רסו, ה	רעו, ג	רצו, ג	שא, מד	שו, ד	שט, ה	שיר, ב	שכא, יג	שכו, יג	שלד, ב	ט
י	רמה, ד	רנד, ה ובשוא	רסו, ב	רעו, ה	רצו, ה	שא, מח	שו, ז	שי, ב	שיר, ה	שכא, טז	שכו, יז	שלד, ה	י
יא	רמה, ה	רנד, ז	רסו, ד	רעו, ב	רצו, ב	שא, א	שו, יא	שי, ג	שיר, ט	שכא, יח	שכו, יח	שלד, ב	יא
יב	רמו, א	רנד, ט	רסו, ט	רעו, ד	רצו, ה	שב, ג	שו, יד	שי, ז	שיר, יב	שכב, א	שכו, כג	שלד, ד	יב
יג	רמו, ג	רנד, ב	רסו, יא	רעו, ב	רצו, ג	שב, ו	שו, ב	שי, ח	שיר, א	שכב, ו	שכו, כו	שלד, ט	יג
יד	רמו, ה	רנו, א	רסו, יג	רעט, ה	רצו, ו	שב, ט	שו, ה	שי, ט	שיר, ב	שכג, א	שכו, לא	שלד, יב	יד
טו	רמו, א	רנו, א	רסח, א	רפ, ב	רצו, י	שב, יא	שו, ח	שיא, ב	שיר, ד	שכג, ד	שכו, לד	שלד, א	טו
טז	רמו, ב	רנו, ב	רסח, ד	רפב, א	רצט, א	שב, ב	שו, ט	שיא, ג	שיר, א	שכג, ו	שכו, לח	שלד, ג	טז
יז	רמו, ד	רנו, ד	רסח, ח	רפב, ח	רצט, ד	שב, ג	שו, יב	שיא, ו	שיר, ג	שכד, א	שכו, מ	שלד, ב	יז
יח	רמו, א	רנו, ו	רסח, יג	רפב, ד	רצט, ז	שב, ו	שו, טו	שיא, ח	שיר, ד	שכד, ד	שכו, מז	שלד, ה	יח
יט	רמו, ב	רנו, ח	עו, א	רפב, ו	רצט, י	שב, יא	שו, יז	שיב, א	שיר, ה	שכד, ז	שכו, ב	שלד, ו	יט
כ	רמו, ג	רנו, ח ואם נתן	רעא, ג	רפד, ב	שא, ש	שו, טו	שו, כא	שיב, ג	שיר, ז	שכד, י	שכו, ח	שלד, ח	כ
כא	רמו, ד	רנו, א	רעא, ו	רפד, ו	שא, ד	שב, ח	שו, יח	שיב, ג	שיר, ז	שכד, טו	שכו, ח	שלד, ג	כא
כב	רמט, א	רנט, ב	רעא, ז	רפה, ב	שא, ז	שב, יט	שו, יח	שיג, א	שיר, יא	שכה, ג	של, ג	שלד, ד	כב
כג	רמט, ג	רנט, ה	רעא, יא	רפו, א	שא, ח	שב, כא	שו, יח	שיג, ב	שיר, יד	שכה, ה	של, ו	שלד, ה	כג
כד	רנ, א	רסא, א	רעא, יב	רפו, ד	שא, יא	כח, יא	שו, ז	שיג, ד	שיר, טו	שכה, ח	של, יא	שמ, ב	כד
כה	רנא, א	רסא, א	רעא, יד	רפו, א	שא, יג	דש, א	שו, ט	שיג, ו	שיר, יט	שכה, ט	שלא, ד	שמ, ח	כה
כו	רנב, א	רסא, ב	רעא, טז	רפח, ג	שא, טז	דש, ב	שו, יב	שיג, ט	שיר, ב	שכה, יא	שלא, ח	שמו, א	כו
כז	רנב, ב	רסא, ד	ערב, ב	רפח, ה	שא, יז	שה, ב	שו, יב	שיר, א	שיר, ה	שכה, יג	שלא, י	שמב, א	כז
כח	רנב, ד	רסב, ג	ערב, ה	רפח, ו	שא, כא	שה, ו	שו, יח	שיר, ב	שיר, ח	שכו, טז	שלא, א	שמג, א	כח
כט	רנב, ה	רסג, ב	ערב, ט	רפח, י	שא, כג	שה, ח	שו, כא	שיר, ה	שיר, יא	שכו, ב	שלג, ב	שדמ, א	כט
ל	רנב, ו		ערב, י		שא, כה		שו, כג		שיר, טו		שלד, א		ל
	תשרי	חשוון	כסלו	טבת	שבט	אדר	ניסן	אייר	סיון	תמוז	אב	אלול	

